

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/193

URBROJ: 65-23-08

Zagreb, 9. ožujka 2023.

P.Z.E. br. 433

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 9. ožujka 2023. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra zdravstva dr. sc. Vilija Beroša, dr. med. i državne tajnike Tomislava Dulibića, dr. sc. Silvija Bašića, dr. med. i dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/154
URBROJ: 50301-04/25-23-7

Zagreb, 9. ožujka 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra zdravstva dr. sc. Vilija Beroša, dr. med. i državne tajnike Tomislava Dulibića, dr. sc. Silvia Bašića, dr. med. i dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med.

mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

Članak 1.

U Zakonu o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22. i 156/22.), iza članka 5. dodaje se članak 5.a koji glasi:

„Članak 5.a

Svaki zdravstveni radnik u okviru svojih kompetencija, ako se iznimno to od njega zatraži obavezan je, u slučaju životno ugrožavajućih stanja, pružiti hitnu medicinsku pomoć svakoj osobi kojoj je takva pomoć potrebna i izvan svog radnog mjesta, odnosno u neposrednoj blizini radilišta.“.

Članak 2.

U članku 11. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb i jedinica lokalne samouprave može osigurati sredstva u svrhu poticanja zdravstvenih radnika za rad na svom području radi popunjavanja mreže javne zdravstvene službe.“.

Dosadašnji stavci 6. do 9. postaju stavci 7. do 10.

Članak 3.

U članku 12. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Savjet za zdravlje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba jednom godišnje izvješćuje Nacionalno zdravstveno vijeće o predloženim i provedenim mjerama za ostvarivanje dostupnosti i kvalitete zdravstvene zaštite na svom području, najkasnije do 30. ožujka za prethodnu godinu.“.

Članak 4.

U članku 13. iza riječi: „dostupnosti“ dodaje se zarez i riječ: „kvalitete“, a riječ: „funkcionalne“, briše se.

Članak 5.

Iza članka 16. dodaje se članak 16.a koji glasi:

„Članak 16.a

Načelo kvalitete osigurava se provođenjem mjera sukladno suvremenim spoznajama u zdravstvenim postupcima, a koje osiguravaju najviši mogući povoljan ishod liječenja.“.

Članak 6.

Članak 20. mijenja se i glasi:

„(1) Načelo integracije uključujući i funkcionalnu integraciju osigurava suradnju zdravstvenih ustanova na svim razinama zdravstvene djelatnosti, uz restrukturiranje na osnovi zajedničkog razvoja, unaprjeđenja i usklađivanja procesa upravljanja, dijagnostičko-terapijskih postupaka, dobre kliničke prakse, dugotrajne skrbi i skrbi za kompleksne pacijente, kao i svih drugih oblika operativnih metodologija usmjerenih prema boljoj kvaliteti zdravstvenih usluga, ishoda liječenja te povećanoj djelotvornosti i dugoročnoj racionalizaciji troškova sustava zdravstva.

(2) Način i mjerila suradnje zdravstvenih ustanova na svim razinama zdravstvene djelatnosti kroz funkcionalnu integraciju, te način praćenja provedbe funkcionalne integracije pravilnikom propisuje ministar.“.

Članak 7.

U članku 22. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Medicinski prihvatljivo vrijeme čekanja na zdravstvenu uslugu utvrđuje se u skladu s indikacijskim stručnim smjericama i kriterijima za razvrstavanje u stupnjeve potrebe za zdravstvenom uslugom.

(4) Način osiguranja medicinski prihvatljivog vremena za ostvarivanje mjera zdravstvene zaštite propisuje pravilnikom ministar.“.

Članak 8.

U članku 30. stavku 2. podstavku 12. iza riječi: „zaštite“ dodaju se riječi: „i sestrijskih savjetovališta“.

Iza podstavka 25. dodaje se podstavak 26. koji glasi:

„- psihološke djelatnosti.“.

Članak 9.

U članku 32. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Iznimno od članka 30. stavka 2. podstavaka 9., 11., 15., 16. i 19. ovoga Zakona, djelatnosti medicine rada / medicine rada i sporta, logopedije, fizikalne terapije, radne terapije i palijativne skrbi mogu se obavljati i na sekundarnoj razini.“.

Članak 10.

Iza članka 35. dodaje se članak 35.a koji glasi:

„Članak 35.a

U okviru djelatnosti psihijatrije na razini primarne, sekundarne i tercijarne zdravstvene zaštite te na razini zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba mogu se organizirati mobilni timovi sukladno pravilniku o normativima i standardima iz članka 50. stavka 6. i članka 76. stavka 6. ovoga Zakona u okviru mreže javne zdravstvene službe.“

Članak 11.

U članku 36. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Zdravstvena djelatnost na razini zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba obuhvaća i sanitetski prijevoz.“

Članak 12.

U članku 37. iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 10. koji glase:

„(4) Dom zdravlja ili ljekarnička ustanova čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb koja ima rješenje za obavljanje ljekarničke djelatnosti, ljekarničku djelatnost na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima može obavljati i putem mobilnih ljekarni.

(5) Ministarstvo na zahtjev osnivača doma zdravlja, odnosno ljekarničke ustanove iz stavka 4. ovoga članka donosi rješenje kojim utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za obavljanje ljekarničke djelatnosti u mobilnoj ljekarni.

(6) Uz zahtjev iz stavka 5. ovoga članka potrebno je dostaviti:

- dokaz o pravu raspolaganja mobilnim sredstvom za obavljanje ljekarničke djelatnosti
- mišljenje Zavoda i Hrvatske ljekarničke komore o obavljanju ljekarničke djelatnosti u mobilnoj ljekarni
- dokaz iz kojeg je razvidno da se radi o potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima.

(7) Ministarstvo donosi rješenje iz stavka 5. ovoga članka u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(8) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Normative i standarde za obavljanje ljekarničke djelatnosti putem mobilnih ljekarni iz stavka 4. ovoga članka, pravilnikom propisuje ministar uz prethodno mišljenje nadležne komore.

(10) Ako nadležna komora u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 9. ovoga članka, smatra se da je dala pozitivno mišljenje.“

Članak 13.

Iza članka 38. dodaje se članak 38.a koji glasi:

„Članak 38.a

Iznimno od odredbe članka 38. ovoga Zakona doktor medicine specijalist s važećim odobrenjem za samostalan rad, može pružati telemedicinske usluge uz prethodnu suglasnost poslodavca i u skladu s pravilnikom iz članka 38. stavka 10. ovoga Zakona.“

Članak 14.

Iznad članka 39. dodaje se GLAVA III. i naslov: „ZDRAVSTVENI TURIZAM“.

Članak 15.

Članak 39. mijenja se i glasi:

„(1) Zdravstveni turizam jest pružanje zdravstvenih usluga - dijagnostičkih i terapijskih postupaka, zdravstvene njege te postupaka medicinske rehabilitacije uz mogućnost korištenja prirodnih ljekovitih činitelja, uz pružanje ugostiteljskih usluga i/ili usluga u turizmu.

(2) Pod prirodnim ljekovitim činiteljima smatraju se dijelovi prirode koji povoljno djeluju na očuvanje i unaprjeđenje zdravlja, poboljšanje kvalitete života te sprječavanje bolesti, liječenje, oporavak i rehabilitaciju i to: termomineralne vode, morska voda, peloidi, naftalan i klima.

(3) Normative i standarde za pružanje zdravstvenih usluga u zdravstvenom turizmu, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za turizam i prethodno pribavljeno mišljenje nadležne komore, pravilnikom propisuje ministar.

(4) Ako nadležna komora u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 3. ovoga članka, smatra se da je dala pozitivno mišljenje.“

Članak 16.

Iza članka 39. dodaju se članci 39.a, 39.b i 39.c koji glase:

„Članak 39.a

(1) Zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu mogu pružati zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i privatni zdravstveni radnici.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, lječilišne usluge mogu pružati samo specijalne bolnice i lječilišta.

(3) Usluge medicinskog wellnesa osim pravnih i fizičkih osoba iz stavka 1. ovoga članka može pružati turistička ambulanta iz članka 39.c ovoga Zakona i druga pravna osoba koja, u skladu s posebnim propisom, obavlja ugostiteljsku djelatnost i/ili pruža usluge u turizmu.

(4) Zdravstvene ustanove i privatni zdravstveni radnici mogu pružati zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu samo izvan kapaciteta ugovorenih sa Zavodom.

(5) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka mogu i:

- pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima se uređuje pružanje usluga u turizmu
- obavljati ugostiteljsku djelatnost sukladno propisima kojima se uređuje obavljanje ugostiteljske djelatnosti.

Članak 39.b

(1) U okviru zdravstvenog turizma iz članka 39. stavka 1. ovoga Zakona pružaju se sljedeći oblici zdravstvenih usluga:

- medicinske usluge
- lječilišne usluge
- usluge medicinskog wellnessa.

(2) Medicinske usluge iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka obuhvaćaju dijagnostičke i terapijske postupke, postupke zdravstvene njege te postupke medicinske rehabilitacije.

(3) Lječilišne usluge iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka jesu usluge kojima se pomoću prirodnih ljekovitih činitelja, uz postupke fizikalne medicine i rehabilitacije provodi preventivna zdravstvena zaštita, specijalističko-konzilijarna i bolnička rehabilitacija.

(4) Usluge medicinskog wellnessa iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka jesu usluge kojima se uz primjenu preventivnih, medicinskih, dijagnostičkih i terapijskih postupaka te postupaka zdravstvene njege i medicinske rehabilitacije provode ciljani programi za očuvanje i unaprjeđenje sveukupnog zdravlja i kvalitete života.

(5) Ministarstvo rješenjem utvrđuje da pravne i fizičke osobe iz članka 39.a ovoga Zakona ispunjavaju normative i standarde za pružanje zdravstvenih usluga u zdravstvenom turizmu propisanih pravilnikom iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Ljekovitost prirodnih ljekovitih činitelja iz članka 39. stavka 2. ovoga Zakona utvrđuje ovlaštena pravna osoba koja ima rješenje Ministarstva o ispunjavanju zahtjeva propisanih pravilnikom iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Na temelju nalaza i mišljenja ovlaštene pravne osobe iz stavka 6. ovoga članka, Ministarstvo rješenjem utvrđuje da lječilište/specijalna bolnica ispunjava zahtjeve za pružanje lječilišnih usluga u termalnom lječilištu (toplicama), peloidnom lječilištu, talasoterapijskom lječilištu, klimatskom lječilištu i naftalanskom lječilištu.

(8) Rješenje iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka Ministarstvo donosi u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(9) Protiv rješenja iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 39.c

- (1) U svrhu provođenja mjera zdravstvene zaštite za povećani broj korisnika zdravstvene zaštite koje se pružaju turistima, može se organizirati rad turističke ambulante.
- (2) Turistička ambulanta iz stavka 1. ovoga članka organizira se izvan mreže javne zdravstvene službe.
- (3) Turističku ambulantu iz stavka 1. ovoga članka može organizirati jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, jedinica lokalne samouprave, turistička zajednica, druga pravna i fizička osoba koja obavlja ugostiteljsku djelatnost i/ili pruža usluge u turizmu, zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili privatni zdravstveni radnik, u skladu s člankom 11. stavcima 6. i 9. ovoga Zakona.
- (4) Pravne i fizičke osobe iz stavka 3. ovoga članka dužne su utvrditi i razdoblje rada turističke ambulante tijekom godine.
- (5) Ministarstvo rješenjem utvrđuje da turistička ambulanta ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme.
- (6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (7) Normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme iz stavka 5. ovoga članka, pravilnikom propisuje ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.
- (8) Ako nadležna komora u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je dala pozitivno mišljenje.“.

Članak 17.

Članak 40. mijenja se i glasi:

- „(1) Evidenciju o pravnim i fizičkim osobama iz članka 39.a ovoga Zakona i evidenciju turističkih ambulanti iz članka 39.c ovoga Zakona, vodi Ministarstvo u Upisniku zdravstvenog turizma.
- (2) Pravne i fizičke osobe te turističke ambulante upisane u upisnik iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na korištenje zaštićenog znaka zdravstvenog turizma.
- (3) Sadržaj i način vođenja Upisnika zdravstvenog turizma, pravilnikom propisuje ministar.
- (4) Izgled, uvjete i način korištenja zaštićenog znaka zdravstvenog turizma, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za turizam, pravilnikom propisuje ministar.“.

Članak 18.

Iza članka 42. dodaje se naslov iznad članka i članak 42.a koji glase:

„Registar opreme u zdravstvu

Članak 42.a

- (1) Pravne i fizičke osobe koje u Republici Hrvatskoj obavljaju zdravstvenu djelatnost vode evidenciju opreme koju koriste u okviru obavljanja zdravstvene djelatnosti.
- (2) Podaci iz evidencija opreme iz stavka 1. ovoga članka upisuju se u Nacionalni registar opreme u zdravstvu (u daljnjem tekstu: Nacionalni registar opreme).
- (3) Nacionalni registar opreme vodi Hrvatski zavod za javno zdravstvo.
- (4) Način vođenja Nacionalnog registra opreme te podatke koje će taj registar sadržavati pravilnikom propisuje ministar.“.

Članak 19.

U članku 51. stavku 2. riječi: „predstavničkog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba“, zamjenjuju se riječima: „Upravnog vijeća doma zdravlja“.

Članak 20.

U članku 64. ispred riječi: „Zdravstveni“ dodaje se oznaka stavka 1.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Zdravstveni radnici privatne prakse u mreži javne zdravstvene službe obvezni su u iznimnim okolnostima na poziv nadležnog tijela i/ili nadležnog doma zdravlja sudjelovati u radu posebno organiziranih ambulanti, odnosno u osiguravanju dostupnosti zdravstvene zaštite.“.

Članak 21.

U članku 67. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Zdravstveni radnici u mreži javne zdravstvene službe privatnu praksu mogu obavljati najduže do navršenih 68 godina života.“.

Članak 22.

U članku 70. stavci 1., 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(1) Državni zdravstveni zavod, opću bolnicu, kliniku kao samostalnu ustanovu, kliničku bolnicu i klinički bolnički centar osniva Republika Hrvatska.

(2) Specijalnu bolnicu može osnovati jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, jedinica lokalne samouprave te druga pravna osoba te fizička osoba.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka specijalnoj bolnici koja je od značaja za Republiku Hrvatsku osnivač može biti Republika Hrvatska.“.

Članak 23.

Iza članka 82. dodaje se članak 82.a koji glasi:

„Članak 82.a

Na pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje osnivanje i ustrojstvo ustanova.“.

Članak 24.

Članak 83. mijenja se i glasi:

„(1) Upravno vijeće upravlja zdravstvenom ustanovom.

(2) Upravno vijeće zdravstvene ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska ima pet članova i čine ga predstavnici:

- osnivača (predsjednik i dva člana)
- radnika ustanove (dva člana).

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka upravno vijeće opće bolnice čiji je osnivač Republika Hrvatska ima sedam članova i čine ga predstavnici:

- osnivača (predsjednik i tri člana)
- jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba (jedan član)
- radnika ustanove (dva člana).

(4) Upravno vijeće zdravstvene ustanove čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb te jedinica lokalne samouprave ima pet članova i čine ga predstavnici:

- osnivača (predsjednik i dva člana)
- radnika ustanove (dva člana).

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, upravno vijeće bolničke zdravstvene ustanove, zavoda za javno zdravstvo i zavoda za hitnu medicinu čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb ima sedam članova i čine ga predstavnici:

- osnivača (predsjednik i tri člana)
- Republike Hrvatske (jedan član)
- radnika ustanove (dva člana).

(6) Članove upravnog vijeća iz stavka 2. podstavka 1. i stavka 3. podstavka 1. ovoga članka imenuje osnivač na prijedlog ministra, članove upravnog vijeća iz stavka 4. podstavka 1. i stavka 5. podstavka 1. ovoga članka imenuje izvršno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba koja je osnivač, a člana upravnog vijeća iz

stavka 5. podstavka 2. ovoga članka imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra, a člana upravnog vijeća iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka imenuje izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

(7) Jednog člana upravnog vijeća iz stavka 2. podstavka 2., stavka 3. podstavka 3., stavka 4. podstavka 2. i stavka 5. podstavka 3. ovoga članka imenuje radničko vijeće zdravstvene ustanove, a jednog člana stručno vijeće zdravstvene ustanove iz redova radnika ustanove sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim studijem.

(8) Članovi upravnog vijeća moraju imati završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski studij.

(9) Uvjet iz stavka 8. ovoga članka ne odnosi se na člana upravnog vijeća kojeg imenuje radničko vijeće zdravstvene ustanove.

(10) Mandat članova upravnog vijeća traje četiri godine.

(11) Visinu naknade za rad članova upravnog vijeća odlukom utvrđuje ministar, a isplaćuje se iz sredstava zdravstvene ustanove.“.

Članak 25.

U članku 84. stavku 1. iza podstavka 10. dodaje se novi podstavak 11. koji glasi:

„- podnosi osnivaču godišnje izvješće o svome radu“.

Dosadašnji podstavak 11. postaje podstavak 12.

Članak 26.

U članku 85. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ravnatelj zdravstvene ustanove ima zamjenika, a može imati pomoćnika za pravne poslove, pomoćnika za financijsko poslovanje, pomoćnika za sestrinstvo - glavnu sestru zdravstvene ustanove te pomoćnika za kvalitetu sukladno zakonu kojim se uređuje kvaliteta zdravstvene zaštite, a ravnatelj bolničke zdravstvene ustanove i doma zdravlja mora imati pomoćnika za sestrinstvo - glavnu sestru zdravstvene ustanove.“.

Iza stavka 10. dodaju se stavci 11. i 12. koji glase:

„(11) Uz uvjete propisane stavcima 6. i 7. ovoga članka ravnatelj zdravstvene ustanove i njegov zamjenik mora imati kompetencije iz područja upravljanja u zdravstvu.

(12) Vrstu i način stjecanja kompetencija ravnatelja i zamjenika ravnatelja iz stavka 11. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.“.

Članak 27.

Iza članka 85. dodaje se članak 85.a koji glasi:

„Članak 85.a

(1) Za vrijeme obnašanja dužnosti ravnatelj zdravstvene ustanove kojoj je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb ima pravo na plaću te ostala materijalna i druga prava iz radnog odnosa u skladu s propisima kojima se uređuju navedena prava u sustavu zdravstva.

(2) Na prava i obveze ravnatelja zdravstvene ustanove koja nisu utvrđena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje sprječavanje sukoba interesa.“

Članak 28.

Iza članka 86. dodaje se članak 86.a koji glasi:

„Članak 86.a

(1) Iznimno od odredbe članka 85. stavka 5. ovoga Zakona, ravnatelja opće bolnice čija su osnivačka prava ovim Zakonom prenesena na Republiku Hrvatsku, imenuje i razrješuje upravno vijeće uz prethodno pribavljeno mišljenje izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba i uz suglasnost ministra.

(2) Ako izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba iz stavka 1. ovoga članka u roku od osam dana od dana kada je zatraženo upravnom vijeću ne dostavi mišljenje iz stavka 1. ovoga članka, smatra se da je dalo pozitivno mišljenje.“

Članak 29.

U članku 96. stavku 5. podstavku 8. iza riječi: „ustanovi“ briše se točka i dodaju riječi: „te dostavlja upravnom vijeću i ravnatelju izvješće o potrošnji lijekova s liste posebno skupih lijekova Zavoda i lijekova koji nisu utvrđeni listom lijekova Zavoda, najmanje svaka tri mjeseca, a koje sadrži i rezultate mjerenja ishoda liječenja.“

Članak 30.

U članku 97. stavku 6. podstavku 2. riječi: „općim aktima agencije nadležne za kvalitetu zdravstvene zaštite“ zamjenjuju se riječima: „propisima kojima se uređuje kvaliteta zdravstvene zaštite.“

Članak 31.

U članku 98. stavku 2. iza podstavka 2. dodaje se novi podstavak 3. koji glasi:

„- prava, obveze i odgovornosti ravnatelja i upravnog vijeća u vezi s financijskim poslovanjem u zdravstvenoj ustanovi u cilju zakonitog, namjenskog i svrhovitog korištenja financijskih sredstava“.

Dosadašnji podstavci 3. do 5. postaju podstavci 4. do 6.

Članak 32.

Iza članka 101. dodaje se članak 101.a koji glasi:

„Članak 101.a

Zdravstvene ustanove iz članka 100. i 101. ovoga Zakona mogu osnivati podružnice sukladno zakonu kojim se uređuje osnivanje i ustrojstvo ustanova.“.

Članak 33.

Članak 102. mijenja se i glasi:

„(1) Dom zdravlja je zdravstvena ustanova za pružanje zdravstvene zaštite stanovništvu određenog područja u sklopu zdravstvene djelatnosti na primarnoj razini.

(2) Na području jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba osniva se jedan dom zdravlja.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na Dom zdravlja Ministarstva unutarnjih poslova čiji je osnivač Republika Hrvatska.

(4) Zbog specifičnosti pružanja zdravstvene zaštite na pojedinim područjima te na otocima može se osnovati podružnica doma zdravlja.“.

Članak 34.

Članak 103. mijenja se i glasi:

„(1) Dom zdravlja je nositelj zdravstvene zaštite na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti.

(2) Dom zdravlja pruža zdravstvenu zaštitu obavljanjem djelatnosti obiteljske (opće) medicine, dentalne zdravstvene zaštite, dentalnog laboratorija, zdravstvene zaštite žena, zdravstvene zaštite predškolske djece, medicine rada / medicine rada i sporta, logopedije, laboratorijske, radiološke i druge dijagnostike, ljekarničke djelatnosti, fizikalne terapije, patronažne zdravstvene zaštite, zdravstvene njege, psihološke djelatnosti, radne terapije te palijativne skrbi, kao i obavljanjem specijalističko-konzilijarne djelatnosti.

(3) Dom zdravlja može obavljati zdravstvenu njegu u kući i fizikalnu terapiju u kući.

(4) Dom zdravlja obvezan je osigurati potreban broj ordinacija za obavljanje svake pojedine djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka sukladno odluci osnivača.

(5) Radi osiguranja dostupnosti zdravstvene zaštite dom zdravlja na svom području koordinira rad svih zdravstvenih radnika u mreži javne zdravstvene službe koji obavljaju djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Dom zdravlja mora osigurati provođenje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka ako obavljanje tih djelatnosti sukladno mreži javne zdravstvene službe nije drukčije organizirano te mora osigurati provođenje specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite sukladno mreži javne zdravstvene službe zapošljavanjem ili sklapanjem ugovora o funkcionalnoj integraciji doma zdravlja s bolničkom ustanovom.

(7) Dom zdravlja može ustrojiti i dispanzerske djelatnosti prema potrebama stanovnika na području doma zdravlja.

(8) U okviru dispanzerske djelatnosti iz stavka 7. ovoga članka provode se sveobuhvatne mjere zdravstvene zaštite u zajednici koje uključuju prevenciju, ranu intervenciju, liječenje, socijalno-medicinsku skrb te skrb za specifične potrebe pružanja zdravstvene zaštite stanovnika na određenom području.

(9) Dom zdravlja može organizirati radne jedinice za obavljanje djelatnosti iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe.

(10) Dom zdravlja može organizirati, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe, radne jedinice za obavljanje pojedinih specijalističkih djelatnosti, ako to zahtijevaju posebne potrebe s obzirom na zdravstveno stanje stanovništva i kada bi pružanje zdravstvene zaštite u poliklinici ili bolnici otežavalo provođenje te zaštite.

(11) Odluku o organiziranju radne jedinice iz stavka 10. ovoga članka donosi župan, odnosno gradonačelnik Grada Zagreba, uz prethodno pribavljeno mišljenje Zavoda.

(12) Dom zdravlja, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe, osigurava koordinatora palijativne skrbi koji povezuje i koordinira radom mobilnog palijativnog tima i svih drugih dionika palijativne skrbi u jedinici područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu - bolničke zdravstvene ustanove, ustanove socijalne skrbi, udruge, posudionice pomagala i volontera.

(13) Uz koordinatora palijativne skrbi iz stavka 12. ovoga članka dom zdravlja organizira mobilni palijativni tim sukladno standardima i normativima utvrđenim pravilnikom iz članka 76. stavka 6. ovoga Zakona, koji pruža specijalističku palijativnu skrb bolesniku u njegovu domu te pruža podršku obitelji na temelju cjelovitog i multidisciplinarnog pristupa.

(14) Raspored i način rada koordinatora palijativne skrbi i mobilnih palijativnih timova odlukom određuje župan, odnosno gradonačelnik Grada Zagreba.

(15) Na područjima sa specifičnim potrebama pružanja zdravstvene zaštite stanovništvu, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe u domu zdravlja mogu se organizirati i rodilište te stacionar za dijagnostiku i liječenje.

(16) Dom zdravlja može sukladno ugovoru o provođenju zdravstvene zaštite sklopljenom sa Zavodom obavljati djelatnost iz stavaka 3. i 4. ovoga članka i u prostoru koji se nalazi na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima.

(17) Ministarstvo na zahtjev osnivača doma zdravlja donosi rješenje kojim utvrđuje da su ispunjeni uvjeti za obavljanje zdravstvene djelatnosti u prostoru iz stavka 16. ovoga članka, sukladno pravilniku o normativima i standardima iz članka 50. stavka 6. ovoga Zakona.

(18) Ministarstvo donosi rješenje iz stavka 17. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(19) Protiv rješenja iz stavka 17. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(20) Dom zdravlja može sukladno ugovoru o provođenju zdravstvene zaštite sklopljenom sa Zavodom na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima obavljati zdravstvenu djelatnost i u vozilu koje ispunjava uvjete sukladno pravilniku o normativima i standardima iz članka 50. stavka 6. ovoga Zakona.

(21) Ministarstvo na zahtjev osnivača doma zdravlja donosi rješenje kojim utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za obavljanje zdravstvene djelatnosti u posebnom vozilu, sukladno pravilniku o normativima i standardima iz članka 50. stavka 6. ovoga Zakona.

(22) Ministarstvo donosi rješenje iz stavka 21. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(23) Protiv rješenja iz stavka 21. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(24) Dom zdravlja može organizirati radnu jedinicu za sestrinska savjetovališta za kronične bolesti.

(25) Dom zdravlja može organizirati radnu jedinicu za savjetovalište za dugotrajnu skrb i skrb za kompleksne pacijente te po potrebi organizirati mobilne timove.

(26) Dom zdravlja može ostvariti suradnju s ustanovama iz sustava socijalne skrbi u cilju pružanja integrirane skrbi.“.

Članak 35.

Članak 104. mijenja se i glasi:

„Iznimno od odredbe članka 36. ovoga Zakona, sanitetski prijevoz mogu obavljati i druge zdravstvene ustanove sukladno uvjetima propisanim pravilnikom iz članka 138. ovoga Zakona.“.

Članak 36.

Članak 105. briše se.

Članak 37.

U članku 108. stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Normative i standarde u pogledu prostora, opreme i djelatnika iz stavaka 1. i 3. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za pravosuđe uz prethodnu suglasnost ministra.“.

Članak 38.

Članak 114. mijenja se i glasi:

„(1) Opća bolnica jest zdravstvena ustanova koja obavlja najmanje djelatnosti kirurgije, interne medicine, pedijatrije, ginekologije i porodiljstva te hitne medicine i ima posteljne, dijagnostičke i druge mogućnosti prilagođene svojoj namjeni.

(2) Za obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka ovisno o potrebama pružanja zdravstvene zaštite stanovništvu moguće je, u pojedinim djelatnostima umjesto posteljnih kapaciteta, osigurati pružanje zdravstvene zaštite u dnevnoj bolnici.

(3) Ako u gradu uz opću bolnicu bolničku djelatnost obavlja i specijalna bolnica za dječje bolesti, odnosno za ginekologiju i porodiljstvo, opća bolnica ne mora imati ustrojstvenu jedinicu za pedijatriju, odnosno za ginekologiju i porodiljstvo.“.

Članak 39.

Iza članka 118. dodaje se članak 118.a koji glasi:

„Članak 118.a

(1) U bolničkim zdravstvenim ustanovama mogu se organizirati centri izvrsnosti za pojedine bolesti ili dijagnostičke i terapijske postupke.

(2) Ministarstvo, uz prethodno pribavljeno mišljenje stručnog društva Hrvatskog liječničkog zbora ili drugog odgovarajućeg društva, donosi rješenje o dodjeli i obnovi naziva centra iz stavka 1. ovoga članka u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(3) Ako tijelo iz stavka 2. ovoga članka u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo Ministarstvu ne dostavi mišljenje iz stavka 2. ovoga članka, smatra se da je dalo pozitivno mišljenje.

(4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Mjerila za dodjelu i obnovu naziva centra iz stavka 1. ovoga članka, po prethodno pribavljenom mišljenju nadležne komore, pravilnikom propisuje ministar.“.

Članak 40.

U članku 119. riječ: „izvorima“ zamjenjuje se riječju: „činiteljima“.

Članak 41.

U članku 122. stavci 5. i 6. brišu se.

Članak 42.

Članak 127. mijenja se i glasi:

„(1) Visoko učilište zdravstvenog usmjerenja može u skladu s posebnim zakonom kojim se uređuje područje visokog obrazovanja osnovati unutarnje organizacijske cjeline u kojima se može obavljati zdravstvena djelatnost za potrebe nastave.

(2) Medicinski fakultet može, u skladu s posebnim zakonom kojim se uređuje područje visokog obrazovanja, osnovati unutarnje organizacijske cjeline za potrebe zdravstvene zaštite studenata na primarnoj i specijalističko-konzilijarnoj razini.

(3) Unutarnje organizacijske cjeline iz stavaka 1. i 2. ovoga članka osnivaju se i njihov rad uređuje se statutom visokog učilišta zdravstvenog usmjerenja, odnosno medicinskog fakulteta koji se donosi uz prethodnu suglasnost ministra.

(4) Za obavljanje zdravstvene djelatnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka visoko učilište zdravstvenog usmjerenja, odnosno medicinski fakultet obavezan je ispuniti uvjete sukladno pravilniku o normativima i standardima za obavljanje zdravstvene djelatnosti.

(5) Ministarstvo donosi rješenje kojim utvrđuje da su ispunjeni uvjeti za obavljanje zdravstvene djelatnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka s obzirom na prostor, radnike i medicinsko-tehničku opremu.

(6) Ministarstvo donosi rješenje iz stavka 5. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(7) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Za obavljanje zdravstvene djelatnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka visoko učilište zdravstvenog usmjerenja, odnosno medicinski fakultet ostvaruje sredstva ugovorom sa Zavodom.“.

Članak 43.

U članku 128. stavku 2. iza riječi: „hitne medicine“ briše se točka i dodaju se riječi: „i sanitetskog prijevoza.“.

U stavku 7. iza riječi: „na području hitne medicine“ briše se točka i dodaju se riječi: „i sanitetskog prijevoza.“.

Članak 44.

Članak 132. mijenja se i glasi:

„(1) U obavljanju stručne i znanstvene djelatnosti na području toksikologije i antidopinga Hrvatski zavod za javno zdravstvo obavlja sljedeće poslove:

- planira i prati provođenje mjera zaštite života i zdravlja ljudi od štetnog djelovanja kemikalija pri redovitom korištenju, odnosno u slučajevima izvanrednog događaja ili pri sumnji na izvanredni događaj
- stručno osposobljava za siguran rad s kemikalijama
- prikuplja i obrađuje podatke o proizvodnji, uvozu i unosu na teritorij Republike Hrvatske kemikalija iz zbirnih godišnjih očevidnika pravnih i fizičkih osoba
- analizira dokumentaciju o ispitivanju kemikalija u zraku, vodi, tlu, rijekama, moru, biljnom i životinjskom svijetu, hrani za ljude i životinje, u redovitim uvjetima, u izvanrednim događajima ili pri sumnji na izvanredni događaj i predlaže mjere zaštite
- izrađuje stručna mišljenja i ocjenjuje svojstva kemikalija i biocidnih proizvoda
- u pripravnosti je za slučaj nesreća i akutnih trovanja s kemikalijama i organizira službu za pomoć
- prati i provodi međunarodne konvencije protiv dopinga u sportu u Republici Hrvatskoj te primjenjuje kodeks Svjetske antidopinške agencije i pravila Hrvatskog olimpijskog odbora, Međunarodnog olimpijskog odbora, Svjetske antidopinške agencije i međunarodnih sportskih saveza, kao središnje nacionalno tijelo za antidoping
- sustavno prati i koordinira akcije Vlade Republike Hrvatske i nevladinih organizacija u borbi protiv dopinga u sportu
- predlaže i provodi mjere u borbi protiv dopinga u sportu
- primjenjuje pravila Hrvatskog olimpijskog odbora, Hrvatskog paraolimpijskog odbora i Hrvatskog sportskog saveza gluhih, Međunarodnog olimpijskog odbora, međunarodnih sportskih udruženja i Svjetske antidopinške agencije
- provodi antidopinški program u skladu s odredbama Svjetskog antidopinškog kodeksa i međunarodnih standarda Svjetske antidopinške agencije i međunarodnih konvencija za borbu protiv dopinga putem Pravila o antidopingu
- donosi Pravila o antidopingu koji je provedbeni dokument za provođenje svih odredbi Svjetskog antidopinškog kodeksa i međunarodnih standarda-
- provodi dopinške kontrole sportaša u skladu s Pravilima o antidopingu
- osigurava provedbu svih odredaba Svjetskog antidopinškog kodeksa, uključujući nadzor nad provedbom zabrane sudjelovanja u sportu za osobe kojima je izrečena sankcija zbog kršenja antidopinških pravila u skladu s pravilima o antidopingu
- provodi edukacije sportaša, pratećeg osoblja sportaša i drugih dionika u sustavu sporta iz područja antidopinga u skladu s Pravilima o antidopingu.

(2) Organizatori sportskih natjecanja u Republici Hrvatskoj obvezni su osigurati uvjete za provođenje dopinške kontrole u skladu s Pravilima o antidopingu.“.

Članak 45.

Iza članka 133. dodaju se članci 133.a i 133.b koji glase:

„Članak 133.a

(1) U slučaju nastupanja posebnih okolnosti koje podrazumijevaju događaj ili određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana, uslijed kojih je potrebno brzo i učinkovito poduzimanje aktivnosti iz nadležnosti zavoda za javno zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, Hrvatski zavod za javno zdravstvo odlukom ministra preuzima ulogu koordiniranja i

rukovođenja svim zavodima za javno zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, koji su obvezni postupati po naredbama Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo.

(2) U slučaju nastupanja okolnosti iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski zavod za javno zdravstvo ovlašten je koordinirati i rukovoditi organizacijom i obavljanjem poslova zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba iz članka 134. ovoga Zakona dok te okolnosti traju.

Članak 133.b

Hrvatski zavod za javno zdravstvo nadzire provedbu aktivnosti zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba putem prikupljanja ciljanih izvješća i provedbom redovitog i izvanrednog stručnog nadzora te nalaže mjere za unaprjeđenje rada zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.“.

Članak 46.

U članku 134. stavku 2. iza riječi: „medicine,“ dodaju se riječi: “medicine rada/medicine rada i sporta,“.

U stavku 3. iza podstavka 2. dodaje se novi podstavak 3. koji glasi:

„- provodi specifičnu i preventivnu zdravstvenu zaštitu radnika i ocjenjivanje zdravstvene sposobnosti, praćenje zdravstvenog stanja radnika, mjere za očuvanje i unaprjeđenje zdravlja radnika, organizirano provodi specifičnu zdravstvenu zaštitu radi preventive, sudjeluje u provođenju mjera i aktivnosti za prevenciju psihosocijalnih rizika i suzbijanje bolesti ovisnosti u radnoj populaciji, provodi mjere za očuvanje i unaprjeđenje zdravlja sportaša i sportske populacije, sudjeluje u provedbi preventivnih programa vezano uz kronične nezarazne bolesti radnika te provodi stručno osposobljavanje radnika iz područja medicine rada/medicine rada i sporta“.

Dosadašnji podstavci 3. do 20. postaju podstavci 4. do 21.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Zavod za javno zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba u obavljanju poslova iz stavka 3. podstavaka 1., 16. i 17. ovoga članka, obvezan je postupati sukladno donesenim nacionalnim preventivnim programima i smjernicama Ministarstva, odnosno Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo za njihovu provedbu.“.

Članak 47.

Članak 138. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatski zavod za hitnu medicinu jest zdravstvena ustanova za obavljanje djelatnosti hitne medicine, sanitetskog prijevoza i telemedicine.

(2) Djelatnost hitne medicine organizira se u svrhu neprekidnog hitnog medicinskog zbrinjavanja svih osoba kojima je zbog bolesti, stradanja ili ozljede neposredno ugrožen život,

pojedini organ ili dijelovi tijela, odnosno kod kojih bi u kratkom vremenu moglo doći do životne ugroženosti, a radi maksimalnog skraćivanja vremena od nastanka hitnog stanja do konačnog medicinskog zbrinjavanja.

(3) Djelatnost hitne medicine obuhvaća provođenje mjera i postupaka hitnog izvanbolničkog medicinskog zbrinjavanja na mjestu događaja ili u prostoru za reanimaciju/ambulantni zavoda za hitnu medicinu ili tijekom prijevoza oboljelih i ozlijeđenih osoba prijevoznim sredstvima hitne medicinske službe u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu te provođenje mjera i postupaka hitnog bolničkog medicinskog zbrinjavanja u bolničkoj zdravstvenoj ustanovi.

(4) Djelatnost sanitetskog prijevoza obuhvaća prijevoz bolesnika u svrhu pružanja zdravstvenih usluga vozilom za sanitetski prijevoz s propisanom medicinsko-tehničkom opremom za siguran prijevoz bolesnika.

(5) Mrežu hitne medicine i sanitetskog prijevoza na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu, uz prethodno pribavljeno mišljenje predstavničkih tijela jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba odlukom donosi ministar.

(6) Organizaciju i način obavljanja hitne medicine i sanitetskog prijevoza na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu pravilnikom propisuje ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.

(7) Ako tijelo iz stavka 6. ovoga članka u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 6. ovoga članka, smatra se da je dalo pozitivno mišljenje.“.

Članak 48.

Članak 139. mijenja se i glasi:

„(1) Standarde za provođenje programa javno dostupne rane defibrilacije na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu pravilnikom propisuje ministar.

(2) Standarde i normative u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme za obavljanje djelatnosti hitne medicine i sanitetskog prijevoza na svim razinama zdravstvene djelatnosti na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu pravilnikom propisuje ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.

(3) Ako nadležna komora u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 2. ovoga članka, smatra se da je dala pozitivno mišljenje.“.

Članak 49.

Članak 140. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatski zavod za hitnu medicinu uz poslove iz članaka 138. i 139. ovoga Zakona obavlja sljedeće poslove:

- općim aktom utvrđuje raspored i područje djelovanja timova hitne medicinske službe na području Republike Hrvatske
- predlaže strategiju razvoja djelatnosti hitne medicine

- oblikuje doktrinu u djelatnosti hitne medicine
- predlaže, planira, prati i analizira program mjera i aktivnosti u djelatnosti hitne medicine
- predlaže ministru mrežu hitne medicine i sanitetskih prijevoza
- općim aktom donosi standarde u djelatnosti hitne medicine i sanitetskog prijevoza
- općim aktom donosi raspored i standard hitne medicinske službe tijekom turističke sezone
- prati, analizira i nadzire ujednačenu provedbu standarda kvalitete rada i opremljenosti u djelatnosti hitne medicine i sanitetskog prijevoza
- utvrđuje opremljenost zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba sukladno standardima i normativima te o tome jednom godišnje obavještava osnivače zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba
- može provoditi postupke zajedničke nabave opreme za potrebe zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba sukladno propisu kojim se uređuje javna nabava
- koordinira i stručno usmjerava rad zdravstvenih ustanova koje obavljaju djelatnost hitne medicine
- koordinira, stručno usmjerava i prati kvalitetu rada u djelatnosti hitne medicine
- donosi edukacijske programe cjeloživotnog obrazovanja / trajne izobrazbe radnika u djelatnosti hitne medicine te sudjeluje u provedbi i nadzire edukaciju i stručno usavršavanje radnika u djelatnosti hitne medicine
- utvrđuje uvjete i akreditira provoditelje programa edukacije, dodatnog usavršavanja i cjeloživotnog obrazovanja u djelatnosti hitne medicine
- sudjeluje u obrazovanju drugih zdravstvenih radnika
- predlaže program mjera zdravstvene zaštite iz područja rada hitne medicine
- planira i provodi aktivnosti radi uspostave informatizacije sustava hitne medicine kompatibilne s informatičkim sustavom Zavoda
- provodi edukaciju stanovništva iz svoga područja rada
- surađuje s drugim zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima radi unaprjeđenja liječenja i dijagnostike iz područja hitne medicine
- surađuje s obrazovnim ustanovama i visokim učilištima te drugim institucijama radi unaprjeđenja djelatnosti hitne medicine
- prati i provodi stručna i znanstvena istraživanja iz hitne medicine
- prikuplja, analizira i objavljuje podatke iz djelatnosti hitne medicine i dostavlja ih Ministarstvu, Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo i Zavodu
- prikuplja podatke i vodi registre iz područja hitne medicine
- općim aktom donosi standarde za organizaciju rada hitne medicinske službe u izvanrednim prilikama, velikim nesrećama i katastrofama
- surađuje s drugim tijelima državne uprave radi unaprjeđenja hitne medicine
- planira i sudjeluje u izradi i provedbi pojedinih projekata zdravstvene zaštite u izvanrednim prilikama u koordinaciji s Kriznim stožerom Ministarstva, Ministarstvom unutarnjih poslova, Ministarstvom obrane, Hrvatskim Crvenim križem, Hrvatskom gorskom službom spašavanja te ostalim službama za spašavanje
- utvrđuje uvjete za organizaciju hitne medicinske službe na javnim priredbama i drugim oblicima okupljanja
- planira i provodi projekte u djelatnosti hitne medicine
- donosi opće akte o provedbi standardnih operativnih postupaka, protokola rada i algoritama postupanja u djelatnosti hitne medicine

- donosi opće akte o provedbi utvrđenih standarda opreme, vozila te vizualnog identiteta vozila i zdravstvenih radnika
- obavlja i druge poslove iz područja svoje djelatnosti.

(2) Hrvatski zavod za hitnu medicinu u zavodima za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba koordinira, prati, analizira i nadzire ujednačenu provedbu standarda kvalitete rada, opremljenosti u djelatnosti hitne medicine i sanitetskog prijevoza i provedbu stručnih akata koje donosi Hrvatski zavod za hitnu medicinu.

(3) U slučaju da Hrvatski zavod za hitnu medicinu utvrdi nepravilnosti vezane uz stavak 2. ovoga članka, daje primjereni rok za otklanjanje nepravilnosti, a u slučaju da nepravilnosti nisu otklonjene u danom roku o tome obavještava ministra.“.

Članak 50.

U članku 142. podstavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„- provodi mjere hitne medicine na području jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, a za osiguranje pravovremene i dostupne hitne medicine sukladno općem aktu Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu provodi mjere hitne medicine na području jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba s kojima teritorijalno graniči, odnosno na području cijele Republike Hrvatske

- vodi propisanu dokumentaciju i izvješća te ih s podacima o svom radu i poslovanju dostavlja Hrvatskom zavodu za hitnu medicinu“.

U podstavku 14. riječi: „sukladno odluci osnivača može obavljati“ zamjenjuju se riječju: „obavlja“.

Članak 51.

U članku 147. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti mora zapošljavati zdravstvene radnike u radnom odnosu.“.

Članak 52.

U članku 155. iza stavka 4. dodaju se stavci 5., 6. i 7. koji glase:

„(5) Zdravstveni radnici iz stavka 2. ovoga članka koji su u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb u mreži javne zdravstvene službe mogu nastaviti raditi do navršениh 68 godina života uz prethodnu suglasnost poslodavca.

(6) Zdravstveni radnici iz stavka 5. ovoga članka mogu nastaviti raditi i nakon navršениh 68 godina života uz prethodnu suglasnost poslodavca i ministra.

(7) Djelatnici zdravstvenih službi Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske koji pružaju zdravstvenu zaštitu djelatnicima Ministarstva obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske, za potrebe stručnog usavršavanja kao i radi potrebe pružanja zdravstvene zaštite, mogu u zdravstvenim ustanovama obavljati zdravstvenu djelatnost u okviru odobrenja za samostalan rad, pod uvjetom sklopljenog ugovora između zdravstvene ustanove i Ministarstva obrane.“.

Članak 53.

Iza članka 156. dodaje se članak 156.a koji glasi:

„Članak 156.a

Zdravstveni radnik za vrijeme obnašanja dužnosti ravnatelja, zamjenika ravnatelja, pomoćnika ravnatelja zdravstvene ustanove, predstojnika klinike, predstojnika kliničkog zavoda, pročelnika zavoda i pročelnika službe zdravstvene ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska, odnosno jedinica područne (regionalne) samouprave ne može biti osnivač zdravstvene ustanove ili trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost u zdravstvenoj djelatnosti u kojoj je zaposlen, odnosno u djelatnosti koja je povezana s poslovima iz djelatnosti u kojoj je zaposlen.“.

Članak 54.

U članku 157. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Poslodavac može dati odobrenje iz stavka 1. ovoga članka predstojniku klinike, predstojniku kliničkog zavoda, pročelniku zavoda i pročelniku službe zdravstvene ustanove uz ispunjavanje uvjeta iz stavka 3. ovoga članka te u skladu s mjerilima propisanim pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka samo u slučaju ako to ne uzrokuje poteškoće u organizaciji rada pojedinih ustrojstvenih jedinica zdravstvene ustanove i/ili nemogućnosti osiguranja medicinski prihvatljivog vremena za ostvarivanje zdravstvene zaštite pružanjem dijagnostičkih i terapijskih postupaka.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 55.

Iza članka 160. dodaje se članak 160.a koji glasi:

„Članak 160.a

U slučaju poteškoća u organizaciji rada zdravstvene ustanove i/ili nemogućnosti osiguranja medicinski prihvatljivog vremena za ostvarivanje zdravstvene zaštite pružanjem dijagnostičkih i terapijskih postupaka, ministar može zatražiti od ravnatelja uskratu i opoziv danih odobrenja iz članka 157. ovoga Zakona dok te okolnosti traju.“.

Članak 56.

Iza članka 179. dodaje se članak 179.a koji glasi:

„Članak 179.a

(1) Radi uključivanja doktora medicine bez specijalizacije kojima je izdano odobrenje za samostalni rad u sustav zdravstvene zaštite ministar odlukom donosi poseban program mjera uz prethodno mišljenje nadležne komore.

(2) Program mjera iz stavka 1. ovoga članka sadrži mjere za osnaživanje i usavršavanje doktora medicine bez specijalizacije kojima je izdano odobrenje za samostalni rad.

(3) Ako nadležna komora u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje, smatra se da je dala pozitivno mišljenje.“

Članak 57.

U članku 182. stavku 6. iza riječi: „članka“ dodaju se riječi: „i imenovanju glavnog mentora, odnosno mentora“.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) Iznimno od stavka 4. ovoga članka ministar može godišnjim planom odobriti dodatni broj potrebnih specijalizacija i užih specijalizacija koje nisu obuhvaćene Nacionalnim planom specijalističkog usavršavanja ako te specijalizacije nije bilo moguće iz objektivnih razloga planirati u Nacionalnom planu specijalističkog usavršavanja.“

Članak 58.

U članku 183. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Standarde i način prijama specijalizanata pravilnikom propisuje ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.“

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Način polaganja specijalističkog ispita, odnosno ispita iz uže specijalizacije te standarde za određivanje ovlaštenih zdravstvenih ustanova, trgovačkih društava i zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu za provođenje specijalističkog staža pravilnikom propisuje ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.“

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Ako nadležna komora u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, smatra se da je dala pozitivno mišljenje.“

Članak 59.

U članku 184. stavku 4. riječi: „imenuje ministar iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnosti“ zamjenjuju se riječima: „određuje Ministarstvo iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnosti s liste ispitivača iz stavka 6. ovoga članka.“

Članak 60.

Iza članka 184. dodaje se članak 184.a koji glasi:

„Članak 184.a

- (1) Iznimno od članka 184. ovoga Zakona kandidat, doktor medicine, može polagati europski specijalistički ispit pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS).
- (2) Kandidat iz stavka 1. ovoga članka obvezan je provesti cjelokupni propisani program specijalističkog usavršavanja, a stečene kompetencije potvrđuju glavni mentor i mentor.
- (3) Ministarstvo rješenjem priznaje europski specijalistički ispit položen pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS) i daje pravo na korištenje specijalističkog naziva propisanog u Republici Hrvatskoj.
- (4) Uz zahtjev za donošenje rješenja iz stavka 3. ovoga članka podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz o položenom europskom specijalističkom ispitu UEMS i o obavljenom cjelokupnom programu specijalističkog usavršavanja.
- (5) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 61.

Iza članka 193. dodaje se članak 193.a koji glasi:

„Članak 193.a

- (1) Na poslovima na kojima ni uz primjenu mjera zaštite na radu nije moguće zaštititi radnika od štetnog utjecaja, radno vrijeme skraćuje se razmjerno štetnom utjecaju uvjeta rada na zdravlje i sposobnost radnika.
- (2) Poslovi iz stavka 1. ovoga članka su poslovi:
 - s otvorenim izvorima ionizirajućeg zračenja
 - pripreme antineoplastičnih lijekova
 - intravenozna aplikacija antineoplastičnih lijekova
 pod uvjetom da se obavljaju 2/3 radnog vremena.
- (3) Za poslove iz stavka 1. ovoga članka određuje se opseg skraćenoga radnog vremena na 35 sati tjedno.“.

Članak 62.

Članci 242. do 252. mijenjaju se i glase:

„Članak 242.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj zdravstvena ustanova ako:

1. uskraćuje osobama jednakost u cjelokupnom postupku ostvarivanja zdravstvene zaštite (članak 26. stavak 1. točka 1.)
2. uskraćuje osobama slobodan izbor doktora medicine i doktora dentalne medicine primarne zdravstvene zaštite (članak 26. stavak 1. točka 2.)
3. uskraćuje osobama zdravstvenu uslugu standardizirane kvalitete i jednakog sadržaja (članak 26. stavak 1. točka 3.)
4. uskraćuje osobama prvu pomoć i hitnu medicinsku pomoć kada im je ona potrebna, osim kad im je pomoć potrebna zbog opasnosti od nastupanja trajne štetne posljedice za njihovo zdravlje ili za njihov život (članak 26. stavak 1. točka 4.)
5. uskraćuje osobama odbijanje liječenja od strane studenata i odbijanje svih drugih intervencija koje bi samostalno obavljali zdravstveni radnici prije stečene stručne kvalifikacije, odnosno ishoda odobrenja za samostalan rad (članak 26. stavak 1. točka 5.)
6. uskraćuje osobama prihvaćanje ili odbijanje pojedinog dijagnostičkog, odnosno terapijskog postupka, osim u slučaju neodgodive medicinske intervencije čije bi nepodužimanje ugrozilo njihov život i zdravlje ili izazvalo trajna oštećenja njihova zdravlja (članak 26. stavak 1. točka 6.)
7. uskraćuje osobama prehranu u skladu s njihovim svjetonazorom za vrijeme boravka u zdravstvenoj ustanovi (članak 26. stavak 1. točka 7.)
8. uskraćuje osobama obavljanje vjerskih obreda za vrijeme boravka u zdravstvenoj ustanovi u za to predviđenome prostoru (članak 26. stavak 1. točka 8.)
9. ne omogući opremanje osoba u mrtvačnici u slučaju smrti, uz primjenu vjerskih, odnosno drugih običaja vezanih uz iskaz pijeteta prema umrloj osobi (članak 26. stavak 1. točka 9.)
10. ne postupi po prigovoru osobe koja je zatražila zaštitu svojih prava s obzirom na kvalitetu, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge i o poduzetim mjerama ne obavijesti podnositelja prigovora najkasnije u roku od osam dana (članak 27. stavci 4. i 5.)
11. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da ljekarnička ustanova, odnosno doma zdravlja ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme za obavljanje ljekarničke djelatnosti u mobilnoj ljekarni (članak 37. stavak 5.)
12. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da zdravstvena ustanova, ispunjava normative i standarde za pružanje zdravstvenih usluga u zdravstvenom turizmu (članak 39.b stavci 5. i 7.)
13. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da turistička ambulanta ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 39.c stavak 5.)
14. koristi zaštićeni znak zdravstvenog turizma, a nije upisana u Upisnik zdravstvenog turizma (članak 40. stavak 2.)
15. ne osigura hitnu medicinsku pomoć (članak 43.)
16. sklopi ugovor sa zdravstvenim radnikom sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem koji obavlja privatnu praksu protivno odredbi članka 62. ovoga Zakona
17. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da zdravstvena ustanova ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 76. stavak 1.)

18. proširi ili promijeni djelatnost prije nego što je rješenjem utvrđeno da zdravstvena ustanova ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 78.)
19. prestane obavljati zdravstvenu djelatnost bez rješenja Ministarstva o prestanku rada (članak 80. stavak 3.)
20. primi u radni odnos za obavljanje poslova u zdravstvenoj djelatnosti koja uključuje rad s djecom zdravstvenog radnika koji je pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela iz glave XVI. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.) - Kaznena djela protiv spolne slobode i glave XVII. istoga Zakona - Kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 156. stavak 1.)
21. ne primi zdravstvene radnike na pripravnički staž (članak 174. stavak 2.)
22. onemogućiti zdravstvenom radniku stručno usavršavanje (članak 179. stavak 1.)
23. ne osigura kontinuitet zdravstvene zaštite, odnosno ako dopusti da zdravstveni radnici napuste mjesta rada bez zamjene drugog radnika, ako se time dovodi u pitanje sigurnost pružanja zdravstvene zaštite (članak 193. stavci 1. i 13.)
24. ne provodi unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojstvenih jedinica i zdravstvenih radnika (članak 201. stavak 1.)
25. inspektoru onemogućiti obavljanje inspekcijskog nadzora i odbije pružiti potrebne podatke i obavijesti (članak 209. stavak 3.)
26. ne izvrši naređene mjere iz članka 213. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8. i 10. ovoga Zakona
27. ne obavi propisanu obdukciju (članak 236. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura i odgovorna osoba u zdravstvenoj ustanovi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. točaka 1., 3., 4., 5., 6., 10., 15., 22. i 25. ovoga članka privatni zdravstveni radnik.

Članak 243.

Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura kaznit će se za prekršaj ravnatelj zdravstvene ustanove:

1. ako ne postupi po prigovoru osobe koja je zatražila zaštitu svojih prava s obzirom na kvalitetu, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge i o poduzetim mjerama ne obavijesti podnositelja prigovora najkasnije u roku od osam dana (članak 27. stavci 4. i 5.)
2. ako ministru tromjesečno ne podnese pisano izvješće o broju osoba umrlih u zdravstvenoj ustanovi te o broju izvršenih obdukcija (članak 89. stavak 1.).

Članak 244.

Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura kaznit će se za prekršaj ravnatelj zdravstvene ustanove ako u izvanrednim okolnostima kada je ugrožen proces pružanja zdravstvene zaštite ili postoji neposredna opasnost za život i zdravlje osoba bez odgađanja o tim okolnostima ne obavijesti Ministarstvo i Hrvatski zavod za javno zdravstvo (članak 89. stavak 2.).

Članak 245.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost ako:

1. uskraćuje osobama jednakost u cjelokupnom postupku ostvarivanja zdravstvene zaštite (članak 26. stavak 1. točka 1.)
2. uskraćuje osobama zdravstvenu uslugu standardizirane kvalitete i jednakog sadržaja (članak 26. stavak 1. točka 3.)
3. uskraćuje osobama prvu pomoć i hitnu medicinsku pomoć kada im je ona potrebna, osim kad im je pomoć potrebna zbog opasnosti od nastupanja trajne štetne posljedice za njihovo zdravlje ili za njihov život (članak 26. stavak 1. točka 4.)
4. uskraćuje osobama odbijanje liječenja od strane studenata i odbijanje svih drugih intervencija koje bi samostalno obavljali zdravstveni radnici prije stečene stručne kvalifikacije, odnosno ishoda odobrenja za samostalan rad (članak 26. stavak 1. točka 5.)
5. uskraćuje osobama prihvaćanje ili odbijanje pojedinog dijagnostičkog, odnosno terapijskog postupka, osim u slučaju neodgodive medicinske intervencije čije bi nepoduzimanje ugrozilo njihov život i zdravlje ili izazvalo trajna oštećenja njihova zdravlja (članak 26. stavak 1. točka 6.)
6. ne postupi po prigovoru osobe koja je zatražila zaštitu svojih prava s obzirom na kvalitetu, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge i o poduzetim mjerama ne obavijesti podnositelja prigovora najkasnije u roku od osam dana (članak 27. stavci 4. i 5.)
7. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da zdravstvena ustanova, trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti i privatni zdravstveni radnik ispunjava normative i standarde za pružanje zdravstvenih usluga u zdravstvenom turizmu (članak 39.b stavak 5.)
8. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da turistička ambulanta ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 39.c stavak 5.)
9. koristi zaštićeni znak zdravstvenog turizma, a nije upisano u Upisnik zdravstvenog turizma (članak 40. stavak 2.)
10. ne osigura hitnu medicinsku pomoć (članak 43.)
11. sklopi ugovor sa zdravstvenim radnikom sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem koji obavlja privatnu praksu protivno odredbi članka 62. ovoga Zakona
12. obavlja zdravstvenu djelatnost protivno odredbi članka 148. ovoga Zakona
13. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da trgovačko društvo ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 152. stavak 4.)
14. proširi ili promijeni djelatnost prije nego što je rješenjem utvrđeno da trgovačko društvo ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 153.)
15. prestane obavljati zdravstvenu djelatnost bez rješenja Ministarstva o prestanku rada (članak 154. stavak 2.)
16. primi u radni odnos za obavljanje poslova u zdravstvenoj djelatnosti koja uključuje rad s djecom zdravstvenog radnika koji je pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela iz glave XVI. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.) - Kaznena djela protiv spolne slobode i glave XVII. istoga Zakona - Kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 156. stavak 1.)

17. ne primi zdravstvene radnike na pripravnički staž (članak 174. stavak 2.)
18. onemogućiti zdravstvenom radniku stručno usavršavanje (članak 179. stavak 1.)
19. ne provodi unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojstvenih jedinica i zdravstvenih radnika (članak 201. stavak 1.)
20. inspektoru onemogućiti obavljanje inspeksijskog nadzora i odbije pružiti potrebne podatke i obavijesti (članak 209. stavak 3.)
21. ne izvrši naređene mjere iz članka 213. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 5., 6., 7. i 9. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura i odgovorna osoba u trgovačkom društvu.

Članak 246.

Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura kaznit će se za prekršaj privatni zdravstveni radnik ako:

1. uskraćuje osobama jednakost u cjelokupnom postupku ostvarivanja zdravstvene zaštite (članak 26. stavak 1. točka 1.)
2. uskraćuje osobama zdravstvenu uslugu standardizirane kvalitete i jednakog sadržaja (članak 26. stavak 1. točka 3.)
3. uskraćuje osobama prvu pomoć i hitnu medicinsku pomoć kada im je ona potrebna, osim kad im je pomoć potrebna zbog opasnosti od nastupanja trajne štetne posljedice za njihovo zdravlje ili za njihov život (članak 26. stavak 1. točka 4.)
4. uskraćuje osobama odbijanje liječenja od strane studenata i odbijanje svih drugih intervencija koje bi samostalno obavljali zdravstveni radnici prije stečene stručne kvalifikacije, odnosno ishodenog odobrenja za samostalan rad (članak 26. stavak 1. točka 5.)
5. uskraćuje osobama prihvaćanje ili odbijanje pojedinog dijagnostičkog, odnosno terapijskog postupka, osim u slučaju neodgodive medicinske intervencije čije bi nepoduzimanje ugrozilo njihov život i zdravlje ili izazvalo trajna oštećenja njihova zdravlja (članak 26. stavak 1. točka 6.)
6. ne postupi po prigovoru osobe koja je zatražila zaštitu svojih prava s obzirom na kvalitetu, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge i o poduzetim mjerama ne obavijesti podnositelja prigovora najkasnije u roku od osam dana (članak 27. stavci 4. i 5.)
7. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da zdravstvena ustanova, trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti i privatni zdravstveni radnik ispunjava normative i standarde za pružanje zdravstvenih usluga u zdravstvenom turizmu (članak 39.b stavak 5.)
8. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da turistička ambulanta ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 39.c stavak 5.)
9. koristi zaštićeni znak zdravstvenog turizma, a nije upisan u Upisnik zdravstvenog turizma (članak 40. stavak 2.)
10. obavlja privatnu praksu bez odobrenja za samostalan rad (članak 47. stavak 1. točka 2. i članak 49. stavak 4.)
11. obavlja privatnu praksu bez radne sposobnosti (članak 47. stavak 1. točka 3. i članak 49. stavak 4.)
12. obavlja privatnu praksu bez potpune poslovne sposobnosti (članak 47. stavak 1. točka 4. i članak 49. stavak 4.)

13. obavlja privatnu praksu za vrijeme trajanja radnog odnosa, odnosno dok obavlja drugu samostalnu djelatnost (članak 47. stavak 1. točka 7. i članak 49. stavak 4.)
14. obavlja privatnu praksu, a ne raspolaže odgovarajućim prostorom sukladno normativima i standardima za obavljanje privatne prakse u pogledu prostora (članak 47. stavak 1. točka 8. i članak 49. stavak 4.)
15. obavlja privatnu praksu, a ne raspolaže odgovarajućom medicinsko-tehničkom opremom sukladno normativima i standardima za obavljanje privatne prakse u pogledu medicinsko-tehničke opreme (članak 47. stavak 1. točka 9. i članak 49. stavak 4.)
16. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno ispunjenje uvjeta s obzirom na prostor, radnike i medicinsko-tehničku opremu (članak 51. stavak 3.)
17. ima više od jedne ordinacije, ljekarne ili medicinsko-biokemijskog laboratorija, odnosno jedne privatne prakse u svojoj struci (članak 54. stavak 1.)
18. ne obavlja poslove privatne prakse osobno (članak 54. stavak 2.)
19. primi u radni odnos više zdravstvenih radnika iste struke (članak 54. stavak 3.)
20. obavlja privatnu praksu s više od dva tima iste djelatnosti u smjenskom radu (članak 54. stavak 6.)
21. za opredijeljene osigurane osobe ne osigura zamjenu ugovorom s drugim zdravstvenim radnikom iste struke koji obavlja privatnu praksu ili zdravstvenom ustanovom, odnosno trgovačkim društvom koje obavlja zdravstvenu djelatnost (članak 63.)
22. ne pruži hitnu medicinsku pomoć svim osobama u okviru svoje kvalifikacije stečene obrazovanjem (članak 64. stavak 1. točka 1.)
23. se ne odazove pozivu nadležnog tijela u radu na sprječavanju i suzbijanju zaraznih bolesti, kao i na zaštiti i spašavanju stanovništva u slučaju katastrofe (članak 64. stavak 1. točka 2.)
24. ne vodi medicinsku dokumentaciju i drugu evidenciju o osobama kojima pruža zdravstvenu zaštitu ili ne podnese izvješće o tome nadležnoj zdravstvenoj ustanovi u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje podataka i informacija u zdravstvu (članak 64. stavak 1. točka 3.)
25. ne postupi po zahtjevu nadležnog tijela za davanje podataka o radu (članak 64. stavak 1. točka 4.)
26. se ne odazove pozivu nadležnog tijela i/ili nadležnog doma zdravlja u radu posebno organiziranih ambulanti, odnosno u osiguravanju dostupnosti zdravstvene zaštite (članak 64. stavak 2.)-
27. privremeno obustavi rad bez rješenja ministra (članak 65. stavak 4.)
28. ne postupi po rješenju ministra o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse (članak 68. stavak 2.)
29. obavlja privatnu praksu u djelatnosti u kojoj nije dopuštena (članak 69.)
30. obavlja poslove u zdravstvenoj djelatnosti koja uključuje rad s djecom, a pravomoćno je osuđen za neko od kaznenih djela iz glave XVI. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.) - Kaznena djela protiv spolne slobode i glave XVII. istoga Zakona - Kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 156. stavak 1.)
31. ne postupi po utvrđenom rasporedu radnog vremena (članak 194. stavak 2.)
32. ne obavi posebno dežurstvo prema rasporedu provođenja posebnog dežurstva koje utvrđuje tijelo nadležno za zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb (članak 195. stavak 4.)
33. inspektoru onemogućiti obavljanje inspekcijskog nadzora i odbije pružiti potrebne podatke i obavijesti (članak 209. stavak 3.)

34. ne izvrši naređene mjere iz članka 213. stavka 1. točaka 1., 2., 3. te 5. do 9. ovoga Zakona
35. ne utvrdi nastup smrti, vrijeme i uzrok smrti osobe umrle izvan zdravstvene ustanove sukladno odredbi članka 230. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 247.

Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura kaznit će se za prekršaj zdravstveni radnik ako obavlja rad izvan punoga radnog vremena protivno odredbi članka 126. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 248.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 5.300,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac ako ne osigura mjere zdravstvene zaštite u vezi s radom i radnim okolišem (članak 23. stavak 1.).

Članak 249.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj zdravstveni radnik koji obavlja poslove za svoj račun iz zdravstvene djelatnosti poslodavca bez odobrenja iz članka 157. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 250.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj zdravstveni radnik koji obavlja poslove za svoj račun iz zdravstvene djelatnosti poslodavca protivno ugovoru iz članka 159. ovoga Zakona.

Članak 251.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.630,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj zdravstvena ustanova, odnosno trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost u kojem zdravstveni radnik obavlja poslove za svoj račun na temelju odobrenja iz članka 157. stavka 1. ovoga Zakona, a koje postupi protivno ugovoru iz članka 159. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 6.630,00 eura i privatni zdravstveni radnik te odgovorna osoba u zdravstvenoj ustanovi, odnosno trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost.

Članak 252.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba poslodavca ako:

- zdravstvenom radniku da odobrenje za sklapanje poslova za svoj račun iz zdravstvene djelatnosti poslodavca protivno mjerilima iz članka 157. ovoga Zakona ili bez prethodno sklopljenog ugovora iz članka 159. ovoga Zakona
- ne opozove odobrenje u slučaju iz članka 160. ovoga Zakona.“.

Članak 63.

Iza članka 252. dodaju se članci 252.a i 252.b koji glase:

„Članak 252.a

Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako utvrđuje ljekovitost prirodnih ljekovitih činitelja prije nego što je rješenjem dobila ovlaštenje Ministarstva (članak 39.b stavak 6.).

Članak 252.b

Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj ravnatelj, zamjenik ravnatelja, pomoćnik ravnatelja zdravstvene ustanove, predstojnik klinike, predstojnik kliničkog zavoda, pročelnik zavoda i pročelnik službe zdravstvene ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska, odnosno jedinica područne (regionalne) samouprave ako je za vrijeme obnašanja tih dužnosti osnivač zdravstvene ustanove ili trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost u zdravstvenoj djelatnosti u kojoj je zaposlen, odnosno u djelatnosti koja je povezana s poslovima iz djelatnosti u kojoj je zaposlen (članak 156.a).“.

Članak 64.

U cijelom tekstu Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22. i 156/22.), riječi: „Ministarstvo pravosuđa“ u određenom padežu zamjenjuju se riječima: „ministarstvo nadležno za pravosuđe“ u odgovarajućem padežu.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 65.**

Zdravstveni radnici iz članka 261. stavaka 1. i 5. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22. i 156/22.), nastavljaju rad u privatnoj praksi zakupom najkasnije do navršenih 65 godina života.

Članak 66.

(1) Zdravstvene ustanove obvezne su uskladiti svoj rad i poslovanje s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost obvezna su uskladiti svoj rad i poslovanje s člankom 147. stavkom 3. koji je izmijenjen člankom 51. ovoga Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb obvezni su uskladiti rad i poslovanje domova zdravlja čiji su osnivači na svom području s člankom 102. stavkom 2. koji je izmijenjen člankom 33. ovoga Zakona u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 67.

(1) Vlada Republike Hrvatske obvezna je u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovati članove upravnih vijeća u zavodima za javno zdravstvo i zavodima za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave iz članka 83. stavka 5. koji je izmijenjen člankom 24. ovoga Zakona.

(2) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb obvezna je u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovati članove upravnih vijeća u zavodima za javno zdravstvo i zavodima za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave iz članka 83. stavka 5. koji je izmijenjen člankom 24. ovoga Zakona.

Članak 68.

Ravnatelj zdravstvene ustanove i njegov zamjenik uvjet iz članka 85. stavka 11. koji je dopunjen člankom 26. ovoga Zakona, obvezni su ispuniti u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 69.

(1) Pravilnike iz članaka 6., 7., 10., 12., 15., 16., 17., 18., 26., 39., 47., 48. i 58. ovoga Zakona ministar će donijeti u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Pravilnik iz članka 37. ovoga Zakona ministar nadležan za pravosuđe će donijeti u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Program mjera iz članka 56. ovoga Zakona ministar će odlukom donijeti u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 70.

Mrežu hitne medicine i sanitetskog prijevoza iz članka 47. ovoga Zakona ministar će donijeti u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 71.

Opće akte iz članka 49. ovoga Zakona Hrvatski zavod za hitnu medicinu donijet će u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 72.

Do stupanja na snagu Pravilnika iz članka 69. stavka 1. ovoga Zakona ostaju na snazi:

- Pravilnik o organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza („Narodne novine“, broj 72/19.)
- Pravilnik o uvjetima, organizaciji i načinu obavljanja hitne medicine („Narodne novine“, broj 71/16.)
- Pravilnik o minimalnim uvjetima u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme za obavljanje djelatnosti hitne medicine („Narodne novine“, broj 71/16.)

- Pravilnik o mjerilima za prijam specijalizanata („Narodne novine“, broj 83/15.)
- Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora medicine („Narodne novine“, broj 65/22.).

Članak 73.

Do stupanja na snagu Mreže iz članka 70. ovoga Zakona ostaje na snazi Mreža hitne medicine („Narodne novine“, br. 49/16. i 67/17.).

Članak 74.

(1) U slučaju prestanka rada svih zdravstvenih radnika iz članka 261. stavka 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22. i 156/22.), koji su zdravstvenu djelatnost nastavili obavljati u privatnoj praksi u skladu s člankom 46. stavkom 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22. i 156/22.), na osnovi zakupa prostora koji je u vlasništvu doma zdravlja ili ljekarničke zdravstvene ustanove, odnosno u prostoru s kojim dom zdravlja ili ljekarnička zdravstvena ustanova raspolažu temeljem valjanog dokaza o raspolaganju prostorom, prostor i oprema vraćaju se domu zdravlja, odnosno ljekarničkoj zdravstvenoj ustanovi koji nastavljaju obavljati ljekarničku djelatnost.

(2) Za lijekove i medicinske proizvode u količini koja odgovara potrebnim zalihama privatne prakse - ljekarne iz stavka 1. ovoga članka domovi zdravlja, odnosno ljekarničke zdravstvene ustanove sklapaju ugovor o otkupu istog po nabavnoj cijeni i s rokom otplate od 60 dana.

(3) Za potrošni materijal zatečen u privatnoj praksi - ljekarni iz stavka 1. ovoga članka na dan sklapanja ugovora o zakupu zakupodavac i zakupac sklapaju ugovor o otkupu tog potrošnog materijala po nabavnoj cijeni i s rokom otplate od 60 dana.

(4) Dom zdravlja, odnosno ljekarnička zdravstvena ustanova može nastaviti obavljati zdravstvenu djelatnost u prostoru iz stavka 1. ovoga članka na temelju rješenja Ministarstva protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 75.

(1) U slučaju prestanka rada zdravstvenog radnika iz članka 268. stavka 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22. i 156/22.), prostor i oprema vraćaju se domu zdravlja.

(2) Ako zdravstvenom radniku iz stavka 1. ovoga članka, prestane pravo na obavljanje privatne prakse, ugovori o radu zdravstvenih radnika u timu tog zdravstvenog radnika prenose se na dom zdravlja kao prethodnog poslodavca radnika.

Članak 76.

(1) Dana 1. siječnja 2024. jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb prestaje biti osnivač opće bolnice, a osnivač postaje Republika Hrvatska.

(2) Osnivačka prava nad općim bolnicama iz stavka 1. ovoga članka s jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba prenose se bez naknade na Republiku Hrvatsku.

(3) Na Republiku Hrvatsku prenose se sva prava i obveze koje proizlaze iz osnivačkih prava u općoj bolnici iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Prijenosom osnivačkih prava na Republiku Hrvatsku opće bolnice iz stavka 1. ovoga članka postaju obveznici zajedničke javne nabave istovrsnih roba i usluga koje koriste u obavljanju zdravstvene djelatnosti, prema pravilima i uvjetima provedbe zajedničke javne nabave, koje odlukom utvrđuje ministar, sukladno propisima kojima se uređuje područje javne nabave.

Članak 77.

Opće bolnice iz članka 76. ovoga Zakona sredstva za rad ostvaruju iz izvora i na način osiguravanja sredstava za rad zdravstvene ustanove u mreži javne zdravstvene službe, sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 78.

Međusobna prava i obveze između Vlade Republike Hrvatske putem Ministarstva zdravstva, jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba te opće bolnice iz članka 76. ovoga Zakona u vezi s prijenosom osnivačkih prava općih bolnica na Republiku Hrvatsku utvrdit će se posebnim sporazumom.

Članak 79.

(1) Vlada Republike Hrvatske te jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb imenovat će članove upravnog vijeća općih bolnica iz članka 76. ovoga Zakona sukladno odredbama ovoga Zakona, u roku od tri mjeseca od dana prijensa osnivačkih prava iz članka 76. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Do imenovanja upravnih vijeća sukladno stavku 1. ovoga članka, općim bolnicama iz članka 76. ovoga Zakona upravljaju upravna vijeća sukladno članku 83. stavku 4. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22. i 156/22.).

(3) Upravno vijeće općih bolnica iz članka 76. ovoga Zakona prestaje upravljati zdravstvenom ustanovom danom imenovanja članova upravnog vijeća iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Upravno vijeće iz stavka 1. ovoga članka imenovat će vršitelja dužnosti ravnatelja opće bolnice iz članka 76. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana imenovanja upravnog vijeća iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Danom imenovanja vršitelja dužnosti ravnatelja iz stavka 4. ovoga članka prestaje mandat zatečenog ravnatelja.

Članak 80.

Na imenovanje ravnatelja općih bolnica iz članka 76. ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuje se odredba članka 86.a koji je dodan člankom 28. ovoga Zakona.

Članak 81.

Opće bolnice iz članka 76. ovoga Zakona obvezne su u roku od šest mjeseci od dana prijenosa osnivačkih prava na Republiku Hrvatsku uskladiti Statut i druge opće akte s odredbama ovoga Zakona.

Članak 82.

Rad već postojećih turističkih ambulanti mora se uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 83.

(1) Zavodi za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba preuzet će poslove, pismohranu i drugu dokumentaciju i radnike koji obavljaju djelatnost sanitetskog prijevoza u domovima zdravlja na području jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Uvjete, način korištenja i raspolaganja prostorom i opremom koja se koristi za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza te ostala prava i obveze koja proizlaze iz obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza u domovima zdravlja na području jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, sporazumno će utvrditi zavodi za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba i domovi zdravlja jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba uz suglasnost predstavničkog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Članak 84.

(1) Do sklapanja novih ugovora o radu preuzeti radnici domova zdravlja koji obavljaju djelatnost sanitetskog prijevoza, nastavljaju obavljati poslove te zadržavaju pravo na plaću, druga prava iz radnog odnosa te obveze i odgovornosti prema dosadašnjim ugovorima o radu.

(2) U roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona radnicima iz stavka 1. ovoga članka ponudit će se sklapanje novog ugovora o radu.

(3) Ako radnik iz stavka 1. ovoga članka ne prihvati sklapanje novog ugovora o radu ili se u roku koji odredi zavod za hitnu medicinu jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba ne izjasni o ponudi sklapanja novog ugovora o radu ili se izjasni nakon isteka ostavljenog roka, odnosno ako mu sklapanje novog ugovora o radu neće biti ponuđeno u roku iz stavka 2. ovoga članka, primjenjuju se opći propisi o radu.

Članak 85.

Magistri medicinske biokemije koji su upisali studij medicinske biokemije u akademskoj godini 2018./2019. i nakon toga nisu obvezni obaviti pripravnički staž niti položiti stručni ispit.

Članak 86.

Postupci pokrenuti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22. i 156/22.) te propisa i općih akata donesenih na temelju toga Zakona.

Članak 87.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakonom o zdravstvenoj zaštiti, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici održanoj 31. listopada 2018., a koji je noveliran 2019., 2020. i 2022. uređuje se društvena skrb za zdravlje stanovništva, načela i mjere zdravstvene zaštite, prava i obveze osoba u korištenju zdravstvene zaštite, razine zdravstvene djelatnosti, sadržaj i organizacijski oblici obavljanja zdravstvene djelatnosti te nadzor nad obavljanjem zdravstvene djelatnosti.

Programom Vlade Republike Hrvatske 2020. - 2024., kao jedan od prioriteta i ciljeva utvrđen je održiv zdravstveni sustav. Dobra organiziranost zdravstvenih usluga, učinkovitost sustava i dostupnost svim građanima pod jednakim uvjetima, temelj je financijske održivosti sustava koji zahtijeva modernizaciju.

Jačanje otpornosti zdravstvenog sustava kako bi mogao adekvatno odgovoriti na izazove kroničnih nezaraznih i zaraznih bolesti te osigurati pravičnu dostupnost skrbi svim stanovnicima Hrvatske utvrđeno je kao jedan od općih ciljeva Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021. - 2026. Navedeni opći cilj ujedno je sadržan i u Preporukama Vijeća Europske unije za Hrvatsku, Nacionalnom programu reformi za 2022., kao i u Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine („Narodne novine“, broj 13/21.).

Predloženim zakonom namjeravaju se urediti sljedeća pitanja:

- obveza svakog zdravstvenog radnika da u okviru svojih kompetencija, ako se to iznimno u slučaju životno ugrožavajućih stanja, od njega zatraži, pružanje hitne medicinske pomoći svakoj osobi kojoj je takva pomoć potrebna, i izvan svog radnog mjesta, odnosno u neposrednoj blizini radilišta
- uvesti u zdravstveni sustav novo načelo, načelo kvalitete koje se osigurava provođenjem mjera sukladno suvremenim spoznajama u zdravstvenim postupcima, a koje osiguravaju najviši mogući povoljan ishod liječenja
- osigurati suradnju zdravstvenih ustanova na svim razinama zdravstvene djelatnosti kroz integraciju uključujući i funkcionalnu integraciju te utvrđivanje načina i mjerila suradnje zdravstvenih ustanova, kao i načina praćenja provedbe funkcionalne integracije
- urediti način osiguranja medicinski prihvatljivog vremena za ostvarivanje mjera zdravstvene zaštite pravilnikom koji donosi ministar
- na razini primarne zdravstvene zaštite uvode se sestrinska savjetovališta, kao i psihološka djelatnost
- na razini zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba obuhvatiti i djelatnost medicine rada/medicine rada i sporta
- rad mobilnih ljekarni u primarnoj zdravstvenoj zaštiti na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima
- detaljnije razraditi odredbe o zdravstvenom turizmu
- rad turističkih ambulanti
- propisati obvezu zdravstvenih radnika privatne prakse u mreži javne zdravstvene službe za sudjelovanje u radu posebno organiziranih ambulanti te u osiguravanju dostupnosti zdravstvene zaštite

- omogućiti zdravstvenim radnicima u mreži javne zdravstvene službe da privatnu praksu mogu obavljati najduže do navršениh 68 godina života, umjesto dosadašnjih 65 godina
- prenošenje osnivačkih prava nad općim bolnicama na Republiku Hrvatsku uz odgovarajuće izmjene u odredbama o upravnim vijećima
- omogućiti da specijalnu bolnicu koja je od značaja za Republiku Hrvatsku može osnovati Republika Hrvatska
- propisati dodatne uvjete koje moraju ispunjavati ravnatelj zdravstvene ustanove i njegov zamjenik
- pravo na plaću te ostala materijalna i druga prava iz radnog odnosa u skladu s aktima kojima se uređuju navedena prava u sustavu zdravstva za vrijeme obnašanja dužnosti ravnatelja zdravstvene ustanove kojoj je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave
- prikupljanje rezultata mjerenja ishoda liječenja i izvještavanja o navedenom, kroz redefiniranje zadaća Povjerenstva za lijekove zdravstvene ustanove
- redefinirati odredbe o obveznom sadržaju statuta zdravstvene ustanove
- omogućiti osnivanje podružnica u kliničkim bolničkim centrima, kliničkim bolnicama, općim i specijalnim bolnicama sukladno zakonu kojim se uređuje osnivanje i ustrojstvo ustanova
- ojačati ulogu doma zdravlja u jedinicama područne (regionalne) samouprave i organizacija zdravstvene zaštite prema potrebama stanovništva
- ojačati specijalističko-konzilijarnu zdravstvenu zaštitu izvan bolničkih zdravstvenih ustanova i unutar domova zdravlja
- urediti centre izvrsnosti, osnivanje kojih više neće biti ograničeno samo na kliničke ustanove za pojedine bolesti ili dijagnostičke i terapijske postupke, već se mogućnost osnivanja centara izvrsnosti proširuje na sve bolničke zdravstvene ustanove
- radi neophodnosti pružanja zdravstvene zaštite studentima koji studiraju izvan mjesta prebivališta urediti da medicinski fakulteti mogu obavljati zdravstvenu djelatnost za potrebe zdravstvene zaštite studenata
- redefinirati odredbe o zdravstvenim zavodima
- redefinirati odredbe o Hrvatskom zavodu za hitnu medicinu, s ciljem unaprjeđenja sustava hitne medicinske pomoći i osiguravanja podizanja potrebnih kompetencija
- urediti odredbe o antidopingu, kao jedne od djelatnosti iz nadležnosti Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo uvažavajući Svjetski antidopinški kodeks i međunarodne standarde Svjetske antidopinške agencije te međunarodne konvencije za borbu protiv dopinga
- urediti koordinativnu ulogu Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo u slučaju nastupanja posebnih okolnosti koje podrazumijevaju događaj ili određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana
- propisati obvezu Savjetu za zdravlje da jednom godišnje dostavi izvješće Nacionalnom zdravstvenom vijeću
- redefinirati odredbe o mogućnosti da zdravstveni radnik može uz odobrenje poslodavca za svoj račun sklopiti posao iz zdravstvene djelatnosti, kao i mogućnost ministra zdravstva da u slučaju poteškoća u organizaciji rada zdravstvene ustanove zatraži od ravnatelja uskratu i opoziv danih odobrenja
- propisati donošenje posebnog programa mjera za uključivanje doktora medicine bez specijalizacije u zdravstveni sustav
- novelirati odredbe o polaganju specijalističkog ispita, preciznije u vezi s načinom imenovanja ispitne komisije

- uvesti priznavanje položenog specijalističkog ispita pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS).

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

U svrhu unaprjeđenja zdravstvenog sustava, prijedlogom zakona uvodi se u zdravstveni sustav novo načelo, načelo kvalitete koje se osigurava provođenjem mjera sukladno suvremenim spoznajama u zdravstvenim postupcima, a koje omogućuju najviši mogući povoljan ishod liječenja. Nadalje, prijedlogom zakona osigurava se suradnja zdravstvenih ustanova na svim razinama zdravstvene djelatnosti kroz načelo integracije, uključujući i funkcionalnu integraciju te utvrđivanje načina i mjerila, kao i načina praćenja provedbe funkcionalne integracije.

Radi provedbe mjera iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021. - 2026., prijedlogom zakona uvode se odredbe o usluzi mobilne ljekarne u primarnoj zdravstvenoj zaštiti na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima. Prijedlogom zakona, uređuje se da na navedenim područjima ljekarničku djelatnost može obavljati dom zdravlja ili ljekarnička ustanova čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave koja ima rješenje za obavljanje ljekarničke djelatnosti i putem mobilnih ljekarni sukladno propisanim normativima i standardima, a što se utvrđuje rješenjem Ministarstva zdravstva. Cilj ovako predloženog zakonskog rješenja je povećanje dostupnosti ljekarničkih usluga na cijelom području Republike Hrvatske.

Nadalje, prijedlogom zakona ovlašćuje se ministar zdravstva na donošenje pravilnika kojim će se propisati način osiguranja medicinski prihvatljivog vremena za ostvarivanje mjera zdravstvene zaštite. Predložena novina, ima za cilj osigurati preduvjete za smanjenje lista čekanja za pojedine medicinske usluge, optimizirati te s tim u vezi bolje raspodijeliti raspoloživa sredstva za zdravstvenu zaštitu iz obveznoga zdravstvenog osiguranja.

Prijedlogom zakona se u cijelosti noveliraju odredbe o zdravstvenom turizmu, uzimajući u obzir cilj sadržan u Programu Vlade Republike Hrvatske 2020. - 2024., koji daje poseban naglasak na promociju zdravstvenog turizma, koji je izuzetno važan za konkurentnost i za razvijanje cjelogodišnjeg turizma.

Predloženim zakonom propisuje se da Savjet za zdravlje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba jednom godišnje izvješćuje Nacionalno zdravstveno vijeće o predloženim i provedenim mjerama za ostvarivanje dostupnosti i kvalitete zdravstvene zaštite na svom području, najkasnije do 30. ožujka za prethodnu godinu.

Predloženim zakonom također se uređuje iznimka od važećih odredbi koje uređuju obavljanje djelatnosti telemedicine na način da se propisuje da doktor medicine specijalist s važećim odobrenjem za samostalni rad, može pružati telemedicinske usluge uz suglasnost svoga poslodavca, a sukladno posebnom pravilniku.

U okviru zdravstvenog turizma, prijedlogom zakona uređuje se pružanje zdravstvenih usluga, kao oblika medicinske usluge, lječilišne usluge i usluge medicinskog wellnesa. Prema predloženom zakonu, zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu mogu pružati zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i privatni

zdravstveni radnici, uz iznimku pružanja lječilišnih usluga koje mogu pružati samo specijalne bolnice i lječilišta, a zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu mogu se pružati samo izvan kapaciteta ugovorenih s Hrvatskim zavodom za zdravstveno osiguranje (u daljnjem tekstu: Zavod).

Prijedlogom zakona se nadalje propisuje da Ministarstvo zdravstva rješenjem utvrđuje da zdravstvena ustanova, trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti i privatni zdravstveni radnik ispunjava normative i standarde za pružanje zdravstvenih usluga u zdravstvenom turizmu.

Prijedlogom zakona, također se uređuje vođenje evidencije pravnih i fizičkih osoba koje pružaju zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu, kao i evidenciju turističkih ambulanti koju vodi po službenoj dužnosti Ministarstvo zdravstva putem Upisnika zdravstvenog turizma, a navedeni subjekti imaju pravo na korištenje zaštićenog znaka zdravstvenog turizma.

U svrhu provođenja mjera zdravstvene zaštite za povećani broj korisnika zdravstvene zaštite koje se pružaju turistima, prijedlogom zakona uvodi se novina prema kojoj jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, jedinica lokalne samouprave, turistička zajednica, druga pravna i fizička osoba koja obavlja ugostiteljsku djelatnost i/ili pruža usluge u turizmu sukladno posebnom propisu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost, zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili privatni zdravstveni radnik mogu organizirati rad turističke ambulante koji se organizira izvan mreže javne zdravstvene službe.

Predloženim zakonom se nadalje propisuje da Ministarstvo zdravstva rješenjem utvrđuje ispunjava li turistička ambulanta normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme.

Predloženim zakonom se nadalje dopunjuju odredbe važećeg Zakona, o obvezama zdravstvenih radnika privatne prakse u mreži javne zdravstvene službe, na način da su isti obvezni sudjelovati na poziv nadležnog tijela i/ili nadležnog doma zdravlja u radu posebno organiziranih ambulanti te u osiguravanju dostupnosti zdravstvene zaštite.

Predloženim zakonom nadalje se mijenjaju odredbe o osnivanju opće bolnice, na način da opću bolnicu osniva isključivo Republika Hrvatska (umjesto dosadašnjeg modela prema kojem opću bolnicu osniva jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb). Jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb i nadalje su osnivači doma zdravlja, zavoda za hitnu medicinu i zavoda za javno zdravstvo.

Predloženim zakonom prenose se osnivačka prava općih bolnica s jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba na Republiku Hrvatsku. Sveobuhvatni cilj koji se želi ostvariti predloženim izmjenama je racionalnije i kvalitetnije iskorištavanje postojećih kapaciteta u općim bolnicama te unaprjeđenje dostupnosti i kvalitete zdravstvene skrbi reorganizacijom modela upravljanja općim bolnicama.

Prijenosom osnivačkih prava nad općim bolnicama na Republiku Hrvatsku omogućuje se i provedba mjere C5.1. R4 Osiguranje financijske održivosti zdravstvenog sustava prema Nacionalnom planu oporavka i otpornosti 2021. - 2026., u dijelu obveza osiguravanja provedbe zajedničke javne nabave, tj. nova odluka ministra zdravstva o zajedničkoj nabavi bit

će obvezujuća i za one opće bolnice čije je sudjelovanje do sada bilo dobrovoljno (opće bolnice čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb), što će posljedično povećati broj dionika obuhvaćenih zajedničkom javnom nabavom i doprinijeti ujednačavanju postupaka javne nabave u kvalitativnom i kvantitativnom smislu.

Radi osiguranja uključenosti jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba u rad općih bolnica na svom području uređuje se da izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, kao izvršno tijelo ranijeg osnivača opće bolnice daje mišljenje u postupku imenovanja i razrješenja ravnatelja opće bolnice.

Također, uključenost jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba osigurat će se i kroz sklapanje posebnog sporazuma kojim će se urediti međusobna prava i obveze između Vlade Republike Hrvatske putem Ministarstva zdravstva, jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba te opće bolnice, a u vezi s prijenosom osnivačkih prava općih bolnica na Republiku Hrvatsku, čime će se nastavno na predložene novine osigurati transparentnost i ujednačenost u odnosu na sve opće bolnice koje će biti uključene u predložene statusne promjene.

U cilju uključivanja jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba u donošenje odluka koje su od značaja za funkcioniranje bolničke zdravstvene zaštite na njihovom području, predloženim se zakonom uređuje iznimka od odredbe članka 83. stavka 3. važećega Zakona, prema kojoj se u upravno vijeće opće bolnice čija su osnivačka prava ovim zakonom prenesena na Republiku Hrvatsku, imenuje i jedan član predstavnika jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Radi unaprjeđivanja postupka izvještavanja osnivača o poslovanju zdravstvene ustanove, dopunjuje se važeća odredba o zadaćama upravnog vijeća zdravstvene ustanova na način da isto ima zadaću podnositi osnivaču godišnje izvješće o svome radu.

Radi prikupljanja rezultata mjerenja ishoda liječenja i izvještavanja o navedenom, predloženim zakonom dopunjuju se važeće odredbe o zadaćama Povjerenstva za lijekove zdravstvene ustanove, na način da se utvrđuje njegova dodatna zadaća u vezi s dostavom upravnom vijeću i ravnatelju, izvješća o potrošnji lijekova s liste posebno skupih lijekova Zavoda i lijekova koji nisu utvrđeni listom lijekova Zavoda, uz dinamiku izvještavanja najmanje svaka tri mjeseca.

U cilju zakonitog, namjenskog i svrhovitog korištenja financijskih sredstava, predloženim zakonom se redefiniraju odredbe o obveznom sadržaju statuta zdravstvene ustanove, uvođenjem odredbi o pravima, obvezama i odgovornostima ravnatelja i upravnog vijeća u vezi s financijskim poslovanjem u zdravstvenoj ustanovi.

U pogledu ustrojstva bolničkih zdravstvenih ustanova, važeći se Zakon dopunjuje odredbama kojima se omogućava osnivanje podružnica u kliničkim bolničkim centrima, kliničkim bolnicama, općim i specijalnim bolnicama sukladno zakonu kojim se uređuje osnivanje i ustrojstvo ustanova.

Predloženim zakonom se određuje da se na području jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba osniva jedan dom zdravlja. Zbog specifičnosti pružanja

zdravstvene zaštite na pojedinim područjima te na otocima može se osnovati podružnica doma zdravlja.

S ciljem jačanja uloge doma zdravlja u jedinicama područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu i organizacije zdravstvene zaštite prema potrebama stanovništva, predloženim zakonom uređuje se da dom zdravlja pruža zdravstvenu zaštitu obavljanjem djelatnosti obiteljske (opće) medicine, dentalne zdravstvene zaštite, dentalne tehnike, zdravstvene zaštite žena, zdravstvene zaštite predškolske djece, medicine rada / medicine rada i sporta, logopedije, laboratorijske, radiološke i druge dijagnostike, ljekarničke djelatnosti, fizikalne terapije, patronažne zdravstvene zaštite, zdravstvene njege, psihološke djelatnosti, radne terapije te palijativne skrbi, kao i obavljanjem specijalističko-konzilijarne djelatnosti, dok može obavljati i zdravstvenu njegu u kući i fizikalnu terapiju u kući. Nadalje, uređuje se da radi osiguranja dostupnosti zdravstvene zaštite dom zdravlja na svom području koordinira rad svih zdravstvenih radnika u mreži javne zdravstvene službe. Dom zdravlja obvezan je osigurati potreban broj ordinacija za obavljanje svake pojedine djelatnosti sukladno odluci osnivača.

S ciljem jačanja specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite izvan bolničkih zdravstvenih ustanova bolnica i unutar domova zdravlja, dopunjuju se važeće odredbe na način da dom zdravlja mora osigurati provođenje specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite sukladno mreži javne zdravstvene službe zapošljavanjem ili sklapanjem ugovora o funkcionalnoj integraciji doma zdravlja s bolničkom ustanovom.

Pored navedenoga, dom zdravlja može ustrojiti i dispanzerske djelatnosti prema potrebama stanovnika na području doma zdravlja, a u istima se provode sveobuhvatne mjere zdravstvene zaštite u zajednici koje uključuju prevenciju, ranu intervenciju, liječenje, socijalno-medicinsku skrb te skrb za specifične potrebe pružanja zdravstvene zaštite stanovnika na određenom području. Nadalje, prijedlogom zakona uređuje se mogućnost da dom zdravlja organizira, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe, radne jedinice za obavljanje pojedinih specijalističkih djelatnosti, ako to zahtijevaju posebne potrebe s obzirom na zdravstveno stanje stanovništva i kada bi pružanje zdravstvene zaštite u poliklinici ili bolnici otežavalo provođenje te zaštite. Također dom zdravlja, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe, osigurava koordinatora palijativne skrbi koji povezuje i koordinira radom mobilnog palijativnog tima i svih drugih dionika palijativne skrbi u jedinici područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu - bolničke zdravstvene ustanove, ustanove socijalne skrbi, udruge, posudionice pomagala, volonteri. Na područjima sa specifičnim potrebama pružanja zdravstvene zaštite stanovništvu, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe u domu zdravlja mogu se organizirati i rodilište te stacionar za dijagnostiku i liječenje. Dom zdravlja može sukladno ugovoru o provođenju zdravstvene zaštite sklopljenom sa Zavodom na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima obavljati zdravstvenu djelatnost i u vozilu koje ispunjava propisane normative i standarde.

Predloženim zakonom uvodi se novina u odnosu na odredbe važećeg Zakona, na način da se pored dosadašnje mogućnosti obavljanja zdravstvene djelatnosti za potrebe nastave, za medicinske fakultete uvodi mogućnost osnivanja unutarnje organizacijske cjeline za potrebe zdravstvene zaštite studenata na primarnoj i specijalističko-konzilijarnoj razini uz odgovarajuće ispunjavanje normativa i standarda za obavljanje zdravstvene djelatnosti. Time bi se omogućila zdravstvena zaštita studentima u mjestu njihova studiranja ako je ono različito od njihova prebivališta.

Predloženim zakonom se radi uključivanja doktora medicine bez specijalizacije kojima je izdano odobrenje za samostalni rad u sustav pružanja zdravstvenih usluga u okviru javnog zdravstva propisuje donošenje posebnog programa mjera.

Također se u postupku odobravanja specijalizacija i vrednovanja rada mladih liječnika na primarnoj razini zdravstvene zaštite prije započinjanja specijalizacije planira donošenje dva pravilnika kojima će se urediti standardi i način prijama specijalizanata, kao i način polaganja specijalističkog ispita, odnosno ispita iz uže specijalizacije.

Nadalje, predloženim zakonom uvodi se zbog problema planiranja specijalizacija na petogodišnjoj razini i mogućnost da ministar godišnjim planom odobri dodatni broj potrebnih specijalizacija i užih specijalizacija koje nisu obuhvaćene Nacionalnim planom specijalističkog usavršavanja, ako te specijalizacije nije bilo moguće iz objektivnih razloga planirati u Nacionalnom planu specijalističkog usavršavanja.

Nadalje, u odnosu na opće bolnice uvodi se novina da se za obavljanje pojedinih djelatnosti može umjesto posteljnih kapaciteta, osigurati pružanje zdravstvene zaštite u dnevnoj bolnici.

Predloženim zakonom, dopunjuje se važeći Zakon s odredbama o centrima izvrsnosti, osnivanje kojih više neće biti ograničeno samo na kliničke ustanove za pojedine bolesti ili dijagnostičke i terapijske postupke. Mogućnost osnivanja centara izvrsnosti proširuje se na sve bolničke zdravstvene ustanove, a o dodjeli i obnovi naziva centra izvrsnosti Ministarstvo zdravstva donosi rješenje uz prethodno pribavljeno mišljenje stručnog društva Hrvatskog liječničkog zbora ili drugog odgovarajućeg društva, dok je ministar zdravstva ovlašten pravilnikom detaljnije propisati mjerila za dodjelu i obnovu naziva centra izvrsnosti.

Predloženi zakon ima za cilj redefinirati odredbe o Hrvatskom zavodu za hitnu medicinu s ciljem unaprjeđenja sustav hitne medicinske pomoći i osiguravanja podizanja potrebnih kompetencija. U smislu navedenoga Hrvatski zavod za hitnu medicinu, definira se kao zdravstvena ustanova za obavljanje djelatnosti hitne medicine, sanitetskog prijevoza i telemedicine, dok se djelatnost hitne medicine organizira u svrhu neprekidnog hitnog medicinskog zbrinjavanja svih osoba kojima je zbog bolesti, stradanja ili ozljede neposredno ugrožen život, pojedini organ ili dijelovi tijela, odnosno kod kojih bi u kratkom vremenu moglo doći do životne ugroženosti, a radi maksimalnog skraćivanja vremena od nastanka hitnog stanja do konačnog medicinskog zbrinjavanja. Nadalje, djelatnost hitne medicine obuhvaća provođenje mjera i postupaka hitnog izvanbolničkog medicinskog zbrinjavanja na mjestu događaja ili u prostoru za reanimaciju/ambulantu zavoda za hitnu medicinu ili tijekom prijevoza oboljelih i ozlijeđenih osoba prijevoznim sredstvima hitne medicinske službe u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu te provođenje mjera i postupaka hitnog bolničkog medicinskog zbrinjavanja u bolničkoj zdravstvenoj ustanovi. S obzirom na to da je djelatnosti hitne medicine dodan i sanitetski prijevoz, prijedlogom zakona ovlašćuje se ministar zdravstva donijeti Mrežu hitne medicine i sanitetskih prijevoza na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu odlukom, kao i pravilnikom urediti organizaciju i način obavljanja hitne medicine i sanitetskog prijevoza, na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu, uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora. Riječ je o dvije novine u odnosu na sanitetski prijevoz koji se prema važećem Zakonu obavlja na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti u sklopu doma zdravlja, dok dosadašnja mreža hitne medicine, prema predloženom zakonu sada uključuje i sanitetski prijevoz.

Predloženim zakonom uvode se bitne novine radi unaprjeđenja rada i postupanja hitne medicinske službe. Hrvatski zavod za hitnu medicinu, ovlašten je općim aktom utvrditi raspored i područje djelovanja timova hitne medicinske službe na području Republike Hrvatske i opremljenost zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba sukladno standardima i normativima te o tome jednom godišnje obavijestiti osnivače zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba. Nadalje, Hrvatski zavod za hitnu medicinu može provoditi postupke zajedničke nabave opreme za potrebe zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba sukladno propisu kojim se uređuje javna nabava, donosi opće akte o provedbi standardnih operativnih postupaka, protokola rada i algoritama postupanja u djelatnosti hitne medicine, kao i opće akte o provedbi utvrđenih standarda opreme, vozila te vizualnog identiteta vozila i zdravstvenih radnika.

Predloženim zakonom se uvažavajući Svjetski antidopinški kodeks i međunarodne standarde Svjetske antidopinške agencije te međunarodne konvencije za borbu protiv dopinga, doraduju odredbe o antidopingu, kao jednoj od djelatnosti iz nadležnosti Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo.

Temeljem iskustva Republike Hrvatske u vrijeme pandemije, odnosno epidemije, predloženim zakonom uvodi se novina u vezi s koordinativnom ulogom Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, u slučaju nastupanja posebnih okolnosti koje podrazumijevaju događaj ili određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana. U navedenim okolnostima Hrvatski zavod za javno zdravstvo, preuzima ulogu koordiniranja i rukovođenja svim zavodima za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, koji su obvezni postupati po naredbama Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, radi brzog i učinkovitog poduzimanja aktivnosti iz nadležnosti zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

U svrhu poboljšanja postojećeg uređenja u vezi s mogućnošću da zdravstveni radnik može uz odobrenje poslodavca za svoj račun sklopiti posao iz zdravstvene djelatnosti poslodavca, a s ciljem osiguravanja nesmetanog funkcioniranja javnog sustava i pružanja zdravstvene zaštite, predloženim zakonom se uvode dodatna mjerila za dobivanje odobrenja poslodavca i to u odnosu na predstojnika klinike, predstojnika kliničkog zavoda, pročelnika zavoda i pročelnika službe zdravstvene ustanove.

Nadalje, uvodi se novina tj. mogućnost ministra zdravstva da, u slučaju poteškoća u organizaciji rada zdravstvene ustanove, zatraži od ravnatelja uskratu i opoziv danih odobrenja za obavljanje posla iz zdravstvene djelatnosti poslodavca.

Također, ovim se zakonskim prijedlogom uređuje da zdravstveni radnik za vrijeme obnašanja dužnosti ravnatelja, zamjenika ravnatelja, pomoćnika ravnatelja zdravstvene ustanove, predstojnika klinike, predstojnika kliničkog zavoda, pročelnika zavoda i pročelnika službe zdravstvene ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska, odnosno jedinica područne (regionalne) samouprave ne može biti osnivač zdravstvene ustanove ili trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost u zdravstvenoj djelatnosti u kojoj je zaposlen, odnosno u djelatnosti koja je povezana s poslovima iz djelatnosti u kojoj je zaposlen. Predložene izmjene imaju za cilj na bolji način urediti obavljanje poslova iz djelatnosti poslodavca temeljem odobrenja poslodavca u djelatnosti koja je povezana s poslovima iz djelatnosti u kojoj je zdravstveni radnik zaposlen. Navedena mjera ima za cilj i unaprijediti upravljanje na svim

razinama zdravstvene zaštite. Sva radna mjesta navedena u ovom članku odnose se na reizborna radna mjesta gdje je potrebno da su te osobe za vrijeme svoga mandata usmjerene na obavljanje te odgovorne dužnosti.

Također se propisuju dodatni uvjeti koje moraju ispunjavati ravnatelj zdravstvene ustanove i njegov zamjenik, na način da moraju imati dodatne kompetencije iz područja upravljanja u zdravstvu, kao dodatne kompetencije koje će unaprijediti upravljanje zdravstvenom ustanovom.

Prijedlogom zakona se nadalje uređuje pravo na plaću te ostala materijalna i druga prava iz radnog odnosa u skladu s aktima kojima se uređuju navedena prava u sustavu zdravstva za vrijeme obnašanja dužnosti ravnatelja zdravstvene ustanove, kojoj je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreba.

Predloženim zakonom noveliraju se odredbe važećeg Zakona o polaganju specijalističkog ispita te daje ovlast Ministarstvu zdravstva da odredi članove ispitne komisije iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnosti s liste ispitivača koju donosi ministar zdravstva.

Predloženim zakonom, također se uvodi novina kojom se uređuje priznavanje položenog specijalističkog ispita pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS).

Predloženi zakon nadalje se dopunjuje odredbama o poslovima s posebnim uvjetima rada, na način da se na poslovima na kojima ni uz primjenu mjera zaštite na radu nije moguće zaštititi radnika od štetnog utjecaja, radno vrijeme skraćuje razmjerno štetnom utjecaju uvjeta rada na zdravlje i sposobnost radnika. Riječ je o poslovima s otvorenim izvorima ionizirajućeg zračenja, pripreme antineoplastičnih lijekova i intravenozne aplikacije antineoplastičnih lijekova, pod uvjetom da se obavljaju 2/3 radnog vremena za koje se utvrđuje opseg skraćenoga radnog vremena na 35 sati tjedno.

Predloženim zakonom se, kao posljedica izmjena ili dopuna važećih odredbi revidiraju prekršajne odredbe u odnosu na:

- obavljanje ljekarničke djelatnosti u mobilnoj ljekarni
- pružanje zdravstvenih usluga u zdravstvenom turizmu
- rad turističke ambulante
- korištenje zaštićenog znaka zdravstvenog turizma
- ne odazivanje zdravstvenih radnika privatne prakse u mreži javne zdravstvene službe pozivu nadležnog tijela i/ili nadležnog doma zdravlja za rad u posebno organiziranim ambulantama te u osiguravanju dostupnosti zdravstvene zaštite
- utvrđivanje ljekovitosti prirodnih ljekovitih činitelja od strane za to neovlaštene pravne osobe.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Uređuje se da je svaki zdravstveni radnik u okviru svojih kompetencija, ako se to iznimno od njega zatraži, obavezan u slučaju životno ugrožavajućih stanja, pružiti hitnu medicinsku pomoć svakoj osobi kojoj je takva pomoć potrebna i izvan svog radnog mjesta, odnosno u neposrednoj blizini radilišta.

Uz članak 2.

Ovim se člankom propisuje da jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb i jedinica lokalne samouprave može osigurati sredstva u svrhu poticanja zdravstvenih radnika za rad na svom području radi popunjavanja mreže javne zdravstvene službe.

Uz članak 3.

Ovim se člankom propisuje da Savjet za zdravlje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba jednom godišnje izvješćuje Nacionalno zdravstveno vijeće o predloženim i provedenim mjerama za ostvarivanje dostupnosti i kvalitete zdravstvene zaštite na svom području, najkasnije do 30. ožujka za prethodnu godinu.

Uz članak 4.

Ovim člankom uvodi se načelo kvalitete i integracije u sustav zdravstvene zaštite stanovništva Republike Hrvatske.

Uz članak 5.

Ovim člankom definira se načelo kvalitete kojim se osigurava provođenje mjera sukladno suvremenim spoznajama u zdravstvenim postupcima kako bi se osigurali najviši mogući povoljni ishodi liječenja.

Uz članak 6.

Ovim člankom definira se načelo integracije koje uključuje i funkcionalnu integraciju kojom se osigurava suradnju zdravstvenih ustanova na svim razinama zdravstvene djelatnosti, uz restrukturiranje na osnovi zajedničkog razvoja, unaprjeđenja i usklađivanja procesa upravljanja, dijagnostičko-terapijskih postupaka, dobre kliničke prakse, dugotrajne skrbi i skrbi za kompleksne pacijente, kao i svih drugih oblika operativnih metodologija usmjerenih prema boljoj kvaliteti zdravstvenih usluga, ishoda liječenja te povećanoj djelotvornosti i dugoročnoj racionalizaciji troškova sustava zdravstva.

Uz članak 7.

Ovim se člankom uređuje da se medicinski prihvatljivo vrijeme čekanja na zdravstvenu uslugu utvrđuje u skladu s indikacijskim stručnim smjernicama i kriterijima za razvrstavanje u stupnjeve potrebe za zdravstvenom uslugom. Također, uređuje se da će se pravilnikom propisati način osiguranja medicinski prihvatljivog vremena za ostvarivanje mjera zdravstvene zaštite. Predložena novina, ima za cilj osigurati preduvjete za smanjenje lista čekanja za pojedine medicinske usluge, optimizirati te s tim u vezi bolje raspodijeliti raspoloživa sredstva za zdravstvenu zaštitu iz obveznog zdravstvenog osiguranja.

Uz članak 8.

Ovim se člankom u djelatnosti na primarnoj razini zdravstvene zaštite dodaju i sestrinska savjetovališta i psihološka djelatnost.

Uz članak 9.

Ovim se člankom djelatnost radne terapije uvodi i na sekundarnoj razini zdravstvene zaštite.

Uz članak 10.

Ovim se člankom uređuje da se mobilni timovi mogu osnovati u okviru djelatnosti psihijatrije na razini primarne, sekundarne i tercijarne zdravstvene zaštite te na razini zavoda za javno zdravstvo sukladno pravilniku o normativima i standardima iz članka 50. stavka 6. ovoga Zakona u okviru mreže javnozdravstvene djelatnosti.

Uz članak 11.

Ovim člankom uređuje se djelatnost sanitetskog prijevoza kao nova djelatnost zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Uz članak 12.

Ovim člankom uređuje se obavljanje ljekarničke djelatnosti putem mobilnih ljekarni te uvjeti koje je potrebno ispuniti kako bi se donijelo rješenje o obavljanju ljekarničke djelatnosti u mobilnoj ljekarni. Radi provedbe mjera iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021. - 2026., uvode se odredbe o usluzi mobilne ljekarne u primarnoj zdravstvenoj zaštiti na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima. Nadalje, uređuje se da na navedenim područjima ljekarničku djelatnost može obavljati dom zdravlja ili ljekarnička ustanova čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave koja ima rješenje za obavljanje ljekarničke djelatnosti i putem mobilnih ljekarni sukladno propisanim normativima i standardima, a što se utvrđuje rješenjem Ministarstva zdravstva.

Uz članak 13.

Ovim se člankom uređuje iznimka od važećih odredbi koje uređuju obavljanje djelatnosti telemedicine na način da se propisuje da doktor medicine specijalist s važećim odobrenjem za samostalni rad može pružati telemedicinske usluge uz suglasnost poslodavca i sukladno posebnom pravilniku.

Uz članke 14. do 17.

Ovim člancima se uređuje zdravstveni turizam te se uređuje pružanje zdravstvenih usluga, kao oblika medicinske usluge, lječilišne usluge i usluge medicinskog wellnesa. Prema navedenim člancima zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu mogu pružati zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti, privatni zdravstveni radnici, uz iznimku pružanja lječilišnih usluga koje mogu pružati samo lječilišta i specijalne bolnice, a

zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu mogu se pružati samo izvan kapaciteta ugovorenih s Hrvatskim zavodom za zdravstveno osiguranje. Usluge medicinskog wellnessa osim zdravstvenih ustanova, trgovačkih društava za obavljanje zdravstvene djelatnosti i privatnih zdravstvenih radnika mogu pružati i turističke ambulante te pravne osobe koje obavljaju ugostiteljsku djelatnost. Ovim se člancima nadalje propisuje da Ministarstvo zdravstva rješenjem utvrđuje da zdravstvena ustanova, trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti i privatni zdravstveni radnik ispunjava normative i standarde za pružanje zdravstvenih usluga u zdravstvenom turizmu. Također se uređuje vođenje evidencije pravnih i fizičkih osoba koje pružaju zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu, kao i evidenciju turističkih ambulanti koju vodi Ministarstvo zdravstva putem Upisnika zdravstvenog turizma, a navedeni subjekti imaju pravo na korištenje zaštićenog znaka zdravstvenog turizma. U svrhu provođenja mjera zdravstvene zaštite za povećani broj korisnika zdravstvene zaštite jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, jedinica lokalne samouprave, turistička zajednica, druga pravna i fizička osoba koja obavlja ugostiteljsku djelatnost i/ili pruža usluge u turizmu, zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili privatni zdravstveni radnik mogu organizirati rad turističke ambulante koji se organizira izvan mreže javne zdravstvene službe.

Uz članak 18.

Ovim se člankom uređuje osnivanje i vođenje Nacionalnog registra opreme u zdravstvu.

Uz članak 19.

Ovim se člankom u cilju pojednostavljenja i ubrzanja dosadašnjeg postupanja predlaže da se umjesto predstavničkom tijelu jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba ovlast za davanje suglasnosti na preseljenje privatne prakse daje u nadležnost upravnom vijeću doma zdravlja.

Uz članak 20.

Ovim člankom uređuje se sudjelovanje zdravstvenih radnika privatne prakse u mreži javne zdravstvene službe da u iznimnim okolnostima na poziv nadležnog tijela i/ili nadležnog doma zdravlja sudjeluju u radu posebno organiziranih ambulanti, odnosno u osiguravanju dostupnosti zdravstvene zaštite. Cilj predložene odredbe je u potpunosti osigurati primjenu načela dostupnosti zdravstvene zaštite i u iznimnim situacijama, na način da se omogućе stanovništvu podjednaki uvjeti zdravstvene zaštite.

Uz članak 21.

Ovim se člankom uređuje da zdravstveni radnici u mreži javne zdravstvene službe privatnu praksu mogu obavljati najduže do navršениh 68 godina života.

Uz članak 22.

Ovim člankom propisuju se zdravstvene ustanove koje osniva Republika Hrvatska, te se uvodi novina da opću bolnicu osniva Republika Hrvatska. Također, iznimno specijalnoj bolnici koja je od značaja za Republiku Hrvatsku osnivač može biti Republika Hrvatska. Cilj takvoga rješenja je omogućiti osnivanje specijalne bolnice koja će pružati zdravstvenu zaštitu

svim pacijentima na cijelom području Republike Hrvatske, a ne samo koja je od značaja na području jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave.

Uz članak 23.

Ovim člankom dopunjuju se odredbe važećeg Zakona na način da se propisuje primjena zakona kojim se uređuje osnivanje i ustrojstvo ustanova na pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom.

Uz članak 24.

Ovim člankom uređuje se sastav i način imenovanja upravnog vijeća zdravstvenih ustanova čiji je osnivač Republika Hrvatska te sastav i način imenovanja upravnog vijeća zdravstvenih ustanova čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb te se propisuju uvjeti koje članovi upravnog vijeća moraju ispunjavati.

Uz članak 25.

Ovim se člankom radi unaprjeđivanja postupka izvještavanja osnivača o poslovanju zdravstvene ustanove, dopunjuje važeća odredba o zadaćama upravnog vijeća zdravstvene ustanove na način da upravno vijeće ima zadaću podnositi osnivaču godišnje izvješće o svome radu.

Uz članak 26.

Ovim se člankom uređuje da ravnatelj bolničke zdravstvene ustanove i doma zdravlja mora imati pomoćnika za sestrinstvo - glavnu sestru. Također propisuju se dodatni uvjeti koje moraju ispunjavati ravnatelj zdravstvene ustanove i njegov zamjenik, na način da moraju imati kompetencije iz područja upravljanja u zdravstvu, koje će unaprijediti upravljanje zdravstvenom ustanovom.

Uz članak 27.

Ovim se člankom uređuje pravo na plaću te ostala materijalna i druga prava iz radnog odnosa u skladu s aktima kojima se uređuju navedena prava u sustavu zdravstva za vrijeme obnašanja dužnosti ravnatelja zdravstvene ustanove kojoj je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, a u vezi s ostalim pravima i obvezama ravnatelja primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje sprječavanje sukoba interesa.

Uz članak 28.

Ovim se člankom uređuje iznimka od odredbe članka 85. stavka 5. ovoga Zakona prema kojoj ravnatelja zdravstvene ustanove imenuje upravno vijeće, na način da prema predloženoj odredbi ravnatelja opće bolnice čija su osnivačka prava ovim Zakonom prenesena na Republiku Hrvatsku imenuje i razrješuje upravno vijeće uz prethodno pribavljeno mišljenje izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba i uz suglasnost ministra.

Uz članak 29.

Ovim se člankom dopunjuju obveze izvještavanja Povjerenstva za lijekove zdravstvene ustanove na način da Povjerenstvo najmanje svaka tri mjeseca dostavlja upravnom vijeću i ravnatelju izvješće o potrošnji lijekova s liste posebno skupih lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje i lijekova koji nisu utvrđeni listom lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Uz članak 30.

Ovim člankom se nomotehnički doraduje izričaj pravne norme.

Uz članak 31.

Ovim člankom se dopunjuje sadržaj statuta zdravstvene ustanove, kao osnovnog općeg akta zdravstvene ustanove.

Uz članak 32.

Ovim člankom uređuje se mogućnost osnivanja podružnica bolničkih zdravstvenih ustanova.

Uz članak 33.

Ovim se člankom uređuje da se na području jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba osniva jedan dom zdravlja, s tim da je od navedenoga izuzet Dom zdravlja Ministarstva unutarnjih poslova. Zbog specifičnosti pružanja zdravstvene zaštite na pojedinim područjima te na otocima može se osnovati podružnica doma zdravlja.

Uz članak 34.

Ovim se člankom s ciljem jačanja uloge doma zdravlja u jedinicama područne (regionalne) samouprave i organizacije zdravstvene zaštite prema potrebama stanovništva, uređuje da dom zdravlja pruža zdravstvenu zaštitu obavljanjem djelatnosti obiteljske (opće) medicine, dentalne zdravstvene zaštite, dentalnog laboratorija, zdravstvene zaštite žena, zdravstvene zaštite predškolske djece, medicine rada / medicine rada i sporta, logopedije, psihološke djelatnosti, radne terapije, laboratorijske, radiološke i druge dijagnostike, ljekarničke djelatnosti, fizikalne terapije, patronažne zdravstvene zaštite, te palijativne skrbi, kao i obavljanjem specijalističko-konzilijarne djelatnosti, dok može obavljati i zdravstvenu njegu u kući i fizikalnu terapiju u kući. Dom zdravlja obvezan je osigurati potreban broj ordinacija za obavljanje svake navedene djelatnosti sukladno odluci osnivača. Uređuje se da radi osiguranja dostupnosti zdravstvene zaštite dom zdravlja na svom području koordinira rad svih zdravstvenih radnika u mreži javne zdravstvene službe. S ciljem jačanja specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite izvan bolničkih zdravstvenih ustanova bolnica i unutar domova zdravlja, dopunjuju se važeće odredbe na način da dom zdravlja mora osigurati provođenje specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite sukladno mreži javne zdravstvene službe zapošljavanjem ili sklapanjem ugovora o funkcionalnoj integraciji doma zdravlja s bolničkom ustanovom. Pored navedenoga, dom zdravlja može ustrojiti i dispanzerske djelatnosti prema potrebama stanovnika na području doma zdravlja, a u istima se provode sveobuhvatne mjere zdravstvene zaštite u zajednici koje uključuju prevenciju, liječenje, socijalno-medicinsku skrb te skrb za specifične potrebe pružanja zdravstvene zaštite stanovnika na određenom području. Nadalje, uređuje se mogućnost da dom zdravlja organizira, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe, radne jedinice za obavljanje

pojedinih specijalističkih djelatnosti, ako to zahtijevaju posebne potrebe s obzirom na zdravstveno stanje stanovništva i kada bi pružanje zdravstvene zaštite u poliklinici ili bolnici otežavalo provođenje te zaštite. Također dom zdravlja, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe, osigurava koordinatora palijativne skrbi koji povezuje i koordinira radom mobilnog palijativnog tima i svih drugih dionika palijativne skrbi u jedinici područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu - bolničke zdravstvene ustanove, ustanove socijalne skrbi, udruge, posudionice pomagala, volonteri. Na područjima sa specifičnim potrebama pružanja zdravstvene zaštite stanovništvu, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe u domu zdravlja mogu se organizirati i rodilište te stacionar za dijagnostiku i liječenje. Dom zdravlja može sukladno ugovoru o provođenju zdravstvene zaštite sklopljenom s Hrvatskim zavodom za zdravstveno osiguranje, na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima obavljati zdravstvenu djelatnost i u vozilu koje ispunjava propisane normative i standarde. Također, uređuje se da dom zdravlja može organizirati radnu jedinicu za sestrinska savjetovišta za kronične bolesti, kao i ostvariti suradnju s ustanovama socijalne skrbi u cilju pružanja integrirane skrbi.

Uz članak 35.

Ovim se člankom uređuje da sanitetski prijevoz mogu obavljati i druge zdravstvene ustanove sukladno pravilniku kojim se uređuje organizacija i način obavljanja hitne medicine i sanitetskog prijevoza.

Uz članak 36.

Ovim člankom briše se važeća odredba o ovlasti ministra zdravstva da organizaciju i način obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza propiše pravilnikom jer se isto uređuje posebnim pravilnikom kojim se uređuje djelatnosti hitne medicine i sanitetski prijevoz.

Uz članak 37.

Ovim se člankom mijenja odredba važećeg Zakona u vezi s ovlasti ministra pravosuđa da, uz prethodnu suglasnost ministra zdravstva, propiše normative i standarde u pogledu prostora, opreme i djelatnika u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu, ali i u odjelima zdravstvene zaštite kaznionica i zatvora, uvažavajući preporuku Pučkog pravobranitelja Republike Hrvatske.

Uz članak 38.

Ovim člankom uređuje se da opća bolnica obavlja najmanje djelatnosti kirurgije, interne medicine, pedijatrije, ginekologije i porodiljstva te hitne medicine i ima posteljne, dijagnostičke i druge mogućnosti prilagođene svojoj namjeni. Nadalje uređuje se mogućnost obavljanja zdravstvene zaštite u pojedinim djelatnostima u dnevnoj bolnici umjesto osiguravanja posteljnih kapaciteta.

Uz članak 39.

Ovim člankom uređuje se organizacija centara izvrsnosti, osnivanje kojih više neće biti ograničeno samo na kliničke ustanove za pojedine bolesti ili dijagnostičke i terapijske postupke. Mogućnost osnivanja centara izvrsnosti proširuje se na sve bolničke zdravstvene ustanove, a o dodjeli i obnovi naziva centra izvrsnosti Ministarstvo zdravstva donosi rješenje uz prethodno pribavljeno mišljenje stručnog društva Hrvatskog liječničkog zbora ili drugog

odgovarajućeg društva, dok je ministar zdravstva ovlašten pravilnikom detaljnije propisati mjerila za dodjelu i obnovu naziva centra izvrsnosti.

Uz članak 40.

Ovim člankom izričajno se uređuje odredba kojom se definira lječilište.

Uz članak 41.

Ovim člankom briše se odredba da se u kliničkim ustanovama mogu organizirati centri izvrsnosti specijalizirani za pojedine bolesti ili dijagnostičke i terapijske postupke te odredba da pravilnikom ministar propisuje mjerila za dodjelu i obnovu naziva navedenih centara, s obzirom na to da osnivanje centara izvrsnosti više neće biti ograničeno samo na kliničke ustanove za pojedine bolesti ili dijagnostičke i terapijske postupke, već se mogućnost osnivanja centara izvrsnosti proširuje na sve bolničke zdravstvene ustanove.

Uz članak 42.

Ovim se člankom uređuje da medicinski fakultet može u skladu s posebnim zakonom kojim se uređuje područje visokog obrazovanja osnovati unutarnje organizacijske cjeline u kojima se može obavljati zdravstvena djelatnost za potrebe zdravstvene zaštite studenata na primarnoj i specijalističko-konzilijarnoj razini. Cilj je predloženih izmjena osigurati potpunu primjenu načela sveobuhvatnosti, kontinuiranosti i dostupnosti zdravstvene zaštite u odnosu na neophodnost pružanja zdravstvene zaštite studentima koji studiraju izvan mjesta prebivališta.

Uz članak 43.

Ovim člankom propisuje se da državni zdravstveni zavodi, za obavljanje stručnih i znanstvenih djelatnosti iz okvira prava i dužnosti Republike Hrvatske, uz postojeće djelatnosti, na području javnozdravstvene djelatnosti, obavljaju i djelatnost sanitetskog prijevoza. Također, propisuje se da zavodi za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba uz obavljanje poslova iz okvira prava i dužnosti jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba na području hitne medicine, obavljaju i poslove sanitetskog prijevoza.

Uz članak 44.

Ovim člankom uređuju se poslovi koje obavlja Hrvatski zavod za javno zdravstvo, u obavljanju stručne i znanstvene djelatnosti na području toksikologije i antidopinga. Predloženim člankom se uvažavajući Svjetski antidopinški kodeks i međunarodne standarde Svjetske antidopinške agencije te međunarodne konvencije za borbu protiv dopinga, uređuju odredbe o antidopingu, kao jednoj od djelatnosti iz nadležnosti Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo.

Uz članak 45.

Ovim člankom uvodi se novina, temeljem iskustva Republike Hrvatske u vrijeme pandemije, odnosno epidemije bolesti COVID-19, u vezi s koordinativnom ulogom Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, u slučaju nastupanja posebnih okolnosti koje podrazumijevaju događaj ili

određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana, uslijed kojih je potrebno brzo i učinkovito poduzimanje aktivnosti iz nadležnosti zavoda za javno zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, Hrvatski zavod za javno zdravstvo odlukom ministra preuzima ulogu koordiniranja i rukovođenja svim zavodima za javno zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, koji su obvezni postupati po naredbama Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo. U slučaju nastupanja spomenutih okolnosti Hrvatski zavod za javno zdravstvo ovlašten je koordinirati i rukovoditi organizacijom i obavljanjem poslova zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba dok te okolnosti traju. Nadalje, dopunjuje se odredbama prema kojima Hrvatski zavod za javno zdravstvo nadzire provedbu aktivnosti zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba putem prikupljanja ciljanih izvješća i provedbom redovitog i izvanrednog stručnog nadzora te nalaže mjere za unaprjeđenje rada zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Uz članak 46.

Ovim se člankom uređuju poslovi medicine rada/medicine rada i sporta u zavodima za javno zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba. Također, uređuje se da je zavod za javno zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba u obavljanju poslova, obvezan postupati sukladno donesenim nacionalnim preventivnim programima i smjernicama Ministarstva, odnosno Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo za njihovu provedbu.

Uz članak 47.

Ovim člankom redefiniraju se odredbe o Hrvatskom zavodu za hitnu medicinu s ciljem unaprjeđenja sustava hitne medicinske pomoći i osiguravanja podizanja potrebnih kompetencija. S obzirom na to da je djelatnosti hitne medicine dodan i sanitetski prijevoz, ovim člankom ovlašćuje se ministar zdravstva donijeti Mrežu hitne medicine i sanitetskih prijevoza na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu odlukom, uz prethodno pribavljeno mišljenje predstavničkih tijela jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba kao i pravilnikom urediti organizaciju i način obavljanja hitne medicine i sanitetskog prijevoza, na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora. Riječ je o dvije novine u odnosu na sanitetski prijevoz koji se prema važećem Zakonu obavlja na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti u sklopu doma zdravlja, dok dosadašnja mreža hitne medicine, prema predloženom zakonu sada uključuje i sanitetski prijevoz. Cilj predloženih odredbi je poboljšati organizaciju aktivnosti hitne medicine i obavljanje operativnih poslova na cijelom području Republike Hrvatske, posebno kroz ovlast Hrvatskom zavodu za hitnu medicinu da općim aktima ujednači standarde u djelatnosti hitne medicine i sanitetskog prijevoza, unificira raspored i standard hitne medicinske službe tijekom turističke sezone i donese ujednačene standarde za organizaciju rada hitne medicinske službe u izvanrednim prilikama, velikim nesrećama i katastrofama.

Uz članak 48.

Ovim člankom propisuje se da standarde za provođenje programa javno dostupne rane defibrilacije na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu pravilnikom propisuje ministar te da standarde i normative u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme za obavljanje djelatnosti hitne medicine i sanitetskog prijevoza na svim razinama zdravstvene djelatnosti na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu pravilnikom propisuje ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.

Uz članak 49.

Ovim člankom utvrđuju se poslovi Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu, uz poslove iz članaka 138. i 139. ovoga Zakona, uključujući novine radi unaprjeđenja rada i postupanja hitne medicinske službe. Hrvatski zavod za hitnu medicinu ovlašten je općim aktom utvrditi raspored i područje djelovanja timova hitne medicinske službe na području Republike Hrvatske i opremljenost zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba sukladno standardima i normativima te o tome jednom godišnje obavijestiti osnivače zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba. Nadalje, Hrvatski zavod za hitnu medicinu može provoditi postupke zajedničke nabave opreme za potrebe zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba sukladno propisu kojim se uređuje javna nabava, donosi opće akte o provedbi standardnih operativnih postupaka, protokola rada i algoritama postupanja u djelatnosti hitne medicine, kao i opće akte o provedbi utvrđenih standarda opreme, vozila te vizualnog identiteta vozila i zdravstvenih radnika.

Uz članak 50.

Ovim člankom redefiniraju se poslovi zavoda za hitnu medicinu jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba. Zavod za hitnu medicinu jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba provodi mjere hitne medicine na području jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, a za osiguranje pravovremene i dostupne hitne medicine sukladno općem aktu Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu provodi mjere hitne medicine na području jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba s kojima teritorijalno graniči, odnosno na području cijele Republike Hrvatske, vodi propisanu dokumentaciju i izvješća te ih s podacima o svom radu i poslovanju dostavlja Hrvatskom zavodu za hitnu medicinu.

Uz članak 51.

Ovim se člankom uređuje da trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti mora imati zdravstvene radnike u radnom odnosu.

Uz članak 52.

Ovim se člankom uređuje da zdravstveni radnici koji su u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb i jedinica lokalne samouprave u mreži javne zdravstvene službe mogu nastaviti raditi do navršanih 68 godina života uz prethodnu suglasnost poslodavca, a nakon toga mogu nastaviti raditi i nakon navršanih 68 godina života uz prethodnu suglasnost poslodavca i ministra. Isto tako, uređuje se da djelatnici zdravstvenih službi Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske koji pružaju zdravstvenu zaštitu djelatnicima Ministarstva obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske, za potrebe stručnog

usavršavanja, kao i radi potrebe pružanja zdravstvene zaštite, mogu u zdravstvenim ustanovama obavljati zdravstvenu djelatnost u okviru odobrenja za samostalan rad, pod uvjetom sklopljenog ugovora između zdravstvene ustanove i Ministarstva obrane.

Uz članak 53.

Ovim se člankom uređuje da zdravstveni radnik za vrijeme obnašanja dužnosti ravnatelja, zamjenika ravnatelja, pomoćnika ravnatelja zdravstvene ustanove, predstojnika klinike, predstojnika kliničkog zavoda, pročelnika zavoda i pročelnika službe zdravstvene ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska, odnosno jedinica područne (regionalne) samouprave ne može biti osnivač zdravstvene ustanove ili trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost u zdravstvenoj djelatnosti u kojoj je zaposlen, odnosno u djelatnosti koja je povezana s poslovima iz djelatnosti u kojoj je zaposlen. Predložene izmjene imaju za cilj na bolji način urediti obavljanje poslova iz djelatnosti poslodavca temeljem odobrenja poslodavca u djelatnosti koja je povezana s poslovima iz djelatnosti u kojoj je zdravstveni radnik zaposlen. Navedena mjera ima za cilj i unaprijediti upravljanje na svim razinama zdravstvene zaštite. Sva radna mjesta navedena u ovom članku odnose se na reizborna radna mjesta gdje je potrebno da su te osobe za vrijeme svoga mandata usmjerene na obavljanje te odgovorne dužnosti.

Uz članak 54.

Ovim člankom se utvrđuju dodatni uvjet za sklapanje poslova iz djelatnosti poslodavca za svoj račun, za predstojnika klinike, predstojnika kliničkog zavoda, pročelnika zavoda i pročelnika službe zdravstvene ustanove. Naime riječ je o osobama koje su zaposlene u punom radnom vremenu na položajnim radnim mjestima koje su kao rukovoditelji zadužene za koordinaciju i upravljanje u ustrojstvenim jedinicama na čijem su čelu, što je i njihova primarna funkcija, čime se ujedno izbjegava mogući sukob interesa u vezi s obavljanjem poslova iz djelatnosti poslodavca za svoj račun.

Uz članak 55.

Ovim se člankom uvodi novina tj. mogućnost ministra zdravstva da u slučaju poteškoća u organizaciji rada zdravstvene ustanove i/ili nemogućnosti osiguranja medicinski prihvatljivog vremena za ostvarivanje zdravstvene zaštite pružanjem dijagnostičkih i terapijskih postupaka, zatraži od ravnatelja uskratno i opoziv danih odobrenja obavljanje posla iz zdravstvene djelatnosti poslodavca dok te okolnosti traju.

Uz članak 56.

Ovim se člankom propisuje donošenje posebnog programa mjera za uključivanje doktora medicine bez specijalizacije u sustav rada. Program mjera sadrži mjere za osnaživanje i usavršavanje doktora medicine bez specijalizacije kojima je izdano odobrenje za samostalni rad.

Uz članak 57.

Ovim se člankom uvodi mogućnost da ministar godišnjim planom odobri dodatni broj potrebnih specijalizacija i užih specijalizacija koje nisu obuhvaćene Nacionalnim planom specijalističkog usavršavanja ako te specijalizacije nije bilo moguće iz objektivnih razloga planirati u Nacionalnom planu specijalističkog usavršavanja.

Uz članak 58.

Ovim se člankom uređuje donošenje pravilnika kojima će se urediti standardi i način prijama specijalizanata kao i način polaganja specijalističkog ispita, odnosno ispita iz uže specijalizacije.

Uz članak 59.

Ovim se člankom propisuje imenovanje ispitne komisije, na način da se dosadašnji model da članove ispitne komisije imenuje ministar zdravstva, iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnosti mijenja te se daje ovlast Ministarstvu zdravstva da odredi te članove ispitne komisije iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnosti s liste ispitivača koju donosi ministar zdravstva.

Uz članak 60.

Ovim člankom uvodi se novina kojom se uređuje priznavanje položenog specijalističkog ispita pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS).

Uz članak 61.

Ovim člankom uređuju se poslovi s posebnim uvjetima rada, na način da se propisuje da se na poslovima na kojima ni uz primjenu mjera zaštite na radu nije moguće zaštititi radnika od štetnog utjecaja, radno vrijeme skraćuje se razmjerno štetnom utjecaju uvjeta rada na zdravlje i sposobnost radnika. Riječ je o poslovima s otvorenim izvorima ionizirajućeg zračenja, pripreme antineoplastičnih lijekova, intravenozna aplikacija antineoplastičnih lijekova pod uvjetom da se obavljaju 2/3 radnog vremena za koje se utvrđuje opseg skraćenoga radnog vremena na 35 sati tjedno.

Uz članke 62. i 63.

Ovim se člancima cjelovito mijenjaju prekršajne odredbe uzimajući u obzir Zakon o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodnim novinama“, broj 57/22.). Navedenim člancima sadržane su i nove prekršajne odredbe kojima se kao posljedica izmjena ili dopuna važećih odredbi revidiraju prekršajne odredbe u odnosu na obavljanje ljekarničke djelatnosti u mobilnoj ljekarni, pružanje zdravstvenih usluga u zdravstvenom turizmu, rad turističke ambulante, korištenje zaštićenog znaka zdravstvenog turizma, ne odazivanje zdravstvenih radnika privatne prakse u mreži javne zdravstvene službe pozivu nadležnog tijela i/ili nadležnog doma zdravlja, ne sudjelovanje u radu posebno organiziranih ambulanti, odnosno u osiguravanju dostupnosti zdravstvene zaštite. Isto tako, uređuje se prekršajna odredba vezana uz ljekovitost prirodnih ljekovitih činitelja.

Uz članak 64.

Ovim člankom izričajno se dorađuje Zakon.

Uz članke 65. do 86.

Ovi članci sadrže prijelazne i završne odredbe. U odnosu na odredbu članka 85. Konačnog prijedloga zakona ukida se pripravnički staž i polaganje stručnog ispita za magistre

medicinske biokemije. Studij medicinske biokemije organiziran je kao integrirani diplomski sveučilišni studij u trajanju od 10 semestara te obuhvaća i stručno osposobljavanje u trajanju od 900 sati te se smatra dostatnim ekvivalentom pripravničkog staža.

Uz članak 87.

Ovim člankom određuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona neće biti potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

U pogledu unutarnjeg ustrojstva kliničkih i bolničkih zdravstvenih ustanova, važeći se Zakon dopunjuje odredbama kojima se omogućava osnivanje podružnica u bolničkim zdravstvenim ustanovama, sukladno zakonu kojim se uređuje osnivanje i ustrojstvo ustanova. Budući da se zakonskom odredbom utvrđuje mogućnost za novi organizacijski oblik rada zdravstvene ustanove navedeno nema financijskog učinka na državni proračun Republike Hrvatske.

S obzirom na to da 1. siječnja 2024. Republika Hrvatska preuzima obveze dosadašnjih osnivača zdravstvenih ustanova na razini područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba te da prihodi i rashodi ovih bolnica više neće biti dio proračuna područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, već državnog proračuna Republike Hrvatske, isto zbog promjene klasifikacije neće rezultirati povećanjem manjka opće države.

Pripajanje djelatnosti sanitetskog prijevoza iz domova zdravlja u zavode za hitnu medicinu neće imati financijskog učinka, budući se radi o ustanovama čiji je osnivač županija te se status radnika ne mijenja već se mijenja samo poslodavac, prostor ostaje isti, a racionalizira se korištenje vozila i opreme.

Sukladno važećoj odredbi Zakona o zdravstvenoj zaštiti, unutar petogodišnjeg plana specijalističkog usavršavanja uvrštene su i specijalizacije potrebne za privatni sektor. Kako su već sve planirane specijalizacije za privatni sektor iskorištene, a nije moguće realno planirati razvoj privatnog sektora i njihove potrebe za specijalizacijama potrebno je omogućiti dopunu plana na predloženi način, a za što nije potrebno osigurati financijska sredstva iz državnog proračuna ili iz javnog sustava. Sve druge potrebe za eventualnim izmjenama broja pojedinih vrsta specijalizacije bit će u okviru definiranog ukupnog broja te neće imati financijski učinak niti na državni proračun, niti na Financijski plan Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Zakonom o radu („Narodne novine“, br. 93/14., 127/17. i 98/19.), propisano je da se posebnim propisom utvrđuju poslovi i trajanje radnog vremena, na kojima, uz primjenu mjera zaštite zdravlja i sigurnosti na radu, nije moguće zaštititi radnika od štetnih utjecaja, radno vrijeme se skraćuje razmjerno štetnom utjecaju uvjeta rada na zdravlje i radnu sposobnost radnika. Posebni uvjeti rada sadržani su u Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja („Narodne novine“, br. 29/18., 35/19., 78/19., 92/19., 56/20. i 3/23.). Ovim zakonskim prijedlogom vrši se usklađivanje s posebnim zakonom što neće imati financijskog utjecaja na državni proračun Republike Hrvatske.

Financijska sredstva za provođenje zdravstvene zaštite u skladu s predloženim zakonom, u cijelosti su uključena u Financijski plan Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, stoga pružanje usluga zdravstvene zaštite koje se financiraju sredstvima obveznog zdravstvenog osiguranja, nema dodatnog financijskog učinka na Financijski plan Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOMOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, Konačni prijedlog zakona doraden je u pravnom i nomotehničkom smislu sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora.

Ujedno su od strane predlagatelja, izmijenjene i dopunjene pojedine odredbe u cilju postizanja veće jasnoće u primjeni te su precizirana i dopunjena obrazloženja uz pojedine članke Konačnog prijedloga zakona koji su bili predmet rasprave na sjednici Hrvatskoga sabora u prvom čitanju.

Nadalje, u obzir su uzeti i stavovi Europske komisije u odnosu na provedbu mjera Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021. - 2026.

U skladu s navedenim, u pravnim institutima Konačnog prijedloga zakona došlo je do promjena u odnosu na tekst Prijedloga zakona prihvaćenog u prvom čitanju.

Konačnim prijedlogom zakona uvedena je novina na način da se uređuje da se djelatnost radne terapije obavlja i na sekundarnoj razini zdravstvene zaštite.

Uvažavajući prijedlog Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora Konačni prijedlog zakona dopunjen je odredbom prema kojoj se u okviru djelatnosti psihijatrije na razini primarne, sekundarne i tercijarne zdravstvene zaštite te na razini zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba može organizirati mobilne timove.

Nadalje, odredbe o zdravstveno turizmu dopunjene su odredbom o pružanju usluga medicinskog wellnessa, na način da usluge medicinskog wellnessa mogu pružati i turističke ambulante i druge pravne osobe koje obavljaju ugostiteljsku djelatnost i/ili pružaju usluge u turizmu.

Konačnim prijedlogom zakona uvode se odredbe o Nacionalnom registru opreme u zdravstvu prema kojima su pravne i fizičke osobe koje u Republici Hrvatskoj obavljaju zdravstvenu djelatnost obvezne voditi evidenciju opreme koju koriste u okviru obavljanja zdravstvene djelatnosti. Podaci iz te evidencija upisuju se u Nacionalni registar opreme u zdravstvu koji vodi Hrvatski zavod za javno zdravstvo.

Također, dodatno se uređuje da ravnatelj bolničke zdravstvene ustanove i doma zdravlja mora imati pomoćnika za sestrinstvo - glavnu sestru zdravstvene ustanove, dok u ostalim zdravstvenim ustanovama prema sada važećem zakonodavnom rješenju to ostaje kao mogućnost.

Konačnim prijedlogom zakona nadalje mijenjaju se odredbe u odnosu na trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, na način da se uređuje da isto mora zapošljavati zdravstvene radnike u radnom odnosu.

Nadalje, Konačnim prijedlogom zakona izuzima se Dom zdravlja Ministarstva unutarnjih poslova od odredbi kojima se uređuje da se na području jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba osniva jedan dom zdravlja.

Konačnim prijedlogom zakona dopunjuje se važeći Zakon odredbom prema kojoj djelatnici zdravstvenih službi Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske koji pružaju zdravstvenu zaštitu djelatnicima Ministarstva obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske, za potrebe stručnog usavršavanja, kao i radi potrebe pružanja zdravstvene zaštite, mogu u zdravstvenim ustanovama obavljati zdravstvenu djelatnost u okviru odobrenja za samostalan rad, pod uvjetom sklopljenog ugovora između zdravstvene ustanove i Ministarstva obrane.

Uvažavajući stav Europske komisije izražen na tehničkim sastancima u vezi s provedbom Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021. - 2026., Konačni prijedlog zakona dopunjen je odredbom kojom se uređuje da opće bolnice čija se osnivačka prava ovim zakonom prenese na Republiku Hrvatsku postaju obveznici zajedničke javne nabave istovrsnih roba i usluga koje koriste u obavljanju zdravstvene djelatnosti, prema pravilima i uvjetima provedbe zajedničke javne nabave, koje odlukom utvrđuje ministar, sukladno propisima kojima se uređuje područje javne nabave.

Konačni prijedlog zakona, također je dopunjen s odredbama prema kojima Hrvatski zavod za javno zdravstvo nadzire provedbu aktivnosti zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba putem prikupljanja ciljanih izvješća i provedbom redovitog i izvanrednog stručnog nadzora te nalaže mjere za unaprjeđenje rada zavoda za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, a radi uvažavanja stava Europske komisije izraženog na tehničkim sastancima u vezi s provedbom Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021. - 2026.

Uvažavajući stav Europske komisije odredbe u vezi s medicinski prihvatljivim vremenom čekanja na zdravstvenu uslugu, dopunjene su na način da se propisuje da se medicinski prihvatljivo vrijeme čekanja na zdravstvenu uslugu utvrđuje u skladu s indikacijskim stručnim smjericama i kriterijima za razvrstavanje u stupnjeve potrebe za zdravstvenom uslugom.

Predlagatelj je također, dodatno doradio prijelazne odredbe Konačnog prijedloga zakona na način da je propisao da magistri medicinske biokemije koji su upisali studij medicinske biokemije u akademskoj godini 2018./2019. i nakon toga nisu obvezni obaviti pripravnički staž niti položiti stručni ispit.

Predlagatelj je također radi jasnoće pravne norme dodatno propisao da će se postupci pokrenuti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22. i 156/22.) te propisa i općih akata donesenih na temelju toga Zakona.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Prijedlozi i stajališta Kluba zastupnika MOST-a u odnosu na:

- dostupnost primarne zdravstvene zaštite građanima
- osiguravanje stimulacije za zdravstvene radnike i u ruralnim krajevima koji nisu toliko atraktivni
- osiguravanje hitne helikopterske službe
- prijenos ovlasti s liječnika na medicinske sestre i tehničare kroz svladavanje praktičnih vještina, a ne samo edukacije
- omogućavanje liječnicima obiteljske medicine i drugim liječnicima, ali i drugim zdravstvenim radnicima, kao i istima zaposlenicima domova zdravlja osnivanje privatne prakse temeljem ugovora s osiguravateljima na ekonomski održivoj razini radi dokazano bolje iskoristivosti dostupnih ljudskih i materijalnih resursa te smanjenja tzv. balastnih troškova
- ustrojavanje sustava županijskih koordinatora palijativne skrbi koji su predviđeni u domovima zdravlja ili županijskim ustanovama za zdravstvenu njegu, ugovaranje i mobilnog palijativnog tima te organiziranje i koordiniranje rada volontera, kao i prepoznavanje potrebe većeg izdvajanja za dugotrajnu zdravstvenu skrb, a zbog ubrzanih demografskih promjena, ponajprije demografskog starenja te povećanje kapacitete smještaja potrebitih palijativne skrbi i produženog liječenja u blizini doma pacijenata i njegovih bližnjih po mogućnosti u lokalnoj zajednici
- prepoznavanje i dodatno razvijanje te ujednačavanje u svim područjima Republike Hrvatske alata i mehanizama za rješavanje nedostatka ljudskih i financijskih resursa u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, posebice na depriviranim otocima, pograničnim krajevima, brdsko-planinskim područjima te područjima od posebne državne skrbi, ne mogu se prihvatiti jer navedene teme nisu predmet uređenja Konačnog prijedloga zakona, već se uređuju podzakonskim propisima kojima se uređuju standardi i normativi za obavljanje zdravstvene djelatnosti, Mrežom javne zdravstvene službe i Mrežom hitne medicine, podzakonskim propisima kojima se uređuje način ugovaranja zdravstvene zaštite, propisima kojima se uređuje sustav sestrištva i organizacija hitne medicine, strateškim dokumentima u području zdravstva te operativnim planovima kojima se uređuje pojedino područje primjerice operativni plan za dugotrajnu skrb.

Nadalje, prijedlozi i stajališta Kluba zastupnika MOST-a u odnosu na:

- provedbu depolitizacije javnih ustanova i uvođenje jasne kazneno - pravne i financijske odgovornosti ravnatelja i članova upravnih vijeća u slučaju da se dogode više milijunski dugovi
- kontrolu kvalitete i sigurnosti bolesnika
- osnaživanje funkcionalnosti sustava primarne zdravstvene zaštite, izvanbolničke, specijalističke-konzilijarne zdravstvene zaštite, uz osiguranje kontinuiteta skrbi za pacijente, pružanje osnovne laboratorijske radiološke dijagnostike, preventivne i aktivne opće i specijalističke skrbi za sve pacijente
- nove sadržaje doma zdravlja kroz usluge specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite, koje bi trebale biti dostupnije i bliže korisnicima, sukladno prioritarnim potrebama stanovništvu u okviru doma zdravlja, ne mogu se prihvatiti jer Konačni prijedlog zakona već sadrži odredbe o zakonitom, namjenskom i svrhovitom korištenju financijskih sredstava u poslovanju zdravstvene

ustanove, tj. obveznom sadržaju statuta zdravstvene ustanove u tom smislu, kao i odredbe kojima se u zdravstveni sustav uvodi novo načelo, načelo kvalitete koje se osigurava provođenjem mjera sukladno suvremenim spoznajama u zdravstvenim postupcima, a koje osiguravaju najviši mogući povoljan ishod liječenja. Također Konačni prijedlog zakona sadrži i detaljne odredbe kojima se uređuje uloga doma zdravlja s ciljem jačanja njegove uloge u jedinicama područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu u odnosu na organizaciju zdravstvene zaštite prema potrebama stanovništva, kao i jačanje specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite izvan bolničkih zdravstvenih ustanova bolnica i unutar domova zdravlja.

Prijedlozi i stajališta Kluba zastupnika Za pravednu Hrvatsku u odnosu na:

- uvođenje položajnog radnog mjesta, medicinski ravnatelj, u sve bolničke zdravstvene ustanove
- definiciju „puta pacijenta“ u svrhu omogućavanja kontinuiteta u liječenju
- utvrđivanje unaprijed za svaku godinu dinamike raspisivanja natječaja za specijalizacije i da isti budu trajno otvoreni dok se mjesta temeljem natječaja ne popune,

ne mogu se prihvatiti jer navedene teme nisu predmet uređenja Konačnog prijedloga zakona, već se uređuju podzakonskim propisima kojima se uređuje kategorizacija bolnica i centri izvrsnosti, Mreža javne zdravstvene službe, kao i Nacionalnim planom razvoja zdravstva za razdoblje od 2021. do 2027. godine te Akcijskim planom razvoja zdravstva za razdoblje od 2021. do 2025. godine te je navedeno predmetom provedbe aktivnosti prema Nacionalnom planu oporavka i otpornosti 2021. - 2026. koje imaju za cilj funkcionalno integrirati bolnički sustav, nakon čega će se kroz kategorizaciju bolničkih zdravstvenih ustanova, dodatno ojačati kontinuitet u liječenju pacijenata i unaprijediti definiranje „puta pacijenta“.

Prijedlozi i stajališta Kluba zastupnika Socijaldemokratske partije Hrvatske i Mirele Ahmetović zastupnice u Hrvatskome saboru u odnosu na:

- uvrštavanje odredbe o zaštiti mentalnog zdravlja, u okviru zdravstvene zaštite koju osigurava dom zdravlja
- omogućavanje koncesionarima zapošljavanje dodatnog liječnika koji će ih naslijediti
- utvrđivanje praćenja ishoda liječenja kao nacionalne politike,

ne mogu se prihvatiti jer Konačni prijedlog zakona već sadrži odredbe o uvođenju psihološke djelatnosti na razini primarne zdravstvene zaštite i specijalističko-konzilijarne zdravstvene zaštite kroz ordinacije psihijatrije, kao i kroz mobilne timove na razini primarne zdravstvene zaštite (uključujući i mentalno zdravlje), dok pitanja u vezi s koncesioniranjem i praćenjem ishoda liječenja nisu predmet uređenja Konačnog prijedloga zakona, odnosno uređuju se općim aktima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje kojima se uređuje način ugovaranja zdravstvene zaštite.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 11.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb ostvaruje svoja prava, obveze, zadaće i ciljeve na području zdravstvene zaštite tako da:

- osigurava popunjavanje mreže javne zdravstvene službe u suradnji s jedinicama lokalne samouprave na svom području
- organizira rad ustanova čiji je osnivač
- koordinira i organizira rad svih pravnih i fizičkih osoba koje na području jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba obavljaju zdravstvenu djelatnost
- sukladno Planu zdravstvene zaštite donosi plan zdravstvene zaštite za područje jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba
- za područje jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba donosi jednogodišnje i trogodišnje planove promicanja zdravlja, prevencije te ranog otkrivanja bolesti
- organizira i provodi javnozdravstvene mjere sukladno planovima iz podstavaka 4. i 5. ovoga stavka
- organizira provedbu postupaka objedinjene javne nabave za zdravstvene ustanove čiji je osnivač
- u suradnji s ministarstvom nadležnim za zdravstvo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) i Hrvatskim zavodom za zdravstveno osiguranje (u daljnjem tekstu: Zavod) osigurava provođenje specifičnih mjera te pružanje zdravstvene zaštite na otocima, rijetko naseljenim i nerazvijenim područjima.

(2) U ostvarivanju svojih prava, obveza, zadaća i ciljeva na području zdravstvene zaštite jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb osigurava sredstva za:

- provođenje javnozdravstvene, epidemiološke i zdravstvenoekološke djelatnosti te prevenciju bolesti na svom području
- provođenje mjera zdravstvene ekologije, i to: ispitivanje hrane i predmeta opće uporabe, ispitivanje vode za ljudsku potrošnju, ispitivanje štetnih utjecaja onečišćenja zraka na zdravlje ljudi, ispitivanje buke i ispitivanje onečišćenja tla te voda namijenjenih kupanju i rekreaciji, od interesa za jedinicu područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb sukladno programu mjera iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona
- hitnu medicinu na svojem području, ako to ne osigurava Republika Hrvatska
- organizaciju i rad mrtvozorničke službe.

(3) Jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb i jedinice lokalne samouprave osiguravaju sredstva za investicijsko ulaganje i investicijsko i tekuće održavanje zdravstvenih ustanova – prostora, medicinske i nemedicinske opreme i prijevoznih sredstava te za informatizaciju zdravstvene djelatnosti, sukladno planu i programu mjera zdravstvene zaštite i mreži javne zdravstvene službe, kao i za pokriće gubitaka zdravstvenih ustanova čiji su osnivač.

(4) Odluku o mjerilima za osiguranje elemenata standarda za investicijsko ulaganje i investicijsko i tekuće održavanje te za informatizaciju zdravstvene djelatnosti iz stavka 3. ovoga članka, koja će biti temelj za planiranje potpora iz državnog proračuna Republike Hrvatske, jednom godišnje donosi Vlada Republike Hrvatske.

(5) Jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb i jedinica lokalne samouprave može osigurati sredstva za zdravstvenu zaštitu stanovnika na svom području iznad standarda utvrđenih obveznim zdravstvenim osiguranjem.

(6) Ugovorom između jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, jedinice lokalne samouprave, turističke zajednice i zdravstvene ustanove, trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili privatnoga zdravstvenog radnika uređuje se organiziranje i financiranje provođenja mjera zdravstvene zaštite za povećani broj korisnika zdravstvene zaštite koje se pružaju turistima.

(7) Na području na kojem je zbog tranzita i/ili boravka turista povećan broj korisnika zdravstvene zaštite jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb u suradnji s jedinicama lokalne samouprave obavezan je s ministarstvom nadležnim za turizam i turističkim zajednicama, upraviteljima prometnica u Republici Hrvatskoj, Hrvatskim autoklubom, Hrvatskim ronilačkim savezom i društvima za osiguranje osigurati povećani broj timova hitne medicinske službe na svojem području u odnosu na broj timova određenih mrežom hitne medicine.

(8) Organizatori javnih priredbi i drugih oblika okupljanja obvezni su s obzirom na očekivani broj sudionika ili narav okupljanja osigurati prisutnost tima/timova hitne medicinske službe tijekom održavanja okupljanja te snositi troškove organizacije hitne medicinske službe.

(9) Ugovorom između pravne ili fizičke osobe koja obavlja turističku djelatnost i zdravstvene ustanove, trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost odnosno privatnog zdravstvenog radnika uređuje se organiziranje i financiranje provođenja mjera zdravstvene zaštite koje se pružaju turistima.

Članak 12.

(1) Radi ostvarivanja prava, obveza, zadaća i ciljeva na području zdravstvene zaštite na svom području jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb osniva Savjet za zdravlje.

(2) Broj članova Savjeta za zdravlje i druga pitanja od važnosti za rad Savjeta određuju se statutom jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, pri čemu treba osigurati sudjelovanje predstavnika jedinica lokalne samouprave, komora u zdravstvu, strukovnih udruženja, udruga za zaštitu prava pacijenata te sindikata i poslodavaca u zdravstvu kao članova Savjeta.

(3) Radi ostvarivanja zadaća iz stavka 2. ovoga članka Savjet za zdravlje daje mišljenje na prijedlog plana zdravstvene zaštite za područje jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba te predlaže mjere za ostvarivanje dostupnosti i kvalitete zdravstvene zaštite u jedinici područne (regionalne) samouprave odnosno Gradu Zagrebu.

Članak 13.

Zdravstvena zaštita stanovništva Republike Hrvatske provodi se na načelima sveobuhvatnosti, kontinuiranosti, dostupnosti i cjelovitog pristupa u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, specijaliziranog pristupa u specijalističko-konzilijarnoj i bolničkoj zdravstvenoj zaštiti te na načelima supsidijarnosti i funkcionalne integracije.

Članak 20.

Načelo funkcionalne integracije osigurava suradnju zdravstvenih ustanova na svim razinama zdravstvene djelatnosti, uz restrukturiranje na osnovi zajedničkog razvoja, unaprjeđenja i usklađivanja procesa upravljanja, dijagnostičko-terapijskih postupaka, dobre kliničke prakse, kao i svih drugih oblika operativnih metodologija usmjerenih prema boljoj kvaliteti zdravstvenih usluga, ishoda liječenja te povećanoj djelotvornosti i dugoročnoj racionalizaciji troškova sustava zdravstva.

Članak 22.

(1) Mjere zdravstvene zaštite provode se na temelju plana i programa mjera zdravstvene zaštite koje na prijedlog državnih zdravstvenih zavoda odlukom donosi ministar, po prethodno pribavljenom mišljenju nadležnih komora i Hrvatskog liječničkog zbora.

(2) Ako tijelo iz stavka 1. ovoga članka u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 1. ovoga članka, smatra se da je dalo pozitivno mišljenje.

Članak 30.

(1) Zdravstvena zaštita na primarnoj razini obuhvaća:

- praćenje zdravstvenog stanja stanovnika i predlaganje mjera za zaštitu i unaprjeđenje zdravlja stanovnika
- sprječavanje bolesti i otkrivanje bolesti, dijagnostiku, liječenje, zdravstvenu njegu i rehabilitaciju
- preventivnu i specifičnu preventivnu zdravstvenu zaštitu djece i mladeži, osobito u osnovnim i srednjim školama te visokim učilištima na svom području
- zdravstvenu zaštitu osoba starijih od 65 godina
- zdravstvenu zaštitu hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata
- zdravstvenu zaštitu žena
- zdravstvenu zaštitu osoba s invaliditetom
- preventivnu zdravstvenu zaštitu rizičnih skupina i ostalih stanovnika u skladu s programima preventivne zdravstvene zaštite i organiziranjem obveznih preventivnih pregleda
- savjetovanje, zdravstveno prosvjeđivanje i promicanje zdravlja radi njegova očuvanja i unaprjeđenja
- higijensko-epidemiološku zaštitu
- sanitarnu zaštitu
- sprječavanje, otkrivanje i liječenje bolesti zubi i usta s rehabilitacijom
- zdravstvenu rehabilitaciju djece i mladeži s poremećajima u tjelesnom i mentalnom razvoju

- radnu terapiju
- patronažne posjete
- zdravstvenu njegu u kući
- medicinu rada / medicinu rada i sporta
- hitnu medicinu
- palijativnu skrb
- zaštitu mentalnoga zdravlja, izvanbolničko liječenje mentalnih bolesti i poremećaja, uključujući ovisnosti
- opskrbu lijekovima, medicinskim proizvodima i magistralnim/galenskim pripravcima
- sanitetski prijevoz
- telemedicinu
- zdravstvenu ekologiju.

(2) Zdravstvena zaštita na primarnoj razini pruža se kroz djelatnosti:

- obiteljske (opće) medicine
- zdravstvene zaštite predškolske djece
- školske i adolescente medicine u vidu preventivno-odgojnih i specifičnih mjera za zdravstvenu zaštitu školske djece i studenata
- javnog zdravstva
- zdravstvene zaštite žena
- dentalne zdravstvene zaštite
- dentalnih laboratorija
- higijensko-epidemiološke zdravstvene zaštite
- medicine rada / medicine rada i sporta
- zaštite mentalnoga zdravlja, izvanbolničkog liječenja mentalnih bolesti i poremećaja, uključujući ovisnosti
- logopedije
- patronažne zdravstvene zaštite
- zdravstvene njege u kući
- primaljske skrbi
- fizikalne terapije
- radne terapije
- hitne medicine
- sanitetskog prijevoza
- palijativne skrbi
- ljekarništva
- radiološke dijagnostike
- laboratorijske dijagnostike
- telemedicine
- zdravstvene ekologije
- sanitarnog inženjerstva.

Članak 32.

(1) Zdravstvena djelatnost na sekundarnoj razini obuhvaća specijalističko-konzilijarnu i bolničku djelatnost.

(2) Iznimno od članka 30. stavka 2. podstavaka 9., 11., 15. i 19. ovoga Zakona, djelatnosti medicine rada / medicine rada i sporta, logopedije, fizikalne terapije i palijativne skrbi mogu se obavljati i na sekundarnoj razini.

Članak 36.

(1) Djelatnost zdravstvenih zavoda dio je zdravstvene djelatnosti koja se obavlja na primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj razini zdravstvene djelatnosti, a obuhvaća javnozdravstvenu djelatnost, djelatnost transfuzijske medicine, djelatnost medicine rada / medicine rada i sporta, djelatnost toksikologije i antidopinga, djelatnost hitne medicine te djelatnost telemedicine.

(2) Zdravstvena djelatnost na razini državnih zdravstvenih zavoda obuhvaća javnozdravstvenu djelatnost, djelatnost transfuzijske medicine, djelatnost medicine rada / medicine rada i sporta, djelatnost toksikologije i antidopinga, djelatnost hitne medicine te djelatnost telemedicine.

(3) Zdravstvena djelatnost na razni državnih zdravstvenih zavoda obuhvaća znanstveni rad, izvođenje nastave na temelju ugovora za potrebe nastavnih ustanova zdravstvenog usmjerenja te druge djelatnosti koje su u funkciji obavljanja osnovne djelatnosti.

(4) Zdravstvena djelatnost na razini zdravstvenih zavoda jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba obuhvaća javnozdravstvenu djelatnost i djelatnost hitne medicine.

(5) Zdravstvena djelatnost na razini zdravstvenih zavoda jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba može obuhvaćati i znanstveni rad, izvođenje nastave na temelju ugovora za potrebe nastavnih ustanova zdravstvenog usmjerenja te druge djelatnosti koje su u funkciji obavljanja osnovne djelatnosti.

(6) Sukladno odluci osnivača zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba zdravstvena djelatnost na razini tih zdravstvenih zavoda može obuhvaćati i sanitetski prijevoz.

(7) Djelatnost hitne medicine, sukladno odluci osnivača, organizira se na temelju sklopljenog ugovora o funkcionalnoj integraciji koji sklapaju zavod za hitnu medicinu jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, bolnička zdravstvena ustanova koja ima objedinjeni hitni bolnički prijam i dom zdravlja.

Članak 37.

(1) Ljekarnička djelatnost je dio zdravstvene djelatnosti koja se obavlja na primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj razini zdravstvene zaštite, a obuhvaća opskrbu stanovništva lijekovima i medicinskim proizvodima te magistralnim/galenskim pripravcima te ljekarničku skrb u skladu s posebnim zakonom kojim se uređuje ljekarništvo.

(2) Ljekarnička djelatnost u ljekarnama obavlja se samo u sklopu mreže javne zdravstvene službe.

(3) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, dio ljekarničke djelatnosti koji se odnosi na galenske laboratorije i laboratorije za provjeru kakvoće galenskih pripravaka i identifikaciju ljekovitih tvari obavlja se izvan mreže javne zdravstvene službe.

Članak 39.

(1) Zdravstveni turizam jest pružanje zdravstvenih usluga – dijagnostičkih i terapijskih postupaka, zdravstvene njege te postupaka medicinske rehabilitacije uz pružanje ugostiteljskih usluga i/ili usluga u turizmu.

(2) Pojedine oblike zdravstvenih usluga koje se pružaju u djelatnosti zdravstvenog turizma te standarde i normative za njihovo obavljanje, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za turizam, pravilnikom propisuje ministar.

Članak 40.

(1) Zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu mogu pružati zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i privatni zdravstveni radnici.

(2) Zdravstvene ustanove i privatni zdravstveni radnici mogu pružati zdravstvene usluge u zdravstvenom turizmu samo izvan kapaciteta ugovorenih sa Zavodom.

(3) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka mogu i:

- pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima se uređuje pružanje usluga u turizmu
- obavljati ugostiteljsku djelatnost sukladno propisima kojima se uređuje obavljanje ugostiteljske djelatnosti.

Članak 51.

(1) Zahtjev za odobrenje obavljanja privatne prakse u ordinaciji u novom prostoru zdravstveni radnik podnosi Ministarstvu.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka zdravstveni radnik koji ima sklopljen ugovor o provođenju zdravstvene zaštite sa Zavodom, uz dokaze iz članka 50. stavka 2. podstavka 2. ovoga Zakona, obvezan je priložiti i suglasnost predstavničkog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za promjenu prostora obavljanja djelatnosti.

(3) Ministarstvo donosi rješenje kojim utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za obavljanje privatne prakse u ordinaciji u novom prostoru s obzirom na prostor, radnike i medicinsko-tehničku opremu te kojim se utvrđuje dan kojim će zdravstveni radnik započeti obavljati privatnu praksu u tom prostoru.

(4) Ministarstvo donosi rješenje iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(5) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 64.

Zdravstveni radnici privatne prakse obvezni su:

1. pružati hitnu medicinsku pomoć svim osobama u okviru svoje kvalifikacije stečene obrazovanjem
2. sudjelovati na poziv nadležnog tijela u radu na sprječavanju i suzbijanju zaraznih bolesti, kao i na zaštiti i spašavanju stanovništva u slučaju katastrofe
3. voditi medicinsku dokumentaciju i drugu evidenciju o osobama kojima pružaju zdravstvenu zaštitu i podnositi izvješće o tome nadležnoj zdravstvenoj ustanovi u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje podataka i informacija u zdravstvu
4. davati podatke o svojem radu na zahtjev nadležnog tijela.

Članak 67.

(1) Pravo na obavljanje privatne prakse po sili zakona prestaje ako osoba koja ima odobrenje za rad:

1. umre
2. izgubi trajno radnu sposobnost za obavljanje poslova
3. izgubi poslovnu sposobnost potpuno ili djelomično
4. izgubi odobrenje za samostalan rad
5. zasnuje radni odnos odnosno počne obavljati drugu samostalnu djelatnost, osim u slučaju obustave rada iz članka 65. ovoga Zakona
6. izgubi pravo raspolaganja prostorom odnosno odgovarajućom medicinsko-tehničkom opremom
7. bude pravomoćnom sudskom presudom osuđena na kaznu zatvora dulje od šest mjeseci ili joj je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja zdravstvene djelatnosti
8. bude pravomoćnom sudskom presudom osuđena za neko od kaznenih djela iz glave XVI. Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17.) – Kaznena djela protiv spolne slobode i glave XVII. Kaznenog zakona – Kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta.

(2) Zdravstvenim radnicima u mreži javne zdravstvene službe pravo na obavljanje privatne prakse po sili zakona prestaje kad navršše 65 godina života.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju ugroženosti pružanja zdravstvene zaštite ministar može zdravstvenim radnicima uz prethodno pribavljeno mišljenje župana odnosno gradonačelnika Grada Zagreba odobriti produljenje obavljanja privatne prakse do navršenih 70 godina života.

(4) Rješenje o prestanku obavljanja privatne prakse po sili zakona donosi Ministarstvo.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 70.

- (1) Državni zdravstveni zavod, kliniku kao samostalnu ustanovu, kliničku bolnicu i klinički bolnički centar osniva Republika Hrvatska.
- (2) Opću bolnicu osniva jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb.
- (3) Specijalnu bolnicu može osnovati jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, jedinica lokalne samouprave te druga pravna osoba te fizička osoba.
- (4) Dom zdravlja, zavod za hitnu medicinu i zavod za javno zdravstvo osniva jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb.
- (5) Polikliniku, lječilište, ustanovu za zdravstvenu njegu, ustanovu za palijativnu skrb i ljekarničku ustanovu mogu osnovati jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb te druga pravna i fizička osoba.
- (6) Ustanovu za zdravstvenu skrb mogu osnovati fizičke osobe sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem zdravstvenog usmjerenja.
- (7) U sastavu Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske djeluje Vojno zdravstveno središte Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske sa statusom vojne zdravstvene ustanove i obavlja zdravstvenu djelatnost pružanja zdravstvene zaštite djelatnicima Ministarstva obrane i pripadnicima Oružanih snaga Republike Hrvatske sukladno općem aktu koji donosi Zavod uz prethodnu suglasnost ministra.
- (8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, Vojno zdravstveno središte Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske može, sukladno općem aktu koji donosi Zavod uz prethodnu suglasnost ministra, pružati zdravstvenu zaštitu osiguranim osobama Zavoda koji nisu djelatnici Ministarstva obrane i pripadnici Oružanih snaga Republike Hrvatske.
- (9) U sastavu Ministarstva pravosuđa djeluje zatvorska bolnica u Zagrebu sa statusom zdravstvene ustanove koja obavlja zdravstvenu djelatnost pružanja zdravstvene zaštite osoba lišenih slobode u nadležnosti Ministarstva pravosuđa.
- (10) U sastavu Ministarstva pravosuđa djeluju odjeli zdravstvene zaštite kaznionica i zatvora koji pružaju zdravstvenu zaštitu osobama lišenim slobode sukladno općem aktu koji donosi Zavod uz prethodnu suglasnost ministra.

Članak 83.

- (1) Upravno vijeće upravlja zdravstvenom ustanovom.
- (2) Upravno vijeće zdravstvene ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska ima pet članova i čine ga predstavnici:
 - osnivača (predsjednik i dva člana)
 - radnika ustanove (dva člana).
- (3) Upravno vijeće zdravstvene ustanove čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb te jedinica lokalne samouprave ima pet članova i čine ga predstavnici:

- osnivača (predsjednik i dva člana)
- radnika ustanove (dva člana).

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, upravno vijeće bolničke zdravstvene ustanove čiji je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb ima sedam članova i čine ga predstavnici:

- osnivača (predsjednik i tri člana)
- Republike Hrvatske (jedan član)
- radnika ustanove (dva člana).

(5) Članove upravnog vijeća iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka imenuje osnivač na prijedlog ministra, članove upravnog vijeća iz stavka 3. podstavka 1. ovoga članka imenuje osnivač na prijedlog pročelnika upravnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba nadležnog za zdravstvo, a člana upravnog vijeća iz stavka 4. podstavka 2. ovoga članka imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.

(6) Jednog člana upravnog vijeća iz stavka 2. podstavka 2. i stavka 3. podstavka 2. ovoga članka imenuje radničko vijeće zdravstvene ustanove, a jednog člana stručno vijeće zdravstvene ustanove iz redova radnika ustanove sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim studijem.

(7) Članovi upravnog vijeća moraju imati završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski studij.

(8) Uvjet iz stavka 7. ovoga članka ne odnosi se na člana upravnog vijeća kojeg imenuje radničko vijeće zdravstvene ustanove.

(9) Mandat članova upravnog vijeća traje četiri godine.

(10) Visinu naknade za rad članova upravnog vijeća odlukom utvrđuje ministar, a isplaćuje se iz sredstava zdravstvene ustanove.

Članak 84.

(1) Upravno vijeće zdravstvene ustanove:

- donosi statut uz suglasnost osnivača
- donosi druge opće akte
- donosi program rada i razvoja
- nadzire izvršenje programa rada i razvoja zdravstvene ustanove
- donosi financijski plan i završni račun
- analizira financijsko poslovanje zdravstvene ustanove najmanje jedanput mjesečno
- u slučaju gubitka u poslovanju zdravstvene ustanove bez odgađanja obavještava osnivača
- predlaže osnivaču promjenu ili proširenje djelatnosti
- donosi odluke u drugom stupnju u predmetima u kojima se odlučuje o pojedinim pravima radnika

- raspravlja i odlučuje o izvješćima ravnatelja najmanje svaka tri mjeseca
- obavlja i druge statutom propisane poslove.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. postavka 1. ovoga članka, statut zdravstvene ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska donosi upravno vijeće uz prethodnu suglasnost ministra.

(3) Upravno vijeće donosi odluke natpolovičnom većinom ukupnog broja članova.

Članak 85.

(1) Ravnatelj organizira i vodi poslovanje, predstavlja i zastupa zdravstvenu ustanovu i odgovoran je za zakonitost rada.

(2) Ravnatelj zdravstvene ustanove ima zamjenika, a može imati pomoćnika za pravne poslove, pomoćnika za financijsko poslovanje, pomoćnika za sestrištvo – glavnu sestru zdravstvene ustanove te pomoćnika za kvalitetu sukladno zakonu kojim se uređuje kvaliteta zdravstvene zaštite.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ravnatelj zdravstvene ustanove, uz prethodnu suglasnost ministra, može imenovati pomoćnika za određeno područje obavljanja stručne i znanstvene djelatnosti te ustanove.

(4) Ravnatelj zdravstvene ustanove imenuje se na temelju natječaja.

(5) Ravnatelja zdravstvene ustanove imenuje i razrješuje upravno vijeće.

(6) Za ravnatelja zdravstvene ustanove može se imenovati osoba sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem te s najmanje pet godina radnog iskustva u struci koja ispunjava i druge uvjete propisane aktom o osnivanju odnosno statutom.

(7) Ako ravnatelj zdravstvene ustanove nema završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij zdravstvenog usmjerenja, njegov zamjenik mora biti osoba sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem zdravstvenog usmjerenja s najmanje pet godina radnog iskustva.

(8) Zamjenika ravnatelja na razdoblje od četiri godine imenuje i razrješuje upravno vijeće zdravstvene ustanove na prijedlog ravnatelja.

(9) Mandat ravnatelja traje četiri godine.

(10) Po isteku mandata iz stavka 9. ovoga članka ista osoba može, na temelju natječaja ponovno biti imenovana za ravnatelja.

Članak 96.

(1) Povjerenstvo za lijekove zdravstvene ustanove (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo za lijekove) jest tijelo koje osigurava provedbu svih aktivnosti vezanih uz primjenu lijekova i medicinskih proizvoda u zdravstvenoj ustanovi.

(2) Povjerenstvo za lijekove imenuje upravno vijeće i čini ga najmanje pet članova koji se imenuju iz redova specijalista medicine, dentalne medicine ili farmacije.

(3) Sastav i broj članova Povjerenstva za lijekove sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka uređuje se statutom zdravstvene ustanove.

(4) Povjerenstvo za lijekove donosi poslovnik o svome radu.

(5) Povjerenstvo za lijekove:

- prati ispitivanja lijekova i medicinskih proizvoda u zdravstvenoj ustanovi
- dostavlja upravnom vijeću i ravnatelju zdravstvene ustanove godišnje financijsko izvješće o kliničkim ispitivanjima lijekova i medicinskih proizvoda koja se provode u zdravstvenoj ustanovi
- koordinira aktivnosti vezano uz prijave nuspojava lijekova i medicinskih proizvoda nadležnom tijelu
- procjenjuje opravdanost korištenja lijekova s liste posebno skupih lijekova Zavoda, sukladno smjernicama Zavoda, a na prijedlog doktora medicine specijalista
- dostavlja upravnom vijeću i ravnatelju zdravstvene ustanove tromjesečno financijsko izvješće o potrošnji lijekova s liste posebno skupih lijekova Zavoda
- procjenjuje opravdanost korištenja lijekova koji nisu utvrđeni listom lijekova Zavoda ili kada osigurana osoba Zavoda ne ispunjava smjernice za primjenu lijeka utvrđene listom lijekova Zavoda u okviru indikacija odobrenih registracijskim statusom lijeka u Republici Hrvatskoj te odobrava njihovu primjenu na prijedlog doktora medicine specijalista
- prati rezistenciju antimikrobnih lijekova u zdravstvenoj ustanovi i donosi smjernice za primjenu rezervnih antibiotika
- prati potrošnju lijekova i medicinskih proizvoda te predlaže i prati provedbu mjera za racionalnu uporabu lijekova i medicinskih proizvoda u zdravstvenoj ustanovi.

Članak 97.

(1) Povjerenstvo za kvalitetu zdravstvene ustanove (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo za kvalitetu) jest tijelo koje osigurava kontrolu kvalitete zdravstvene zaštite te osigurava provođenje propisa s područja kvalitete zdravstvene zaštite.

(2) Povjerenstvo za kvalitetu imenuje upravno vijeće i ima najmanje pet članova.

(3) U Povjerenstvu za kvalitetu moraju biti zastupljeni predstavnici svih djelatnosti.

(4) Sastav i broj članova Povjerenstva za kvalitetu sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka uređuje se statutom zdravstvene ustanove.

(5) Povjerenstvo za kvalitetu donosi poslovnik o svom radu.

(6) Povjerenstvo za kvalitetu:

- vodi registar zdravstvene ustanove o umrlim pacijentima

- vodi registar zdravstvene ustanove o neželjenim ishodima liječenja sukladno općim aktima agencije nadležne za kvalitetu zdravstvene zaštite
- provodi kontrolu kvalitete medicinske dokumentacije zdravstvene ustanove.

(7) Povjerenstvo za kvalitetu obvezno je ravnatelju tromjesečno podnositi izvješće o svome radu.

Članak 98.

(1) Akti zdravstvenih ustanova su statut i drugi opći akti.

(2) Statut je osnovni opći akt zdravstvene ustanove kojim se uređuje:

- organizacija zdravstvene ustanove
- način odlučivanja ravnatelja i upravnog vijeća, sukladno kojem ravnatelj donosi sve odluke u vezi s poslovanjem u zdravstvenoj ustanovi, osim odluka propisanih u članku 84. ovoga Zakona
- druga prava i obveze ravnatelja i upravnog vijeća
- način izbora, sastav i rad stručnog kolegija
- druga pitanja važna za obavljanje zdravstvene djelatnosti, kao i za rad i poslovanje zdravstvene ustanove.

Članak 102.

(1) Dom zdravlja je zdravstvena ustanova za pružanje zdravstvene zaštite stanovništvu određenog područja u sklopu zdravstvene djelatnosti na primarnoj razini.

(2) Na području jedinice područne (regionalne) osniva se najmanje jedan dom zdravlja.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, na području Grada Zagreba osnivaju se najmanje tri doma zdravlja.

(4) Jedinica područne (regionalne) samouprave može zbog specifičnosti pružanja zdravstvene zaštite osnovati dom zdravlja na otoku.

Članak 103.

(1) Dom zdravlja je nositelj zdravstvene zaštite na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti.

(2) Dom zdravlja pruža zdravstvenu zaštitu obavljanjem djelatnosti obiteljske (opće) medicine, dentalne zdravstvene zaštite, dentalne tehnike, zdravstvene zaštite žena, zdravstvene zaštite predškolske djece, medicine rada / medicine rada i sporta, logopedije, laboratorijske, radiološke i druge dijagnostike, sanitetskog prijevoza, ljekarničke djelatnosti, fizikalne terapije, patronažne zdravstvene zaštite, zdravstvene njege te palijativne skrbi, kao i obavljanjem specijalističko-konzilijarne djelatnosti.

(3) Dom zdravlja obavezan je uz odluku osnivača osigurati da u svakoj djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka ima do 25 % ordinacija.

(4) Dom zdravlja mora osigurati provođenje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka ako obavljanje tih djelatnosti sukladno mreži javne zdravstvene službe nije drukčije organizirano.

(5) Dom zdravlja može ustrojiti i dispanzerske djelatnosti prema potrebama stanovnika na području doma zdravlja.

(6) U okviru dispanzerske djelatnosti iz stavka 5. ovoga članka provode se sveobuhvatne mjere zdravstvene zaštite u zajednici koje uključuju prevenciju, liječenje, socijalno-medicinsku skrb te skrb za specifične potrebe pružanja zdravstvene zaštite stanovnika na određenom području.

(7) Dom zdravlja može organizirati radne jedinice za obavljanje djelatnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe.

(8) Dom zdravlja može organizirati, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe, radne jedinice za obavljanje pojedinih specijalističkih djelatnosti, ako to zahtijevaju posebne potrebe s obzirom na zdravstveno stanje stanovništva i kada bi pružanje zdravstvene zaštite u poliklinici ili bolnici otežavalo provođenje te zaštite.

(9) Odluku o organiziranju radne jedinice iz stavka 8. ovoga članka donosi župan odnosno gradonačelnik Grada Zagreba, uz prethodno pribavljeno mišljenje Zavoda.

(10) Dom zdravlja, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe, osigurava koordinatora palijativne skrbi koji povezuje i koordinira radom mobilnog palijativnog tima i svih drugih dionika palijativne skrbi u jedinici područne (regionalne) samouprave odnosno Gradu Zagrebu (bolničke zdravstvene ustanove, ustanove socijalne skrbi, udruge, posudionice pomagala, volonteri).

(11) Uz koordinatora palijativne skrbi iz stavka 10. ovoga članka dom zdravlja organizira mobilni palijativni tim sukladno standardima i normativima utvrđenim pravilnikom iz članka 76. stavka 6. ovoga Zakona, koji pruža specijalističku palijativnu skrb bolesniku u njegovu domu te pruža podršku obitelji na temelju cjelovitog i multidisciplinarnog pristupa.

(12) Raspored i način rada koordinatora palijativne skrbi i mobilnih palijativnih timova odlukom određuje župan odnosno gradonačelnik Grada Zagreba.

(13) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, na područjima sa specifičnim potrebama pružanja zdravstvene zaštite stanovništvu, u skladu s mrežom javne zdravstvene službe u domu zdravlja mogu se organizirati i rodilište te stacionar za dijagnostiku i liječenje.

(14) Dom zdravlja može sukladno ugovoru o provođenju zdravstvene zaštite sklopljenom sa Zavodom obavljati djelatnost iz stavka 2. ovoga članka i u prostoru koji se nalazi na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima.

(15) Ministarstvo na zahtjev doma zdravlja donosi rješenje kojim utvrđuje da su ispunjeni uvjeti za obavljanje zdravstvene djelatnosti u prostoru iz stavka 14. ovoga članka, sukladno pravilniku o normativima i standardima iz članka 50. stavka 6. ovoga Zakona.

(16) Ministarstvo donosi rješenje iz stavka 15. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(17) Protiv rješenja iz stavka 15. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(18) Dom zdravlja može sukladno ugovoru o provođenju zdravstvene zaštite sklopljenom sa Zavodom na potpomognutom području ili području s razvojnim posebnostima obavljati zdravstvenu djelatnost i u vozilu koje ispunjava uvjete sukladno pravilniku o normativima i standardima iz članka 50. stavka 6. ovoga Zakona.

(19) Ministarstvo na zahtjev doma zdravlja donosi rješenje kojim utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za obavljanje zdravstvene djelatnosti u posebnom vozilu, sukladno pravilniku o normativima i standardima iz članka 50. stavka 6. ovoga Zakona.

(20) Ministarstvo donosi rješenje iz stavka 19. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(21) Protiv rješenja iz stavka 19. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 104.

Iznimno od odredbe članka 103. stavka 2. ovoga Zakona, sanitetski prijevoz mogu obavljati i druge zdravstvene ustanove sukladno pravilniku iz članka 105. ovoga Zakona.

Članak 105.

Organizaciju i način obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza, uz prethodno pribavljeno mišljenje Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu, pravilnikom propisuje ministar.

Članak 108.

(1) Zatvorska bolnica u Zagrebu Ministarstva pravosuđa je kaznionica u kojoj se pruža zdravstvena zaštita osobama lišenim slobode u nadležnosti Ministarstva pravosuđa.

(2) Zatvorska bolnica u Zagrebu Ministarstva pravosuđa u svom sastavu ima ljekarničku djelatnost, higijensko-epidemiološku zdravstvenu zaštitu i bolničko liječenje.

(3) Odjeli zdravstvene zaštite kaznionica i zatvora u Ministarstvu pravosuđa pružaju zdravstvenu zaštitu osobama lišenim slobode na primarnoj razini.

(4) Odjeli zdravstvene zaštite kaznionica i zatvora iz stavka 3. ovoga članka u svom sastavu mogu imati djelatnost opće (obiteljske) medicine, dentalne zdravstvene zaštite, medicinu rada / medicinu rada i sporta i ljekarničku djelatnost.

(5) Normative i standarde u pogledu prostora, opreme i djelatnika iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar pravosuđa uz prethodnu suglasnost ministra.

Članak 114.

(1) Opća bolnica jest zdravstvena ustanova koja obavlja najmanje djelatnosti kirurgije, interne medicine, pedijatrije, ginekologije i porodiljstva te hitne medicine i ima posteljne, dijagnostičke i druge mogućnosti prilagođene svojoj namjeni.

(2) Ako u gradu uz opću bolnicu bolničku djelatnost obavlja i specijalna bolnica za dječje bolesti odnosno za ginekologiju i porodiljstvo, opća bolnica ne mora imati radnu jedinicu za pedijatriju odnosno za ginekologiju i porodiljstvo.

Članak 119.

Lječilište jest zdravstvena ustanova u kojoj se prirodnim ljekovitim izvorima provodi preventivna zdravstvena zaštita, specijalistička i bolnička rehabilitacija.

Članak 122.

(1) Naziv klinička ustanova dodjeljuje ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnoga visokog učilišta.

(2) Stjecanjem odnosno gubitkom uvjeta za naziv klinika, klinička bolnica i klinički bolnički centar te dodjelom odgovarajućeg naziva zdravstvenoj ustanovi ili njezinu dijelu ne prenose se osnivačka prava nad zdravstvenom ustanovom.

(3) Normative i standarde koje moraju ispunjavati klinike, kliničke bolnice i klinički bolnički centri za dodjelu naziva klinička ustanova utvrđuje pravilnikom ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za znanost te prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.

(4) Ako tijelo iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 3. ovoga članka, smatra se da je dalo pozitivno mišljenje.

(5) U kliničkim ustanovama mogu se organizirati centri izvrsnosti specijalizirani za pojedine bolesti ili dijagnostičke i terapijske postupke.

(6) Mjerila za dodjelu i obnovu naziva centra iz stavka 5. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

Članak 127.

(1) Visoko učilište zdravstvenog usmjerenja može u skladu s posebnim zakonom kojim se uređuje područje visokog obrazovanja osnovati unutarnje organizacijske cjeline u kojima se obavlja zdravstvena djelatnost za potrebe nastave.

(2) Unutarnje organizacijske cjeline iz stavka 1. ovoga članka osnivaju se i njihov rad uređuje se statutom visokog učilišta koji se donosi uz prethodnu suglasnost ministra.

(3) Za obavljanje zdravstvene djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka visoko učilište zdravstvenog usmjerenja ostvaruje sredstva ugovorom sa Zavodom.

Članak 128.

(1) Zdravstveni zavodi su državni zdravstveni zavodi, zavodi za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba i zavodi za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(2) Državni zdravstveni zavodi su zdravstvene ustanove za obavljanje stručnih i znanstvenih djelatnosti iz okvira prava i dužnosti Republike Hrvatske na području javnozdravstvene djelatnosti, medicine rada, telemedicine, toksikologije i antidopinga, transfuzijske medicine te hitne medicine.

(3) Državni zdravstveni zavodi su Hrvatski zavod za javno zdravstvo, Hrvatski zavod za transfuzijsku medicinu te Hrvatski zavod za hitnu medicinu.

(4) U sklopu djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka državni zdravstveni zavodi obvezni su u utvrđenom djelokrugu obavljati i druge poslove na zahtjev Ministarstva.

(5) Zavodi za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba su zdravstvene ustanove za obavljanje stručnih i znanstvenih djelatnosti iz okvira prava i dužnosti jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba na području javnozdravstvene djelatnosti.

(6) Zavodi za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba u kojima se obavlja nastava iz područja javnozdravstvenih djelatnosti odnosno koji su nastavna baza visokih učilišta zdravstvenog usmjerenja imaju pravo na dodatak svom nazivu – nastavni zavodi za javno zdravstvo.

(7) Zavodi za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba su zdravstvene ustanove za obavljanje poslova iz okvira prava i dužnosti jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba na području hitne medicine.

(8) Zavodi za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba u kojima se obavlja nastava iz područja hitne medicine odnosno koji su nastavna baza visokih učilišta zdravstvenog usmjerenja imaju pravo na dodatak svom nazivu – nastavni zavodi za hitnu medicinu.

Članak 132.

(1) U obavljanju stručne i znanstvene djelatnosti na području toksikologije i antidopinga Hrvatski zavod za javno zdravstvo obavlja sljedeće poslove:

- planira i prati provođenje mjera zaštite života i zdravlja ljudi od štetnog djelovanja kemikalija pri redovitom korištenju odnosno u slučajevima izvanrednog događaja ili pri sumnji na izvanredni događaj
- stručno osposobljava za siguran rad s kemikalijama
- prikuplja i obrađuje podatke o proizvodnji, uvozu i unosu na teritorij Republike Hrvatske kemikalija iz zbirnih godišnjih očevidnika pravnih i fizičkih osoba
- analizira dokumentaciju o ispitivanju kemikalija u zraku, vodi, tlu, rijekama, moru, biljnom i životinjskom svijetu, hrani za ljude i životinje, u redovitim uvjetima, u izvanrednim događajima ili pri sumnji na izvanredni događaj i predlaže mjere zaštite
- izrađuje stručna mišljenja i ocjenjuje svojstva kemikalija i biocidnih proizvoda

- u pripravnosti je za slučaj nesreća i akutnih trovanja s kemikalijama i organizira službu za pomoć
- prati i provodi međunarodne konvencije protiv dopinga u sportu u Republici Hrvatskoj
- sustavno prati i koordinira akcije Vladinih i nevladinih organizacija u borbi protiv dopinga u sportu
- predlaže i provodi mjere u borbi protiv dopinga u sportu
- primjenjuje kodeks Svjetske antidopinške agencije te pravila Hrvatskog olimpijskog odbora, Međunarodnog olimpijskog odbora, Svjetske antidopinške agencije i međunarodnih sportskih saveza.

(2) Hrvatski zavod za javno zdravstvo uz poslove iz stavka 1. ovoga članka predlaže program mjera zdravstvene zaštite iz područja toksikologije i antidopinga i obavlja druge poslove sukladno posebnim propisima.

Članak 134.

(1) Zavod za javno zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba jest zdravstvena ustanova za obavljanje javnozdravstvene djelatnosti na području jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(2) Zavod za javno zdravstvo obavlja djelatnosti epidemiologije zaraznih bolesti te kroničnih nezaraznih bolesti, javnog zdravstva, promicanja zdravlja, zdravstvene ekologije, mikrobiologije, školske i adolescentne medicine, mentalnog zdravlja i prevencije ovisnosti na području jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(3) Zavod za javno zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba obavlja sljedeće poslove:

- zdravstvenog prosvjećivanja s promicanjem zdravlja i prevencije bolesti
- provodi specifičnu i preventivnu zdravstvenu zaštitu djece i mladeži, osobito u osnovnim i srednjim školama te visokim učilištima na svom području
- prati, proučava, evaluira i izvješćuje o zdravstvenim potrebama i funkcionalnoj onesposobljenosti starijih ljudi te predlaže zdravstvene mjere za svoje područje
- prikuplja, kontrolira i analizira statistička izvješća iz područja zdravstva, uključujući bolesti ovisnosti, na razini jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za potrebe Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo
- na zahtjev župana odnosno gradonačelnika prati i ocjenjuje zdravstveno stanje stanovništva na tom području
- kontinuirano provodi mjere higijensko-epidemiološke zaštite s epidemiološkom analizom stanja na području jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba i po potrebi provodi protuepidemijske mjere te nadzire provođenje obveznih imunizacija
- provodi mjere gerontološke zdravstvene zaštite
- analizira epidemiološko stanje, planira, predlaže i sudjeluje u provođenju mjera i aktivnosti za sprječavanje, rano otkrivanje i suzbijanje bolesti ovisnosti
- provodi zaštitu mentalnog zdravlja i izvanbolničko liječenje ovisnosti, što obuhvaća prevenciju i rano otkrivanje svih psihičkih poremećaja, dijagnostiku, liječenje i rehabilitaciju svih oblika ovisnosti, kao i mjere očuvanja mentalnog zdravlja u zajednici

- surađuje sa zdravstvenim i drugim ustanovama i zdravstvenim radnicima u provedbi dijagnostike i liječenja bolesti ovisnosti te rehabilitacije i društvene integracije ovisnika
- prati provedbu mjera dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije te provodi preventivne i protuepidemijske postupke dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije za područje jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba
- obavlja mikrobiološku djelatnost od interesa za jedinicu područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb
- prati, proučava, analizira i ocjenjuje zdravstvenu ispravnost vode za ljudsku potrošnju, vode za rekreaciju i fizikalnu terapiju, površinske i otpadne vode, stanje vodoopskrbe te zdravstvenu ispravnost namirnica i predmeta opće uporabe za područje jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreb
- sudjeluje u izradi i provedbi pojedinih programa zdravstvene zaštite u izvanrednim prilikama
- prati, analizira i ocjenjuje utjecaj okoliša i hrane na zdravstveno stanje stanovništva jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba
- sudjeluje u planiranju, predlaganju i provođenju mjera promicanja tjelesnog, mentalnog i spolnog/reproduktivnog zdravlja
- sudjeluje u planiranju, predlaganju i provođenju mjera za sprečavanje, rano otkrivanje i suzbijanje kroničnih nezaraznih bolesti, uključujući bolesti ovisnosti
- obavlja raspodjelu obveznih cjepiva ordinacijama na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti na području jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba
- može obavljati stručne poslove zaštite okoliša sukladno posebnim propisima vezano uz zaštitu okoliša i zaštitu zraka
- obavlja i ostale poslove za potrebe obavljanja javnozdravstvene djelatnosti sukladno posebnim propisima.

Članak 138.

(1) Hrvatski zavod za hitnu medicinu jest zdravstvena ustanova za obavljanje djelatnosti hitne medicine i telemedicine.

(2) Djelatnost hitne medicine organizira se u svrhu neprekidnog hitnog medicinskog zbrinjavanja svih osoba kojima je zbog bolesti, stradanja ili ozljede neposredno ugrožen život, pojedini organ ili dijelovi tijela odnosno kod kojih bi u kratkom vremenu moglo doći do životne ugroženosti, a radi maksimalnog skraćivanja vremena od nastanka hitnog stanja do konačnog medicinskog zbrinjavanja.

(3) Djelatnost hitne medicine obuhvaća provođenje mjera hitnoga medicinskog zbrinjavanja, hitnog prijevoza oboljelih i ozlijeđenih osoba u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu te medicinskog zbrinjavanja za vrijeme prijevoza.

(4) Mrežu hitne medicine na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu, uz prethodno pribavljeno mišljenje predstavničkih tijela jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba odlukom donosi ministar.

(5) Organizaciju i način obavljanja hitne medicine na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu pravilnikom propisuje ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.

(6) Ako tijelo iz stavka 5. ovoga članka u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 5. ovoga članka, smatra se da je dalo pozitivno mišljenje.

Članak 139.

(1) Organizaciju i način obavljanja hitnog medicinskog prijevoza na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu pravilnikom propisuje ministar.

(2) Standarde za provođenje programa javno dostupne rane defibrilacije na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu pravilnikom propisuje ministar.

(3) Standarde i normative u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme za obavljanje djelatnosti hitne medicine na svim razinama zdravstvene djelatnosti na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu pravilnikom propisuje ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.

(4) Ako tijelo iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 3. ovoga članka, smatra se da je dalo pozitivno mišljenje.

Članak 140.

(1) Hrvatski zavod za hitnu medicinu uz poslove iz članaka 138. i 139. ovoga Zakona obavlja sljedeće poslove:

- predlaže strategiju razvoja djelatnosti hitne medicine
- oblikuje doktrinu u djelatnosti hitne medicine
- predlaže, planira, prati i analizira program mjera i aktivnosti u djelatnosti hitne medicine
- predlaže ministru mrežu hitne medicine
- utvrđuje standarde hitne medicine za hitni medicinski prijevoz zrakom i vodom
- utvrđuje raspored i standard hitne medicinske službe tijekom turističke sezone
- prati, analizira i nadzire ujednačenu provedbu standarda kvalitete rada i opremljenosti u djelatnosti hitne medicine
- koordinira i stručno usmjerava rad zdravstvenih ustanova koje obavljaju djelatnost hitne medicine
- predlaže i oblikuje edukacijske programe cjeloživotnog obrazovanja / trajne izobrazbe radnika u djelatnosti hitne medicine te sudjeluje u provedbi i nadzire edukaciju i stručno usavršavanje radnika u djelatnosti hitne medicine
- utvrđuje uvjete i akreditira provoditelje programa edukacije, dodatnog usavršavanja i cjeloživotnog obrazovanja u djelatnosti hitne medicine
- sudjeluje u obrazovanju drugih zdravstvenih radnika
- predlaže program mjera zdravstvene zaštite iz područja rada hitne medicine
- planira i provodi aktivnosti radi uspostave informatizacije sustava hitne medicine kompatibilne s informatičkim sustavom Zavoda
- provodi edukaciju stanovništva iz svoga područja rada
- surađuje s drugim zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima radi unaprjeđenja liječenja i dijagnostike iz područja hitne medicine

- surađuje s obrazovnim ustanovama i visokim učilištima te drugim institucijama radi unaprjeđenja djelatnosti hitne medicine
- prati i provodi stručna i znanstvena istraživanja iz hitne medicine
- prikuplja, analizira i objavljuje podatke iz djelatnosti hitne medicine i dostavlja ih Ministarstvu, Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo i Zavodu
- prikuplja podatke i vodi registre iz područja hitne medicine
- utvrđuje standarde za organizaciju rada hitne medicinske službe u izvanrednim prilikama, velikim nesrećama i katastrofama
- surađuje s drugim tijelima državne uprave radi unaprjeđenja hitne medicine

- planira i sudjeluje u izradi i provedbi pojedinih projekata zdravstvene zaštite u izvanrednim prilikama u koordinaciji s Kriznim stožerom Ministarstva, Ministarstvom unutarnjih poslova, Ministarstvom obrane, Hrvatskim Crvenim križem, Hrvatskom gorskom službom spašavanja te ostalim službama za spašavanje
- utvrđuje uvjete za organizaciju hitne medicinske službe na javnim priredbama i drugim oblicima okupljanja
- planira i provodi projekte u djelatnosti hitne medicine
- obavlja i druge poslove iz područja svoje djelatnosti.

(2) Hrvatski zavod za hitnu medicinu koordinira, stručno usmjerava i prati kvalitetu rada zavoda za hitnu medicinu jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

Članak 142.

Zavod za hitnu medicinu jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba obavlja sljedeće poslove:

- provodi mjere hitne medicine na području jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba
- vodi propisanu dokumentaciju i izvješća koja se dostavljaju Hrvatskom zavodu za hitnu medicinu
- osigurava suradnju u pružanju hitne medicine sa susjednim jedinicama područne (regionalne) samouprave odnosno Gradom Zagrebom
- osigurava provođenje standarda operativnih postupaka, protokola rada i algoritama postupanja u djelatnosti hitne medicine
- organizira i osigurava popunjavanje mreže timova na području jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba
- osigurava provedbu utvrđenih standarda opreme, vozila te vizualnog identiteta vozila i zdravstvenih radnika donesenih od strane Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu
- provodi standarde hitne medicine za hitni medicinski prijevoz cestom, a standarde za hitni medicinski prijevoz zrakom i vodom provodi u suradnji s Hrvatskim zavodom za hitnu medicinu
- popunjava i organizira timove za medicinski prijevoz cestom, zrakom i vodom
- osigurava provedbu standarda kvalitete rada te predlaže Hrvatskom zavodu za hitnu medicinu mjere potrebne za poboljšanje postojećih standarda kvalitete rada i opremljenosti
- sudjeluje u planiranju i provedbi obrazovanja zdravstvenih radnika
- provodi stručna i znanstvena istraživanja iz područja hitne medicine u suradnji s Hrvatskim zavodom za hitnu medicinu
- provodi edukaciju iz prve pomoći

- prikuplja podatke i vodi registre iz područja hitne medicine za jedinicu područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba te ih prosljeđuje Hrvatskom zavodu za hitnu medicinu
- sukladno odluci osnivača može obavljati djelatnost sanitetskog prijevoza
- planira, organizira i sudjeluje u obrazovanju stanovništva iz područja hitne medicine na svom području
- surađuje s drugim zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima u provedbi liječenja i dijagnostike bolesti
- planira i sudjeluje u izradi i provedbi pojedinih projekata zdravstvene zaštite u koordinaciji s Hrvatskim zavodom za hitnu medicinu
- osigurava hitnu medicinsku skrb na javnim priredbama i drugim oblicima okupljanja
- obavlja i druge poslove iz područja hitne medicine za potrebe jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba i na zahtjev Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu
- surađuje u izvanrednim prilikama sa svim žurnim službama i službama za spašavanje na području jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba
- surađuje s Ministarstvom unutarnjih poslova i Ministarstvom obrane u obavljanju djelatnosti hitne medicine.

Članak 147.

- (1) Za obavljanje zdravstvene djelatnosti može se osnovati trgovačko društvo.
- (2) Trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti osniva se izvan mreže javne zdravstvene službe.
- (3) Trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti ne mora imati zdravstvene radnike u radnom odnosu.
- (4) Zdravstvene djelatnosti u trgovačkom društvu za obavljanje zdravstvene djelatnosti obavljaju zdravstveni radnici sukladno normativima i standardima propisanim pravilnikom iz članka 76. stavka 6. ovoga Zakona.

Članak 155.

- (1) Zdravstveni radnici su osobe koje imaju obrazovanje zdravstvenog usmjerenja i neposredno u vidu zanimanja pružaju zdravstvenu zaštitu stanovništvu.
- (2) Zdravstveni radnici obrazuju se na medicinskom, dentalnom ili farmaceutsko-biokemijskom fakultetu te drugom visokom učilištu koje izvodi studijski program za zdravstveno zanimanje, kao i na učilištu te srednjim strukovnim školama koje imaju rješenje nadležnog Ministarstva o odobrenju za izvođenje pojedinog nastavnog plana i programa obrazovanja/strukovnog kurikulumu koji je razvrstan u obrazovni sektor u području zdravstva. Zdravstvenim radnicima smatraju se i logopedi, medicinski tehnolozi, biotehnolozi i biomedicinski inženjeri, biolozi u zdravstvu, klinički psiholozi, medicinski fizičari, fonetičari i nutricionisti ako obavljaju zdravstvenu djelatnost u procesu dijagnostike i liječenja. Zdravstveni radnici osposobljavaju se školovanjem u punoj nastavnoj satnici teorijske i praktične nastave, kojom se postižu ishodi učenja i stječu kompetencije.

(3) Obveza je zdravstvenih radnika da pri pružanju zdravstvene zaštite postupaju prema pravilima zdravstvene struke tako da svojim postupcima ne ugroze život i zdravlje ljudi.

(4) Poslodavac je obvezan sve zdravstvene radnike koji neposredno u vidu zanimanja pružaju zdravstvenu zaštitu stanovništvu osigurati od štete koja bi mogla nastati u provođenju zdravstvene zaštite.

Članak 157.

(1) Zdravstveni radnik može uz odobrenje poslodavca za svoj račun sklopiti posao iz zdravstvene djelatnosti poslodavca.

(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka daje se na vrijeme od godinu dana.

(3) Uvjet za davanje odobrenja iz stavka 1. ovoga članka jest prethodno sklopljeni ugovor o međusobnim pravima i obvezama između poslodavca i zdravstvene ustanove, trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost odnosno privatnog zdravstvenog radnika kod kojeg će zdravstveni radnik za svoj račun obavljati poslove iz djelatnosti poslodavca.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, poslove iz djelatnosti poslodavca ne smiju sklapati za svoj račun ravnatelj, zamjenik ravnatelja niti pomoćnik ravnatelja zdravstvene ustanove.

(5) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka poslodavac daje u skladu s mjerilima koje pravilnikom propisuje ministar.

Članak 182.

(1) Specijalizacija se može odobriti zdravstvenom radniku kojem je izdano odobrenje za samostalan rad te koji je u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili ima privatnu praksu ili radi kod zdravstvenog radnika privatne prakse sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem.

(2) Zdravstvenom radniku iz stavka 1. ovoga članka koji nije u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi niti u trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost niti ima privatnu praksu odnosno ne radi kod zdravstvenog radnika privatne prakse sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem, Ministarstvo može odobriti specijalizaciju za vlastite potrebe, za potrebe Ministarstva, ministarstva nadležnog za obranu, ministarstva nadležnog za pravosuđe, ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, ministarstva nadležnog za hrvatske branitelje, ministarstva nadležnog za znanost i obrazovanje, ministarstva nadležnog za okoliš, Agencije za lijekove i medicinske proizvode, visokog učilišta koje izvodi studijski program za zdravstveno zanimanje, znanstvenih pravnih osoba, pravnih osoba koje obavljaju proizvodnju i promet lijekova i medicinskih proizvoda, pravnih osoba koje obavljaju poslove zdravstvenog osiguranja te upravnih tijela jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba nadležnih za zdravstvo.

(3) Odobrenje za specijalizaciju i užu specijalizaciju zdravstvenom radniku iz stavka 1. ovoga članka daje Ministarstvo.

(4) Odobrenje iz stavka 3. ovoga članka daje se na temelju godišnjeg plana potrebnih specijalizacija i užih specijalizacija koji donosi ministar na temelju Nacionalnog plana

specijalističkog usavršavanja te prijedloga predstavničkih tijela jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba i prijedloga pravnih i fizičkih osoba iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(5) Zdravstveni radnik iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvu podnosi zahtjev za donošenje rješenja o odobrenju specijalizacije odnosno uže specijalizacije.

(6) Ministarstvo donosi rješenje o odobrenju specijalizacije odnosno uže specijalizacije iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(7) Protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, već se može pokrenuti upravni spor.

Članak 183.

(1) Specijalizacije i uže specijalizacije mogu se obavljati samo u ovlaštenim zdravstvenim ustanovama i trgovačkim društvima odnosno kod ovlaštenih zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu.

(2) Za potrebe ljekarničke djelatnosti dio specijalizacije može se obavljati kod pravnih osoba koje provode proizvodnju ili kontrolu lijekova.

(3) Standarde za prijam specijalizanata i način polaganja specijalističkog ispita odnosno ispita iz uže specijalizacije te za određivanje ovlaštenih zdravstvenih ustanova, trgovačkih društava i zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu za provođenje specijalističkog staža pravilnikom propisuje ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.

(4) Ako tijelo iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 3. ovoga članka, smatra se da je dalo pozitivno mišljenje.

Članak 184.

(1) Nakon uspješno završenog programa specijalizacije kandidat polaže specijalistički ispit pred ispitnom komisijom i stječe pravo na naziv specijalista određene specijalnosti.

(2) Nakon uspješno završenog programa iz uže specijalizacije kandidat polaže ispit pred ispitnom komisijom i stječe pravo na naziv područja uže specijalnosti.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, status uže specijalizacije priznat će se pod mjerilima koje pravilnikom utvrđuje ministar.

(4) Članove ispitne komisije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka imenuje ministar iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnosti.

(5) Glavni mentor kandidata nije član ispitne komisije, ali je obavezan prisustvovati ispitu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(6) Ministar donosi listu ispitivača na specijalističkim ispitima.

(7) Pravilnikom ministar utvrđuje mjerila za priznavanje doktorima medicine specijalistima jedne specijalističke djelatnosti kao stečena prava kompetencije druge specijalističke djelatnosti te njihovo izjednačavanje u nazivu, pravima i kompetencijama.

Članak 242.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj zdravstvena ustanova ako:

1. uskraćuje osobama jednakost u cjelokupnom postupku ostvarivanja zdravstvene zaštite (članak 26. stavak 1. točka 1.)
2. uskraćuje osobama slobodan izbor doktora medicine i doktora dentalne medicine primarne zdravstvene zaštite (članak 26. stavak 1. točka 2.)
3. uskraćuje osobama zdravstvenu uslugu standardizirane kvalitete i jednakog sadržaja (članak 26. stavak 1. točka 3.)
4. uskraćuje osobama prvu pomoć i hitnu medicinsku pomoć kada im je ona potrebna, osim kad im je pomoć potrebna zbog opasnosti od nastupanja trajne štetne posljedice za njihovo zdravlje ili za njihov život (članak 26. stavak 1. točka 4.)
5. uskraćuje osobama odbijanje liječenja od strane studenata i odbijanje svih drugih intervencija koje bi samostalno obavljali zdravstveni radnici prije stečene stručne kvalifikacije odnosno ishoda odobrenja za samostalan rad (članak 26. stavak 1. točka 5.)
6. uskraćuje osobama prihvaćanje ili odbijanje pojedinog dijagnostičkog odnosno terapijskog postupka, osim u slučaju neodgodive medicinske intervencije čije bi nepoduzimanje ugrozilo njihov život i zdravlje ili izazvalo trajna oštećenja njihova zdravlja (članak 26. stavak 1. točka 6.)
7. uskraćuje osobama prehranu u skladu s njihovim svjetonazorom za vrijeme boravka u zdravstvenoj ustanovi (članak 26. stavak 1. točka 7.)
8. uskraćuje osobama obavljanje vjerskih obreda za vrijeme boravka u zdravstvenoj ustanovi u za to predviđenome prostoru (članak 26. stavak 1. točka 8.)
9. ne omogući opremanje osoba u mrtvačnici u slučaju smrti, uz primjenu vjerskih odnosno drugih običaja vezanih uz iskaz pijeteta prema umrloj osobi (članak 26. stavak 1. točka 9.)
10. ne postupi po prigovoru osobe koja je zatražila zaštitu svojih prava s obzirom na kvalitetu, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge i o poduzetim mjerama ne obavijesti podnositelja prigovora najkasnije u roku od osam dana (članak 27. stavci 4. i 5.)
11. ne osigura hitnu medicinsku pomoć (članak 43.)
12. sklopi ugovor sa zdravstvenim radnikom sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem koji obavlja privatnu praksu protivno odredbi članka 62. ovoga Zakona
13. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da zdravstvena ustanova ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 76. stavak 1.)
14. proširi ili promijeni djelatnost prije nego što je rješenjem utvrđeno da zdravstvena ustanova ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 78.)
15. prestane obavljati zdravstvenu djelatnost bez rješenja Ministarstva o prestanku rada (članak 80. stavak 3.)
16. primi u radni odnos za obavljanje poslova u zdravstvenoj djelatnosti koja uključuje rad s djecom zdravstvenog radnika koji je pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela

- iz glave XVI. Kaznenog zakona («Narodne novine», br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17.) – Kaznena djela protiv spolne slobode i glave XVII. istoga Zakona – Kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 156. stavak 1.)
17. ne primi zdravstvene radnike na pripravnički staž (članak 174. stavak 2.)
 18. onemogućiti zdravstvenom radniku stručno usavršavanje (članak 179. stavak 1.)
 19. ne osigura kontinuitet zdravstvene zaštite odnosno ako dopusti da zdravstveni radnici napuste mjesta rada bez zamjene drugog radnika, ako se time dovodi u pitanje sigurnost pružanja zdravstvene zaštite (članak 193. stavci 1. i 13.)
 20. ne provodi unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojstvenih jedinica i zdravstvenih radnika (članak 201. stavak 1.)
 21. inspektoru onemogućiti obavljanje inspekcijskog nadzora i odbije pružiti potrebne podatke i obavijesti (članak 209. stavak 3.)
 22. ne izvrši naređene mjere iz članka 213. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8. i 10. ovoga Zakona
 23. ne obavi propisanu obdukciju (članak 236. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba u zdravstvenoj ustanovi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. točaka 1., 3., 4., 5., 6., 10., 11., 17. i 21. ovoga članka privatni zdravstveni radnik.

Članak 243.

Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj ravnatelj zdravstvene ustanove:

1. ako ne postupi po prigovoru osobe koja je zatražila zaštitu svojih prava s obzirom na kvalitetu, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge i o poduzetim mjerama ne obavijesti podnositelja prigovora najkasnije u roku od osam dana (članak 27. stavci 4. i 5.)
2. ako ministru tromjesečno ne podnese pisano izvješće o broju osoba umrlih u zdravstvenoj ustanovi te o broju izvršenih obdukcija (članak 89. stavak 1.).

Članak 244.

Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj ravnatelj zdravstvene ustanove ako u izvanrednim okolnostima kada je ugrožen proces pružanja zdravstvene zaštite ili postoji neposredna opasnost za život i zdravlje osoba bez odgađanja o tim okolnostima ne obavijesti Ministarstvo i Hrvatski zavod za javno zdravstvo (članak 89. stavak 2.).

Članak 245.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost ako:

1. uskraćuje osobama jednakost u cjelokupnom postupku ostvarivanja zdravstvene zaštite (članak 26. stavak 1. točka 1.)

2. uskraćuje osobama zdravstvenu uslugu standardizirane kvalitete i jednakog sadržaja (članak 26. stavak 1. točka 3.)
3. uskraćuje osobama prvu pomoć i hitnu medicinsku pomoć kada im je ona potrebna, osim kad im je pomoć potrebna zbog opasnosti od nastupanja trajne štetne posljedice za njihovo zdravlje ili za njihov život (članak 26. stavak 1. točka 4.)
4. uskraćuje osobama odbijanje liječenja od strane studenata i odbijanje svih drugih intervencija koje bi samostalno obavljali zdravstveni radnici prije stečene stručne kvalifikacije odnosno ishoda odobrenja za samostalan rad (članak 26. stavak 1. točka 5.)
5. uskraćuje osobama prihvaćanje ili odbijanje pojedinog dijagnostičkog odnosno terapijskog postupka, osim u slučaju neodgodive medicinske intervencije čije bi nepoduzimanje ugrozilo njihov život i zdravlje ili izazvalo trajna oštećenja njihova zdravlja (članak 26. stavak 1. točka 6.)
6. ne postupi po prigovoru osobe koja je zatražila zaštitu svojih prava s obzirom na kvalitetu, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge i o poduzetim mjerama ne obavijesti podnositelja prigovora najkasnije u roku od osam dana (članak 27. stavci 4. i 5.)
7. ne osigura hitnu medicinsku pomoć (članak 43.)
8. sklopi ugovor sa zdravstvenim radnikom sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem koji obavlja privatnu praksu protivno odredbi članka 62. ovoga Zakona
9. obavlja zdravstvenu djelatnost protivno odredbi članka 148. ovoga Zakona
10. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno da trgovačko društvo ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 152. stavak 4.)
11. proširi ili promijeni djelatnost prije nego što je rješenjem utvrđeno da trgovačko društvo ispunjava normative i standarde u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme (članak 153.)
12. prestane obavljati zdravstvenu djelatnost bez rješenja Ministarstva o prestanku rada (članak 154. stavak 2.)
13. primi u radni odnos za obavljanje poslova u zdravstvenoj djelatnosti koja uključuje rad s djecom zdravstvenog radnika koji je pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela iz glave XVI. Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17.) – Kaznena djela protiv spolne slobode i glave XVII. istoga Zakona – Kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 156. stavak 1.)
14. ne primi zdravstvene radnike na pripravnički staž (članak 174. stavak 2.)
15. onemogućiti zdravstvenom radniku stručno usavršavanje (članak 179. stavak 1.)
16. ne provodi unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojstvenih jedinica i zdravstvenih radnika (članak 201. stavak 1.)
17. inspektoru onemogućiti obavljanje inspeksijskog nadzora i odbije pružiti potrebne podatke i obavijesti (članak 209. stavak 3.)
18. ne izvrši naređene mjere iz članka 213. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 5., 6., 7. i 9. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba u trgovačkom društvu.

Članak 246.

Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj privatni zdravstveni radnik ako:

1. uskraćuje osobama jednakost u cjelokupnom postupku ostvarivanja zdravstvene zaštite (članak 26. stavak 1. točka 1.)
2. uskraćuje osobama zdravstvenu uslugu standardizirane kvalitete i jednakog sadržaja (članak 26. stavak 1. točka 3.)
3. uskraćuje osobama prvu pomoć i hitnu medicinsku pomoć kada im je ona potrebna, osim kad im je pomoć potrebna zbog opasnosti od nastupanja trajne štetne posljedice za njihovo zdravlje ili za njihov život (članak 26. stavak 1. točka 4.)
4. uskraćuje osobama odbijanje liječenja od strane studenata i odbijanje svih drugih intervencija koje bi samostalno obavljali zdravstveni radnici prije stečene stručne kvalifikacije odnosno ishodenog odobrenja za samostalan rad (članak 26. stavak 1. točka 5.)
5. uskraćuje osobama prihvaćanje ili odbijanje pojedinog dijagnostičkog odnosno terapijskog postupka, osim u slučaju neodgodive medicinske intervencije čije bi nepoduzimanje ugrozilo njihov život i zdravlje ili izazvalo trajna oštećenja njihova zdravlja (članak 26. stavak 1. točka 6.)
6. ne postupi po prigovoru osobe koja je zatražila zaštitu svojih prava s obzirom na kvalitetu, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge i o poduzetim mjerama ne obavijesti podnositelja prigovora najkasnije u roku od osam dana (članak 27. stavci 4. i 5.)
7. obavlja privatnu praksu bez odobrenja za samostalan rad (članak 47. stavak 1. točka 2. i članak 49. stavak 4.)
8. obavlja privatnu praksu bez radne sposobnosti (članak 47. stavak 1. točka 3. i članak 49. stavak 4.)
9. obavlja privatnu praksu bez potpune poslovne sposobnosti (članak 47. stavak 1. točka 4. i članak 49. stavak 4.)
10. obavlja privatnu praksu za vrijeme trajanja radnog odnosa odnosno dok obavlja drugu samostalnu djelatnost (članak 47. stavak 1. točka 7. i članak 49. stavak 4.)
11. obavlja privatnu praksu, a ne raspolaže odgovarajućim prostorom sukladno normativima i standardima za obavljanje privatne prakse u pogledu prostora (članak 47. stavak 1. točka 8. i članak 49. stavak 4.)
12. obavlja privatnu praksu, a ne raspolaže odgovarajućom medicinsko-tehničkom opremom sukladno normativima i standardima za obavljanje privatne prakse u pogledu medicinsko-tehničke opreme (članak 47. stavak 1. točka 9. i članak 49. stavak 4.)
13. započne s radom prije nego što je rješenjem utvrđeno ispunjenje uvjeta s obzirom na prostor, radnike i medicinsko-tehničku opremu (članak 51. stavak 3.)
14. ima više od jedne ordinacije, ljekarne ili medicinsko-biokemijskog laboratorija odnosno jedne privatne prakse u svojoj struci (članak 54. stavak 1.)
15. ne obavlja poslove privatne prakse osobno (članak 54. stavak 2.)
16. primi u radni odnos više zdravstvenih radnika iste struke (članak 54. stavak 3.)
17. obavlja privatnu praksu s više od dva tima iste djelatnosti u smjenskom radu (članak 54. stavak 6.)
18. za opredijeljene osigurane osobe ne osigura zamjenu ugovorom s drugim zdravstvenim radnikom iste struke koji obavlja privatnu praksu ili zdravstvenom ustanovom odnosno trgovačkim društvom koje obavlja zdravstvenu djelatnost (članak 63.)
19. ne pruži hitnu medicinsku pomoć svim osobama u okviru svoje kvalifikacije stečene obrazovanjem (članak 64. točka 1.)

20. se ne odazove pozivu nadležnog tijela u radu na sprječavanju i suzbijanju zaraznih bolesti, kao i na zaštiti i spašavanju stanovništva u slučaju katastrofe (članak 64. točka 2.)
21. ne vodi medicinsku dokumentaciju i drugu evidenciju o osobama kojima pruža zdravstvenu zaštitu ili ne podnese izvješće o tome nadležnoj zdravstvenoj ustanovi u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje podataka i informacija u zdravstvu (članak 64. točka 3.)
22. ne postupi po zahtjevu nadležnog tijela za davanje podataka o radu (članak 64. točka 4.)
23. privremeno obustavi rad bez rješenja ministra (članak 65. stavak 4.)
24. ne postupi po rješenju ministra o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse (članak 68. stavak 2.)
25. obavlja privatnu praksu u djelatnosti u kojoj nije dopuštena (članak 69.)
26. obavlja poslove u zdravstvenoj djelatnosti koja uključuje rad s djecom, a pravomoćno je osuđen za neko od kaznenih djela iz glave XVI. Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17.) – Kaznena djela protiv spolne slobode i glave XVII. istoga Zakona – Kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 156. stavak 1.)
27. ne postupi po utvrđenom rasporedu radnog vremena (članak 194. stavak 2.)
28. ne obavi posebno dežurstvo prema rasporedu provođenja posebnog dežurstva koje utvrđuje tijelo nadležno za zdravstvo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb (članak 195. stavak 4.)
29. inspektoru onemogućiti obavljanje inspeksijskog nadzora i odbije pružiti potrebne podatke i obavijesti (članak 209. stavak 3.)
30. ne izvrši naređene mjere iz članka 213. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8. i 9. ovoga Zakona
31. ne utvrdi nastup smrti, vrijeme i uzrok smrti osobe umrle izvan zdravstvene ustanove sukladno odredbi članka 230. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 247.

Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj zdravstveni radnik ako obavlja rad izvan punoga radnog vremena protivno odredbi članka 126. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 248.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac ako ne osigura mjere zdravstvene zaštite u vezi s radom i radnim okolišem (članak 23. stavak 1.).

Članak 249.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj zdravstveni radnik koji obavlja poslove za svoj račun iz zdravstvene djelatnosti poslodavca bez odobrenja iz članka 157. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 250.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj zdravstveni radnik koji obavlja poslove za svoj račun iz zdravstvene djelatnosti poslodavca protivno ugovoru iz članka 159. ovoga Zakona.

Članak 251.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj zdravstvena ustanova odnosno trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost u kojem zdravstveni radnik obavlja poslove za svoj račun na temelju odobrenja iz članka 157. stavka 1. ovoga Zakona, a koje postupi protivno ugovoru iz članka 159. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna i privatni zdravstveni radnik te odgovorna osoba u zdravstvenoj ustanovi odnosno trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost.

Članak 252.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba poslodavca ako:

- zdravstvenom radniku da odobrenje za sklapanje poslova za svoj račun iz zdravstvene djelatnosti poslodavca protivno mjerilima iz članka 157. ovoga Zakona ili bez prethodno sklopljenog ugovora iz članka 159. ovoga Zakona
- ne opozove odobrenje u slučaju iz članka 160. ovoga Zakona.

Prilog:

- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicom usporednog prikaza

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO ZDRAVSTVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2023. godinu.

Rok: I. kvartal 2023.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci Glava XIV. Javno zdravlje, članak 168. , članak 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP (SL L 255)

32005L0036

- Članci 1., 2., 10., 21., 23., 24., 25., 31., 34., 35., 40., 44. i 53. preuzeto: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

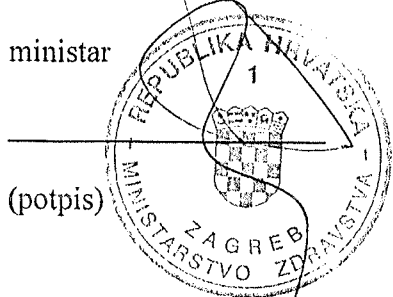
Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

izv. prof. dr. sc. Vili Beroš, dr. med.

ministar

(potpis)

27.2.2023.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

29. 02. 2023.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet

		prijedlo ga propisa?	u odredbu prijedlog a propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za pristup i obavljanje profesije, na temelju kojih države članice koje pristup reguliranim profesijama i njihovo obavljanje na svom državnom području uvjetuju posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija (dalje u tekstu „država članica domaćin”) priznaju stručne kvalifikacije stečene u drugim državama članicama (dalje u tekstu „matična država članica”), koje nositelju omogućuju obavljanje iste profesije kao u matičnoj državi članici.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članici članak 2.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve državljane država članica koji žele obavljati reguliranu profesiju, uključujući i slobodne profesije, u državi članici različitoj od one u kojoj su stekli svoje stručne kvalifikacije, bilo u svojstvu samozaposlene ili zaposlene osobe.</p> <p>2. Svaka država članica može dopustiti da državljani država članica koji posjeduju dokaz o stručnim kvalifikacijama koje nisu stečene u toj državi članici, obavljaju reguliranu profesiju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) na njezinom državnom području u skladu s njezinim pravilima. U slučaju profesija obuhvaćenih glavom III., poglavljem III., kod tog se početnog priznavanja moraju poštovati minimalni uvjeti osposobljavanja utvrđeni u tom poglavlju.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članici čl. 177

<p>3. Odgovarajuće odredbe ove Direktive ne primjenjuju se na regulirane profesije za koje su zasebnim instrumentom prava Zajednice predviđena druga posebna rješenja koja se izravno odnose na priznavanje stručnih kvalifikacija.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „regulirana profesija”: profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti čiji je pristup, obavljanje ili jedan od načina obavljanja na temelju zakonskih ili drugih propisa, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija; posebno korištenje profesionalnog naziva koji je zakonskim ili drugim propisima ograničen na nositelje određenih stručnih kvalifikacija predstavlja jedan od načina obavljanja djelatnosti. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, profesija iz stavka 2. smatra se reguliranom profesijom;</p> <p>(b) „stručne kvalifikacije”: kvalifikacije koje se potvrđuju dokazom o formalnoj osposobljenosti, potvrdom kompetencije iz članka 11. točke (a) (i) i/ili stručnim iskustvom;</p> <p>(c) „dokaz o formalnoj osposobljenosti”: diplome, svjedodžbe i drugi dokazi koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici na temelju zakonskih i drugih propisa te države članice i kojima se potvrđuje uspješno završeno stručno osposobljavanje koje je većim dijelom stečeno u Zajednici. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, dokaz o formalnoj formalnim kvalifikacijama osposobljenosti iz stavka 3. smatra se dokazom o formalnoj osposobljenosti;</p> <p>(d) „nadležno tijelo”: svaka vlast ili tijelo koje je država članica izričito ovlastila za izdavanje odnosno primanje dokaza o osposobljenosti i drugih dokumenata i informacija kao i za primanje zahtjeva i donošenje odluka iz ove Direktive;</p> <p>(e) „regulirano obrazovanje i osposobljavanje”: svako osposobljavanje koje je izričito usmjereno na obavljanje određene profesije i koje obuhvaća jedan ili više programa koji su, kada je to prikladno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.</p>			

<p>Struktura i stupanj stručnog osposobljavanja odnosno vježbeničke ili stručne prakse određuje se zakonima i drugim propisima predmetne države članice ili ga nadzire ili odobrava za to određeno tijelo;</p> <p>(f) „stručno iskustvo”: stvarno i zakonsko obavljanje predmetne profesije u državi članici;</p> <p>(g) „razdoblje prilagodbe”: obavljanje regulirane profesije u državi članici domaćinu pod odgovornošću kvalificiranog stručnjaka; to razdoblje stručne prakse pod nadzorom može biti popraćeno dodatnim osposobljavanjem. Razdoblje stručne prakse pod nadzorom se ocjenjuje. Detaljna pravila u pogledu razdoblja prilagodbe i njegovog ocjenjivanja te statusa migranta za vrijeme stručne prakse pod nadzorom utvrđuje nadležno tijelo države članice domaćina.</p> <p>Status osobe koja obavlja stručnu praksu pod nadzorom u državi članici, posebno u pogledu prava boravka i obveza, socijalnih prava i naknada, novčanih pomoći i plaće, utvrđuju nadležna tijela države članice u skladu s važećim pravom Zajednice;</p> <p>(h) „provjera osposobljenosti”: provjera ograničena na stručno znanje podnositelja zahtjeva, koju provode nadležna tijela države članice domaćina, radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja regulirane profesije u toj državi članici. Nadležna će tijela za potrebe provođenja te provjere sastaviti popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom odnosno drugim dokazom o formalnoj osposobljenosti podnositelja, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i osposobljavanja koju zahtijeva država članica domaćin, s obrazovanjem i osposobljavanjem koju je stekao podnositelj zahtjeva.</p> <p>Kod provjere osposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva u matičnoj državi članici odnosno u državi članici iz koje dolazi kvalificirani stručnjak. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje profesije u državi članici domaćinu. Ona također može uključivati poznavanje pravila struke koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.</p> <p>Pojedinosti u vezi s provođenjem provjere sposobnosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu koji se želi pripremiti za provjeru sposobnosti u toj državi članici određuju nadležna tijela te države;</p> <p>(i) „direktor poduzeća”: svaka osoba koja je u okviru predmetne profesije radila u poduzeću:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. kao direktor poduzeća ili podružnice poduzeća; ii. kao zamjenik vlasnika ili direktora poduzeća, ako taj položaj uključuje odgovornost koja je istovjetna odgovornosti vlasnika odnosno direktora kojega zamjenjuje; iii. na rukovodećem položaju s dužnostima trgovačke i/ili tehničke prirode i koji uključuje odgovornost za jedan ili više odjela poduzeća. 			
---	--	--	--

<p>2. Profesija koju obavljaju članovi udruge odnosno organizacije iz Priloga I. smatra se reguliranom profesijom.</p> <p>Glavna svrha udruga i organizacija iz prvog podstavka je promicanje i održavanje visokih profesionalnih standarda u području odgovarajuće profesije. Udruge i organizacije priznaju se u posebnom obliku u državama članicama te svojim članovima izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti, vode računa o tome da njihovi članovi poštuju propisana pravila profesionalnog ponašanja i dodjeljuju im pravo korištenja profesionalnog naziva ili kratica profesionalnog naziva, te sva prava koja im pripadaju na temelju statusa koji odgovara toj formalnoj osposobljenosti.</p> <p>Država članica će svaki puta kada dodijeli priznanje udruzi odnosno organizaciji iz prvog podstavka o tome obavijestiti Komisiju, a Komisija će objaviti odgovarajuću obavijest u Službenom listu Europske unije.</p> <p>3. Dokazi o formalnoj osposobljenosti koje je izdala treća zemlja smatraju se takvima ako je država članica priznala te dokaze u skladu s člankom 2. stavkom 2. i potvrdila da je nositelj stekao tri godine odgovarajućeg stručnog iskustva na njezinom državnom području.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Učinci priznavanja</p> <p>1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisniku pristup profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uvjetima koji vrijede za njezine državljane.</p> <p>2. Za potrebe ove Direktive, profesija koju podnositelj zahtjeva želi obavljati u državi članici domaćinu je profesija za koju je podnositelj osposobljen u matičnoj državi članici, pod uvjetom da su djelatnosti koje ona obuhvaća usporedive.</p>			

GLAVA II.

SLOBODA PRUŽANJA USLUGA

Članak 5.

Načelo slobode pružanja usluga

1. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe prava Zajednice te članke 6. i 7. ove Direktive, države članice ne smiju ni zbog kojeg razloga koji se odnosi na stručne kvalifikacije ograničavati slobodu pružanja usluga u drugoj državi članici:

- (a) ako pružatelj usluga u državi članici ima zakoniti poslovni nastan radi obavljanja iste profesije u toj državi (dalje u tekstu država članica poslovnog nastana); i
- (b) kad se pružatelj usluga seli, ako je u državi članici poslovnog nastana određenu profesiju obavljao najmanje dvije godine u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da profesija u toj državi članici nije regulirana. Uvjet kojim se zahtijeva dvije godine obavljanja profesije ne primjenjuje se ako je obavljanje profesije ili obrazovanje i osposobljavanje za tu profesiju regulirano.

2. Odredbe iz ovog poglavlja primjenjuju se samo kad pružatelj usluga odlazi na državnom području države članice domaćina privremeno ili povremeno obavljati profesiju iz stavka 1.

Privremena i povremena priroda pružanja usluga procjenjuje se za svaki slučaj posebno pri čemu posebno treba voditi računa o njezinu trajanju, učestalosti, redovitosti i stalnosti.

3. Kad se pružatelj usluga seli, na njega se primjenjuju pravila stručne, zakonske ili administrativne prirode koja su izravno povezana sa stručnim kvalifikacijama, npr. s definicijom profesije, korištenjem profesionalnih naziva i s težom povredom pravila struke koja je izravno i posebno povezana sa zaštitom potrošača i sigurnošću, te s disciplinskim odredbama koje se primjenjuju u državi članici domaćinu na stručnjake koji obavljaju istu profesiju u toj državi članici.

<p>Članak 6.</p> <p>Izuzeca</p> <p>Država članica domaćin će u skladu s člankom 5. stavkom 1. izuzeti pružatelje usluga koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici od zahtjeva koje postavlja stručnjacima koji imaju poslovni nastan na njezinu državnom području koji se odnose na:</p> <p>(a)odobrenje, registraciju ili članstvo u strukovnoj organizaciji ili tijelu. Kako bi se olakšala primjena disciplinskih odredaba koje su na snazi na njihovu državnom području u skladu s člankom 5. stavkom 3., države članice mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo u takvim strukovnim organizacijama ili tijelima, pod uvjetom da registracija odnosno članstvo ni na koji način ne odlažu ili kompliciraju pružanje usluga i ne povlače za sobom nikakve dodatne troškove za pružatelja usluga. Nadležno tijelo šalje nadležnoj strukovnoj organizaciji ili tijelu presliku prijave i, kad je to primjenjivo, produljene prijave iz članka 7. stavka 1., uz preslike dokumenata iz članka 7. stavka 2., potrebnih za profesije koje utječu na javno zdravlje i sigurnost iz članka 7. stavka 4. ili na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III. poglavlja III., što predstavlja automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo;</p> <p>(b)registraciju pri državnom tijelu nadležnom za socijalnu sigurnost u svrhu podmirenja računa kod osiguravatelja, koji se odnose na djelatnosti koje se obavljaju u korist osiguranika.</p> <p>Međutim, pružatelj usluga je dužan unaprijed, ili u hitnim slučajevima naknadno, obavijestiti tijelo iz točke (b) o uslugama koje je pružio.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Prijava koja se daje unaprijed ako se pružatelj usluga seli</p> <p>1. Države članice mogu zahtijevati da pružatelj usluga, kad se prvi put seli iz jedne države članice u drugu da bi pružao usluge, unaprijed obavijesti nadležno tijelo u državi članici domaćinu prijavom u pisanom obliku uključujući detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost. Takva prijava se mora jedanput godišnje produljiti ako pružatelj usluga u toj godini namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u toj državi članici. Pružatelj usluga može dopuniti prijavu na bilo koji način.</p>			

<p>2. Pored toga, pri prvom pružanju usluga ili ako su se okolnosti bitno promijenile, što je dokazano dokumentima, države članice mogu zahtijevati da se prijavi prilože sljedeći dokumenti:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) dokaz o državljanstvu pružatelja usluga; (b) potvrda da njezin nositelj ima poslovni nastan u državi članici u svrhu obavljanja djelatnosti o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema čak ni privremenu zabranu obavljanja tih djelatnosti; (c) dokaz o stručnim kvalifikacijama; (d) za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b) bilo koji dokaz da je pružatelj usluge obavljao djelatnost o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom prethodnih deset godina; (e) za profesije u području sigurnosti, ako to država članica traži za svoje državljane, potvrda o nekažnjavanju. <p>3. Usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, ako takav profesionalni naziv postoji u toj državi članici za profesionalnu djelatnost o kojoj je riječ. Profesionalni naziv se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana na takav način da se izbjegne moguća zamjena s profesionalnim nazivom države članice domaćina. Ako u državi članici poslovnog nastana takav profesionalni naziv ne postoji, pružatelj usluga dužan je navesti svoju formalnu osposobljenost na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice. Iznimno se usluga pruža pod profesionalnim nazivom države članice domaćina u slučajevima navedenim u glavi III. poglavlju III.</p> <p>4. Pri prvom pružanju usluga, u slučaju reguliranih profesija koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost i na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III., poglavlja III., nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je svrha provjere spriječiti ozbiljnu štetu za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga zbog nedostatnih stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i kad takva provjera ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu.</p> <p>U roku od najviše mjesec dana nakon primitka prijave i popratnih dokumenata, nadležno tijelo dužno je nastojati obavijestiti pružatelja usluga o svojoj odluci da ne provjerava njegove kvalifikacije, odnosno o ishodu takve provjere. Ako postoje poteškoće koje bi mogle uzrokovati zakašnjenje, nadležno je tijelo tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti pružatelja usluga o razlozima kašnjenja i vremenskom okviru za odluku koja se mora donijeti u roku od dva mjeseca od primitka potpune dokumentacije.</p> <p>Ako je razlika između stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i osposobljavanja potrebnog u državi članici domaćinu tako velika da ugrožava javno zdravlje i sigurnost, država članica domaćin je pružatelju usluga dužna omogućiti da dokaže, u prvom redu putem provjere osposobljenosti, da je stekao znanje odnosno stručnost koji mu</p>			
---	--	--	--

<p>nedostaju. U svakom slučaju, pružanje usluga mora biti omogućeno u roku od mjesec dana od donošenja odluke u skladu s prethodnim podstavkom.</p> <p>Ako nadležno tijelo ne postupi u rokovima utvrđenim prethodnim podstavcima, usluga se može pružati.</p> <p>Ako su kvalifikacije potvrđene u skladu s ovim stavkom, usluga se pruža pod profesionalnim nazivom države članice domaćina.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Administrativna suradnja</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana da za svako pružanje usluga osiguraju sve podatke koje se tiču zakonitosti poslovnog nastana pružatelja usluga i njegovog primjerenog ponašanja, kao i nepostojanja disciplinskih i kaznenih sankcija stručne naravi. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana osiguravaju te podatke u skladu s odredbama članka 56.</p> <p>2. Nadležna su tijela dužna osigurati razmjenu svih podataka potrebnih za pravilno podnošenje pritužbi primatelja usluga protiv pružatelja usluga. Primatelji usluga moraju biti obaviješteni o ishodu pritužbe.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Podaci koji se daju primateljima usluga</p> <p>Ako se usluga pruža na temelju profesionalnog naziva države članice poslovnog nastana ili na temelju formalne osposobljenosti pružatelja usluga, nadležna tijela države članice domaćina pored ostalih zahtjeva u pravu Zajednice koji se odnose na obavijesti, mogu zatražiti da pružatelj usluga primatelju podastre bilo koji ili sve od sljedećih podataka:</p> <p>(a) ako je pružatelj usluga upisan u trgovački registar ili slični javni registar, naziv registra u kojem je upisan, njegov registarski broj ili odgovarajući način identifikacije sadržan u tom registru;</p> <p>(b) ako djelatnost treba odobriti u državi članici poslovnog nastana, naziv i adresu nadležnog nadzornog tijela;</p> <p>(c) naziv strukovne udruge ili sličnog tijela u kojem je pružatelj usluga registriran;</p>			

<p>(d)profesionalni naziv, ili kad takav naziv ne postoji, formalna osposobljenost pružatelja usluga i državu članicu u kojoj ih je stekao;</p> <p>(e)ako pružatelj usluga obavlja djelatnost na koju se plaća porez na dodanu vrijednost (PDV), identifikacijski broj za PDV iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (23);</p> <p>(f)detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>SLOBODA POSLOVNOG NASTANA</p> <p>POGLAVLJE I.</p> <p>Opći sustav prepoznavanja dokaza o osposobljenosti</p> <p>Članak 10.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ovo se poglavlje odnosi na sve profesije koje nisu obuhvaćene poglavljima II. i III. ove glave, te u sljedećim slučajevima kad podnositelj zahtjeva zbog posebnih i izvanrednih razloga ne ispunjava uvjete utvrđene u tim poglavljima:</p> <p>(a)na djelatnosti navedene u Prilogu IV., kad migrant ne ispunjava uvjete navedene u člancima 17., 18. i 19.;</p> <p>(b)na liječnike sa završenim osnovnim tečajem osposobljavanja, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, kad migrant ne ispunjava zahtjeve za učinkovito i zakonito obavljanje profesija navedene u člancima 23., 27., 33., 37., 39., 43. i 49.;</p> <p>(c)na arhitekta kad migrant ima dokaze o formalnoj osposobljenosti koja nije navedena u Prilogu V. točki 5.7.;</p> <p>(d)ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 1., članke 23. i 27., na liječnike, medicinske sestre, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalista koji su morali završiti tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se stječe profesionalni naziv naveden u Prilogu V., točkama 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. i isključivo u svrhu priznavanja te specijalizacije;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članici čl. 177</p>

<p>(e)na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu i specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2., kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj takve profesionalne djelatnosti obavljaju specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu;</p> <p>(f)na specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2.;</p> <p>(g) na migrante koji ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 3. stavku 3.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Razine kvalifikacije</p> <p>Za potrebe primjene članka 13., razine stručnih kvalifikacija određuju se na sljedeći način:</p> <p>(a)potvrda stručnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici određeno u skladu sa zakonskim ili drugim propisima te države članice na temelju:</p> <p>i.tečaja osposobljavanja koji nije dio svjedodžbe ili diplome u smislu točaka (b), (c), (d) ili (e), ili posebnog ispita bez prethodnog osposobljavanja ili obavljanja profesije s punim radnim vremenom u državi članici tijekom triju uzastopnih godina ili istovjetnog trajanja sa skraćenim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina;</p> <p>ii.ili općeg osnovnog ili srednjoškolskog obrazovanja kojim se potvrđuje da je osoba stekla opća znanja;</p> <p>(b)svjedodžba o uspješno završenom srednjoškolskom obrazovanju koja je:</p> <p>i.opće naravi i nadopunjena studijem ili stručnim osposobljavanjem, osim one navedene u točki (c), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p> <p>ii.ili tehničke ili stručne naravi i nadopunjena, kad je to potrebno, studijem ili stručnim osposobljavanjem, kao što je navedeno u točki (i), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p> <p>(c)diploma koja potvrđuje uspješno završeno:</p>			

<p>i.osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, osim onog navedenog u točkama (d) i (e) u trajanju od najmanje jedne godine ili u istovjetnom trajanju kad se odvija povremeno, kojem je, u pravilu, uvjet pristupa uspješno završeno srednjoškolsko obrazovanje potrebno za upis na sveučilište ili visoko učilište ili završeno istovjetno obrazovanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja; ili</p> <p>ii.u slučaju reguliranih profesija, osposobljavanje s posebnom strukturom, uključeno u Prilog II., istovjetno stupnju osposobljavanja predviđenog točkom (i), koje osigurava usporediv stručni standard i koje polaznika priprema za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti. Popis iz Priloga II. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uzelo u obzir osposobljavanje koje ispunjava zahtjeve predviđene prethodnom rečenicom;</p> <p>(d)diploma koja potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja;</p> <p>(e)diploma koja potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju najmanje četiri godine ili studij istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja i, kad je to potrebno, da je nositelj diplome završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Jednaki tretman kvalifikacija</p> <p>Svaki dokaz o formalnoj osposobljenosti ili skup dokaza o formalnoj osposobljenosti koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u Zajednici koje je ta država članica priznala kao istovjetno i koji nositelju tih dokaza dodjeljuju jednaka prava pristupa profesiji ili njegovog obavljanja ili ga pripremaju za obavljanje te profesije, smatrat će se dokazom o formalnoj osposobljenosti obuhvaćenim u članku 11., uključujući i stupanj o kojem je riječ.</p> <p>Svaka stručna kvalifikacija koja, iako ne ispunjava zahtjeve sadržane u zakonskim i drugim propisima koji su na snazi u matičnoj državi članici za pristup profesiji ili njezino obavljanje, nositelju kvalifikacija dodjeljuje stečena prava na temelju tih propisa, također će se smatrati dokazom o formalnoj osposobljenosti prema istim uvjetima koji su određeni u prvom podstavku. To posebno vrijedi ako matična država članica povisi stupanj osposobljavanja potreban za pristup profesiji i njezino obavljanje, te ako pojedinac koji je prošao prethodno potrebno osposobljavanje koje ne ispunjava uvjete nove kvalifikacije koristi stečena prava na temelju nacionalnih</p>			

<p>zakona i drugih propisa; u tom slučaju država članica domaćin za potrebe primjene članka 13. smatra prethodno osposobljavanje istovjetnim stupnju novog osposobljavanja.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Uvjeti priznavanja</p> <p>1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji ili njezino obavljanje u državi članici domaćinu zahtijevaju posebne stručne kvalifikacije, nadležno tijelo te države članice je pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njezino obavljanje podnositeljima zahtjeva koji imaju potvrdu kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti koji zahtijeva druga država članica za pristup toj profesiji i njezinom obavljanju na njezinom državnom području.</p> <p>Potvrde o stručnosti ili dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:</p> <p>(a) biti izdane od strane nadležnog tijela u državi članici određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;</p> <p>(b) potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj niži od onog koji se zahtijeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.</p> <p>2. Pristup profesiji i njezino obavljanje, kako je navedeno u stavku 1., odobrava se i podnositeljima zahtjeva koji su obavljali profesiju iz navedenog stavka dvije godine s punim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina u drugoj državi članici koja tu profesiju ne regulira, pod uvjetom da imaju jednu ili više potvrda o stručnosti ili dokumenata koji dokazuju formalnu osposobljenost.</p> <p>Potvrde o stručnosti i dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:</p> <p>(a) mora ih izdati nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;</p>			

<p>(b) moraju potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj niži od onog koji se zahtijeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.;</p> <p>(c) moraju potvrđivati da je njihov nositelj pripremljen za obavljanje profesije o kojoj je riječ.</p> <p>Međutim, dvogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se zahtijevati ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koju podnositelj ima potvrđuje uređeno obrazovanje i osposobljavanje u smislu članka 3. stavka 1. točke (e) na stupnjevima kvalifikacija navedenim u članku 11. točkama (b), (c), (d) ili (e). Uređeno usavršavanje i osposobljavanje navedeni u Prilogu III. smatraju se takvim reguliranim usavršavanjem i osposobljavanjem na stupnju navedenom u članku 11. točki (c). Popis iz Priloga III. može se izmijeniti u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2. kako bi se uzelo u obzir regulirana edukacija i osposobljavanje koje predviđa usporediv stručni standard i koje priprema polaznika tečaja osposobljavanja za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti.</p> <p>3. Iznimno od stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b), država članica domaćin dozvolit će pristup reguliranoj profesiji i njezino obavljanje kad se za pristup toj profesiji na njezinom državnom području zahtijeva dokaz o kvalifikacijama kojim se potvrđuje uspješno završen četverogodišnji studij na visokom učilištu ili sveučilištu i kad podnositelj ima kvalifikaciju navedenu u članku 11. točki (c).</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Kompenzacijske mjere</p> <p>1. Članak 13. ne sprečava državu članicu domaćina da od podnositelja zahtijeva razdoblje prilagodbe do tri godine ili provjeru osposobljenosti ako:</p> <p>(a) je trajanje osposobljavanja za koje je pružio dokaz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 1. ili 2. najmanje godinu dana kraće od onog koje zahtijeva država članica domaćin;</p> <p>(b) završeno osposobljavanje obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koja se zahtijeva u državi članici domaćinu;</p> <p>(c) regulirana profesija u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više uređenih profesionalnih djelatnosti koje ne postoje u odgovarajućoj profesiji u matičnoj državi članici podnositelja u smislu članka 4. stavka 2., a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se zahtijeva u državi članici domaćinu i koje obuhvaća znatno drukčiju građu od one obuhvaćene u potvrdi stručnosti podnositelja ili u dokazu o njegovoj formalnoj osposobljenosti.</p>			

2. Ako država članica domaćin koristi mogućnost predviđenu u stavku 1., ona mora podnositelju ponuditi izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti.

Kad država članica s obzirom na određenu profesiju smatra da je potrebno odstupiti od zahtjeva određenih u prethodnom podstavku, koji se odnose na to da se podnositelju omogućuje izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti, o tome se unaprijed obavješćuju druge države članice i Komisija, i pruža dostatno opravdanje za to odstupanje.

Ako nakon što primi sve potrebne podatke Komisija smatra da je odstupanje navedeno u drugom podstavku neprimjereno, odnosno da nije u skladu s pravom Zajednice, zatražit će u roku od tri mjeseca od predmetne države članice da se uzdrži od poduzimanja predviđene mjere. Ako u spomenutom roku odgovor Komisije izostane, odstupanje se može primijeniti.

3. Iznimno od načela prema kojem podnositelj ima pravo izbora, kako je određeno u stavku 2. za profesije čije obavljanje zahtijeva određeno poznavanje nacionalnog prava i kod kojih je pružanje savjeta i/ili pomoći u vezi s nacionalnim pravom bitan i stalan aspekt profesionalne djelatnosti, država članica domaćin može propisati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti.

To se također primjenjuje i na slučajeve navedene u članku 10. točkama (b) i (c), članku 10. točki (d) koja se odnosi na liječnike i doktore dentalne medicine, u članku 10. točki (f) kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijaliste koji su završili osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2. i članku 10. točki (g).

U slučajevima obuhvaćenim člankom 10. točkom (a), država članica domaćin može zahtijevati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti ako migrant namjerava obavljati profesionalne djelatnosti kao samozaposlena osoba ili direktor poduzeća, koje zahtijevaju poznavanje i primjenu posebnih nacionalnih propisa koji su na snazi, pod uvjetom da nadležna tijela države članice domaćina zahtijevaju poznavanje i primjenu tih propisa za pristup tim aktivnostima i od svojih državljana.

<p>4. Za potrebe primjene stavka 1. točaka (b) i (c), „bitno različita građa” znači građu čije je poznavanje bitno za bavljanje profesijom i s obzirom na koju se osposobljavanje koje je migrant završio bitno razlikuje u pogledu trajanja i sadržaja od onog koje zahtijeva država članica domaćin.</p> <p>5. Stavak 1. primjenjuje se poštujući načelo proporcionalnosti. Ako država članica domaćin namjerava zahtijevati od podnositelja da obavi razdoblje prilagodbe, odnosno da položi provjeru osposobljenosti, ona najprije mora utvrditi je li znanje koje je podnositelj stekao tijekom svojega stručnog iskustva u državi članici, ili u nekoj trećoj zemlji, takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Odricanje od kompenzacijskih mjera na temelju zajedničkih platformi</p> <p>1. Za potrebe ovog članka, „zajednička platforma” znači skup kriterija za stručne kvalifikacije koji su prikladni za usklađivanje bitnih razlika utvrđenih među zahtjevima osposobljavanja koji za određenu profesiju postoje u različitim državama članicama. Te se bitne razlike utvrđuju usporedbom trajanja i sadržaja osposobljavanja u najmanje dvije trećine država članica, uključujući sve države članice koje tu profesiju reguliraju. Razlike u sadržaju osposobljavanja mogu biti posljedica znatnih razlika u područjima koja profesionalne djelatnosti pokrivaju.</p> <p>2. Zajedničke platforme, kako su određene u stavku 1., mogu Komisiji podnijeti države članice ili strukovne udruge ili organizacije koje su predstavljene na nacionalnoj i europskoj razini. Ako Komisija nakon savjetovanja s državama članicama smatra da nacrt zajedničke platforme olakšava uzajamno priznavanje stručnih kvalifikacija, ona može predložiti nacrt mjera u svrhu njihova donošenja u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2.</p> <p>3. Ako stručne kvalifikacije podnositelja ispunjavaju kriterije utvrđene u mjeri usvojenoj u skladu sa stavkom 2., država članica domaćin odustat će od primjene kompenzacijskih mjera iz članka 14.</p> <p>4. Stavci od 1. do 3. ne utječu na nadležnost država članica da odlučuju o stručnim kvalifikacijama koje se zahtijevaju za obavljanje profesija na njihovom državnom području te na sadržaj i ustroj njihovih sustava obrazovanja i stručnog osposobljavanja.</p>			

<p>5. Ako država članica smatra da kriteriji utvrđeni mjerom usvojenom u skladu sa stavkom 2. više ne pružaju dovoljno jamstva s obzirom na stručne kvalifikacije, ona će o tome izvijestiti Komisiju koja će prema potrebi predložiti nacrt mjere u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2.</p> <p>6. Komisija do 20. listopada 2010. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ovog članka i prema potrebi odgovarajućim prijedlozima za njegovu izmjenu.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>Priznavanje stručnog iskustva</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Zahtjevi koji se odnose na stručno iskustvo</p> <p>Ako u državi članici pristup jednoj od djelatnosti navedenih u Prilogu IV. ili obavljanje te djelatnosti ovisi o općem, poslovnom ili stručnom znanju i sposobnostima, ta će država članica priznati prethodno obavljanje djelatnosti u drugoj državi članici kao dovoljan dokaz tog znanja i sposobnosti. Ta se djelatnost morala obavljati u skladu s člancima 17., 18. i 19.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu I. u Prilogu IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa I. u Prilogu IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <p>(a) šest uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili</p> <p>(b) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik dokaže da je završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(c) četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p>			

<p>(d)tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, kad korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samozaposlena osoba najmanje pet godina; ili</p> <p>(e)pet uzastopnih godina na rukovodećem položaju od kojih je najmanje tri godine obavljao tehničke dužnosti i bio odgovoran za najmanje jedan odjel u poduzeću, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.</p> <p>2. U slučaju (a) i (d) obavljanje djelatnosti nije smjelo završiti prije više od deset godina od dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p> <p>3. Stavak 1. točka (e) ne primjenjuje se na djelatnosti iz prijašnje skupine 855, frizerske salone, iz nomenklature ISIC.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu II. Priloga IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa II. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <p>(a) pet uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili</p> <p>(b)tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik dokaže da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(c)četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(d)tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samostalni djelatnik najmanje pet godina; ili</p> <p>(e)pet uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom, ili</p> <p>(f)šest uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.</p>			

<p>2. U slučajevima (a) i (d) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu III. Priloga IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa III. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <p>(a) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili</p> <p>(b) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(c) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao zaposlenje najmanje tri godine; ili</p> <p>(d) tri uzastopne godine kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.</p> <p>2. U slučajevima (a) i (c) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p>			

<p>Članak 20.</p> <p>Izmjena popisa djelatnosti iz Priloga IV.</p> <p>Popisi djelatnosti iz Priloga IV. na koje se primjenjuje priznavanje stručnog iskustva u skladu s člankom 16., mogu se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se ažurirala ili razjasnila nomenklatura, pod uvjetom da to ne uključuje nikakve promjene kod djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama.</p>			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>Odjeljak 1.</p> <p>Opće odredbe</p> <p>Članak 21.</p> <p>Načelo automatskog priznavanja</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, farmaceute i arhitekta, navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44. i 46. te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje.</p> <p>Takve dokaze o formalnoj osposobljenosti moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.</p> <p>Odredbe prvog i drugog podstavka ne utječu na stečena prava iz članaka 23., 27., 33., 37., 39. i 49.</p> <p>2. Svaka država članica, u svrhu obavljanja opće medicinske prakse u okviru svog nacionalnog sustava socijalnog osiguranja, priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., koje su države</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članci čl. 177</p>

<p>članice izdale državljanima drugih država članica u skladu s minimalnim uvjetima osposobljavanja koji su utvrđeni člankom 28.</p> <p>Odredbе prethodnog podstavka ne utječu na stečena prava iz članka 30.</p> <p>3. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za primalje navedene u točki 5.5.2. Priloga V., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica, a koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40. i udovoljavaju kriterijima koji su utvrđeni člankom 41., te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovog obavljanja, priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje. Ova odredba ne utječe na stečena prava iz članaka 23. i 43.</p> <p>4. Države članice nisu dužne priznati valjanost dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., za osnivanje novih javnih ljekarni. Za potrebe ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.</p> <p>5. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekte iz točke 5.7.1. Priloga V., koji se automatski priznaje u skladu sa stavkom 1., dokazuje završen program osposobljavanja koji nije započeo prije referentne akademske godine iz tog Priloga.</p> <p>6. Svaka država članica za obavljanje i pristup profesionalnoj djelatnosti liječnika, medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu, doktora dentalne medicine, veterinaru, primalja i farmaceuta, traži posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., koji potvrđuju da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.</p> <p>Znanje i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uskladili sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p>			
--	--	--	--

<p>7. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o zakonskim i drugim propisima koje usvaja u vezi s izdavanjem dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja koje pokriva ovo poglavlje. Uz to, za dokaze o formalnoj osposobljenosti s područja navedenog u Odjeljku 8., ta se obavijest upućuje ostalim državama članicama.</p> <p>Komisija objavljuje odgovarajuću komunikaciju u Službenom listu Europske unije, u kojem navodi nazive koje su usvojile države članice za dokaze o formalnoj osposobljenosti i, prema potrebi, tijelo koje izdaje dokaz o formalnoj osposobljenosti, potvrde koje se prilažu tom dokazu i odgovarajući profesionalni naziv iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Zajedničke odredbe o osposobljavanju</p> <p>Što se tiče osposobljavanja iz članaka 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.:</p> <p>(a) države članice mogu odobriti izvanredno osposobljavanje pod uvjetima koje utvrde nadležna tijela; ta tijela osiguravaju da sveukupno trajanje, razina i kvaliteta takve osposobljavanja nije manja od redovnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici;</p> <p>(b) u skladu s postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, trajno obrazovanje i osposobljavanje osiguravaju osobama koje su završile svoj studij, da bi ostale u tijeku sa strukovnim kretanjima u mjeri koja im je potrebna za održavanje sigurne i učinkovite prakse.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Stečena prava</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute koje posjeduju državljani država članica, ne udovoljavaju svim uvjetima osposobljavanja iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., svaka država članica priznaje dovoljnima dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice, ako oni potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije referentnog datuma iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., te ako je uz njih priložena potvrda u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članici čl. 178</p>

kojoj se navodi da su osobe kojima je izdana učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije njezinog izdavanja.

2. Iste odredbe odnose se i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute, stečene na državnom području nekadašnje Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju svim minimalnim zahtjevima za osposobljavanje iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., ako ti dokazi potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije:

(a) 3. listopada 1990. za liječnike s osnovnom osposobljenošću, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine s osnovnom osposobljenošću, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute; i

(b) 3. travnja 1992. za liječnike specijaliste.

Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz prvog podstavka daju nositelju pravo obavljanja profesionalne djelatnosti na čitavom državnom području Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V., koje su izdala nadležna njemačka tijela.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 37. stavka 1., svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Čehoslovačka, ili za koje je osposobljavanje, za Češku Republiku i Slovačku, započelo prije 1. siječnja 1993., kada tijela bilo koje od dvije spomenute države članice potvrde da su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

<p>4. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdao nekadašnji Sovjetski Savez, ili čije je osposobljavanje počelo</p> <p>(a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991.;</p> <p>(b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991.;</p> <p>(c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990.,</p> <p>kada tijela bilo koje od triju spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48.</p> <p>Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.</p> <p>Što se tiče dokaza o formalnoj osposobljenosti za veterinare koje je izdao nekadašnji Sovjetski Savez ili za koje je osposobljavanje počelo, za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991., uz potvrdu iz prethodnog podstavka treba priložiti i potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje pet godina za redom, unutar sedam godina prije dana njezinog izdavanja.</p> <p>5. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Jugoslavija, ili za koje je osposobljavanje započelo, za Sloveniju, prije 25. lipnja 1991., kada tijela gore spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnoj</p>			
--	--	--	--

<p>osposobljenosti predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.</p> <p>Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.</p> <p>6. Državljanima država članica čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute nisu u skladu sa nazivima koji su dodijeljeni tim državama članicama u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz, dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice i uz koje su priložene potvrde koje su izdale nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>U potvrdi iz prvog podstavka navodi se da dokaz o formalnoj osposobljenosti potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u skladu s člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., a država članica koja ga je izdala smatra ga jednakim kvalifikacijama čiji su nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 2.</p> <p>Liječnici</p> <p>Članak 24.</p> <p>Osnovno medicinsko osposobljavanje</p> <p>1. Za pristupanje osnovnom medicinskom osposobljavanju zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućava pristup tim studijima na sveučilištima.</p> <p>2. Osnovno medicinsko osposobljavanje obuhvaća ukupno najmanje šest godina studija ili 5 500 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članici čl. 168,170</p>

<p>Za osobe koje su studij započele prije 1. siječnja 1972., program osposobljavanja iz prvog podstavka može obuhvaćati šestomjesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih tijela.</p> <p>3. Osnovno medicinsko osposobljavanje osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a)odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela mjerenja bioloških funkcija, ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka;</p> <p>(b)dostatno razumijevanje strukture, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(c)odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka, koje joj daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta profilakse, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju;</p> <p>(d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolnicama pod odgovarajućim nadzorom.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Specijalističko medicinsko usavršavanje</p> <p>1. Za pristupanje specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa osposobljavanja iz članka 24., tijekom kojega je polaznik stekao odgovarajuće znanje iz osnovne medicine.</p> <p>2. Specijalističko medicinsko usavršavanje obuhvaća teoretsko i praktično usavršavanje na sveučilištu ili u kliničkoj bolnici ili, prema potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu ovlastile nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>Države članice osiguravaju da minimalno trajanje specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. nije kraće od trajanja predviđenog u toj točki. Usavršavanje se odvija pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Ono uključuje osobno sudjelovanje liječnika specijalizanta u djelatnostima i odgovornostima koje proizlaze iz tih usluga.</p> <p>3. Usavršavanje se provodi u punoj satnici u posebnim ustanovama koje priznaju nadležne vlasti. Ono obuhvaća sudjelovanje u svim medicinskim djelatnostima odjela na kojemu se usavršavanje odvija, uključujući dežurstva, tako da specijalizant posvećuje sve svoje profesionalne djelatnosti svojem praktičnom i teoretskom usavršavanju</p>	<p>Članak 57.</p> <p>U članku 182. u stavku 6. iza riječi: „članka“ dodaju se riječi: „i imenovanju glavnog mentora, odnosno mentora“.</p> <p>Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članci čl. 182,183,184</p>

<p>tijekom cijelog radnog tjedna i čitave godine, u skladu s uvjetima koje su utvrdila nadležna tijela. Sukladno tome, na tim se radnim mjestima dobiva primjerena naknada za rad.</p> <p>4. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom medicinskom osposobljavanju iz točke 5.1.1. Priloga V.</p> <p>5. Minimalna razdoblja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njihovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p>	<p>„(8) Iznimno od stavka 4. ovoga članka ministar može godišnjim planom odobriti dodatni broj potrebnih specijalizacija i užih specijalizacija koje nisu obuhvaćene Nacionalnim planom specijalističkog usavršavanja a ako te specijalizacije nije bilo moguće iz objektivnih razloga planirati u Nacionalnom planu specijalističkog</p>		
---	---	--	--

	<p>usavršavanj a.“.</p> <p>Članak 58.</p> <p>U članku 183. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Standarde i način prijama specijalisan ata pravilnikom propisuje ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.“</p> <p>Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:</p>		
--	--	--	--

	<p>„(4) Način polaganja specijalističkog ispita odnosno ispita iz uže specijalizacije te standarde za određivanje ovlaštenih zdravstvenih ustanova, trgovačkih društava i zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu za provođenje specijalističkog staža pravilnikom propisuje ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.“</p>		
--	--	--	--

	<p>Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„(5) Ako nadležna komora u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, smatra se da je dalo pozitivno mišljenje.“</p> <p>Članak 59.</p> <p>U članku 184. stavku 4. riječ: „imenuje ministar iz redova</p>		
--	---	--	--

	<p>priznatih stručnjaka određenih specijalnosti“ zamjenjuju se riječima: „određuje Ministarstvo iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnosti s liste ispitivača iz stavka 6. ovoga članka.“.</p> <p>Članak 60.</p> <p>Iza članka 184. dodaje se članak 184.a koji glasi:</p> <p>„Članak 184.a</p>		
--	--	--	--

	<p>(1) Iznimno od članka 184. ovoga Zakona kandidat, doktor medicine, može polagati europski specijalistički ispit pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS).</p> <p>(2) Kandidat iz stavka 1. ovog članka obvezan je provesti cjelokupni propisani program specijalističkog usavršavanja</p>		
--	--	--	--

	<p>a, a stečene kompetenci je potvrđuju glavni mentor i mentor.</p> <p>(3) Ministarstv o rješenjem priznaje europski specijalistički ispit položen pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS) i daje pravo na korištenje specijalističkog naziva propisanog u Republici Hrvatskoj.</p>		
--	--	--	--

	<p>(4) Uz zahtjev za donošenje rješenja iz stavka 3. ovog članka podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz o položenom europskom specijalističkom ispitu UEMS i o obavljenom cjelokupnom programu specijalističkog usavršavanja.</p>		
	<p>(5) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može</p>		

	pokrenuti upravni spor .“.		
<p>Članak 26.</p> <p>Vrste specijalističkog medicinskog usavršavanja</p> <p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz članka 21. jest dokaz koji su izdale nadležne vlasti ili tijela iz točke 5.1.2. Priloga V. za dotično specijalističko usavršavanje, a koji odgovara profesionalnim nazivima koji se koriste u različitim državama članicama i navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p> <p>O uključivanju u točku 5.1.3. Priloga V. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica može se odlučivati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi ažuriranja ove Direktive u svjetlu promjena u nacionalnom zakonodavstvu.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Stečena prava liječnika specijalista</p> <p>1. Država članica domaćin može od liječnika specijalista, čije je izvanredno specijalističko medicinsko usavršavanje bilo uređeno zakonskim i drugim propisima koji su na snazi od 20. lipnja 1975., a koji su započeli svoje specijalističko usavršavanje najkasnije do 31. prosinca 1983., zahtijevati da svojim dokazima o formalnoj osposobljenosti prilože potvrdu u kojoj je navedeno da su oni stvarno i zakonito obavljali odgovarajuće djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina koje su prethodile izdavanju te potvrde.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje kvalifikaciju liječnika specijalista koja je u Španjolskoj dodijeljena liječnicima koji su završili svoje specijalističko usavršavanje prije 1. siječnja 1995., čak i kad to usavršavanje ne zadovoljava minimalne uvjete usavršavanja predviđenog u članku 25., ako je dokazu o toj kvalifikaciji priložena svjedodžba, koju su izdale nadležne španjolske vlasti i koja potvrđuje da je ta osoba položila ispit iz posebnog specijalističkog</p>			

<p>usavršavanja koji je održan u skladu s izvanrednim mjerama u vezi s priznavanjem, utvrđenima Kraljevskom uredbom 1497/99., kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama liječnika koji posjeduju dokaz o kvalifikaciji za liječnika specijalista, koji je za Španjolsku utvrđen u točkama 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V.</p> <p>3. Svaka država članica koja je ukinula svoje zakone i druge propise koji se odnose na dodjeljivanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz točaka 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. i koja je usvojila mjere koje se odnose na stečena prava koja pripadaju njezinim državljanima, priznaje državljanima drugih država članica pravo da iskoriste te mjere ako su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti izdani prije datuma kad je država članica domaćin prestala izdavati takve dokaze za specijalizaciju o kojoj je riječ.</p> <p>Datumi stavljanja izvan snage tih propisa navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Posebno usavršavanje iz opće medicine</p> <p>1. Za pristupanje posebnom usavršavanju iz opće medicine zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa osposobljavanja iz članka 24.</p> <p>2. Posebno usavršavanje iz opće medicine, na temelju kojeg se dodjeljuju dokazi o formalnoj osposobljenosti koji su izdani prije 1. siječnja 2006., traje najmanje dvije godine u punoj nastavnoj satnici. Ako je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdan nakon tog dana, osposobljavanje traje najmanje tri godine u punoj nastavnoj satnici.</p> <p>Ako program usavršavanja iz članka 24. obuhvaća praktično usavršavanje koje se odvija u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama opće medicine ili u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, trajanje tog praktičnog usavršavanja može se, do najviše godinu dana, uključiti u razdoblje iz prvog podstavka za potvrde o osposobljenosti koje su izdane 1. siječnja 2006. ili nakon tog dana.</p> <p>Mogućnost koja je predviđena u drugom podstavku dostupna je samo onim državama članicama u kojima je posebno usavršavanje iz opće medicine trajalo dvije godine od 1. siječnja 2001.</p>			

<p>3. Posebno usavršavanje iz opće medicine odvija se u punoj nastavnoj satnici, pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Više je praktične nego teoretske prirode.</p> <p>Praktično usavršavanje odvija se, s jedne strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama i, s druge strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu.</p> <p>Praktično usavršavanje odvija se u suradnji s drugim zdravstvenim ustanovama ili strukturama koje se bave općom medicinom. Međutim, ne dovodeći u pitanje minimalna razdoblja navedena u drugom podstavku, praktično usavršavanje može se odvijati tijekom razdoblja od najviše šest mjeseci u drugim ovlaštenim ustanovama ili zdravstvenim strukturama koje se bave općom medicinom.</p> <p>Usavršavanje zahtijeva da polaznik osobno sudjeluje u profesionalnim djelatnostima i odgovornostima osoba s kojima radi.</p> <p>4. Kao uvjet za izdavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz opće medicine, države članice zahtijevaju posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz osnovne medicinske osposobljenosti iz točke 5.1.1. Priloga V.</p> <p>5. Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. liječniku koji nije završio usavršavanje predviđeno ovim člankom, ali je završio drukčije, dodatno usavršavanje, koje potvrđuju dokazi o formalnoj osposobljenosti koje su izdala nadležna tijela u državi članici. Međutim, ona ne smiju dodjeljivati dokaze o formalnoj osposobljenosti osim ako se tim dokazima potvrđuje znanje koje je po kakvoći na istovjetnom stupnju kao znanje stečeno osposobljavanjem koje je predviđeno ovim člankom.</p> <p>Države članice, između ostalog, određuju opseg u kojemu dodatno usavršavanje i stručno iskustvo koje je podnositelj već stekao mogu zamijeniti usavršavanje predviđeno ovim člankom.</p> <p>Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. samo ako je podnositelj stekao najmanje šestomjesečno iskustvo iz opće medicine u ambulanti opće medicine ili u domu zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu onih vrsta koje su navedene u stavku 3.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 29.</p> <p>Obavljanje profesije liječnika opće medicine</p> <p>Svaka država članica, u skladu s odredbama koje se odnose na stečena prava, za obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V.</p> <p>Države članice mogu od ovog uvjeta izuzeti osobe koje su trenutačno uključene u posebno usavršavanje iz opće medicine.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Stečena prava liječnika opće medicine</p> <p>1. Svaka država članica određuje stečena prava. Međutim, ona kao stečeno pravo mora priznati pravo obavljanja djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., svim liječnicima koji na referentni datum naveden u toj točki imaju to pravo na temelju odredaba koje vrijede za liječničku profesiju i omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću, te koji na taj datum imaju poslovni nastan na njezinom državnom području, u skladu s odredbama članka 21. ili članka 23.</p> <p>Nadležne vlasti svake države članice na zahtjev izdaju potvrdu o pravu na obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru njihovih nacionalnih sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V., liječnicima koji imaju stečena prava u skladu s prvim podstavkom.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje potvrde iz drugog podstavka stavka 1., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem državnom području kao dokazu o formalnoj osposobljenosti koje ona izdaje, a kojima dozvoljava obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti.</p>			

<p>Odjeljak 3.</p> <p>Medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu</p> <p>Članak 31.</p> <p>Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>1. Za pristupanje osposobljavanju za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu zahtijeva se završeno desetogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu, jednakog stupnja, za pristupanje školi za medicinske sestre.</p> <p>2. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu odvija se u punoj nastavnoj satnici i uključuje najmanje program opisan u točki 5.2.1. Priloga V.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.2.1. Priloga V. može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>3. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu obuhvaća najmanje tri godine studija ili 4 600 sati teoretskog i kliničkog osposobljavanja, pri čemu trajanje teoretskog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća osobama koje su dio svojeg osposobljavanja stekle na programima studija koji su najmanje jednakog stupnja.</p> <p>Države članice osiguravaju da su institucije koje pružaju osposobljavanje medicinskih sestara odgovorne za usklađivanje teoretskog i kliničkog osposobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p> <p>4. Teoretsko osposobljavanje je onaj dio osposobljavanja za medicinsku sestru u kojemu polaznice tečaja za medicinsku sestru stječu stručno znanje, razumijevanje i vještine koje su potrebne za organiziranje, pružanje i procjenu cjelovite zdravstvene njege. Osposobljavanje pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge nadležne osobe, u školama za medicinske sestre i drugim obrazovnim ustanovama koje je odabrala obrazovna institucija.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članici 168,170
---	--	---------------	---

<p>5. Kliničko osposobljavanje je onaj dio izobrazbe za medicinsku sestru u kojem polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru uče, u timu i u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i procjenjivati potrebnu cjelovitu zdravstvenu njegu, na temelju znanja i vještina koje su stekle. Polaznica uči ne samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati cjelovitu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenih ustanova ili u zajednici.</p> <p>Ovo se osposobljavanje odvija u bolnicama i drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć. Ostalo kvalificirano osoblje također može sudjelovati u nastavnom procesu.</p> <p>Polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru sudjeluju u djelatnostima predmetnog odjela ako su te djelatnosti primjerene njihovoj izobrazbi, što im omogućuje da nauče preuzimati odgovornosti uključene u zdravstvenu njegu.</p> <p>6. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a)odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(b) dostatno poznavanje naravi i etike struke, te općih načela zdravlja i zdravstvene njege;</p> <p>(c)odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje se treba odabrati zbog svoje obrazovne vrijednosti, treba se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestrinskog osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;</p> <p>(d)sposobnost sudjelovanja u praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim osobljem;</p> <p>(e) iskustvo u radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 32.</p> <p>Obavljanje profesije medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>Za potrebe ove Direktive, djelatnosti medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu su djelatnosti koje se obavljaju profesionalno, a koje su navedene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Članak 33.</p> <p>Stečena prava medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>1. Kad se opća pravila o stečenim pravima primjenjuju na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, djelatnosti iz članka 23. morale su uključivati preuzimanje pune odgovornost za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>2. U pogledu kvalifikacija medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu stečenih u Poljskoj, primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima. Državljanima država članica čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu dodijeljeni u Poljskoj, odnosno čije je osposobljavanje počelo u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu kao dostatan dokaz, ako im je priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali tu djelatnost u Poljskoj u dolje određenom razdoblju:</p> <p>(a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata pielęgniarstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde,</p> <p>(b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru kojim se potvrđuje završeno poslijesrednjoškolsko obrazovanje stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom pielęgniarce albo pielęgniarce dyplomowanej) – najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.</p> <p>Navedene djelatnosti morale su uključivati preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>3. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz zdravstvene njege, koji su u Poljskoj dodijeljeni onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo</p>			

<p>minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., a koja je potvrđena diplomom „diplomirani” dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 4.</p> <p>Doktori dentalne medicine</p> <p>Članak 34.</p> <p>Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za pristupanje osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup tim studijima na sveučilištima ili visokim učilištima, kojima je priznat jednak stupanj u državi članici.</p> <p>2. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koji obuhvaća najmanje program opisan u točki 5.3.1. Priloga V., koji se obavlja na sveučilištu ili na visokom učilištu koje pruža osposobljavanje kojem je priznat jednak stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.3.1. Priloga V., može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članici 168,170</p>

<p>3. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji dentalna medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući načela mjerenja bioloških funkcija, procjenu znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka;</p> <p>(b) primjereno poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka, ako ti čimbenici utječu na dentalnu medicinu;</p> <p>(c) primjereno poznavanje strukture i funkcije zubi, usne šupljine, čeljusti i poveznih tkiva, zdravih i bolesnih, i njihove povezanosti s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta;</p> <p>(d) primjereno poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daju doktorima dentalne medicine jasnu sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, i o preventivi, dijagnostici i terapijskoj dentalnoj medicini;</p> <p>(e) odgovarajuće kliničko iskustvo pod primjerenim nadzorom.</p> <p>Ovo osposobljavanje mora doktoru dentalne medicine osigurati vještine potrebne za obavljanje svih aktivnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva.</p>			
<p>Članka 35.</p> <p>Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za pristup specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se završen i potvrđen petogodišnji teoretski i praktični studij u okviru osposobljavanja iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članka 23. i 37.</p> <p>2. Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine obuhvaća teoretski i praktični studij u sveučilišnom centru, zdravstvenom nastavnom i istraživačkom centru, ili prema potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu odobrile nadležne službe ili tijela.</p> <p>Redovni specijalistički programi dentalne medicine traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tijela. Takvo usavršavanje uključuje osobno sudjelovanje doktora dentalne medicine koji je na specijalizaciji u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.</p>	<p>Članak 57.</p> <p>U članku 182. u stavku 6. iza riječi: „članka“ dodaju se riječi: „i imenovanju glavnog mentora, odnosno mentora“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članci čl. 182, 183, 184</p>

<p>Minimalno razdoblje usavršavanja iz drugog podstavka može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>3. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine iz točke 5.3.2. Priloga V.</p>	<p>Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:</p> <p>„(8) Iznimno od stavka 4. ovoga članka ministar može godišnjim planom odobriti dodatni broj potrebnih specijalizacija i užih specijalizacija koje nisu obuhvaćene Nacionalnim planom specijalističkog usavršavanja ako te specijalizacije nije bilo moguće iz objektivnih razloga</p>		
--	---	--	--

	<p>planirati u Nacionalnom planu specijalističkog usavršavanja.“</p> <p>Članak 58.</p> <p>U članku 183. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Standarde i način prijama specijaliziranih pravilnikom propisuje ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora.“</p> <p>Iza stavka 3.</p>		
--	--	--	--

	<p>dodaje se novi stavak 4. koji glasi:</p> <p>„(4) Način polaganja specijalističkog ispita odnosno ispita iz uže specijalizacije te standarde za određivanje ovlaštenih zdravstvenih ustanova, trgovačkih društava i zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu za provođenje specijalističkog staža pravilnikom propisuje ministar, uz prethodno pribavljeno</p>		
--	---	--	--

	<p>mišljenje nadležnih komora.“</p> <p>Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„(5)</p> <p>Ako nadležna komora u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, smatra se da je dala pozitivno mišljenje.“</p> <p>Članak 59.</p> <p>U članku 184. stavku 4.</p>		
--	---	--	--

	<p>riječ: „imenuje ministar iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnost i“ zamjenjuju se riječima: „određuje Ministarstv o iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnost i s liste ispitivača iz stavka 6. ovoga članka.“.</p> <p>Članak 60.</p> <p>Iza članka 184. dodaje se članak 184.a koji glasi:</p>		
--	--	--	--

	<p>„Članak 184.a</p> <p>(1) Iznimno od članka 184. ovoga Zakona kandidat, doktor medicine, može polagati europski specijalistič ki ispit pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS).</p> <p>(2) Kandidat iz stavka 1. ovog članka obvezan je provesti cjelokupni</p>		
--	--	--	--

	<p>propisani program specijalističkog usavršavanja, a stečene kompetencije potvrđuju glavni mentor i mentor.</p> <p>(3) Ministarstvo o rješenju priznaje europski specijalistički ispit položen pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS) i daje pravo na korištenje specijalističkog naziva propisanog</p>		
--	--	--	--

	<p>u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(4) Uz zahtjev za donošenje rješenja iz stavka 3. ovog članka podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz o položenom europskom specijalističkom ispitu UEMS i o obavljenom cjelokupnom programu specijalističkog usavršavanja.</p> <p>(5) Protiv rješenja iz stavka 3.</p>		
--	---	--	--

	<p>ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor .“.</p>		
<p>Članak 36.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine su djelatnosti utvrđene u stavku 3. koje se obavljaju u okviru stručnih kvalifikacija navedenih u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>2. Profesija doktora dentalne medicine temelji se na osposobljavanju doktora dentalne medicine iz članka 34. i predstavlja posebnu profesiju koja se razlikuje od drugih općih i specijaliziranih liječničkih profesija. Za obavljanje djelatnosti doktora dentalne medicine zahtijeva se posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.3.2. Priloga V. Prema osobama koje posjeduju takav dokaz o formalnoj osposobljenosti postupat će se jednako kao i prema onima na koje se primjenjuju članci od 23. do 37.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da je doktorima dentalne medicine omogućen pristup i obavljanje djelatnosti preventive, dijagnostike i liječenja anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, uz poštovanje propisa i pravila profesionalne etike na referentni datum iz točke 5.3.2. Priloga V.</p>			

Članak 37.

Stečena prava doktora dentalne medicine

1. Svaka država članica u svrhu obavljanja profesionalnih djelatnosti doktora dentalne medicine, u okviru kvalifikacija koje su navedene u točki 5.3.2. Priloga V., priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora izdan u Italiji, Španjolskoj, Austriji, Češkoj Republici i Slovačkoj, osobama koje počinju medicinsko obrazovanje na ili prije referentnog datuma koji je naveden u tom Prilogu za dotičnu državu članicu, ako mu je priložena potvrda koju su izdala nadležna tijela te države članice.

Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća dva uvjeta:

- (a) da dotične osobe u toj državi članici stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;
- (b) da su te osobe ovlaštene obavljati navedene djelatnosti pod jednakim uvjetima kao i osobe koje posjeduju dokaze o formalnoj osposobljenosti navedene za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.

Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela u predmetnoj državi članici potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz drugog podstavka točke (a).

Za Češku Republiku i Slovačku se dokazima o formalnoj osposobljenosti dobivenim u bivšoj Čehoslovačkoj priznaju jednaki stupnjevi kao češkim i slovačkim dokazima o formalnoj osposobljenosti i pod istim uvjetima koji su navedeni u prethodnim podstavcima.

2. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika izdan u Italiji osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 28. siječnja 1980. i najkasnije 31. prosinca 1984., ako im je priložena potvrda koju su izdala talijanska nadležna tijela.

Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća tri uvjeta:

- (a) da su dotične osobe položile odgovarajuću provjeru osposobljenosti koju održavaju talijanska nadležna tijela, kako bi se utvrdilo da te osobe posjeduju razinu znanja i vještine usporedive s onima koje imaju osobe koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama formalnoj osposobljenosti navedene za Italiju u točki 5.3.2 Priloga V.;

<p>(b)da su te osobe u Italiji stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljale djelatnosti iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;</p> <p>(c)da su te osobe ovlaštene obavljati ili da stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., pod istim uvjetima kao i nositelji dokaza o formalnoj osposobljenosti navedenim za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od provjere osposobljenosti iz drugog podstavka točke (a).</p> <p>Prema osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 31. prosinca 1984. postupa se jednako kao i prema gore navedenim osobama, ako je navedeni trogodišnji studij počeo prije 31. prosinca 1994.</p>			
<p>Odjeljak 5.</p> <p>Veterinari</p> <p>Članak 38.</p> <p>Osposobljavanje veterinarara</p> <p>1. Osposobljavanje veterinarara obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teorijskog i praktičnog studija na sveučilištu ili visokom učilištu koja pruža osposobljavanje, kojoj je priznat jednak stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta, a koji obuhvaća najmanje program studija naveden u točki 5.4.1. Priloga V.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.4.1. Priloga V., može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>2. Za pristupanje veterinarskom osposobljavanju zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje upis na sveučilišne ustanove ili visoka učilišta kojima država članica priznaje istovjetni stupanj u svrhu odgovarajućeg studija.</p>			

<p>3. Osposobljavanjem veterinaru osigurava se da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti veterinaru;</p> <p>(b) primjereno poznavanje građe i djelovanja organizma zdravih životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove prehrane, uključujući tehnologiju za proizvodnju i konzerviranje hrane koja odgovara njihovim potrebama;</p> <p>(c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja;</p> <p>(d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bilo pojedinačno ili u skupinama, uključujući posebno poznavanje bolesti prenosivih na ljude;</p> <p>(e) primjereno poznavanje preventivne veterinarske medicine;</p> <p>(f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije za proizvodnju, izradu i stavljanje na tržište hrane za životinje ili hrane životinjskog porijekla, namijenjene za prehranu ljudi;</p> <p>(g) primjereno poznavanje zakona i drugih propisa koji se odnose na gore navedena područja;</p> <p>(h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.</p>			
<p>Članak 39.</p> <p>Stečena prava veterinaru</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 4., u odnosu na državljane država članica čije je dokaze o formalnoj osposobljenosti izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje počelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004., države članice priznaju takve dokaze o formalnoj osposobljenosti za veterinaru, ako im je priložena potvrda koja navodi da su takve osobe učinkovito i zakonito obavljale te djelatnosti u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.</p>			
<p>Odjeljak 6.</p> <p>Primalje</p> <p>Članak 40.</p> <p>Osposobljavanje primalja</p> <p>1. Osposobljavanje primalja obuhvaća ukupno najmanje:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članici 168,170</p>

<p>(a) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje, koje obuhvaća najmanje trogodišnje teoretsko i praktično osposobljavanje (smjer I.) uključujući najmanje program opisan u točki 5.5.1. Priloga V.; ili</p> <p>(b) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od 18 mjeseci (smjer II.), koje uključuje najmanje program studija opisan u točki 5.5.1. Priloga V., koji nije u skladu s istovjetnim osposobljavanjem medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu.</p> <p>Države članice moraju osigurati da su ustanove koje provode osposobljavanje primalja, odgovorne za usklađivanje teorijskog i praktičnog osposobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.5.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>2. Za pristupanje osposobljavanju za primalje mora biti ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) završenih najmanje prvih deset godina općeg školskog obrazovanja za smjer I., ili</p> <p>(b) posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, navedenih za smjer II. u točki 5.2.2. Priloga V.</p> <p>3. Osposobljavanje primalja mora osigurati da je ta osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti primalja, posebno porodništva i ginekologije;</p> <p>(b) primjereno poznavanje profesionalne etike i zakonodavstva na tom području;</p> <p>(c) detaljno poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije porodništva i neonatologije, kao i poznavanje odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka i njegovog fizičkog i socijalnog okruženja te njegovog ponašanja;</p> <p>(d) primjereno kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoblja osposobljenog za primaljstvo i porodništvo;</p> <p>(e) primjereno razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 41.</p> <p>Postupci za priznavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje</p> <p>1. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje iz točke 5.5.2. Priloga V. automatski se priznaju u skladu s člankom 21., ako ispunjavaju barem jedan od sljedećih kriterija:</p> <p>(a) najmanje trogodišnje osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje:</p> <p>i. za koju se zahtijeva posjedovanje diplome, svjedodžbe ili drugog dokaza o kvalifikaciji koji omogućuje upis na sveučilišta ili druga visoka učilišta ili na drugi način osigurava istovjetan stupanj znanja; ili</p> <p>ii. joj slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.;</p> <p>(b) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje dvije godine ili 3 600 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V.;</p> <p>(c) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje 18 mjeseci ili 3 000 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Potvrdu iz stavka 1. izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici. Ona potvrđuje da je osoba nakon pribavljanja dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju tijekom odgovarajućeg razdoblja na zadovoljavajući način obavljala sve djelatnosti primalje u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi koja je odobrena za tu svrhu.</p>			
<p>Članka 42.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti primalje</p> <p>1. Odredbe ovog odjeljka primjenjuju se na djelatnosti primalja kako ih je odredila svaka država članica ne dovodeći u pitanje stavak 2. i koje se obavljaju pod profesionalnim nazivima navedenima u točki 5.5.2. Priloga V.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je primaljama omogućen pristup i obavljanje najmanje sljedećih djelatnosti:</p> <p>(a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji;</p>			

<p>(b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće; obavljanje pregleda potrebnih za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće;</p> <p>(c) propisivanje ili savjetovanje o pregledima koji su potrebni za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća;</p> <p>(d) izvođenje programa za pripremu roditelja i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani;</p> <p>(e) njega i pomoć majci tijekom poroda i praćenje stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima;</p> <p>(f) izvođenje spontanih poroda uključujući prema potrebi epiziotomiju i u hitnim slučajevima, porode na zadak;</p> <p>(g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji zahtijevaju upućivanje k liječniku i prema potrebi pomoć liječnika; poduzimanje potrebnih hitnih mjera u odsutnosti liječnika, posebno ručno odstranjivanje placente nakon kojeg može slijediti ručni pregled maternice;</p> <p>(h) pregled i njega novorođenčeta; poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, ako je potrebno;</p> <p>(i) njega majke i praćenje njezinog napretka u razdoblju nakon poroda te davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta, kako bi joj se omogućilo da svom djetetu pruži optimalan razvoj;</p> <p>(j) provođenje liječenja koje propiše liječnik;</p> <p>(k) priprema potrebnih pisanih izvješća.</p>			
<p>Članak 43.</p> <p>Stečena prava primalja</p> <p>1. Državljanima države članice čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje ispunjavaju sve minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., iako u skladu s člankom 41. nisu priznati ako im nije priložena potvrda o stručnoj praksi iz članka 41. stavka 2., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz o formalnoj osposobljenosti koji su izdale te države članice prije referentnog datuma navedenog u točki 5.5.2. Priloga V., i uz koji je priložena potvrda koja navodi da su ti državljani stvarno i zakonito obavljali predmetne djelatnosti najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.</p> <p>2. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. primjenjuju se na državljane država članica čiji dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na državnom području bivše Demokratske Republike Njemačke i zadovoljavanje svih minimalnih uvjeta osposobljavanja iz članka 40., ali gdje se dokaz o formalnoj osposobljenosti u smislu članka 41. ne priznaje ako mu nije priložena potvrda o stručnom iskustvu iz članka 41. stavka 2., ako potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990.</p>			

<p>3. U pogledu poljskih dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju, primjenjuju se samo sljedeće odredbe u vezi sa stečenim pravima.</p> <p>Države članice priznaju državljanima država članica čiji je dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju izdan ili koji su započeli osposobljavanje u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., ako mu je priložena potvrda o tome da su te osobe stvarno i zakonito obavljale djelatnosti primalje tijekom razdoblja određenog dolje:</p> <p>(a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata położnictwa): najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde;</p> <p>(b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju koji dokazuje završeno poslijesrednjoškolsko osposobljavanje u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom położnej): najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.</p> <p>4. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti za primaljstvo izdane primaljama u Poljskoj koje su završile osposobljavanje prije 1. svibnja 2004., koje ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., potvrđene diplomom „diplomirani”, na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama zakona o profesiji medicinskih sestara i primalja te o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170) kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima primalja koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 7.</p> <p>Farmaceut</p> <p>Članak 44.</p> <p>Osposobljavanje farmaceuta</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/čla</p>

<p>1. Za pristupanje programu osposobljavanja farmaceuta zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja u državi članici omogućuje pristup tom studiju na sveučilištu ili visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj.</p> <p>2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta potvrđuje osposobljavanje u trajanju od najmanje pet godina, koje uključuje najmanje:</p> <p>(a)četiri godine redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili na visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta;</p> <p>(b)šest mjeseci pripravničkog staža u javnoj ljekarni ili u bolnici pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.</p> <p>Takvo osposobljavanje obuhvaća najmanje program naveden u točki 5.6.1. Priloga V. Sadržaj naveden u točki 5.6.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>3. Osposobljavanje farmaceuta osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova;</p> <p>(b)primjereno poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja medicinskih proizvoda;</p> <p>(c)primjereno poznavanje metabolizma i učinaka medicinskih proizvoda i djelovanja toksičnih tvari, te korištenja medicinskih proizvoda;</p> <p>(d)primjereno znanje potrebno za procjenu znanstvenih podataka u vezi lijekova kako bi se na temelju tog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci;</p> <p>(e) primjereno poznavanje zakonskih i drugih zahtjeva povezanih s farmaceutskom praksom.</p>			nci 168,170
<p>Članak 45.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti farmaceuta</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, djelatnosti farmaceuta su djelatnosti za čiji se pristup i obavljanje zahtijevaju stručne kvalifikacije, u jednoj ili više država članica, i koje su dostupne osobama koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti naveden u točki 5.6.2. Priloga V.</p>			

<p>2. Države članice jamče da osobe koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji se smatra istovjetnim ispunjavaju odredbe članka 44. i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih djelatnosti uz zadovoljavanje, gdje je to prikladno, zahtjeva za dodatnim stručnim iskustvom:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) priprema farmaceutskog oblika medicinskih proizvoda; (b) izrada i testiranje medicinskih proizvoda; (c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova; (d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko; (e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama; (f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolnicama; (g) informiranje i savjetovanje o lijekovima. <p>3. Ako država članica uvjetuje pristup ili obavljanje djelatnosti farmaceuta dodatnim stručnim iskustvom, pored posjedovanja dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., ta država članica kao dovoljan dokaz u vezi s tim priznaje potvrdu koju izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici koja navodi da je osoba obavljala te djelatnosti u matičnoj državi članici tijekom jednako dugog razdoblja.</p> <p>4. Priznanje iz stavka 3. ne primjenjuje se na dvogodišnje razdoblje stručnog iskustva koje se zahtijeva u Velikom Vojvodstvu Luksemburga za dodjelu državne koncesije u javnoj farmaciji.</p> <p>5. Ako je država članica na dan 16. rujna 1985. imala uspostavljen sustav natječaja na temelju ispita čija je svrha da između osoba iz stavka 2. odabere one koji mogu postati vlasnici novih ljekarna osnovanih u skladu s nacionalnim sustavom zemljopisne podjele, ta država članica može, odstupajući od stavka 1., nastaviti s takvim sustavom natječaja i zahtijevati od državljana država članica koji posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta iz točke 5.6.2. Priloga V., ili za koje vrijede odredbe članka 23., da sudjeluju u takvim natječajima.</p>			
---	--	--	--

<p>Odjeljak 8.</p> <p>Arhitekt</p> <p>Članak 46.</p> <p>Osposobljavanje arhitekata</p> <p>1. Osposobljavanje arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine redovnog studija ili šest godina studija od kojih su najmanje tri godine na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi. Osposobljavanje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog stupnja.</p> <p>Takvo osposobljavanje koje mora biti sveučilišnog stupnja, a kojem je arhitektura glavni element, mora uravnoteženo pokrivati teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osigurati stjecanje sljedećeg znanja i vještina:</p> <p>(a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve;</p> <p>(b) primjereno poznavanje povijesti arhitekture i teorija, te povezanih umjetnosti, tehnologija i društvenih znanosti;</p> <p>(c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja;</p> <p>(d) primjereno znanje o urbanizmu, planiranju i vještinama koje su potrebne za proces planiranja;</p> <p>(e) razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja te razumijevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama;</p> <p>(f) razumijevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike;</p> <p>(g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;</p> <p>(h) razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem;</p> <p>(i) primjereno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja;</p> <p>(j) potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i građevinskim propisima;</p> <p>(k) primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sustav cjelovitog prostornog planiranja.</p>			
---	--	--	--

<p>2. Znanja i vještine popisani u stavku 1. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2. s ciljem njihove prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takve prilagodbe ne smiju ni za jednu državu članicu uključivati nikakve izmjene postojećih zakonskih načela koja se odnose na strukturu profesija s obzirom na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p>			
<p>Članak 47.</p> <p>Odstupanje od uvjeta osposobljavanja arhitekata</p> <p>1. Odstupajući od odredbe članka 46., priznaje se također da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je postojalo 5. kolovoza 1985., koje je pružao „Fachhochschulen” u Saveznoj Republici Njemačkoj, a trajalo je tri godine, ako ispunjava uvjete iz članka 46. i omogućuje pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod profesionalnim nazivom „arhitekt”, te ako je nakon tog osposobljavanja slijedilo četverogodišnje stručno iskustvo u Saveznoj Republici Njemačkoj, što potvrđuje potvrda koju je izdala strukovna organizacija kod koje je registriran arhitekt koji želi koristiti odredbe ove Direktive.</p> <p>Strukovna organizacija mora najprije osigurati da rad koji izvrši arhitekt u području arhitekture nedvosmisleno potvrđuje primjenu sveukupnog znanja i vještina iz članka 46. stavka 1. Ova se potvrda izdaje po istom postupku koji se primjenjuje kod upisa u popis strukovne organizacije.</p> <p>2. Iznimno od odredbe članka 46. također se priznaje da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednog sveučilišnog studija koje ispunjava zahtjeve iz članka 46., što se potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi osoba koja je sedam godina ili više radila na području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog biroa. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i istovjetan zaključnom ispitu iz prvog podstavka stavka 1. članka 46.</p>			

<p>Članak 48.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti arhitekata</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti arhitekta su djelatnosti koje se redovito izvršavaju na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”.</p> <p>2. Državljanima država članice koji su ovlašteni koristiti taj naziv u skladu sa zakonom, koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svog rada na području arhitekture, smatrat će se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za obavljanje djelatnosti arhitekta na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”. Potvrdom koju takvim osobama izda matična država članica potvrđuje se da one obavljaju djelatnosti u arhitekturi.</p>			
<p>Članak 49.</p> <p>Stečena prava arhitekata</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekta naveden u Prilogu VI., koji izda druga država članica, a koji potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava minimalne uvjete iz članka 46. te u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta, takvim dokazima na svom državnom području priznaje jednak učinak kao dokazima o formalnoj osposobljenosti za arhitekta koje je sama izdala.</p> <p>U takvim se okolnostima priznaju potvrde koje izdaju nadležna tijela Savezne Republike Njemačke, koja potvrđuju da su dokazi o formalnoj osposobljenosti koje su nakon 8. svibnja 1945. izdale nadležne vlasti Demokratske Republike Njemačke istovjetne takvim dokazima iz tog Priloga.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., svaka država članica priznaje sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti te im u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta priznanje isti učinak na svom državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje: potvrde koje državljanima država članica izdaju države članice koje su usvojile pravila koja uređuju pristup i obavljanje djelatnosti arhitekta na sljedeće datume:</p> <p>(a) 1. siječnja 1995. za Austriju, Finsku i Švedsku;</p>			

<p>(b) 1. svibnja 2004. za Češku Republiku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Mađarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačku;</p> <p>(c) 5. kolovoza 1987. za ostale države članice.</p> <p>Potvrde iz prvog podstavka potvrđuju da je osoba bila ovlaštena najkasnije do tog datuma koristiti profesionalni naziv arhitekta i da je prema tim pravilima stvarno obavljala te djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>Zajedničke odredbe o poslovnom nastanu</p> <p>Članak 50.</p> <p>Dokumentacija i formalnosti</p> <p>1. Kad nadležne vlasti države članice domaćina odlučuju o zahtjevu za odobrenje obavljanja regulirane profesije na temelju ove Glave, te nadležne vlasti mogu zahtijevati dokumente i potvrde navedene u Prilogu VII.</p> <p>Dokumenti iz točaka 1. (d), (e) i (f) Priloga VII. na dan njihovog podnošenja ne smiju biti stariji od tri mjeseca.</p> <p>Države članice, tijela i druge pravne osobe osiguravaju povjerljivost podataka koje prime.</p> <p>2. U slučaju opravdanih sumnji, država članica domaćin može zahtijevati od nadležnih vlasti države članice potvrdu o autentičnosti potvrde i dokaza o formalnoj osposobljenosti izdanih u drugoj državi članici te, prema potrebi, potvrdu činjenice da korisnik za profesije iz poglavlja III. ove glave ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja određene u člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.</p> <p>3. U slučajevima opravdane sumnje, kad je dokaz o formalnoj osposobljenosti određen u članku 3. stavku 1. točki (c) izdalo nadležno tijelo države članice, a uključuje osposobljavanje stečeno u cijelosti ili djelomično u organizaciji zakonski ustanovljenoj na državnom području druge države članice, država članica domaćin ima pravo provjeriti kod nadležnog tijela države članice koja je izdala dokaz:</p> <p>(a) je li tečaj osposobljavanja u ustanovi koja je izvodila osposobljavanje formalno potvrdila obrazovna ustanova ustanovljena u državi članici koja je izdala dokaz;</p>			

<p>(b) je li dokaz o izdanoj formalnoj osposobljenosti jednak onom koji bi bio izdan da je program u cijelosti izveden u državi članici koja je izdala dokaz; i</p> <p>(c) daje li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednaka profesionalna prava na državnom području države članice koja je izdala dokaz.</p> <p>4. Kada država članica domaćin za pristup reguliranim profesijama zahtijeva od svojih državljana da svečano prisegnu ili da daju prisegnutu izjavu, a tekst te prisege ili izjave ne mogu koristiti državljani drugih država članica, država članica domaćin osigurava da te osobe mogu koristiti odgovarajući istovjetni tekst.</p>			
<p>Članak 51.</p> <p>Postupak uzajamnog priznavanja stručnih kvalifikacija</p> <p>1. Nadležno tijelo države članice domaćina potvrđuje primitak zahtjeva u roku od jednog mjeseca od primitka i u slučaju nepotpune dokumentacije obavješćuje o tome podnositelja zahtjeva.</p> <p>2. Nadležno tijelo države članice mora provesti postupak ispitivanja zahtjeva za odobrenje obavljanja regulirane profesije što je brže moguće i u svakom slučaju izdati propisno utemeljenu odluku u roku tri mjeseca od dana kada podnositelj zahtjeva preda potpunu dokumentaciju. Međutim, taj se rok može produžiti za mjesec dana u slučajevima na koje se primjenjuju poglavlja I. i II. ove glave.</p> <p>3. Protiv odluke, ili ako odluka nije donesena u roku, dopuštena je žalba u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 52.</p> <p>Korištenje profesionalnih naziva</p> <p>1. Ako je u državi članici domaćinu korištenje profesionalnih naziva za neku od djelatnosti unutar predmetne profesije regulirano, državljani drugih država članica koji su ovlaštteni obavljati reguliranu profesiju na temelju glave III. koriste profesionalne nazive države članice domaćina koji odgovaraju toj profesiji u toj državi članici, kao i odgovarajuće kratice povezane s tim nazivom.</p>			

<p>2. Ako je u državi članici domaćinu određenu profesiju regulirala neka udruga ili organizacija u smislu članka 3. stavka 2., državljani država članica ne smiju koristiti profesionalni naziv koji izdaje ta organizacija ili udruga, kao ni odgovarajuću kraticu, osim ako podnesu dokaze da su članovi te udruge ili organizacije.</p> <p>Ako je članstvo u nekoj udruzi ili organizaciji uvjetovano određenim kvalifikacijama, ona to može zahtijevati za državljane drugih država članica koji posjeduju stručne kvalifikacije samo u skladu s uvjetima određenim ovom Direktivom.</p>			
<p>GLAVA IV.</p> <p>DETALJNA PRAVILA ZA OBAVLJANJE PROFESIJE</p> <p>Članak 53.</p> <p>Znanje jezika</p> <p>Osobe kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su im potrebni za obavljanje profesije u državi članici domaćinu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 147/20) članak/članici 47,49
<p>Članak 54.</p> <p>Korištenje akademskih naziva</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članke 7. i 52., država članica domaćin osigurava da se odgovarajućim osobama dodijeli pravo na korištenje akademskih naziva dodijeljenih u matičnoj državi članici, i po mogućnosti njihovih kratica, na jeziku matične države članice. Država članica domaćin može zahtijevati da iza tog naziva slijedi naziv i adresa ustanove ili ispitnog povjerenstva koje ju je dodijelilo. Ako bi moglo doći do zamjene akademskog naziva matične države članice s nazivom u državi članici domaćinu, koji u toj državi zahtijeva dodatno osposobljavanje koje osoba nije stekla, država članica domaćin može zahtijevati od te osobe da koristi akademski naziv matične države članice u odgovarajućem obliku koji odredi država članica domaćin.</p>			

<p>Članak 55.</p> <p>Odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 1. i članak 6. prvi podstavak točke (b), države članice koje zahtijevaju od osoba koje su stekle stručne kvalifikacije na njihovom državnom području da obave pripravničko razdoblje osposobljavanja uz rad i/ili razdoblje stjecanja stručnog iskustva kako bi dobile odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje, odstupaju od tog zahtjeva za osobe koje posjeduju dokaze o stručnim kvalifikacijama za liječnike i doktore dentalne medicine stečene u drugim državama članicama.</p>			
<p>GLAVA V.</p> <p>UPRAVNA SURADNJA I ODGOVORNOST ZA PROVEDBU</p> <p>Članak 56.</p> <p>Nadležna tijela</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice blisko surađuju i uzajamno se pomažu kako bi olakšale primjenu ove Direktive. One osiguravaju povjerljivost podataka koje razmjenjuju.</p> <p>2. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice razmjenjuju podatke o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i posebnim okolnostima koje bi mogle utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove Direktive, poštujući zakone o zaštiti osobnih podataka predviđene u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (24) i Direktivi 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (25).</p> <p>Država članica domaćin ispituje istinitost okolnosti, a njezina tijela odlučuju o prirodi i opsegu istraživanja koja treba provesti te obavješćuju državu članicu domaćina o zaključcima koje donose na temelju dostupnih podataka.</p>			

<p>3. Svaka država članica će najkasnije 20. listopada 2007. odrediti vlasti i tijela nadležna za izdavanje i primanje dokaza o formalnoj osposobljenosti i ostalih dokumenata ili podataka, te vlasti i tijela nadležna za primanje zahtjeva i donošenje odluka iz ove Direktive, te odmah o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.</p> <p>4. Svaka država članica određuje koordinatora za djelatnosti tijela iz stavka 1. i o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.</p> <p>Dužnosti koordinatora su sljedeće:</p> <p>(a) promicati jedinstvenu primjenu ove Direktive;</p> <p>(b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove Direktive, kao što su informacije o uvjetima pristupa reguliranim profesijama u državama članicama.</p> <p>Za potrebe ispunjavanja dužnosti koje su opisane u točki (b), koordinatori mogu tražiti pomoć kontaktnih točaka iz članka 57.</p>			
<p>Članak 57.</p> <p>Kontaktne točke</p> <p>Svaka država članica najkasnije do 20. listopada 2007. određuje kontaktne točke čije su dužnosti:</p> <p>(a) pružati građanima i kontaktnim točkama ostalih država članica potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija predviđene ovom Direktivom, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju profesije i njihovo obavljanje, uključujući i socijalno zakonodavstvo i prema potrebi etička pravila;</p> <p>(b) pomoći građanima da ostvare prava dodijeljena ovom Direktivom, gdje je to prikladno, u suradnji s ostalim kontaktnim točkama i nadležnim tijelima države članice domaćina.</p> <p>Na zahtjev Komisije, kontaktne točke obavješćuju Komisiju o rezultatima upita koje rješavaju, sukladno odredbama točke (b), u roku od dva mjeseca od dana njihova primitka.</p>			

<p>Članak 58.</p> <p>Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija</p> <p>1. Komisiji pomaže Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija, dalje u tekstu „Odbor”, sastavljen od predstavnika država članica, kojemu predsjednik predstavlja predstavnik Komisije.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uz poštovanje odredbi članka 8. te Odluke.</p> <p>Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi dva mjeseca.</p> <p>3. Odbor usvaja svoj poslovnik.</p>			
<p>Članak 59.</p> <p>Savjetovanje</p> <p>Komisija na odgovarajući način osigurava savjetovanje stručnjaka iz predmetnih stručnih skupina, posebno u kontekstu rada Odbora iz članka 58., i dostavlja obrazloženo izvješće o tim savjetovanjima navedenom Odboru.</p>			
<p>GLAVA VI.</p> <p>OSTALE ODREDBE</p> <p>Članak 60.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Počevši od 20. listopada 2007., države članice će Komisiji svake dvije godine slati izvješća o primjeni sustava. Osim općenitih primjedbi, izvješće mora sadržavati statistički sažetak donesenih odluka i opis glavnih problema pri primjeni ove Direktive.</p>			

<p>2. Počevši od 20. listopada 2007., Komisija će svakih pet godina sastavljati izvješće o provedbi ove Direktive.</p>			
<p>Članak 61.</p> <p>Klauzula o odstupanju</p> <p>Ako zbog primjene neke od odredbi ove Direktive država članica naiđe na velike poteškoće na određenom području, Komisija proučava te poteškoće u suradnji s dotičnom državom članicom.</p> <p>Komisija u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., prema potrebi odlučuje da se dotičnoj državi dopusti odstupanje od te odredbe na određeno vrijeme.</p>			
<p>Članak 62.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Od 20. listopada 2007. stavlja se izvan snage direktive 77/452/EEZ, 77/453/EEZ, 78/686/EEZ, 78/687/EEZ, 78/1026/EEZ, 78/1027/EEZ, 80/154/EEZ, 80/155/EEZ, 85/384/EEZ, 85/432/EEZ, 85/433/EEZ, 89/48/EEZ, 92/51/EEZ, 93/16/EEZ i 1999/42/EZ. Upućivanje na direktive koje se stavlja izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Direktivu, a stavljanje izvan snage ne utječe na akte usvojene na temelju tih direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>nije potrebno preuzimanje</p>

<p>Članak 63.</p> <p>Prenošenje</p> <p>Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 20. listopada 2007. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 64.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 65.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno preuzimanje

<p>PRILOG I.</p> <p>Popis strukovnih udruga ili organizacija koje ispunjavaju uvjete iz članka 3. stavka 2.</p> <p>IRSKA (1)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland (2) 2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland (2) 3. The Association of Certified Accountants (2) 4. Institution of Engineers of Ireland 5. Irish Planning Institute <p>UJEDINJENA KRALJEVINA</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales 2. Institute of Chartered Accountants of Scotland 3. Institute of Chartered Accountants in Ireland 4. Chartered Association of Certified Accountants 5. Chartered Institute of Loss Adjusters 6. Chartered Institute of Management Accountants 7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators 8. Chartered Insurance Institute 9. Institute of Actuaries 10. Faculty of Actuaries 11. Chartered Institute of Bankers 12. Institute of Bankers in Scotland 13. Royal Institution of Chartered Surveyors 14. Royal Town Planning Institute 15. Chartered Society of Physiotherapy 16. Royal Society of Chemistry 17. British Psychological Society 18. Library Association 19. Institute of Chartered Foresters 20. Chartered Institute of Building 21. Engineering Council 		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno preuzimanje
--	--	---------------------------	---------------------------

<p>22. Institute of Energy</p> <p>23. Institution of Structural Engineers</p> <p>24. Institution of Civil Engineers</p> <p>25. Institution of Mining Engineers</p> <p>26. Institution of Mining and Metallurgy</p> <p>27. Institution of Electrical Engineers</p> <p>28. Institution of Gas Engineers</p> <p>29. Institution of Mechanical Engineers</p> <p>30. Institution of Chemical Engineers</p> <p>31. Institution of Production Engineers</p> <p>32. Institution of Marine Engineers</p> <p>33. Royal Institution of Naval Architects</p> <p>34. Royal Aeronautical Society</p> <p>35. Institute of Metals</p> <p>36. Chartered Institution of Building Services Engineers</p> <p>37. Institute of Measurement and Control</p> <p>38. British Computer Society</p>			
<hr/>			
<p><u>(1)</u> Irski državljani su također članovi sljedećih udruga ili organizacija u Ujedinjenoj Kraljevini:</p>			
<p>Institute of Chartered Accountants in England and Wales</p> <p>Institute of Chartered Accountants of Scotland</p> <p>Institute of Actuaries</p> <p>Faculty of Actuaries</p> <p>The Chartered Institute of Management Accountants</p> <p>Institute of Chartered Secretaries and Administrators</p> <p>Royal Town Planning Institute</p> <p>Royal Institution of Chartered Surveyors</p> <p>Chartered Institute of Building.</p>			
<p><u>(2)</u> Samo za djelatnost knjigovodstvene revizije</p>			

PRILOG II.

Popis programa s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podstavka ii.

1. Tečajevi paramedicinskog osposobljavanja i tečajevi osposobljavanja za njegu djece

Osposobljavanje za sljedeće:

u Njemačkoj:

- pedijatrijska medicinska sestra (Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger),
- fizioterapeut (Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)) [\(1\)](#),
- radni terapeut/ergoterapeut (Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut),
- logoped (Logopäde/Logopädin),
- ortoptičar (Orthoptist(in)),
- odgajatelj(ica) s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)),
- pedagog-terapeut s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Heilpädagog(-in)),
- medicinski laboratorijski tehničar (medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)),
- medicinski rendgen tehničar (medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)),
- medicinski tehničar za funkcionalnu dijagnostiku (medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik),
- veterinarski tehničar (veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)),
- dijetetičar (Diätassistent(in)),
- farmaceutski tehničar (Pharmazieingenieur) osposobljavanje završeno prije 31. ožujka 1994. u prijašnjoj Njemačkoj Demokratskoj Republici ili na državnom području novih država,
- psihijatrijska medicinska sestra (Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger),
- terapeut za govor (Sprachtherapeut(in));

u Češkoj Republici:

- zdravstveni asistent (zdravotnický asistent),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;

<p>— asistent nutricionist (nutriční asistent),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>u Italiji:</p> <p>— zubotehničar (odontotecnico), — optičar (ottico);</p> <p>na Cipru:</p> <p>— zubotehničar (οδοντοτεχνίτης),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;</p> <p>— optičar (τεχνικός οπτικός),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;</p> <p>u Latviji:</p> <p>— zubarska medicinska sestra (zobārstniecības māsa),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijedi tri godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;</p> <p>— biomedicinski laborant (biomedicīnas laborants),</p>			
--	--	--	--

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

— zubotehničar (zobu tehnikis),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje mora položiti da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

— asistent fizioterapeut (fizioterapeita asistents),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi i tri godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, na kraju koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

u Luksemburgu:

- medicinski rendgen tehničar (assistant(e) technique médical(e) en radiologie),
- medicinski laboratorijski tehničar (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire),
- psihijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière psychiatrique),
- medicinski tehničar - kirurgija (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie),
- pedijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière puériculteur/trice),
- medicinska sestra - anestetičar (infirmier/ière anesthésiste),
- kvalificirani maser/maserka (masseur/euse diplômé(e)),
- odgajatelj (éducateur/trice);

u Nizozemskoj:

— veterinarski asistent (dierenartsassistent),

koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, a uključuje:

i. najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i koje se u nekim slučajevima nadopunjava jednogodišnjim ili dvogodišnjim stručnim programom koji završava ispitom; ili

<p>ii.najmanje dvije i pol godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje šest mjeseci, ili šestomjesečnim pripravništvom u ovlaštenoj ustanovi; ili</p> <p>iii.najmanje dvije godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje jedne godine, ili jednogodišnjim pripravništvom u ovlaštenoj ustanovi; ili</p> <p>iv.u slučaju veterinarskog asistenta (dierenartsassistent) tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi (MBO-program) ili tri godine strukovnog osposobljavanja s sustavom dvojnog naukovanja (LLW), s tim da oba tipa osposobljavanja završavaju ispitom;</p> <p>u Austriji:</p> <ul style="list-style-type: none"> —posebno osnovno osposobljavanje za medicinske sestre koje se specijaliziraju za zdravstvenu njegu djece i mladih (spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege), —posebno osnovno osposobljavanje za psihijatrijske medicinske sestre (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege), — optičar za kontaktne leće (Kontaktlinsenoptiker), — pediker (Fußpfleger), — tehničar za slušne aparate (Hörgeräteakustiker), — ljekarnik (Drogist), <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a podijeljeno je na razdoblje naukovanja koje traje najmanje tri godine i koje se provodi djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;</p> <ul style="list-style-type: none"> — maser (Masseur), <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od 14 godina, uključujući petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a sastoji se od dvogodišnjeg naukovanja, dvogodišnje stručne prakse i tečaja osposobljavanja, te jednogodišnje obuke koja završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;</p> <ul style="list-style-type: none"> — odgajateljica u dječjem vrtiću (Kindergärtner/in), 			
---	--	--	--

<p>— odgajatelj (Erzieher),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući petogodišnje stručno osposobljavanje u strukovnoj školi, koje završava ispitom;</p> <p>u Slovačkoj:</p> <p>—plesni učitelj u osnovnim umjetničkim školama (učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14,5 godina, uključujući osmogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj specijaliziranoj školi te pet semestara obrazovnog programa plesne pedagogije;</p> <p>—odgajatelj u ustanovama za posebno osposobljavanje i u ustanovama za socijalni rad (vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osmogodišnje/devetogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj pedagoškoj školi ili nekoj drugoj srednjoj školi i dvije godine dodatnog izvanrednog pedagoškog studija.</p> <p>2. Majstorski sektor (Mester/Meister/Maître), koji zahtijeva programe obrazovanja i tečajeve osposobljavanja za vještine koje nisu pokrivenne glavom III. poglavljem II. ove Direktive.</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>u Danskoj:</p> <p>— optičar (optometrist),</p> <p>ovo osposobljavanje traje ukupno 14 godina, uključujući petogodišnje strukovno osposobljavanje koje je podijeljeno na dvije i pol godine teoretskog osposobljavanja u ustanovi za strukovno osposobljavanje i dvije i pol godine praktičnog osposobljavanja na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;</p> <p>— ortopedski tehničar (ortopædimekaniker),</p>			
---	--	--	--

ovo osposobljavanje traje ukupno 12,5 godina, uključujući tri i pol godine strukovnog osposobljavanja koje je podijeljeno na šestomjesečnu teoretsku obuku u ustanovi za strukovno osposobljavanje i trogodišnju praktičnu obuku na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;

— ortopedski postolar (ortopædiskomager),

ovo osposobljavanje traje ukupno 13,5 godina, uključujući četiri i pol godine strukovnog osposobljavanja koje je podijeljeno na dvije godine teoretske obuke u ustanovi za strukovno osposobljavanje i dvije i pol godine praktične obuke na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;

u Njemačkoj:

- optičar (Augenoptiker),
- zubotehničar (Zahntechniker),
- izrađivač kirurških zavoja (Bandagist),
- izrađivač slušnih aparata (Hörgeräte-Akustiker),
- ortopedski tehničar (Orthopädiemechaniker),
- ortopedski postolar (Orthopädienschuhmacher);

u Luksemburgu:

- optičar (opticien),
- zubotehničar (mécanicien dentaire),
- izrađivač slušnih aparata (audioprothésiste),
- ortopedski tehničar/izrađivač kirurških zavoja (mécanicien orthopédiste/bandagiste),
- ortopedski postolar (orthopédiste-cordonnier),

ovi programi osposobljavanja traju ukupno 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, a završava ispitom koji se mora položiti da bi se obavljala bilo koja djelatnost određenog zanata, samostalno ili kao zaposlena osoba s primjerenom razinom odgovornosti;

<p>u Austriji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — izrađivač kirurških zavoja (Bandagist), — izrađivač steznika (Miederwarenerzeuger), — optičar (Optiker), — ortopedski postolar (Orthopädieschuhmacher), — ortopedski tehničar (Orthopädietechniker), — zubotehničar (Zahntechniker), — vrtlar (Gärtner), <p>koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i obuke u trajanju od najmanje dvije godine, a završava majstorskim ispitom kojim se stječe pravo obavljanja profesije, osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister”;</p> <p>osposobljavanje za majstora obrtnika na području poljoprivrede i šumarstva:</p> <ul style="list-style-type: none"> — majstor za poljoprivredu (Meister in der Landwirtschaft), — majstor za seosko gospodarstvo (Meister in der ländlichen Hauswirtschaft), — majstor za hortikulturu (Meister im Gartenbau), — majstor za vrtlarstvo (Meister im Feldgemüsebau), — majstor za voćarstvo i obradu voća (Meister im Obstbau und in der Obstverwertung), — majstor za vinogradarstvo i proizvodnju vina (Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft), — majstor za mljekarske farme (Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft), — majstor za konjarstvo (Meister in der Pferdewirtschaft), — majstor za ribarstvo (Meister in der Fischereiwirtschaft), — majstor za peradarske farme (Meister in der Geflügelwirtschaft), — majstor za pčelarstvo (Meister in der Bienenwirtschaft), — majstor za šumarstvo (Meister in der Forstwirtschaft), — majstor za šumske plantaže i upravljanje šumama (Meister in der Forstgarten- und Forstpfliegewirtschaft), — majstor za poljoprivredno skladištenje (Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung), 			
---	--	--	--

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući najmanje šest godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na poslu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje od tri godine stručne prakse, a završava majstorskim ispitom za određenu profesiju i kojim se stječe pravo osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister”;

u Poljskoj:

— učitelj za praktično strukovno osposobljavanje (Nauczyciel praktycznej nauki zawodu),

koje obuhvaća obrazovanje u trajanju od:

- i. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja ili istovjetnog srednjeg obrazovanja iz odgovarajućeg područja, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 150 sati, tečaj iz sigurnosti na radu i radne higijene, te dvije godine stručnog iskustva u profesiji koju će ta osoba poučavati; ili
- ii. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja, te diploma poslijesrednjoškolske pedagoško-tehničke škole; ili
- iii. osam godina osnovnog obrazovanja, te dvije do tri godine osnovnog srednjeg strukovnog obrazovanja i najmanje tri godine stručnog iskustva potvrđenog diplomom majstora za određenu profesiju, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u trajanju od najmanje 150 sati;

u Slovačkoj:

— majstor za strukovno osposobljavanje (majster odbornej výchovy),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od osam godina osnovnog obrazovanja, četiri godine strukovnog obrazovanja (završeno srednje strukovno obrazovanje i/ili naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu strukovnog osposobljavanja ili programa naukovanja), stručnog iskustva u ukupnom trajanju od najmanje tri godine u području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dopunski pedagoški studij na pedagoškom ili tehničkom fakultetu; ili završeno srednjoškolsko obrazovanje i naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu strukovnog osposobljavanja ili naukovanja, stručno iskustvo u ukupnom trajanju od najmanje tri godine na području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dodatni studij pedagogije na pedagoškom fakultetu; ili do 1. rujna 2005. specijalizirano obrazovanje na području

specijalizirane pedagogije u metodološkim centrima za majstore strukovnog osposobljavanja na posebnim školama bez dodatnog pedagoškog studija.

3. Pomorstvo

(a) Pomorski transport

Osposobljavanje za sljedeće:

u Češkoj Republici:

- pomoćnik palube (palubní asistent),
- časnik navigacijske straže (námožní poručík),
- prvi časnik palube (první palubní důstojník),
- kapetan (kapitán),
- pomoćnik u strojarnici (strojní asistent),
- časnik odgovoran za rad strojarnice (strojní důstojník),
- drugi časnik strojarnice (druhý strojní důstojník),
- prvi časnik strojarnice (první strojní důstojník),
- elektrotehničar (elektrotechnik),
- glavni časnik-elektrotehničar (elektrodůstojník);

u Danskoj:

- kapetan broda (skibsfører),
- prvi časnik (overstyrmand),
- časnik palube, navigator (enestyrmand, vagthavende styrmand),
- časnik palube (vagthavende styrmand),
- upravitelj stroja (maskinchef),
- prvi časnik stroja (l. maskinmester),
- prvi časnik stroja/časnik na dužnosti (l. maskinmester/vagthavende maskinmester);

u Njemačkoj:

- kapetan, veliki brod obalne plovidbe (Kapitän AM),
- kapetan, brod obalne plovidbe (Kapitän AK),

<p>— časnik palube, veliki brod obalne plovidbe (Nautischer Schiffsoffizier AMW),</p> <p>— časnik palube, brod obalne plovidbe (Nautischer Schiffsoffizier AKW),</p> <p>— glavni strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen),</p> <p>— brodski mehaničar, stupanj C (Schiffsmaschinist CMa -Leiter von Maschinenanlagen),</p> <p>— brodski strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CTW),</p> <p>—brodski mehaničar, stupanj C – samostalni strojarski časnik (Schiffsmaschinist CMaW - Technischer Alleinoffizier);</p> <p>u Italiji:</p> <p>— časnik palube (ufficiale di coperta),</p> <p>— časnik stroja (ufficiale di macchina);</p> <p>u Latviji:</p> <p>— brodski elektroinženjer (kuģu elektromehānikis),</p> <p>— operator rashladnog postrojenja (kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists);</p> <p>u Nizozemskoj:</p> <p>—prvi časnik (brod obalne plovidbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)),</p> <p>— strojar obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver),</p> <p>— VTS-časnik (VTS-functionaris);</p> <p>koje obuhvaća osposobljavanje:</p> <p>—u Češkoj Republici:</p> <p>i.za pomoćnika palube (palubní asistent),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina; 2.(a)pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel navigacije, s tim da oba ova programa osposobljavanja završavaju ispitom „maturitni zkouška”, te odobrena praksa na moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci; ili 			
---	--	--	--

<p>(b)odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje dvije godine u sklopu navigacijske straže na potpornoj razini broda, te završen odobreni program osposobljavanja koji zadovoljava standard stručnosti određen u odjeljku A-II/1 kodeksa STCW (Međunarodna konvencija o standardima za osposobljavanje, izdavanju svjedodžbi i držanju straže za pomorce), koji organizira pomorska akademija ili viša pomorska škola potpisnica konvencije STCW, te ispit koji se polaže pred ispitnom komisijom koju priznaje MTC (Odbor za pomorski transport Češke Republike);</p> <p>ii.za časnika navigacijske straže (námořní poručík),</p> <p>1.odobrena praksa na moru u svojstvu pomoćnika palube na brodovima od 500 bruto tona ili više, u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi, ili u trajanju od jedne godine za one koji su diplomirali prema odobrenom obrazovnom programu, od čega najmanje šest mjeseci u funkciji koja čini dio navigacijske straže;</p> <p>2. ispravno popunjen i potvrđen Dnevnik osposobljavanja na brodu za kadete palube;</p> <p>iii.za prvog časnika palube (první palubní důstojník),</p> <p>svjedodžba o osposobljenosti za časnika zaduženog za navigacijsku stražu na brodovima od 500 bruto tona ili više, i najmanje 12 mjeseci odobrene prakse na moru u toj funkciji;</p> <p>iv.za kapetana (kapitán),</p> <p>= potvrda o službi u funkciji kapetana na brodovima između 500 i 3 000 bruto tona, =svjedodžba o osposobljenosti za prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više i najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 500 bruto tona ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više;</p> <p>v.za pomoćnika u strojarnici (strojní asistent),</p> <p>1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina;</p> <p>2.pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel pomorskog strojarstva, te odobrena praksa na moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci;</p> <p>vi.za časnika upravitelja stroja (strojní důstojník),</p> <p>odobrena praksa na moru u funkciji pomoćnika u strojarnici u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi;</p> <p>vii.za drugog časnika stroja (druhý strojní důstojník),</p>			
--	--	--	--

<p>odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje 12 mjeseci u funkciji trećeg časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 750 kW pogonske snage i više;</p> <p>viii.za prvog časnika stroja (první strojní důstojník),</p> <p>odgovarajuću potvrdu za rad u funkciji drugog časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 3 000 kW pogonske snage ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u tom svojstvu;</p> <p>ix.za elektrotehničara (elektrotechnik),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina; 2.pomorska ili druga akademija, elektrotehnički fakultet, tehnička škola ili viša elektrotehnička škola, s tim da svaki od ovih obrazovnih programa završava ispitom „maturitní zkouška”, te najmanje 12 mjeseci priznate prakse na području elektrotehnike; <p>x.za glavnog časnika elektrotehničara (elektrodůstojník),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.pomorska akademija ili viša pomorska škola, fakultet pomorske elektrotehnike ili druga akademija ili srednja škola na području elektrotehnike, s tim da svi ovi obrazovni programi završavaju ispitom „maturitní zkouška” ili državnim ispitom; 2.priznata praksa na moru u funkciji elektrotehničara kroz razdoblje od najmanje 12 mjeseci za one koji su diplomirali na akademiji ili višoj školi, ili najmanje 24 mjeseca za one koji su završili srednju školu; <p>—u Danskoj, devet godina osnovne škole nakon koje slijedi program osnovnog osposobljavanja i/ili staž na moru između 17 i 36 mjeseci, što se nadopunjava:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. jednogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za časnika palube; ii. trogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za ostale. <p>—u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnje osnovno strukovno osposobljavanje i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jedna ili dvije godine specijaliziranog strukovnog osposobljavanja, koje se prema potrebi nadopunjava dvogodišnjim radnim iskustvom na navigaciji;</p> <p>—u Latviji:</p> <p>i.za broskog elektroinženjera (kugu elektromehānikis),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina; 2.obrazovanje u ukupnom trajanju od 12,5 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja. Osim toga potreban je pomorski staž od najmanje šest mjeseci u svojstvu broskog elektrotehničara ili pomoćnika elektrotehničara na brodovima sa 			
--	--	--	--

snagom generatora većom od 750 kW. Stručno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom odobrenim od strane Ministarstva prometa;

ii.za operatora rashladnog postrojenja (kuĝa saldēšanas iekārtu mašīnists),

1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina;

2.obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog obrazovanja. Osim toga, potreban je pomorski staĝ od najmanje 12 mjeseci u svojstvu pomoćnika inĝenjera za rashladno postrojenje. Strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom koji je odobrilo Ministarstva prometa;

—u Italiji, osposobljavanje traje 13 godina, od kojih se najmanje pet godina sastoji od stručnog osposobljavanja koje završava ispitom, a prema potrebi se nadopunjava pripravničkim staĝem.

—u Nizozemskoj:

i.prvi časnik (brodovi obalne plovidbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)), i strojari obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver), zahtijevaju program osposobljavanja u trajanju od 14 godina, od kojih se najmanje dvije godine odvija u ustanovi za strukovno osposobljavanje nadopunjeno s 12 mjeseci pripravnštva;

ii.za VTS časnike (VTS-functionaris) osposobljavanje traje ukupno 15 godina, a uključuje najmanje tri godine visokoškolskog strukovnog obrazovanja (HBO) ili srednjeg strukovnog obrazovanja (MBO), nakon kojih slijede nacionalni ili regionalni stručni programi osposobljavanja, od kojih se svaki sastoji od najmanje 12 tjedana teoretske nastave i završava ispitom,

što se priznaje prema međunarodnoj konvenciji STCW (Međunarodna konvencija o standardima za osposobljavanje, izdavanju svjedodĝbi i držanju straĝe pomoraca iz 1978.).

(b) Morski ribolov

Osposobljavanje za sljedeće:

u Njemačkoj:

— kapetan, ribolov u dubokom moru (Kapitän BG/Fischerei),

— kapetan, obalni ribolov (Kapitän BLK/Fischerei),

— časnik palube, brod za plovidbu dubokim morem (Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei),

<p>— časnik palube, brod za obalnu plovidbu (Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei);</p> <p>u Nizozemskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — prvi časnik/strojar V (stuurman werktuigkundige V), — strojar IV (ribarski brod) (werktuigkundige IV visvaart), — prvi časnik IV (ribarski brod) (stuurman IV visvaart), — prvi časnik/strojar VI (stuurman werktuigkundige VI), <p>koje obuhvaća sljedeće osposobljavanje:</p> <ul style="list-style-type: none"> —u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnji program osnovnog strukovnog osposobljavanja i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jednogodišnje ili dvogodišnje strukovno osposobljavanje, prema potrebi nadopunjeno dvogodišnjim radnim iskustvom u navigaciji, —u Nizozemskoj, osposobljavanje traje između 13 i 15 godina, od kojih se najmanje dvije godine odnose na osposobljavanje u specijaliziranoj strukovnoj školi, što se nadopunjava radnim iskustvom u trajanju od 12 mjeseci, <p>koje se priznaje u okviru Torremolinoške konvencije (Međunarodna konvencija o sigurnosti ribarskih brodova iz 1977.).</p> <p>4. Tehnički sektor</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>U Češkoj Republici:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ovlašteni tehničar, ovlašteni građevinar (autorizovaný technik, autorizovaný stavitel), <p>koje obuhvaća strukovno osposobljavanje u trajanju od najmanje devet godina, a sastoji se od četverogodišnjeg srednjoškolskog tehničkog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška” (srednja tehnička škola), te petogodišnjeg stručnog iskustva, a završava stručnim ispitom za obavljanje djelatnosti u graditeljstvu (sukladno Zakonu br. 50/1976 Sb. (Zakon o graditeljstvu) i Zakonu br. 360/1992 Sb.);</p> <ul style="list-style-type: none"> — vozač tračnog vozila (fyzická osoba řídící drážní vozidlo), 			
--	--	--	--

<p>koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koja završava ispitom „maturitní zkouška”, nakon čega se polaže državni ispit o pogonskoj sili vozila;</p> <p>— tehničar za održavanje tračnica (dražní revizní technik),</p> <p>koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja u srednjoj strojarskoj ili elektroničkoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>— instruktor za vožnju (učitel autoškoly),</p> <p>osoba koja je navršila najmanje 24 godine i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja u srednjoj prometnoj ili strojarskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>— državni tehničar za tehnički pregled ispravnosti motornih vozila (kontrolní technik STK),</p> <p>osoba koja je navršila najmanje 21 godinu i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, nakon čega slijedi najmanje dvije godine stručnog iskustva; takva osoba mora posjedovati vozačku dozvolu, ne smije biti kažnjavana i mora završiti posebno osposobljavanje za državnog tehničara u trajanju od najmanje 120 sati te uspješno položiti ispit;</p> <p>— mehaničar za kontrolu emisija automobila (mechanik měření emisí),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”; nadalje, podnositelj za ovu profesiju mora imati najmanje tri godine stručnog iskustva te posebnu osposobljenost za „mehaničara za kontrolu emisija automobila” u trajanju od osam sati i uspješno položen ispit;</p> <p>— voditelj čamca I. klase (kapitán I. třídy),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i tri godine strukovnog obrazovanja, koje završava ispitom „maturitní zkouška” i</p>			
--	--	--	--

<p>pregledom na temelju kojeg se izdaje svjedodžba o sposobnosti. Nakon ovog strukovnog obrazovanja slijedi četiri godine stručne prakse koja završava ispitom;</p> <p>—restaurator spomenika koji su umjetnička djela (restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, ako uključuje potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja, ili 10 do 12 godina osposobljavanja u sličnom programu, i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim ispitom „maturitní zkouška”, ili osam godina stručnog iskustva za one koji su završili srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim naučnickim ispitom;</p> <p>—restaurator umjetničkih djela koja nisu spomenici i koja se drže u zbirkama muzeja i galerija te drugih objekata koji imaju kulturnu vrijednost (restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja koji završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>— upravitelj otpadom (odpadový hospodář),</p> <p>koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručnog srednjoškolskog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, te najmanje pet godina iskustva u sektoru upravljanja otpadom tijekom posljednjih 10 godina;</p> <p>— tehnički upravitelj miniranja (technický vedoucí odstřelů),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”,</p> <p>nakon čega slijedi:</p> <p>dvije godine rada kao podzemni miner (za podzemnu aktivnost) ili jedna godina rada na površini (za površinsku aktivnost), uključujući šest mjeseci rada kao pomoćnik minera;</p>			
--	--	--	--

<p>tečaj praktičnog i teoretskog osposobljavanja u trajanju od 100 sati nakon kojeg slijedi ispit pred nadležnim pokrajinskim tijelom za miniranje;</p> <p>šestomjesečno ili duže radno iskustvo u planiranju i izvođenju većih minerskih radova;</p> <p>tečaj teoretskog i praktičnog osposobljavanja u trajanju od 32 sata nakon kojeg slijedi ispit pred Češkim tijelom za miniranje;</p> <p>u Italiji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — građevinski geometar (geometra), — mjernik zemlje (perito agrario), <p>koje obuhvaća srednjoškolsko obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnog obrazovanja nakon kojeg slijedi pet godina srednjoškolskog obrazovanja koje uključuje tri godine strukovnog osposobljavanja koje završava tehničkim maturalnim ispitom, a nadopunjuje se sljedećim:</p> <p>i.za građevinske geometre: ili pripravništvom koje traje najmanje dvije godine u strukovnom uredu, ili petogodišnjim radnim iskustvom;</p> <p>ii. za mjernike zemlje, dvogodišnjom praksom,</p> <p>nakon čega slijedi državni ispit;</p> <p>u Latviji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pomoćnik strojovođe u željezničkom sektoru (vilces līdzekla vadītāja (mašīnista) palīgs), <p>osoba koja je navršila najmanje 18 godina i završila obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine strukovnog obrazovanja; strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom kod poslodavca; potvrdu o stručnosti izdaje nadležno tijelo na pet godina;</p> <p>u Nizozemskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sudski izvršitelj (gerechtsdeurwaarder), — izrađivač zubnih proteza (tandprotheticus), 			
--	--	--	--

obuhvaća sljedeće programe obrazovanja i strukovnog osposobljavanja:

- i.za sudskog izvršitelja (gerechtsdeurwaarder), ukupno 19 godina, a sastoji se od osam godina obvezne osnovne škole i osam godina srednjoškolskog obrazovanja, od čega četiri godine tehničkog osposobljavanja koje završava državnim ispitom te se nadopunjuje trogodišnjim teoretskim i praktičnim strukovnim osposobljavanjem;
- ii.za izrađivača zubnih proteza (tandprotheticus) ukupno najmanje 15 godina redovitog školovanja i tri godine izvanrednog školovanja, što se sastoji od osam godina osnovne škole, četiri godine opće srednje škole, tri godine strukovnog osposobljavanja koje uključuje teoretsku i praktičnu obuku za zubnog tehničara, nadopunjeno s trogodišnjim izvanrednim osposobljavanjem za izrađivača zubnih proteza sa završnim ispitom;

u Austriji:

- šumar (Förster),
- tehničko savjetovanje (Technisches Büro),
- iznajmljivanje radne snage (Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe),
- posrednik pri zapošljavanju (Arbeitsvermittlung),
- savjetnik za investicije (Vermögensberater),
- privatni istražitelj (Berufsdetektiv),
- zaštitar (Bewachungsgewerbe),
- posrednik za nekretnine (Immobilienmakler),
- upravitelj nekretninama (Immobilienverwalter),
- organizator građevinskog projekta (Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer),
- ustanova za utjerivanje dugova (Inkassobüro/Inkassoinstitut),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnoškolskog obrazovanja nakon kojeg slijedi najmanje petogodišnje srednjoškolsko obrazovanje, koje završava tehničkim ili trgovačkim maturalnim ispitom, nadopunjeno s najmanje dvije godine obrazovanja na radnom mjestu sa završnim stručnim ispitom;

- savjetnik za osiguranje (Berater in Versicherungsangelegenheiten),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući šestogodišnje osposobljavanje u strukturiranom programu osposobljavanja, koji se dijeli na trogodišnje naukovanje i trogodišnju stručnu praksu i osposobljavanje, sa završnim ispitom;

- majstor građevinar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Baumeister),
- majstor tesar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Zimmermeister),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 18 godina, uključujući najmanje devet godina strukovnog osposobljavanja podijeljenog na četiri godine srednje tehničke škole i pet godina stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom, kojim se daje pravo obavljanja profesije i podučavanja naučnika, ako se to osposobljavanje odnosi na pravo izrade nacrtu zgrada, izrade tehničkih izračuna i nadziranja građevinskih radova (privilegij Marije Terezije);

- komercijalni knjigovođa (Gewerblicher Buchhalter), u skladu s propisom Gewerbeordnung iz 1994. (zakon iz 1994. o trgovini, obrtu i industriji);
- samozaposleni knjigovođa (Selbständiger Buchhalter), u skladu s propisom Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhänderberufe iz 1999. (zakon iz 1999. o profesijama u okviru javnog računovodstva);

u Poljskoj:

- dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u osnovnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te trogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

- dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u područnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów),

koje obuhvaća:

i.osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži; ili

ii.osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja koje nije područje motornih vozila, te osmogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje ukupno 113 sat potpunog osposobljavanja, uključujući osnovno i specijalističko osposobljavanje, s ispitom nakon svakog stupnja.

Trajanje u satima i opći opseg pojedinih programa osposobljavanja u okviru cjelovitog osposobljavanja za dijagnostičara određeni su posebno u Uredbi ministarstva za infrastrukturu od 28. studenoga 2002. o detaljnim zahtjevima za dijagnostičare (SL 2002, br. 208, točka 1769);

— otpremnik vlakova (dyžurny ruchu),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te 45-dnevni tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti; ili osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova u trajanju od 63 dana, nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti.

5. Programi osposobljavanja u Ujedinjenoj Kraljevini koji se priznaju kao nacionalne strukovne kvalifikacije ili Škotske strukovne kvalifikacije

Osposobljavanje za sljedeće:

- ovlaštani veterinarski bolničar („listed veterinary nurse”),
- rudarski inženjer elektrotehnike („mine electrical engineer”),
- rudarski inženjer strojarstva („mine mechanical engineer”),
- zubni terapeut („dental therapist”),
- zubni higijeničar („dental hygienist”),
- optičar („dispensing optician”),

<p>— rudarski zastupnik („mine deputy”),</p> <p>— stečajni upravitelj („insolvency practitioner”),</p> <p>— licencirani bilježnik („licensed conveyancer”),</p> <p>—prvi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („first mate — freight/passenger ships — unrestricted”),</p> <p>—drugi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („second mate — freight/passenger ships — unrestricted”),</p> <p>—treći časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („third mate — freight/passenger ships unrestricted”),</p> <p>—časnik palube - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („deck officer — freight/passenger ships — unrestricted”),</p> <p>—časnik stroja - teretni/putnički brodovi - neograničeno trgovačko područje („engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area”),</p> <p>—ovlaštena stručna osoba za upravljanje otpadom („certified technically competent person in waste management”),</p> <p>na temelju koje se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.</p> <p>Ti stupnjevi određeni su kako slijedi:</p> <p>—3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu ili vođenje drugih.</p> <p>—4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.</p> <hr/> <p>(1) Od 1. lipnja 1994. profesionalni naziv „Krankengymnast(in)” promijenjen je u „Physiotherapeut(in)”. Međutim, osobe koje obavljaju ovu profesiju i koje su dobile diplomu prije tog datuma mogu, ako žele, i dalje koristiti raniji naziv „Krankengymnasti(in)”.</p>			
---	--	--	--

PRILOG III.

Popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja navedenih u trećem podstavku članka 13. stavka 2.

U Ujedinjenoj Kraljevini:

Regulirani programi na temelju kojih se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.

Ti stupnjevi su određeni kao što slijedi:

- 3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu i vođenje drugih.
- 4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.

U Njemačkoj:

Sljedeći regulirani programi:

—Regulirani tečajevi koji pripremaju za obavljanje profesije tehničkog/e pomoćnika/ce (technische(r) Assistent(in)), trgovačkog/e pomoćnika/ce (kaufmännische(r) Assistent(in)), socijalnih profesija (soziale Berufe), te u struci državno priznatog instruktora za disanje i govor (staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, za koje se zahtijeva uspješno završeno srednje obrazovanje (mittlerer Bildungsabschluss), koje se sastoji se od:

- i.najmanje trogodišnjeg [\(1\)](#) strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i prema potrebi se nadopunjava dvogodišnjim strukovnim osposobljavanjem koje također završava ispitom; ili
- ii.najmanje dvoipolgodišnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koje završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje šest mjeseci ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od šest mjeseci; ili

iii. najmanje dvogodišnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje jedne godine ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od jedne godine.

—Regulirani tečajevi za profesije državno priznatog (staatlich geprüfte(r)) tehničara (Techniker(in)), poslovnog ekonomista (Betriebswirt(in)), dizajnera (Gestalter(in)) i pomoćnika obitelji (Familienpfleger(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, pri čemu je preduvjet uspješno završeno obvezno obrazovanje ili istovjetno obrazovanje i osposobljavanje (u trajanju od najmanje devet godina), te uspješno završen program u obrtničkoj školi (Berufsschule) u trajanju od najmanje tri godine, nakon čega slijedi najmanje dvije godine radnog iskustva, te redovno obrazovanje i osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine ili izvanredno obrazovanje i osposobljavanje u jednakom trajanju.

—Regulirani tečajevi i regulirana obuka na poslu u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je, općenito, preduvjet uspješno završeno obvezno školovanje (u trajanju od najmanje devet godina) i strukovnog osposobljavanja koji općenito uključuju najmanje dvogodišnje radno iskustvo (u većini slučajeva trogodišnje) i ispit kao dio obuke na poslu čija priprema uključuje tečaj osposobljavanja koji se, ili odvija istodobno s radnim iskustvom (najmanje 1 000 sati), ili se pohađa redovito (najmanje jednu godinu).

Njemačke vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

U Nizozemskoj:

—Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine općeg srednjeg obrazovanja („MAVO”) ili pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, i koji zahtijevaju završen trogodišnji ili četverogodišnji program na višoj školi za srednje strukovno osposobljavanje (MBO) sa završnim ispitom.

—Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine najmanje pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, te koji zahtijevaju završen četverogodišnji stručni program sa sustavom naukovanja, koji se sastoji od najmanje jednog dana tjedno teoretske nastave na višoj školi i praktičnog osposobljavanja u centru za praktično osposobljavanje ili poduzeću sve ostale dane u tjednu, sa završnim ispitom na srednjem ili visokom stupnju.

Nizozemske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

U Austriji:

—Programi na višim strukovnim školama (Berufsbildende Höhere Schulen) i visokim obrazovnim ustanovama za poljoprivredu i šumarstvo (Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten), uključujući posebne vrste (einschließlich der Sonderformen), čiju strukturu i razinu određuju zakon i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina i uključuju pet godina strukovnog osposobljavanja koje završava završnim ispitom, čije je uspješno polaganje dokaz stručne osposobljenosti.

—Programi u majstorskim školama (Meisterschulen), majstorskim razredima (Meisterklassen), industrijskim majstorskim školama (Werkmeisterschulen) ili građevinskim obrtničkim školama (Bauhandwerkerschulen), čiju strukturu i razinu određuju zakoni i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina, uključujući devet godina obveznog obrazovanja, nakon kojeg slijedi najmanje trogodišnje strukovno osposobljavanje u specijaliziranoj školi ili najmanje trogodišnje osposobljavanje na poslu paralelno sa školovanjem u strukovnoj školi (Berufsschule), od kojih obje završavaju ispitom, a nadopunjavaju se uspješnim završavanjem najmanje trogodišnjeg tečaja osposobljavanja u majstorskoj školi (Meisterschule), majstorskom razredu (Meisterklassen), industrijskoj majstorskoj školi (Werkmeisterschule) ili građevinskoj obrtničkoj školi (Bauhandwerkerschule). U većini slučajeva ukupno školovanje traje najmanje 15 godina, uključujući razdoblja stjecanja radnog iskustva, koje ili prethodi tečajevima osposobljavanja u ovim ustanovama ili se odvija usporedno s izvanrednim tečajevima (najmanje 960 sati).

Austrijske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

(1) Minimalno se trajanje može smanjiti sa tri na dvije godine ako osoba ima kvalifikaciju potrebnu za upis na fakultet („Abitur”), odnosno trinaest godina prethodnog obrazovanja i osposobljavanja, ili ako ima kvalifikaciju potrebnu za upis u „Fachhochschule” („Fachhochschulreife”), odnosno 12 godina obrazovanja i osposobljavanja.

<p>PRILOG IV.</p> <p>Djelatnosti povezane s kategorijama stručnih iskustava navedenim u člancima 17., 18. i 19.</p> <p>Popis I.</p> <p>Glavne skupine uključene u Direktivu 64/427/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom 69/77/EEZ te direktivama 68/366/EEZ i 82/489/EEZ</p> <p>1. Direktiva 64/427/EEZ</p> <p>Glavna skupina23 Proizvodnja tekstila</p> <ul style="list-style-type: none"> 232Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za vunu 233Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za pamuk 234Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za svilu 235Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za lan i konoplju 236Industrije drugih tekstilnih vlakana (juta, čvrsta vlakna itd.), užad 237Proizvodnja pletenih i kačkanih proizvoda 238Oplemenjivanje tekstila 239Druga tekstilna industrija <p>Glavna skupina24 Proizvodnja obuće, drugih odjevnih predmeta i posteljine</p> <ul style="list-style-type: none"> 241Strojna proizvodnja obuće (osim od gume ili drva) 242Ručna proizvodnja ili popravak obuće 243Proizvodnja odjevnih predmeta (osim krzna) 244Proizvodnja madraca i posteljine 245Industrija kože i krzna <p>Glavna skupina25 Proizvodnja i prerada drva i pluta, osim proizvodnje namještaja</p> <ul style="list-style-type: none"> 251Piljenje i industrijska priprema drva 252Proizvodnja drvenih poluproizvoda 253Serijska proizvodnja drvenih građevinskih komponenata, uključujući podove 254Proizvodnja drvenih kontejnera 255Proizvodnja drugih drvenih proizvoda (osim namještaja) <p>Glavna skupina26 260 Proizvodnja drvenog namještaja</p> <p>Glavna skupina27 Proizvodnja papira i papirnatih proizvoda</p> <ul style="list-style-type: none"> 271Proizvodnja pulpe, papira i kartona 		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>nije potrebno preuzimanje</p>
---	--	----------------------------------	----------------------------------

27	Obrada papira i kartona te proizvodnja artikala od pulpe			
Glavna skupina 28	Tiskarstvo, izdavaštvo i srodne industrije			
Glavna skupina 29	Kožna industrija			
	291 Pogoni za štavljenje i obradu kože			
	292 Proizvodnja kožnih proizvoda			
Prijašnja glavna skupina 30	Proizvodnja gumenih i plastičnih proizvoda, te proizvoda od umjetnih vlakana i škroba			
	301 Obrada gume i azbesta			
	302 Obrada plastičnih materijala			
	303 Proizvodnja umjetnih vlakana			
Prijašnja glavna skupina 31	Kemijska industrija			
	311 Proizvodnja kemijskih sirovina i njihova daljnja prerada			
	312 Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za industrijske i poljoprivredne svrhe (uključujući proizvodnju masti i ulja biljnog ili životinjskog podrijetla iz skupine ISIC 312)			
	313 Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za kućnu ili uredsku upotrebu [isključujući proizvodnju medicinskih i farmaceutskih proizvoda (prijašnja skupina ISIC 319)]			
Glavna skupina 32	Naftna industrija			
Glavna skupina 33	Proizvodnja nemetalnih mineralnih proizvoda			
	331 Proizvodnja građevinskih glinenih proizvoda			
	332 Proizvodnja stakla i staklenih proizvoda			
	333 Proizvodnja keramičkih proizvoda, uključujući vatrostalne proizvode			
	334 Proizvodnja cementa, vapna i žbuke			
	335 Proizvodnja građevinskog materijala od betona, cementa i žbuke			
	339 Obrada kamena i proizvodnja drugih nemetalnih mineralnih proizvoda			
Glavna skupina 34	Proizvodnja i primarna transformacija neobojenih i obojenih metala			
	341 Industrija željeza i čelika (kako je definirano u Ugovoru o EZUČ-u, uključujući koksare integrirane u čeličane)			
	324 Proizvodnja čeličnih cijevi			
	343 Izvlačenje žica, hladno izvlačenje, hladno valjanje traka, hladno oblikovanje			
	344 Proizvodnja i primarna transformacija obojenih metala			
	345 Ljevaonice obojenih i neobojenih metala			
Glavna skupina 35	Proizvodnja metalnih proizvoda (osim strojeva i transportne opreme)			
	351 Kovanje, teško utiskivanje i teško prešanje			
	352 Sekundarna transformacija i površinska obrada			

	353Metalne konstrukcije			
	354Izrada kotlova, proizvodnja industrijskih posuda			
	355Proizvodnja oruđa i sredstava te gotovih metalnih proizvoda (osim električne opreme)			
	359Pomoćne aktivnosti strojarstva			
Glavna skupina	36 Proizvodnja strojeva, osim električnih strojeva			
	361Proizvodnja poljoprivrednih strojeva i traktora			
	362Proizvodnja uredskih strojeva			
	363Proizvodnja alata za obradu metala i drugih strojnih alata te uređaja i dodataka za njih i za druge električne alate			
	364Proizvodnja tekstilnih strojeva i pribora, proizvodnja šivaćih strojeva			
	365Proizvodnja strojeva i opreme za industriju hrane i pića te za kemijsku industriju i druge srodne industrije			
	366Proizvodnja pogona i opreme za rudnike, ljevaonice željeza i čelika, te za građevinsku industriju; proizvodnja opreme s mehaničkim upravljanjem			
	367Proizvodnja transmisijske opreme			
	368Proizvodnja strojeva za druge specifične industrijske svrhe			
	369Proizvodnja drugih ne-električnih strojeva i opreme			
Glavna skupina	37 Elektrotehnika			
	371Proizvodnja električnih žica i kablova			
	372Proizvodnja motora, generatora, transformatora, uklopnih/rasklopnih uređaja i druge slične opreme za snabdijevanje električnom energijom			
	373Proizvodnja električne opreme za izravnu komercijalnu upotrebu			
	374Proizvodnja telekomunikacijske opreme, mjernih instrumenata, drugih naprava za mjerenje i elektromedicinske opreme			
	375Proizvodnja elektroničke opreme, radio i televizijskih prijemnika, audio opreme			
	376Proizvodnja električnih aparata za kućnu upotrebu			
	377Proizvodnja svjetiljaka i opreme za rasvjetu			
	378Proizvodnja baterija i akumulatora			
	379Popravljanje, sklapanje i stručna instalacija električne opreme			
Prijašnja glavna skupina	38 Proizvodnja opreme za transport			
	383Proizvodnja motornih vozila i njihovih dijelova			
	384Popravljanje motornih vozila, motocikala i bicikala			
	385Proizvodnja motocikala, bicikala i njihovih dijelova			
	389Proizvodnja opreme za transport koja nije klasificirana negdje drugdje			

<p>Glavna skupina</p>	<p>39 Razne proizvodne industrije 391 Proizvodnja preciznih instrumenata te mjernih i kontrolnih instrumenata 392 Proizvodnja medicinsko-kirurških instrumenata i opreme te ortopedskih pomagala (osim ortopedске obuće) 393 Proizvodnja fotografske i optičke opreme 394 Proizvodnja i popravak ručnih i drugih satova 395 Proizvodnja dragulja i plemenitih metala 396 Proizvodnja i popravak glazbenih instrumenata 397 Proizvodnja igara, igračaka, sportske i atletičarske opreme 399 Druge proizvodne industrije</p>			
<p>Glavna skupina</p>	<p>40 Građevina 400 Građevinarstvo (ne-specijalizirano); rušenje 401 Izgradnja zgrada (stambenih ili drugih) 402 Građevinarstvo: izgradnja cesta, mostova, željezničkih pruga itd. 403 Montaža 404 Dekoriranje i završni radovi</p>			
<p>2. Direktiva 68/366/EEZ</p>				
<p>Glavna skupina</p>	<p>20A 200 Industrija za proizvodnju životinjskih i biljnih masti i ulja 20B Prehrambena industrija (osim industrije pića) 201 Klaonice, priprema i konzerviranje mesa 202 Industrija mlijeka i mliječnih proizvoda 203 Konzerviranje voća i povrća 204 Konzerviranje ribe i drugih plodova mora 205 Proizvodnja mlinarskih proizvoda 206 Proizvodnja pekarskih proizvoda, uključujući dvopek i prepečenac 207 Industrija šećera 208 Proizvodnja kaka, čokolade i slatkiša 209 Proizvodnja različitih prehrambenih proizvoda</p>			
<p>Glavna skupina</p>	<p>21 Industrija pića 211 Proizvodnja etilnog alkohola fermentacijom, proizvodnja kvasca i alkoholnih pića 212 Proizvodnja vina i drugih alkoholnih pića bez slada 213 Varenje piva i proizvodnja slada 214 Industrija bezalkoholnih pića i gazirane vode</p>			

<p>prije 30 304</p>	<p>Proizvodnja gumenih proizvoda, plastičnih materijala, umjetnih i sintetičnih vlakana te proizvoda od škroba Proizvodnja proizvoda od škroba</p>			
<p>3. Direktiva 82/489/EEZ</p>				
<p>prije 855 Frizerski saloni (isključujući usluge pedikure i strukovne škole za kozmetičare)</p>				
<p>Lista II.</p>				
<p>Glavne skupine iz direktiva 75/368/EEZ, 75/369/EEZ i 82/470/EEZ</p>				
<p>1. Direktiva 75/368/EEZ (djelatnosti iz članka 5. stavka 1.)</p>				
<p>prije Ribolov</p>				
<p>04</p>	<p>043 Ribolov na kopnenim vodama</p>			
<p>prije Proizvodnja transportne opreme</p>				
<p>38</p>	<p>381 Izgradnja i popravak brodova</p>			
	<p>382 Proizvodnja željezničke opreme</p>			
	<p>386 Proizvodnja zrakoplova (uključujući opremu prostora)</p>			
<p>prije Aktivnosti povezane s transportom i druge aktivnosti koje nisu povezane s transportom a spadaju u sljedeće</p>				
<p>71</p>	<p>skupine:</p>			
	<p>prije Usluga spavaćih kola i vagon-restorana; održavanje željezničkog voznog parka u hangarima; čišćenje</p>			
	<p>711 vagona</p>			
	<p>prije Održavanje voznog parka za gradski, prigradski i međugradski putnički promet</p>			
	<p>712</p>			
	<p>prije Održavanje voznog parka za ostale oblike kopnenog putničkog prometa (kao što su automobili,</p>			
	<p>713 autobusi, taksiji)</p>			
	<p>prije Rad i održavanje pomoćnih službi za cestovni promet (kao što su ceste, tuneli i naplatne postaje,</p>			
	<p>714 skladišta robe, parkirališta, hangari za autobuse i tramvaje)</p>			
	<p>Prije Aktivnosti povezane s transportom kopnenim vodama (kao što su rad i održavanje vodenih putova,</p>			
	<p>716 luka i drugih objekata za transport kopnenim vodama; usluge tegljenja i navođenja u lukama,</p>			
	<p>postavljanje plutača, utovar i istovar plovila i druge slične aktivnosti kao što su spašavanje brodova,</p>			
	<p>tegljenje i rad spremišta za čamce)</p>			
<p>73</p>	<p>Komunikacije: poštanske usluge i telekomunikacije</p>			

<p>Prije Osobne usluge</p> <p>85 854 Praonice rublja i usluge pranja rublja, kemijsko čišćenje i bojanje prije Fotografski ateljei: portreti i komercijalno fotografiranje, osim novinarskih fotografa 856 prije Osobne usluge koje nisu nigdje drugdje klasificirane (samo održavanje i čišćenje zgrada ili boravišnih 859 prostora)</p> <p>2. Direktiva 75/369/EEZ (članak 6.: kada se djelatnost smatra industrijskom ili maloobrtničkom)</p> <p>Sljedeće pokretne djelatnosti:</p> <p>(a) kupovina i prodaja robe:</p> <ul style="list-style-type: none"> —kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612), —na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama; <p>(b) djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.</p> <p>3. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavci 1. i 3.)</p> <p>Ove djelatnosti uključuju posebno:</p> <ul style="list-style-type: none"> —organiziranje, ponudu za prodaju i prodaju, izravno ili komisiono, pojedinačno ili skupno putovanja ili boravka (prijevoz, smještaj, hrana, izleti itd.), bez obzira na razloge putovanja (članak 2. točka (B) (a)), —posredovanje između ponuđača različitih metoda transporta i osoba koje otpremaju ili primaju robu, ili obavljanje srodnih djelatnosti: <ul style="list-style-type: none"> (aa) sklapanjem ugovora s prijevoznikom u ime naručitelja; (bb) izborom načina transporta, poduzeća i rute koji se smatraju najpovoljnijim za naručitelja; (cc) organiziranjem tehničkih aspekata transporta (npr. pakiranje potrebno za prijevoz); izvođenjem različitih poslova povezanih s transportom (npr. osiguravanje zaliha leda za rashladna kola); (dd) obavljanjem formalnosti povezanih s transportom, kao što je priprema teretnog lista; sabiranjem i raspršivanjem pošiljaka; (ee) koordiniranjem različitih faza transporta, osiguravanjem tranzita, ponovne otpreme, prekrcaja i drugih završnih radnji; 			
--	--	--	--

(ff)organiziranjem vozarine i prijevoznika te prijevoznih sredstava za osobe koje otpremaju robu ili je primaju:

- procjena transportnih troškova i provjera detaljnih obračuna,
- poduzimanje određenih privremenih ili trajnih mjera u ime i za račun broдача ili pomorskog prijevoznika (s lučkim vlastima, trgovcima brodskih potrepština itd.).

(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(a), (b) i (d)).

Popis III.

Direktive 64/222/EEZ, 68/364/EEZ, 68/368/EEZ, 75/368/EEZ, 75/369/EEZ, 70/523/EEZ i 82/470/EEZ

1. Direktiva 64/222/EEZ

- 1.Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini, osim veletrgovine medicinskih i farmaceutskih proizvoda, toksičnih proizvoda i patogenih supstanci te ugljena (prijašnja skupina 611).
- 2.Profesionalne djelatnosti posrednika, kojeg je jedna ili više osoba ovlastila i uputila da u njihovo ime i za njihov račun pregovara ili sklapa trgovačke poslove.
- 3.Profesionalne djelatnosti posrednika koji, iako nema takvih trajnih uputa, povezuje osobe koje žele izravno međusobno sklapati poslove, organizira njihove trgovačke poslove ili pomaže pri njihovom izvođenju.
4. Profesionalne djelatnosti posrednika koji samostalno sklapa trgovačke poslove za druge.
5. Profesionalne djelatnosti posrednika koji za druge obavlja veleprodaju putem dražbe.
6. Profesionalne djelatnosti posrednika koji pribavlja narudžbe hodajući od vrata do vrata.
- 7.Obavljanje usluga posrednika, kao profesionalne djelatnosti, kojeg zapošljava jedno ili više trgovačkih, industrijskih ili malo-obrtničkih poduzeća.

2. Direktiva 68/364/EEZ)

Prijašnja ISIC skupina 612: Maloprodaja

Isključene djelatnosti:

- 012 Davanje poljoprivrednih strojeva u najam
- 640 Nekretnine, davanje imanja u najam
- 713 Davanje automobila, kočija i konja u najam
- 718 Davanje željezničkih vagona i kola u najam

<p>839 Davanje strojeva u najam poslovnim poduzećima</p> <p>841 Rezerviranje sjedala u kinematografima i davanje kinematografskih filmova u najam</p> <p>842 Rezerviranje kazališnih sjedala i davanje kazališne opreme u najam</p> <p>843 Iznajmljivanje čamaca, bicikala i automata za igre ili igre na sreću</p> <p>853 Iznajmljivanje opremljenih soba</p> <p>854 Iznajmljivanje oprane posteljine</p> <p>859 Iznajmljivanje odjeće</p> <p>3. Direktiva 68/368/EEZ</p> <p>Prijašnja ISIC glavna skupina 85</p> <p>1. Restorani, kavane, taverne i druga mjesta gdje se jede i pije (ISIC skupina 852).</p> <p>2. Hoteli, prenoćišta, kampovi i druga mjesta za smještaj (ISIC skupina 853).</p> <p>4. Direktiva 75/368/EEZ (članak 7.)</p> <p>prije Banke i druge financijske ustanove</p> <p>62 prije Poduzeća za kupovinu patenta i licenciranje 620</p> <p>prije Prijevoz</p> <p>71 prije Cestovni putnički prijevoz, isključujući prijevoz motornim vozilima 713</p> <p>719 prije Cjevovodni transport tekućeg ugljikovodika i drugih tekućih kemijskih proizvoda</p> <p>prije Javne usluge</p> <p>82 827 Knjižnice, muzeji, botanički i zoološki vrtovi</p> <p>prije Rekreativne usluge</p> <p>84 843 Rekreativne usluge koje nisu drugdje klasificirane:</p> <p>—Sportske aktivnosti (sportski tereni, organiziranje sportskih događaja itd.) osim aktivnosti sportskih instruktora</p> <p>— Igre (konjušnice trkaćih konja, površine za igre, utrke itd.)</p> <p>— Druge rekreativne usluge (cirkusi, zabavni parkovi i druga zabavišta)</p> <p>Osobne usluge</p>			
--	--	--	--

<p>prije 851</p> <p>prije 855</p> <p>prije 859</p> <p>prije 85</p>	<p>Usluge za kućanstvo</p> <p>Kozmetički saloni i usluge manikiranja, isključujući usluge pedikera i stručne škole za osposobljavanje kozmetičara i frizera</p> <p>Osobne usluge koje nisu drugdje klasificirane, osim sportskih i paramedicinskih masera i gorskih vodiča, podijeljene u sljedeće skupine:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Dezinfekcija i kontrola nametnika — Iznajmljivanje odjeće i skladištenje — Ženidbene agencije i slične usluge — Astrologija, pricanje sudbine i slično — Sanitarne usluge i srodne djelatnosti — Pogrebne usluge i održavanje groblja — Putni pratitelji i turistički vodiči-prevoditelji 			
<p>5. Direktiva 75/369/EEZ (članak 5.)</p> <p>Sljedeće pokretne djelatnosti:</p> <p>(a) kupovina i prodaja robe:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612), — na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama.; <p>(b) djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.</p> <p>6. Direktiva 70/523/EEZ</p> <p>Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini ugljena i djelatnosti posrednika u trgovini ugljenom (prijašnja skupina 6112 nomenklature ISIC).</p> <p>7. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavak 2.)</p> <p>(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(c) i (e), točki (B) (b), točki (C) i točki (D)).</p>				

<p>Ove djelatnosti uključuju posebno:</p> <ul style="list-style-type: none"> — davanje u najam željezničkih kola ili vagona za prijevoz osoba ili roba, — obavljanje posredništva u prodaji, kupnji ili iznajmljivanju brodova, — organiziranje, pregovaranje i sklapanje ugovora za prijevoz emigranata, — primanje svih deponiranih predmeta i roba, pod carinskim nadzorom ili ne, u ime deponenta u skladištima, skladištima namještaja, hladnjačama, silosima itd., — pribavljanje potvrde o deponiranim predmetima ili robama za deponenta, — osiguravanje tora, hrane za životinje i prodajnih prstena za stoku koja je privremeno smještena dok čeka na prodaju ili dok je u tranzitu na tržište ili s njega, — provođenje pregleda ili tehničke ocjene motornih vozila, — mjerenje, vaganje i kalibriranje roba. 																		
<p>PRILOG V.</p> <p>Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>V.1. DOKTOR MEDICINE</p> <p>5.1.1. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika s osnovnom medicinskom osposobljenosti</p> <table border="0" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;">Država</th> <th style="text-align: left;">Dokaz o formalnoj osposobljenosti</th> <th style="text-align: left;">Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama</th> <th style="text-align: left;">Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama</th> <th style="text-align: left;">Referentni datum</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="vertical-align: top;">België/Belgique/Belgien</td> <td style="vertical-align: top;">Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine</td> <td style="vertical-align: top;">—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap</td> <td style="vertical-align: top;">Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama</td> <td style="vertical-align: top;">20. prosinca 1976.</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">Česká republika</td> <td style="vertical-align: top;">Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné</td> <td style="vertical-align: top;">Lékařská fakulta univerzity v České republice</td> <td style="vertical-align: top;">—Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce</td> <td style="vertical-align: top;">1. svibnja 2004.</td> </tr> </tbody> </table>	Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum	België/Belgique/Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	20. prosinca 1976.	Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné	Lékařská fakulta univerzity v České republice	—Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. svibnja 2004.			
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum														
België/Belgique/Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	20. prosinca 1976.														
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné	Lékařská fakulta univerzity v České republice	—Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. svibnja 2004.														

Danmark	lékařství (doktor medicíny, MUDr.) Bevis for bestået lægevidenskabelig Embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	—Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og —Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. prosinca 1976.		
Deutschland	—Zeugnis über die Ärztliche Prüfung —Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. prosinca 1976.		
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. svibnja 2004.		
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	—Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου,		1. siječnja 1981.		

España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	—Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου —Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una Universidad		1. siječnja 1986.		
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. prosinca 1976.		
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinca 1976.		
Italia	Diploma di laurea in medicina e Chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. prosinca 1976.		
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. svibnja 2004.		
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. svibnja 2004.		
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymejimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. svibnja 2004.		
Luxembourg,	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. prosinca 1976.		
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. svibnja 2004.		

Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- cina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Certifikat ta' registrazzjoni mahrug mill-Kunsill Mediku	1. svibnja 2004.			
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. prosinca 1976.			
Österreich	1.Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2.Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1.Medizinische Fakultät einer Universität 2.Österreichische Ärztekammer		1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1.Akademia Medyczna 2.Uniwersytet Medyczny 3.Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. svibnja 2004.			
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. siječnja 1986.			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor	Univerza		1. svibnja 2004.			

Slovensko	medicine/doktorica medicine” Vysokoškolský diplom Vysoká škola o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)			1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Lääketieteen liseniaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto —Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. siječnja 1994.		
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinca 1976.		
5.1.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika specijalista						
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje kvalifikacije	Referentni datum			
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.			
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. svibnja 2004.			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. prosinca 1976.			

Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. prosinca 1976.			
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. siječnja 1981.			
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. siječnja 1986.			
France	1.Certificat d'études spéciales de médecine 2.Attestation de médecin spécialiste qualifié 3.Certificat d'études spéciales de médecine 4.Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. prosinca 1976.			
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. prosinca 1976.			
Italia	Diploma di medico specialista	Universita	20. prosinca 1976.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Latvija	„Sertifikats”—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedriba Latvijas Arstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			

Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.			
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Certifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.			
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	—Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst —Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. prosinca 1976.			
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. siječnja 1986.			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin liiopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. siječnja 1994.			

Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. prosinca 1976.			
5.1.3. Nazivi tečajeva osposobljavanja za specijalizacije u medicini						
Država	Anesteziologija	Opća kirurgija				
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina				
	Naziv	Naziv				
België/Belgique/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde				
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie				
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme				
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie				
Eesti	Anestesiologia	Üldkirurgia				
Ελλάς	Ανασθησιολογία	Χειρουργική				
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo				
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale				
Ireland	Anaesthesia	General surgery				
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale				
Κύπρος	Ανασθησιολογία	Γενική Χειρουργική				
Latvija	Anesteziologija un reanimatologija	Kirurgija				
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija				
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale				
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet				
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Generali				
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde				
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie				
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna				
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral				

Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija			
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia			
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi			
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi			
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery			
Država	Neurokirurgija	Porodništvo i ginekologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde			
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví			
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og frdselshjælp			
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe			
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia			
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία			
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología			
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique			
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology			
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia			
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία			
Latvija	Neirokirurgija	Ginekologija un dzemdniecība			
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija			
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique			
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat			
Malta	Newrokirurgija	Ostetricja u Ginekologija			
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie			
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe			
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia			
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia			

Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo			
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodnictvo			
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar			
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi			
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology			
Država	Opća (interna) medicina	Oftalmologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie			
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie			
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme			
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde			
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia			
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία			
España	Medicina interna	Oftalmología			
France	Médecine interne	Ophthalmologie			
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery			
Italia	Medicina interna	Oftalmologia			
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία			
Latvija	Internā medicīna	Oftalmologija			
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija			
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie			
Magyarország	Belgyógyászat	Szemésze			
Malta	Medicina Interna	Oftalmologija			
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde			
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie			
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka			
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia			
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija			
Slovensko	Vnútrošné lekárstvo	Oftalmológia			
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar			

Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)			
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology			
Država	Otorinolaringologija	Pedijatrija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie			
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství			
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller ðre-nðse-halssygdomme	Pédiatri eller sygdomme hos børn			
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin			
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria			
Ελλάς	.τορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική			
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas			
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie			
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics			
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria			
Κύπρος	.τορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική			
Latvija	Otolaringologija	Pedijatrija			
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos			
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie			
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat			
Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija			
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde			
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde			
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria			
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria			
Slovenija	Otorinolaringologija	Pedijatrija			
Slovensko	Otorinolaringologija	Pediatria			
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar			
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin			

United Kingdom Država	Otolaryngology Pulmologija	Paediatrics Urologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Pneumologie	Urologie			
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie			
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme			
Deutschland	Pneumologie	Urologie			
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia			
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία			
España	Neumología	Urología			
France	Pneumologie	Urologie			
Ireland	Respiratory medicine	Urology			
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia			
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία			
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija			
Lietuva	Pulmonologija	Urologija			
Luxembourg	Pneumologie	Urologie			
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia			
Malta	Medicina Respiratorja	Urologija			
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie			
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie			
Polska	Choroby płuc	Urologia			
Portugal	Pneumologia	Urologia			
Slovenija	Pnevmologija	Urologija			
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia			
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi			
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi			
United Kingdom Država	Respiratory medicine Ortopedija	Urology Patološka anatomija			

	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopädische heilkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie			
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie			
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vévs- og celleundersøgelser			
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie			
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia			
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική			
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica			
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques			
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology			
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica			
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία			
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija			
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija			
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique			
Magyarország	Ortopédia	Patológia			
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatologija			
Nederland	Orthopedie	Pathologie			
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie			
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia			
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica			
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija			
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia			
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi			
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi			
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology			
Država	Neurologija	Psihijatrija			

	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie			
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie			
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri			
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie			
Eesti	Neuroloogia	Psihhiaatria			
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική			
España	Neurología	Psiquiatría			
France	Neurologie	Psychiatrie			
Ireland	Neurology	Psychiatry			
Italia	Neurologia	Psichiatria			
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική			
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija			
Lietuva	Neurologija	Psihiatrija			
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie			
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria			
Malta	Newrologija	Psikjatrija			
Nederland	Neurologie	Psychiatrie			
Österreich	Neurologie	Psychiatrie			
Polska	Neurologia	Psychiatria			
Portugal	Neurologia	Psiquiatría			
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija			
Slovensko	Neurológia	Psychiatria			
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri			
Sverige	Neurologi	Psykiatri			
United Kingdom	Neurology	General psychiatry			
Država	Dijagnostička radiologija	Radioterapija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			

Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie			
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie			
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelser	Onkologi			
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie			
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia			
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία			
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica			
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique			
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology			
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia			
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία			
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija			
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija			
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie			
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia			
Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija			
Nederland	Radiologie	Radiotherapie			
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie – Radioonkologie			
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna			
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia			
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija			
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia			
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar			
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)			
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology			
Država	Plastična kirurgija	Klinička biologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie			

Česká republika	Plastická chirurgie			
Danmark	Plastikkirurgi			
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie			
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin		
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος		
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos		
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale		
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery			
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica		
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική			
Latvija	Plastiska kirurgija			
Lietuva	Plastine ir rekonstrukcine chirurgija	Laboratorine medicina		
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique		
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika		
Malta	Kirurgija Plastika			
Nederland	Plastische Chirurgie			
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie		
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna		
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica		
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija			
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína		
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi			
Sverige	Plastikkirurgi			
United Kingdom	Plastic surgery			
Država	Mikrobiologija-bakteriologija	Biokemija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien				
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie		
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi		

Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin			
Eesti					
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία				
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica			
France					
Ireland	Microbiology	Chemical pathology			
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica			
Κύπρος	Μικροβιολογία				
Latvija	Mikrobiologija				
Lietuva					
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique			
Magyarország	Orvosi mikrobiológia				
Malta	Mikrobijologija	Patologija Kimika			
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie			
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik			
Polska	Mikrobiologia lekarska				
Portugal					
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija			
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia			
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi			
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi			
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology			
Država	Imunologija	Torakalna kirurgija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (1)			
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie			

Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme			
Deutschland		Thoraxchirurgie			
Eesti		Torakaalkirurgia			
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος			
España	Immunología	Cirurgía torácica			
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire			
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery			
Italia		- Chirurgia toracica; Cardiochirurgia			
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος			
Latvija	Imunologija	Torakālā ķirurgija			
Lietuva		Krutines chirurgija			
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique			
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkasebészet			
Malta	Immunologija	Kirurgija Kardjo-Toracika			
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie			
Österreich	Immunologie				
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej			
Portugal		Cirurgia cardiotorácica			
Slovenija		Torakalna kirurgija			
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia			
Suomi/Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi			
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi			
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery			
Datumi stavljanja izvan Država	snage u smislu članka 27. stavka 3.: Pedijatrijska kirurgija	Vaskularna kirurgija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv			
België/Belgique/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (2)			
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie			

Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme			
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie			
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia			
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική			
España	Cirurgía pediátrica	Angiología y cirugía vascular			
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire			
Ireland	Paediatric surgery				
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare			
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων			
Latvija	Bernu kirurgija	Asinsvadu ķirurgija			
Lietuva	Vaiku chirurgija	Kraujagysliu chirurgija			
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire			
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet			
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari			
Nederland					
Österreich	Kinderchirurgie				
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa			
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular			
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija			
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia			
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi			
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi				
United Kingdom	Paediatric surgery				
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Kardiologija	Gastroenterologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie			
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie			
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme			

Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie			
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia			
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία			
España	Cardiología	Aparato digestivo			
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie			
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology			
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia			
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία			
Latvija	Kardioloģija	Gastroenterologija			
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija			
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie			
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia			
Malta	Kardjologija	Gastroenterologija			
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten			
Österreich					
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia			
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia			
Slovenija		Gastroenterologija			
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia			
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi			
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi			
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology			
Država	Reumatologija	Opća hematologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Rhumathologie/reumatologie				
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství			
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme			
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie			
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia			

Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία			
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia			
France	Rhumatologie				
Ireland	Rheumatology)	Haematology (clinical and laboratory)			
Italia	Reumatologia	Ematologia			
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία			
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija			
Lietuva	Reumatologija	Hematologija			
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie			
Magyarország	Reumatológia	Haematológia			
Malta	Rewmatologija	Ematologija			
Nederland	Reumatologie				
Österreich					
Polska	Reumatologia	Hematologia			
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia			
Slovenija					
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia			
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi			
Sverige	Reumatologi	Hematologi			
United Kingdom	Rheumatology	Haematology			
Država	Endokrinologija	Fizioterapija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie			
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína			
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme				
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin			
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria			

Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση			
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación			
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles			
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus				
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione			
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση			
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija			
		Fizikālā medicīna			
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija			
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles			
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia			
Malta	Endokrinoloģija u Dijabete				
Nederland		Revalidatiegeneeskunde			
Österreich		Physikalische Medizin			
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna			
Portugal	Endocrinologia	— Fisiatria			
		— Medicina física e de reabilitação			
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina			
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia			
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri			
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin			
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus				
Država	Neuropsihijatrija	Dermatovenerologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neuropsychiatrie (3)	Dermato-vénérologie/Dermato-venerologie			
Česká republika		Dermatovenerologie			
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme			

Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten			
Eesti		Dermatoveneroloogia			
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία			
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología			
France	Neuropsychiatrie (4)	Dermatologie et vénéréologie			
Ireland					
Italia	Neuropsychiatria (5)	Dermatologia e venerologia			
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία			
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija			
Lietuva		Dermatovenerologija			
Luxembourg	Neuropsychiatrie (6)	Dermato-vénéréologie			
Magyarország		Bőrgyógyászat			
Malta		Dermato-venerejologija			
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (7)	Dermatologie en venerologie			
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten			
Polska		Dermatologia i wenerologia			
Portugal		Dermatovenerologia			
Slovenija		Dermatovenerologija			
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia			
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi			
Sverige		Hud- och könssjukdomar			
United Kingdom					
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Radiologija	Dječja psihijatrija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie			
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie			
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri			

Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und - psychotherapie			
Eesti					
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική			
España	Electrorradiología				
France	Electro-radiologie (8)	Pédo-psychiatrie			
Ireland	Radiology (9)	Child and adolescent psychiatry			
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile			
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική			
Latvija		Bērnu psihiatrija			
Lietuva		Vaiķu ir paaugļu psihiatrija			
Luxembourg	Électroradiologie (10)	Psychiatrie infantile			
Magyarország	Radiológia	Gyermekek-és ifjúságpszichiátria			
Malta					
Nederland	Radiologie (11)				
Österreich	Radiologie				
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży			
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria			
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija			
Slovensko		Detská psychiatria			
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri			
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri			
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Gerijatrija	Nefrologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Geriatric	Nefrologie			
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme			
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie			

Eesti		Nefrologia			
Ελλάς		Νεφρολογία			
España	Geriatría	Nefrología			
France		Néphrologie			
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology			
Italia	Geriatría	Nefrologia			
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία			
Latvija		Nefroloģija			
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija			
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie			
Magyarország	Geriatría	Nefrológia			
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija			
Nederland	Klinische geriatrie				
Österreich					
Polska	Geriatría	Nefrologia			
Portugal		Nefrologia			
Slovenija		Nefrologija			
Slovensko	Geriatría	Nefrológia			
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi			
Sverige	Geriatrík	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)			
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine			
Država	Zarazne bolesti	Medicina u zajednici			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie			
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin			
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen			
Eesti	Infektsioonhaigused				
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική			
España		Medicina preventiva y salud pública			
France		Santé publique et médecine sociale			

Ireland	Infectious diseases	Public health medicine			
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva			
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομία/Κοινωνική Ιατρική			
Latvija	Infektologija				
Lietuva	Infektologija				
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique			
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan			
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika			
Nederland		Maatschappij en gezondheid			
Österreich		Sozialmedizin			
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia			
Portugal	Infeciologia	Saúde pública			
Slovenija	Infektologija	Javno zdravlje			
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo			
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveystiete/Ålsovård			
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin			
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine			
Država	Farmakologija	Medicina rada			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde			
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství			
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin			
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin			
Eesti					
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας			
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo			
France		Médecine du travail			
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine			
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro			
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας			
Latvija		Arodslimības			

Lietuva		Darbo medicina			
Luxembourg		Médecine du travail			
Magyarország	Klinikai farmakológia (üzemorstvan)	Foglalkozás-orvostan			
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapevtika	Medicina Okkupazzjonali			
Nederland		—Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde			
		—Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde			
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin			
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy			
Portugal		Medicina do trabalho			
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa			
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo			
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsövård			
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin			
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine			
Država	Alergologija	Nuklearna medicina			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde			
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína			
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin			
Deutschland		Nuklearmedizin			
Eesti					
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική			
España	Alergología	Medicina nuclear			
France		Médecine nucléaire			
Ireland					
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare			
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική			

Latvija	Alergoloģija			
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija			
Luxembourg		Médecine nucléaire		
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)		
Malta		Medicina Nukleari		
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde		
Österreich		Nuklearmedizin		
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna		
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear		
Slovenija		Nuklearna medicina		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína		
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin		
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin		
United Kingdom		Nuclear medicine		
Država	Maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko osposobljavanje)			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv			
België/Belgique/Belgien				
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie			
Danmark				
Deutschland				
Eesti				
Ελλάς				
España	Cirugía oral y maxilofacial			
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie			
Ireland				
Italia	Chirurgia maxillo-facciale			
Κύπρος				
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija			
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija			
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale			

Magyarország	Szájsebészet			
Malta				
Nederland				
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie			
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa			
Portugal	Cirurgia maxilo-facial			
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija			
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia			
Suomi/Finland				
Sverige				
United Kingdom				
Država	Biolóška hematologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv			
België/Belgique/Belgien				
Česká republika				
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (12)			
Deutschland				
Eesti				
Ελλάς				
España				
France	Hématologie			
Ireland				
Italia				
Κύπρος				
Latvija				
Lietuva				
Luxembourg	Hématologie biologique			
Magyarország				
Malta				
Nederland				
Österreich				
Polska				

Portugal	Hematologia clinica			
Slovenija				
Slovensko				
Suomi/Finland				
Sverige				
United Kingdom				
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Dentalna medicina	Dermatologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien				
Česká republika				
Danmark				
Deutschland				
Eesti				
Ελλάς				
España	Estomatología			
France	Stomatologie			
Ireland		Dermatology		
Italia	Odontostomatologia (13)			
Κύπρος				
Latvija				
Lietuva				
Luxembourg	Stomatologie			
Magyarország				
Malta		Dermatologija		
Nederland				
Österreich				
Polska				
Portugal	Estomatologia			
Slovenija				
Slovensko				

Suomi/Finland				
Sverige				
United Kingdom			Dermatology	
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Venerologija		Tropska medicina	
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	
	Naziv		Naziv	
België/Belgique/Belgien				
Česká republika				
Danmark				
Deutschland				
Eesti				
Ελλάς				
España				
France				
Ireland	Genito-urinary medicine		Tropical medicine	
Italia			Medicina tropicale	
Κύπρος				
Latvija				
Lietuva				
Luxembourg				
Magyarország			Trópusi betegségek	
Malta	Medicina Uro-genitali			
Nederland				
Österreich			Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene	
Polska			Medycyna transportu	
Portugal			Medicina tropical	
Slovenija				
Slovensko			Tropická medicína	
Suomi/Finland				
Sverige				
United Kingdom	Genito-urinary medicine		Tropical medicine	

Država	Gastroenterološka kirurgija	Traumatologija i hitna medicina			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (14)				
Česká republika		Traumatologie			
		Urgentní medicína			
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme				
Deutschland	Visceralchirurgie				
Eesti					
Ελλάς					
España	Cirugía del aparato digestivo				
France	Chirurgie viscérale et digestive				
Ireland		Emergency medicine			
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente				
Κύπρος					
Latvija					
Lietuva	Abdominaline chirurgija				
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique				
Magyarország		Traumatológia			
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza			
Nederland					
Österreich					
Polska		Medycyna ratunkowa			
Portugal					
Slovenija	Abdominalna kirurgija				
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia			
		Urgentná medicína			

Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi			
Sverige				
United Kingdom		Accident an emergency medicine		
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Klinička neurofiziologija	Oralna i maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko i osposobljavanje doktora dentalne medicine (15))		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichts chirurgie		
Česká republika				
Danmark	Klinisk neurofysiologi			
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie		
Eesti				
Ελλάς				
España	Neurofisiología clínica			
France				
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery		
Italia				
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική		
Latvija				
Lietuva				
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale		
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet		
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wicc		
Nederland				
Österreich				
Polska				
Portugal				
Slovenija				

Slovensko				
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi		
Sverige	Klinisk neurofysiologi			
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery		
5.1.4. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika opće prakse				
Država	Dokazi o formalnoj osposobljenosti	Profesionalni naziv	Referentni datum	
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. prosinca 1994.	
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. svibnja 2004.	
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. prosinca 1994.	
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.	
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. prosinca 1994.	
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. prosinca 1994.	
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. prosinca 1994.	
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. prosinca 1994.	

Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. prosinca 1994.			
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. svibnja 2004.			
Latvija	Gimenes arsta sertifikats	Gimenes (visparejas prakses) arsts	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymejimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31. prosinca 1994.			
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. svibnja 2004.			
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. svibnja 2004.			
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst	Huisarts	31. prosinca 1994.			
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.			
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. svibnja 2004.			
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. prosinca 1994.			
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1. svibnja 2004.			

Suomi/Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. prosinca 1994.			
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. prosinca 1994.			
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. prosinca 1994.			
V.2. MEDICINSKA SESTRA ZA OPĆU ZDRAVSTVENU NJEGU						
5.2.1. Program osposobljavanja medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu						
Osposobljavanje na temelju kojeg se stječe formalna osposobljenost medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu sastoji se od sljedećih dijelova.						
A. Teoretska obuka						
a. Zdravstvena njega:						
— Priroda i etika struke						
— Opća načela zdravlja i njege						
— Načela njege u odnosu na:						
— opću i specijalističku medicinu						
— opću i specijalističku kirurgiju						
— njegu djece i pedijatriju						
— njegu roditelja						
— mentalno zdravlje i psihijatriju						
— njegu starijih i gerijatriju						
b. Osnovni predmeti:						
— Anatomija i fiziologija						
— Patologija						

<ul style="list-style-type: none"> — Bakteriologija, virologija i parazitologija — Biofizika, biokemija i radiologija — Dijetetika — Higijena — preventivna medicina — zdravstveno obrazovanje — Farmakologija <p>c. Društveni predmeti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Sociologija — Psihologija — Načela administracije — Načela poučavanja — Socijalno i zdravstveno zakonodavstvo — Pravni aspekti njege <p>B. Klinička obuka</p> <ul style="list-style-type: none"> — Zdravstvena njega u odnosu na: <ul style="list-style-type: none"> — opću i specijalističku medicinu — opću i specijalističku kirurgiju — njegu djece i pedijatriju — njegu roditelja — mentalno zdravlje i psihijatriju — njegu starijih i gerijatriju — njegu u kući <p>Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.</p> <p>Teoretska obuka se mora vrednovati i koordinirati s kliničkom obukom, tako da se znanja i vještine navedene u ovom Prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.</p> <p>5.2.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu</p>			
--	--	--	--

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Profesionalni naziv	Referenčni datum			
België/Belgique/Belgien	—Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/ Diplôme d’infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) —Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d’infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-flegerin) —Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d’hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	—De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d’enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	—Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) —Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29. lipnja 1979.			
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), pračeno sljedećom potvrdom: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1. svibnja 2004.			

	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), praceno sljedečom potvrdom: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená 2. Všeobecný ošetrovatel nebo uznaná státem			
Danmark	Eksamensbevis efter gennemfirt sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. lipnja 1979.	
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29. lipnja 1979.	
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολο-γικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευ-τικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουρ- γείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής ,Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσο- κόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1. siječnja 1981.	

	Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6.Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	6.ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων			
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. siječnja 1986.	
France	—Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) —Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999.	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29. lipnja 1979.	
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	20. lipnja 1979.	
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. lipnja 1979.	
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. svibnja 2004.	
Latvija	1.Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2.Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. svibnja 2004.	
Lietuva	1.Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios	1. Universitetas	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. svibnja 2004.	

	<p>praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją</p> <p>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją</p>	2. Kolegija			
Luxembourg	<p>—Diplôme d'Etat d'infirmier</p> <p>—Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué</p>	<p>Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports</p>	Infirmier	29. lipnja 1979.	
Magyarország	<p>1. Ápoló bizonyítvány</p> <p>2. Diplomás ápoló oklevél</p> <p>3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél</p>	<p>1. Iskola</p> <p>2. Egyetem/főiskola</p> <p>3. Egyetem</p>	Ápoló	1. svibnja 2004.	
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji talinfermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. svibnja 2004.	
Nederland	<p>1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A</p> <p>2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige)</p> <p>3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)</p>	<p>1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie</p> <p>2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie</p> <p>3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie</p>	Verpleegkundige	29. lipnja 1979.	

Österreich	4.Diploma berufsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4	4.Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling			
	5.Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	5.Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling			
Polska	1.Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger”	1.Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege	—Diplomierte Krankenschwester —Diplomierter Krankenpfleger	1. siječnja 1994.	
	2.Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger”	2.Allgemeine Krankenpflegeschule			
	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Instytucja za visoko obrazovanje koju priznaju nadležna tijela)	Pielegniarka	1. svibnja 2004.	
Portugal	1.Diploma do curso de enfermagem geral	1. Escolas de Enfermagem	Enfermeiro	1. siječnja 1986.	
	2.Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem	2.Escolas Superiores de Enfermagem			

Slovenija	3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores Saúde 1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1. svibnja 2004.		
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatel'stva” („Mgr.”) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatel'stva” („Bc.”) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola	Sestra	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	1 Sairaanhoidajan . tutkinto/Sjukskötarexamen 2 Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkimus into sairaanhoidajan (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1 Terveystieteiden oppilaitokset/Hälsovårdsläroanstalter 2 Ammattikorkeakoulut/Yrkes högskolor	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1. siječnja 1994.		
Sverige	Sjukskötarskeexamen	Universitet eller högskola	Sjukskötarska	1. siječnja 1994.		

United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. lipnja 1979.			
V.3. DOKTOR DENTALNE MEDICINE							
5.3.1. Program studija za doktore dentalne medicine							
Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora dentalne medicine uključuje najmanje sljedeće predmete. Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.							
A. Osnovni opredmeti							
<ul style="list-style-type: none"> — Kemija — Fizika — Biologija 							
B. Medicinsko-biološki predmeti i opći medicinski predmeti							
<ul style="list-style-type: none"> — Anatomija — Embriologija — Histologija, uključujući citologiju — Fiziologija — Biokemija (ili fiziološka kemija) — Patološka anatomija — Opća patologija — Farmakologija — Mikrobiologija — Higijena — Preventivna medicina i epidemiologija 							

- Radiologija
- Fizioterapija
- Opća kirurgija
- Opća medicina, uključujući pedijatriju
- Otorinolaringologija
- Dermatovenerologija
- Opća psihologija – psihopatologija – neuropatologija
- Anesteziologija

C. Predmeti izravno povezani sa dentalnom medicinom

- Dentalna protetika
- Dentalni materijali i oprema
- Konzervativna dentalna medicina
- Preventivna dentalna medicina
- Anesteziologija i sedacija
- Specijalna kirurgija
- Specijalna patologija
- Klinička praksa
- Pedodontologija
- Ortodontologija
- Parodontologija
- Dentalna radiologija
- Dentalna okluzija i funkcija čeljusti
- Strukovno organiziranje, etika i zakonodavstvo
- Socijalni aspekti prakse dentalne medicine

5.3.2. Dokaz o osnovnoj formalnoj osposobljenosti za doktore dentalne medicine

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Profesionalni naziv	Referentni i Datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme de licencié en science dentaire	—De universiteiten/Les universités		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28. siječnja 1980.

		—De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. svibnja 2004.	
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen og odontologisk kandidatexamen)	Tandlægehjškolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. siječnja 1980.	
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. siječnja 1980.	
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1. siječnja 1981.	

España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. siječnja 1986.			
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. siječnja 1980.			
Ireland	—Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) —Bachelor of Dental Surgery (BDS) —Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities —Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist —Dental practitioner — Dental surgeon	28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. siječnja 1980.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. svibnja 2004.			
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” —	Zobārsts	1. svibnja 2004.			

			kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā			
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktā gydytojo odontologo kvalifikāciju	Universitetas	Internatūros pažymejimas, nurodantis suteiktā gydytojo odontologo profesionālo kvalifikāciju	Gydytojas odontologas	1. svibnja 2004.	
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. siječnja 1980.	
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. svibnja 2004.	
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. svibnja 2004.	
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. siječnja 1980.	

Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1.Akademia Medyczna, 2.Uniwersytet Medyczny, 3.Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. svibnja 2004.			
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades —Institutos Superiores		Médico dentista	1. siječnja 1986.			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine'	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lékařstva“ („MDDr.“)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. svibnja 2004.			

Suomi/Finland	Hammaslääketieteellisen lisensiaatin tutkinto/Odontologien licentiatexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveystieteiden tutkimuskeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen För hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1. siječnja 1994.			
Sverige	Tandläkareexamen	—Universitetet i Umeå —Universitetet i Göteborg —Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	—Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) —Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist —Dental practitioner — Dental surgeon	28. siječnja 1980.			
5.3.3. Dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalista dentalne medicine								
Ortodoncija								
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti		Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum				
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie		Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. siječnja 2005.				

Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.			
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. siječnja 1980.			
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontiaerialal	Tartu Üliko	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. siječnja 1981.			
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. siječnja 1980.			
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. svibnja 2005.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Latvija	„Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.			
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.			

Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkäarin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtandläkarexamen, tandreglering	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. siječnja 1994.			
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.			
Oralna kirurgija						
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.			
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28. siječnja 1980.			
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (do 31. prosinca 2002.)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. siječnja 2003.			
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. svibnja 2005.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.			

Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka – kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. siječnja 1994.			
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.			
V.4. VETERINAR						
5.4.1. Program studija za veterinare						
Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinaru uključuje najmanje dolje navedene predmete.						
Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.						
A. Osnovni predmeti						
— Fizika						
— Kemija						
— Biologija životinja						
— Biologija biljaka						
— Biomatematika						
B. Specifični predmeti						

a. Osnovne znanosti:

- Anatomija (uključujući histologiju i embriologiju)
- Fiziologija
- Biokemija
- Genetika
- Farmakologija
- Farmacija
- Toksikologija
- Mikrobiologija
- Imunologija
- Epidemiologija
- Profesionalna etika

b. Kliničke znanosti:

- Opstetricija
- Patologija (uključujući patološku anatomiju)
- Parazitologija
- Klinička medicina i kirurgija (uključujući anesteziologiju)
- Klinička predavanja o različitim domaćim životinjama, peradi i drugim životinjskim vrstama
- Preventivna medicina
- Radiologija
- Reprodukcijska i poremećaji reprodukcije
- Veterinarsko javno zdravstvo
- Veterinarsko zakonodavstvo i forenzična medicina
- Terapeutika
- Propedeutika

c. Proizvodnja životinja

- Proizvodnja životinja
- Prehrana životinja
- Agronomija
- Ruralna ekonomija
- Uzgoj životinja
- Veterinarska higijena

<p>— Etologija i zaštita životinja</p> <p>d. Higijena hrane</p> <p>— Inspekcijski nadzor i kontrola životinjske hrane ili hrane životinjskog podrijetla</p> <p>— Higijena i tehnologija hrane</p> <p>— Praksa (uključujući praksu na mjestima gdje se obavljaju klanje i prerada prehrambenih proizvoda)</p> <p>Praktično osposobljavanje se može odvijati u obliku prakse, uz uvjet da se takva praksa obavlja u punom radnom vremenu i pod izravnim nadzorom nadležnog tijela, te da ne traje duže od šest mjeseci u sklopu cjelokupnog razdoblja studija koji traje 5 godina.</p> <p>Raspodjela teoretskog i praktičnog osposobljavanja različitih skupina predmeta mora se uravnotežiti i koordinirati na takav način da se znanje i iskustvo stječu na način koji omogućava veterinarima da obavljaju sve svoje dužnosti.</p> <p>5.4.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinara</p>				
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum
België/BelgiqueBelgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	—De universiteiten/Les universités —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21. prosinca 1980.
Česká republika	—Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. svibnja 2004.

	—Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)				
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. prosinca 1980.	
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis der Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. prosinca 1980.	
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. svibnja 2004.	
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. siječnja 1981.	
España	Título de Licenciado en Veterinaria	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad		1. siječnja 1986.	
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. prosinca 1980.	
Ireland	—Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) —Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. prosinca 1980.	
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della	1. siječnja 1985.	

			medicina veterinaria			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. svibnja 2004.		
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. svibnja 2004.		
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. svibnja 2004.		
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. prosinca 1980.		
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		1. svibnja 2004.		
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		1. svibnja 2004.		
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21. prosinca 1980.		
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	—Doktor der Veterinärmedizin —Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. siječnja 1994.		
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1.Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2.Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3.Akademia Rolnicza w Lublinie		1. svibnja 2004.		

		4.Uniwersytet Warmińsko- Mazurski w Olsztynie			
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. siječnja 1986.	
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. svibnja 2004.	
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny” („MVDr.”)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. svibnja 2004.	
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicinen licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. siječnja 1994.	
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. siječnja 1994.	
United Kingdom	1.Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2.Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3.Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4.Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5.Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6.Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1.University of Bristol 2.University of Liverpool 3.University of Cambridge 4.University of Edinburgh 5.University of Glasgow 6.University of London		21. prosinca 1980.	
V.5. PRIMALJA					

5.5.1. Program osposobljavanja za primalje (tipovi izobrazbe I. i II.)

Program osposobljavanja za stjecanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje sastoji se od sljedeća dva dijela:

A. Teoretska i tehnička nastava

a. Opći predmeti

- Osnovna anatomija i fiziologija
- Osnovna patologija
- Osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija
- Osnovna biofizika, biokemija i radiologija
- Pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi
- Higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti
- Prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe
- Osnovna sociologija i socio-medicinska problematika
- Osnovna farmakologija
- Psihologija
- Načela i metode poučavanja
- Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva
- Profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo
- Spolni odgoj i planiranje obitelji
- Pravna zaštita majke i djeteta

b. Predmeti specifični za djelatnosti primalje

- Anatomija i fiziologija
- Embriologija i razvoj fetusa
- Trudnoća, porod i puerperij
- Ginekološka i opstetrijska patologija
- Priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte
- Pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji)
- Analgezija, anestezija i oživljavanje
- Fiziologija i patologija novorođenčeta
- Njega i nadzor novorođenčeta

— Psihološki i socijalni čimbenici

B. Praktično i kliničko osposobljavanje

Ovo se osposobljavanje mora provoditi pod odgovarajućim nadzorom:

- Savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 preporođajnih pregleda.
- Nadzor i njega najmanje 40 trudnica.
- Student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja porodilja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda.
- Aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak. Ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji.
- Izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu. Praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije. Kada je to nužno potrebno, može se obaviti u simuliranoj situaciji.
- Nadzor i njega 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporođajnim razdobljem.
- Nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi.
- Opservacija i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonošćad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna.
- Zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i porodništva.
- Uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu.

Teoretsko i tehničko osposobljavanje (dio A programa osposobljavanja) se uravnotežuju i koordiniraju s kliničkim osposobljavanjem (dio B istog programa) na takav način da se znanja i iskustva navedeni u ovom prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.

Klinička nastava ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti pridonose njihovom osposobljavanju. Poučava ih se o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.

5.5.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti primalja

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikaciji	Profesionalni naziv	Referentni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	—De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. siječnja 1983.
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) —Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) —Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for bestlet jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. siječnja 1983.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme —Entbindungspfleger	23. siječnja 1983.

Eesti	Diplom ämmaemandaerialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	1.Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2.Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3.Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1.Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2.ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23. siječnja 1983.			
España	— Título de Matrona —Título de Asistente obstétrico (matrona) —Título de Enfermería obstétricaginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona —Asistente obstétrico	1. siječnja 1986.			
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. siječnja 1983.			
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. siječnja 1983.			
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. siječnja 1983.			
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. svibnja 2004.			

Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. svibnja 2004.			
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymejimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją —Pažymejimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas	Akušeris	1. svibnja 2004.			
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymejimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją —Pažymejimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	2. Kolegija					
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis	3. Kolegija					

Luxembourg	suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. siječnja 1983.		
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1. svibnja 2004.		
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. svibnja 2004.		
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23. siječnja 1983.		
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. siječnja 1994.		
Polska	Dyplom ukończenia studiów	wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa” Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Położna	1. svibnja 2004.		
Portugal	1.Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2.Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em	1. Ecolas de Enfermagem 2.Escolas Superiores de Enfermagem	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. siječnja 1986.		

	enfermagem de saúde materna e obstétrica				
	3.Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna obstétrica	3.—Escolas Superiores de Enfermagem —Escolas Superiores de Saúde			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. svibnja 2004.	
Slovensko	1.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie” („Bc.”) 2.Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. svibnja 2004.	
Suomi/Finland	1 Kättilön . tutkinto/barnmorskeexamen 2 Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1.Terveystieteiden tutkimuskeskus/hälsöförhållningsanstalter 2 Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Kättilö/Barnmorska	1. siječnja 1994.	
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. siječnja 1994.	

United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. siječnja 1983.			
V.6. FARMACEUT							
5.6.1. Program osposobljavanja za farmaceute							
— Biologija biljaka i životinja							
— Fizika							
— Opća i anorganska kemija							
— Organska kemija							
— Analitička kemija							
— Farmaceutska kemija, uključujući analizu medicinskih proizvoda							
— Opća i primijenjena biokemija (medicinska)							
— Anatomija i fiziologija; medicinska terminologija							
— Mikrobiologija							
— Farmakologija i farmakoterapija							
— Farmaceutska tehnologija							
— Toksikologija							
— Farmakognozija							
— Zakonodavstvo i, gdje je to primjereno, profesionalna etika							
Uravnoteženost između teoretskog i praktičnog osposobljavanja daje svakom predmetu dovoljan teoretski značaj da bi se održala sveučilišna priroda osposobljavanja.							
5.6.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti farmaceuta							
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svedodžba priložena uz diplomu	Referentni datum			

België/Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	—De universiteiten/Les universités —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. listopada 1987.			
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. svibnja 2004.			
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. listopada 1987.			
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. listopada 1987.			
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Άδεια άσκησης αρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. listopada 1987.			
España	Título de Licenciado en Farmacia	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad		1. listopada 1987.			
France	—Diplôme d'Etat de pharmacien —Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1. listopada 1987.			
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. listopada 1987.			

Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università	1. studenoga 1993.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής	1. svibnja 2004.			
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale	1. listopada 1987.			
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, rövid: mag. Pharm)	Egyetem	1. svibnja 2004.			
Malta	Lawrja fil- farmacija	Universita' ta' Malta	1. svibnja 2004.			
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekerexamen	Faculteit Farmacie	1. listopada 1987.			
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales	1. listopada 1994.			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	1. svibnja 2004.			

Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. listopada 1987.		
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. svibnja 2004.		
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)	Vysoká škola		1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. listopada 1994.		
Sverige	Apotekarexamen	— Kuopion yliopisto Uppsala universitet		1. listopada 1994.		
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. listopada 1987.		
V.7. ARHITEKT						
5.7.1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama arhitekata priznatim u skladu s člankom 46.						
Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz diplomu	Referentna akademska godina		
België/Belgique/Belgien	1. Architect/ Architecte	1.Nationale hogescholen voor architectuur 2.Hogere-architectuur-instituten		1988./1989.		

	2. Architect/ Architecte	3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt			
	3. Architect	4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten			
	4. Architect/ Architecte	5. Sint-Lucasscholen			
	5. Architect/ Architecte	6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten			
	6. Burgelijke ingenieur- architect	7. „Faculté Polytechnique” van Mons			
	1. Architecte/ Architect	1. Ecoles nationales supérieures d’architecture			
	2. Architecte/ Architect	2. Instituts supérieurs d’architecture			
	3. Architect	3. Ecole provinciale supérieure d’architecture de Hasselt			
	4. Architecte/ Architect	4. Académies royales des Beaux- Arts			
	5. Architecte/ Architect	5. Ecoles Saint-Luc			
	6. Ingénieur-civil — architecte	6. Facultés des sciences appliquées des universités			
Danmark	Arkitekt cand. arch.	7. Faculté polytechnique de Mons			
		—Kunstakademiets	1988./1989.		
		Arkitektskole København			
		— Arkitektskolen i Århus			
Deutschland	Diplom-Ingenieur,	—Universitäten	1988./1989.		
	Diplom-Ingenieur Univ.	(Architektur/Hochbau)			
		—Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau)			

		<ul style="list-style-type: none"> —Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) —Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) —Hochschulen für bildende Künste —Hochschulen für Künste —Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (16) —Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen 			
Ελλάς	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> —Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών —Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό πιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση ραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988./1989.	
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: —Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; —Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid;		1988./1989. 1999./2000. 1999./2000. 1997./1998. 1998./1999. 1999./2000.	

	<ul style="list-style-type: none"> —Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas; —Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia; —Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla; —Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid; —Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; —Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián; —Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona; —Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares; —Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada; 	<p>1998./1999.</p> <p>1999./2000.</p> <p>1994./1995.</p>			
--	---	--	--	--	--

		<ul style="list-style-type: none"> —Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante; —Universidad Europea de Madrid; —Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona; —Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle; —Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia; —Universidad de Granada, escuela técnica superior de arquitectura de Granada. 			
France	<p>1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.</p> <p>2. Diplôme d'architecte ESA</p> <p>3. Diplôme d'architecte ENSAIS</p>	<p>1. Le ministre chargé de l'architecture</p> <p>2. Ecole spéciale d'architecture de Pariz</p> <p>3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture</p>	1988./1989.		
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin	1988./1989.		

Italia	<p>2.Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.)</p> <p>(Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))</p> <p>3.Certificate of associateship (ARIAI)</p> <p>4.Certificate of membership (MRIA)</p> <p>—Laurea in architettura</p>	<p>2.Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin</p> <p>(College of Technology, Bolton Street, Dublin)</p> <p>3.Royal Institute of Architects of Ireland</p> <p>4.Royal Institute of Architects of Ireland</p> <p>— Università di Camerino</p> <p>—Università di Catania di Siracusa</p> <p>— Università di Chieti</p> <p>— Università di Ferrara</p> <p>— Università di Firenze</p> <p>— Università di Genova</p> <p>—Università di Napoli Federico II</p> <p>— Università di Napoli II</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Università di Parma</p> <p>—Università di Reggio Calabria</p> <p>—Università di Roma „La Sapienza”</p> <p>— Universtià di Roma III</p> <p>— Università di Trieste</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Politecnico di Milano</p>	<p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>1988./1989.</p>			
--------	--	--	--	--	--	--

<p>—Laurea in ingegneria edile — architettura</p>	<p>— Politecnico di Torino —Istituto universitario di architettura di Venezia — Università dell’Aquila — Università di Pavia —Università di Roma, „La Sapienza”</p>	<p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1998./1999.</p>		
<p>—Laurea specialistica in ingegneria edile - architettura</p>	<p>— Università dell’Aquila — Università di Pavia —Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ancona —Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo —Università di Napoli Federico II —Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento</p>	<p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>2003./2004.</p>		

	— Politecnico di Bari			
	— Politecnico di Milano			
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	—Prima Facoltà di Architettura dell’Università di Roma „La Sapienza”	Diploma di abilitazione all’esercizio	1998./1999.	
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo	indipendente della professione che viene rilasciato dal	1999./2000. 2003./2004.	
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III	ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con	2004./2005.	
—Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente		
		Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente		
		Diploma di abilitazione all’esercizio		

<p>Nederland</p>	<p>1.Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p>	<p>1.Technische Universiteit te Delft</p>	<p>independente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.</p>			
------------------	---	---	--	--	--	--

<p>2.Het getuigschrift van 2.Technische Universiteit te het met goed gevolg Eindhoven afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3.Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examens verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <p>—de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam</p> <p>—de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam</p>			
--	--	--	--

	<p>—de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg</p> <p>—de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem</p> <p>—de Rijkshogeschool Groningen te Groningen</p> <p>—de Hogeschool Maastricht te Maastricht</p>				
Österreich	<p>1.Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing.</p> <p>2.Diplom- Ingenieur,Dipl.Ing.</p> <p>3.Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing.</p> <p>4.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>5.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>6.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1.Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann- Universität Graz)</p> <p>2.Technische Universität Wien</p> <p>3.Universität Innsbruck (Leopold-Franzens- Universität Innsbruck)</p> <p>4.Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5.Akademie der Bildenden Künste in Wien</p> <p>6.Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz</p>	1998./1999.		

Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	—Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa		1988./1989. 1991./1992.			
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	—Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto —Escola Superior Artística do Porto —Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto					
Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitexamen	—Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki) —Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola		1998./1999.			
Sverige	Arkitektexamen	—Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan		1998./1999.			
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	Lunds Universitet 1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board.	1988./1989.			The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools

<p>and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.</p> <p>EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education</p>			
---	--	--	--

<p>2.Degrees in architecture 3.Final examination 4.Examination in architecture 5.Examination Part II</p> <p>2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5.Royal Institute of British Architects</p>	<p>has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.</p>		
<hr/> <p>(1) 1. siječnja 1983.</p> <p>(2) 1. siječnja 1983.</p> <p>(3) 1. kolovoza 1987. osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije tog datuma</p> <p>(4) 31. prosinca 1971.</p> <p>(5) 31. listopada 1999.</p> <p>(6) Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.</p> <p>(7) 9. srpnja 1984.</p> <p>(8) 3. prosinca 1971.</p> <p>(9) 31. listopada 1993.</p> <p>(10) Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.</p>			

<p>(11) 8. srpnja 1984.</p> <p>(12) 1. siječnja 1983., osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije ovog datuma i završile ga do kraja 1988.</p> <p>(13) 31. prosinca 1994.</p> <p>(14) 1. siječnja 1983.</p> <p>(15) Osposobljavanje kojim se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalista dentalne, oralne i maksilofacijalne kirurgije (osnovno medicinsko i zubarsko osposobljavanje) podrazumijeva završen i potvrđen studij medicine (članak 24.) i uz to završen i potvrđen osnovni studij dentalne medicine (članak 34.).</p> <p>(16) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.</p>									
<p>PRIOLOG VI.</p> <p>Stečena prava koja se primjenjuju na profesije priznate na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>6. Dokaz o formalnoj osposobljenosti arhitekata koji koriste stečena prava u skladu s člankom 49. stavkom 1.</p> <table border="0" data-bbox="91 957 1585 1327"> <thead> <tr> <th data-bbox="91 957 313 997">Država</th> <th data-bbox="313 957 1366 997">Dokaz o formalnoj osposobljenosti</th> <th data-bbox="1366 957 1585 997">Referentna akademska godina</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="91 1069 313 1141">België/Belgique/ Belgien</td> <td data-bbox="313 1069 1366 1327"> <ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect) —diplome koje dodjeljuje Visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect) —diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte – architect) —diplome koje dodjeljuje „écoles Saint-Luc” (architecte – architect) </td> <td data-bbox="1366 1069 1585 1109">1987./1988.</td> </tr> </tbody> </table>	Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Referentna akademska godina	België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect) —diplome koje dodjeljuje Visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect) —diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte – architect) —diplome koje dodjeljuje „écoles Saint-Luc” (architecte – architect) 	1987./1988.			
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Referentna akademska godina							
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect) —diplome koje dodjeljuje Visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect) —diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte – architect) —diplome koje dodjeljuje „écoles Saint-Luc” (architecte – architect) 	1987./1988.							

<p>Česká republika</p>	<p>—sveučilišne diplome iz građevinarstva, s potvrdom o obavljenom pripravništvu koju izdaje udruženje arhitekata i koja imatelju daje pravo nošenja profesionalnog naziva arhitekta (architecte – architect)</p> <p>—diplome iz arhitekture koje dodjeljuje centralna ili državna ispitna komisija za arhitekturu (architecte – architect)</p> <p>—diplome iz građevinarstva/arhitekture i diplome iz arhitekture/građevinarstva koje dodjeljuju fakulteti primijenjenih znanosti sveučilišta i Politehnički fakultet u Monsu (ingénieur architecte, ingénieur-architect)</p> <p>—Diplome koje dodjeljuju fakulteti u okviru „České vysoké učení technické” (Češko tehničko sveučilište u Pragu):</p> <p>—„Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo (do 1951.),</p> <p>—„Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo) (od 1951. do1960.),</p> <p>—„Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1960.), studijski smjerovi: visokogradnja i konstrukcije, visokogradnja, građevinarstvo i arhitektura, arhitektura (uključujući urbanizam i prostorno planiranje), niskogradnja i građevinarstvo za industrijsku i poljoprivrednu proizvodnju, ili studijski program građevinarstva s usmjerenjem visokogradnje i arhitekture,</p> <p>—„Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1976.), studijski smjerovi: arhitektura, urbanizam i prostorno planiranje, ili studijski program: arhitektura i urbanizam s usmjerenjem: arhitektura, teorija arhitektonskog projektiranja, urbanizam i prostorno planiranje, povijest arhitekture i rekonstrukcija povijesnih spomenika, ili arhitektura i građevinarstvo.</p> <p>—Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (do 1951.) na području arhitekture i građevinarstva,</p> <p>—Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola stavitelství v Brně” (od 1951. do 1956.) na području arhitekture i građevinarstva,</p> <p>—Diplome koje je dodjeljuje „Vysoké učení technické v Brně”, „Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1956.) za studijski smjer arhitekture i urbanizma, ili „Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1956.) za studijski smjer građevine.</p>	<p>2006./2007.</p>		
------------------------	---	--------------------	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> —Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1997.) za studijski smjer konstrukcija i arhitekture, ili za studijski smjer građevinarstva, —Diplome koje dodjeljuje „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1994.) za studijski program arhitekture i urbanizma s usmjerenje arhitekture, —Diplome koje dodjeljuje „Akademie výtvarných umění v Praze” za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitektonskog projektiranja, —Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitekture, —Ovlaštenje koje izdaje „Česká komora architektů” bez specifikacije područja ili za područje visokogradnje; 			
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju državne škole za arhitekturu u Kopenhagenu i Aarhusu 1987./1988. (arhitekt) —potvrda o registraciji koju izdaje Savez arhitekata u skladu sa Zakonom br. 202 od 28. svibnja 1975. (registreret arkitekt) —diplome koje izdaje Visoka škola za građevinarstvo (bygningskonstruktoer), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne izobrazbe i koji sadrži ocjenu nacrtu koji je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive 			
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju umjetničke visokoškolske institucije (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK) 1987./1988. —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Technische Hochschulen” tehničkih sveučilišta, sveučilišta i „Gesamthochschulen”, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen” (Dipl.-Ing. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može odrediti kasnije). —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Fachhochschulen”, te odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Gesamthochschulen”, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen”, uz potvrdu, ako studij traje manje od četiri ali ne manje od tri godine, koja potvrđuje četverogodišnje razdoblje stručnog iskustva u Saveznoj Republici Njemačkoj, a koju izdaje stručno tijelo u skladu s člankom 47. stavkom 1. 			

Eesti	<p>(Ingenieur grad. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može dati kasnije).</p> <p>—diplome (Prüfungszeugnisse) koje su prije 1. siječnja 1973. dodijelili odjeli arhitekture na „Ingenieurschulen” i „Werkkunstschulen”, uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je određena osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koji sadrži ocjenu nacrtu koje je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive</p> <p>—diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma arhitekture koju od 1996. dodjeljuje Fakultet arhitekture na estonskoj akademiji umjetnosti), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989.-1995. (koju je dodjeljivalo Sveučilište umjetnosti iz Tallinna u razdoblju 1989.-1995.), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951.- 1988. (koju je dodjeljivao Državni institut za umjetnost Estonske SSR između 1951. i 1988.)</p>			
Ελλάς	<p>—diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion 1987./1988. zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Solunski Aristotelion Panepistimion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Solunski Aristotelion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Thrakis zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Patron zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p>			

Espeña	Službena formalna kvalifikacija arhitekta (título oficial de arquitecto) koju dodjeljuje Ministarstvo obrazovanja i znanosti, ili sveučilišta	1987./1988.			
France	—vladine diplome iz arhitekture koje je do 1959. izdavalo Ministarstvo obrazovanja, a kasnije Ministarstvo kulture (architecte DPLG) —diplome koje dodjeljuje „Ecole spéciale d’architecture” (architecte DESA) —diplome koje od 1955. dodjeljuje „Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (prije „Ecole nationale d’ingénieurs de Strasbourg”), odjel za arhitekturu (architecte ENSAIS)	1987./1988.			
Ireland	—diploma Bachelor of Architecture koju dodjeljuje Irsko državno sveučilište diplomantima arhitekture na University College u Dublinu (B Arch. (NUI)) —standardna diploma arhitekture koju dodjeljuje College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) —potvrda o pridruženom članstvu u Royal Institute of Architects of Ireland (Kraljevski institut irskih arhitekata) (ARIAI) —potvrda o članstvu u Royal Institute of Architects of Ireland (MRIA)				
Italia	—diplome „laurea in architettura” koje dodjeljuju sveučilišta, politehničke institucije i visokoškolske institucije arhitekture u Veneciji i u Reggio Calabria, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta (dott. Architetto) —diplome „laurea in ingegneria” za visokogradnju koje dodjeljuju sveučilišta i politehničke institucije, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije na području arhitekture, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije (dott. Architetto ili dott. Ing. In ingegneria civile)	1987./1988.			
Κύπρος	—Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Potvrda o upisu u Registar arhitekata koju izdaje Znanstvena i tehnička komora Cipra (ETEK))	2006./2007.			
Latvija	—„Arhitekta diploms” ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodala no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultate kopš	2006./2007.			

Lietuva	<p>1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikats”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diploma iz arhitektūru” koju je do 1958. dodjeljivao Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Latvijskog državnog sveučilišta; od 1958. do 1991. Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Politehničkog instituta u Rigi; od 1991. i 1992. Fakultet za arhitekturu Tehničkog sveučilišta u Rigi, te potvrda o registraciji koju izdaje Udruga arhitekata Latvije)</p> <p>—diplome inženjera arhitekture/arhitekta koje je do 1969. izdavao Kauno politechnikos institutas (inžinierius architektas/architektas),</p> <p>—diplome arhitekt, diplomirani arhitekt, magistar arhitekture koje je izdavao Vilnius inžinerinis statybos institutas do 1990., Vilniaus technikos universitetas do 1996., te Vilnius Gedimino technikos universitetas od 1996. (architektas/architekturos bakalauras/architekturos magistras),</p> <p>—diplome za specijaliste koji su završili program osposobljavanja za arhitekta/diplomiranog arhitekta/magistra arhitekture koje je dodjeljivao LTSR Valstybinis dailes institutas do 1990.; od 1990. Vilniaus dailes akademija (architekturos kursas/architekturos bakalauras/architekturos magistras),</p> <p>—diplome diplomirani arhitekt/magistar arhitekture koje od 1997. dodjeljuje Kauno technologijos universitetas (architekturos bakalauras/architekturos magistras). Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda koju izdaje komisija za izdavanje potvrda a koja vlasniku te potvrde daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture (Certified Architect/Atestuotas architektas)</p>	2006./2007.		
Magyarország	<p>—„okleveles építészmérnök” diploma (diploma arhitekture, magistar znanosti arhitekture) koju dodjeljuju sveučilišta,</p> <p>—„okleveles építész tervező művész” diploma (diploma magistra znanosti iz arhitekture i građevinarstva) koju dodjeljuju sveučilišta</p>	2006./2007.		
Malta	<p>—Perit: Lawrja ta' Perit koju dodjeljuje Universita' ta' Malta i s kojom se stječe pravo upisa kao Perit</p>	2006./2007.		
Nederland	<p>—svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila diplomski ispit iz arhitekture, koju izdaje odjel za arhitekturu tehničkih visokih škola u Delftu ili Eindhovenu (bouwkundig ingenieur)</p> <p>—diplome koje izdaju državno priznate akademije za arhitekturu (architect)</p> <p>—diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO)</p>	1987./1988.		

<p>Österreich</p>	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (voortgezet Bouwkundonderricht) (architect VBO) —svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit koji organizira Savez arhitekata pri „Bond van Nederlandse Architecten” (Red nizozemskih arhitekata, BNA) (architect) —diploma koju izdaje „Stichting Instituut voor Architectuur” (fondacija „Institut za arhitekturu”) (IVA) po završetku programa osposobljavanja koju organizira ova fondacija i koji traje najmanje četiri godine (architect), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koja sadrži ocjenu nacrtu koji je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 44. ove Direktive —potvrda koju izdaju nadležna tijela i kojom se potvrđuje da je osoba prije 5. kolovoza 1985. položila diplomski ispit za „Kandidaat in de bouwkunde” pri tehničkom fakultetu u Delftu ili Eindhovenu, i da je kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) —potvrda koju izdaju nadležna tijela samo osobama koje su prije 5. kolovoza 1985. navršile 40 godina života, kojom se potvrđuje da je osoba kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) —potvrde iz sedme i osme alineje ne moraju se više priznavati od datuma stupanja na snagu nizozemskih zakona i propisa koji uređuju započinjanje obavljanja i obavljanje arhitekturnih djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekta, ako prema tim odredbama te potvrde ne dozvoljavaju započinjanje obavljanja djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekta —diplome koje dodjeljuju sveučilišta za tehnologiju u Beču i Grazu, te sveučilište u Innsbrucku, Fakultet za građevinarstvo („Bauingenieurwesen”) i arhitekturu („Architektur”) s usmjerenjem arhitekture, građevinarstva („Bauingenieurwesen”), visokogradnje („Hochbau”) i „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”) 	<p>1997./1998.</p>		
-------------------	--	--------------------	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuje sveučilište za „Bodenkultur” na studijskom programu „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft” —diplome koje dodjeljuje Fakultet za primijenjenu umjetnost Sveučilišta u Beču, za studij arhitekture —diplome koje dodjeljuje Umjetnička akademija u Beču, za studij arhitekture —diplome ovlaštenih inženjera (Ing.) koje dodjeljuje visoka tehnička škola ili visoka građevinska škola s licencom „Baumeister” koja potvrđuje najmanje šest godina stručnog iskustva u Austriji i položen ispit —diplome koje dodjeljuje Fakultet za umjetničko i industrijsko osposobljavanje u Linzu, za studij arhitekture —potvrda o kvalifikaciji za građevinskog inženjera ili građevinskog konzultanta na području izgradnje („Hochbau”, „Bauwesen”, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) u skladu sa Zakonom o građevinskim tehničarima (Ziviltechnikergesetz, BGBl. No 156/1994) 			
Polska	<p>Diplome koje dodjeljuju arhitektonski fakulteti: 2006./2007.</p> <ul style="list-style-type: none"> —Tehnološko sveučilište u Varšavi, Fakultet arhitekture u Varšavi (Politehnika Warszawska, Wydział Architektury); profesionalni naziv za arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (od 1945. do 1948., naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1951. do 1956., naziv: inżynier architekt; od 1954. do 1957., 2. stupanj, naziv: inżyniera magistra architektury; od 1957. do 1959., naziv: inżyniera magistra architektury; od 1959. do 1964., naziv: magistra inżyniera architektury; od 1964. do 1982., naziv: magistra inżyniera architekta; od 1983. do 1990., naziv: magister inżynier architekt; od 1991., naziv: magistra inżyniera architekta), —Tehnološko sveučilište u Krakóvu, Fakultet arhitekture u Krakóvu (Politehnika Krakowska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945. do 1953. Sveučilište za rudarstvo i metalurgiju, Politehnički fakultet arhitekture – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury), —Tehnološko sveučilište u Wrocławu, Fakultet arhitekture u Wrocławu (Politehnika Wroclawska, Wydział Architektury); profesionalni naziv 			

<p>arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (od 1949. do 1964., naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1956. do 1964., naziv: magister inżynier architektury; od 1964., naziv: magister inżynier architekt),</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Šleziji, Fakultet arhitekture u Gliwicama (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesjonalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955., Fakultet inženjerstva i građevine - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, naziv: inżynier architekt; od 1961. do 1969., Fakultet industrijske građevine i općeg inženjerstva - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, naziv: magister inżynier architekt; od 1969. do 1976., Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, naziv: magister inżynier architekt; od 1977., Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, naziv: magister inżynier architekt i od 1995., naziv: inżynier architekt),</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Poznańu, Fakultet arhitekture u Poznańu (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesjonalni naziv arhitekta: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architektury; od 1978., naziv: magister inżynier architekt i od 1999., naziv: inżynier architekt),</p> <p>—Tehničko sveučilište u Gdańsku, Fakultet arhitekture u Gdańsku (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesjonalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945. do 1969. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, od 1969. do 1971. Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971. do 1981. Institut za arhitekturu i urbanizam - Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury),</p> <p>—Tehničko sveučilište u Białystoku, Fakultet arhitekture u Białystoku (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesjonalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1975. do 1989. Institut za arhitekturu - Instytut Architektury),</p> <p>—Tehničko sveučilište u Łódźu, Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringa u Łódźu (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesjonalni naziv arhitekta: inżynier</p>			
--	--	--	--

<p>Portugal</p>	<p>architekt; magister inženier architekt (od 1973. do 1993 Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, te od 1992. Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringa — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; naziv: od 1973. do 1978., naziv: inženier architekt, do 1978., naziv: inženier architekt, od 1978., naziv: magister inženier architekt),</p> <p>—Tehničko sveučilište u Szczecinu, Fakultet građevinarstva i arhitekture u Szczecinu (Politehnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inženier architekt; magister inženier architekt (od 1948. do 1954. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inženier architekt, od 1970., naziv: magister inženier architekt i od 1998., naziv: inženier architekt),</p> <p>Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda o članstvu koju izdaje nadležna regionalna komora arhitekata u Poljskoj, i kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture u Poljskoj.</p> <p>—diploma „diploma do curso especial de arquitectura” koju dodjeljuju škole za 1987./1988. umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <p>—diploma arhitekture „diploma de arquitecto” koju dodjeljuju škole za umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <p>—diploma „diploma do curso de arquitectura” koju dodjeljuju visoke škole za umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <p>—diploma „diploma de licenciatura em arquitectura” koju dodjeljuje Visoka škola za umjetnost u Lisabonu</p> <p>—diploma „carta de curso de licenciatura em arquitectura” koju dodjeljuju Tehničko sveučilište u Lisabonu i Sveučilište u Portu</p> <p>—sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Visoki tehnički institut Tehničkog sveučilišta u Lisabonu</p> <p>—sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Tehnički fakultet (de Engenharia) Sveučilišta u Portu</p> <p>—sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Fakultet znanosti i tehnologije Sveučilišta u Coimbri</p> <p>—sveučilišna diploma iz građevinarstva, proizvodnje (licenciatura em engenharia civil, produção) koju dodjeljuje Sveučilište u Minhu</p>			
-----------------	---	--	--	--

Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> — „Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (sveučilišna diploma arhitekture) koju dodjeljuje Fakultet za arhitekturu, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture — Sveučilišna diploma koju dodjeljuju tehnički fakulteti i kojom se daje naziv „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture 	2006./2007.			
Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja („architektúra a pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivalo Slovačko tehničko sveučilište (Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1950. – 1952. (naziv: Ing.), — Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing. arch.), — Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing.), — Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. – 1976. (naziv: Ing. arch.), — Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné stavby”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. - 1976. (naziv: Ing.), — Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.), 	2006./2007.			

- Diploma na studijskom smjeru „urbanizam” („urbanizmus”) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.),
- Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné stavby”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1977.- 1997. (naziv: Ing.),
- Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja” („architektúra a pozemné stavby”) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1998. (naziv: Ing.),
- Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja – specijalizacija: arhitektura” („pozemné stavby - špecializácia: architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2000. – 2001. (naziv: Ing.),
- Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja i arhitektura” („pozemné stavby a architektúra”) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta - Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2001. (naziv: Ing.),
- Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju dodjeljuje Akademija za umjetnost i dizajn (Vysoká škola výtvarných umení) u Bratislavi od 1969. (naziv: Akad. arch. do 1990; Mgr. od 1990. do 1992.; Mgr. arch. od 1992. do 1996.; Mgr. art. od 1997.),
- Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Technická univerzita) u Košicama od 1981. – 1991. (naziv: Ing.),

Svim ovim diplomama mora se priložiti:

- ovlaštenje Slovačke komore arhitekata (Slovenská komora architektov) u Bratislavi bez specifikacije područja ili za područje „visokogradnje” („pozemné stavby”) ili „prostornog planiranja” („územné plánovanie”),
- ovlaštenje Slovačke komore građevinara (Slovenská komora stavebných inžinierov) u Bratislavi za područje visokogradnje („pozemné stavby”)

Suomi/Finland	—diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu Tehnološkog sveučilišta i Sveučilišta u Oulu (arkkitechti/arkitekt)	1997./1998.			
Sverige	—diplome koje dodjeljuju instituti za tehnologiju (rakennusarkkiteht/byggnadsarkitekt) —diplome koje dodjeljuju Škola za arhitekturu Kraljevskog instituta za tehnologiju, Institut za tehnologiju Chalmers i Institut za tehnologiju na Sveučilištu u Lundu (arkitekt, sveučilišna diploma arhitekture)	1997./1998.			
United Kingdom	—potvrda o članstvu u „Svenska Arkitekters Riksförbund” (SAR) ako su osobe završile osposobljavanje u državi na koju se primjenjuje ova Direktiva —kvalifikacije koje se dodjeljuju nakon polaganja ispita na: —the Royal Institute of British Architects (Kraljevski institut britanskih arhitekata) —školama za arhitekturu na sveučilištima, visokim politehničkim školama, visokim školama, akademijama, školama za tehnologiju i umjetnost, koje od 10. lipnja 1985. priznaje Odbor za registraciju arhitekata Ujedinjene Kraljevine (Architects Registration Council of the United Kingdom) za upis u Registar (Architect) —potvrda da je osoba stekla pravo na profesionalni naziv arhitekt na temelju odjeljka 6(1)a, 6(1)b ili 6(1) Zakona o registraciji arhitekata iz 1931. (Architect) —potvrda da je osoba stekla pravo na profesionalni naziv arhitekt na temelju odjeljka 2. Zakona o registraciji arhitekata iz 1938. (Architect)	1987./1988.			
PRILOG VII.					
Dokumenti i potvrde koji se mogu zahtijevati u skladu s člankom 50. stavkom 1.					
1. Dokumenti					
(a) Potvrda o državljanstvu dotične osobe.					
(b) Kopije potvrda o specijalističkom usavršavanju ili dokaz o formalnim kvalifikacijama koje omogućavaju pristup toj profesiji, te potvrda o stručnom iskustvu osobe, gdje je to primjereno.					
Nadležna tijela države članice domaćina mogu pozvati podnositelje da dostave informacije o svom osposobljavanju u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se utvrdilo postojanje mogućih bitnih razlika u odnosu na					

<p>zahtijevano nacionalno osposobljavanje, kako je to utvrđeno u članku 14. Kada podnositelj ne može dati ove informacije, nadležna tijela države članice domaćina obraćaju se kontaktnim točkama, nadležnom tijelu ili drugom odgovarajućem tijelu u matičnoj državi članici.</p> <p>(c) U slučajevima navedenim u članku 16., potvrda o prirodi i trajanju djelatnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi strani državljanin.</p> <p>(d) Ako nadležno tijelo države članice domaćina zahtijeva od osoba koje žele obavljati reguliranu profesiju dokaz o njihovom dobrom karakteru ili ugledu, ili o tome da nisu objavili stečaj, ili kada prekine ili zabrani obavljanje te profesije u slučaju teže povrede pravila struke ili kaznenog djela, ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz za državljane države članice koji žele obavljati tu profesiju na njezinom državnom području, predočenje dokumenata koje su izdala nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin, a koji potvrđuju da su ti zahtjevi ispunjeni. Ta tijela moraju dostaviti tražene dokumente u roku od dva mjeseca.</p> <p>Ako nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin ne izdaju dokumente navedene u prvom podstavku, ti će se dokumenti zamijeniti izjavom pod prisegom – ili, u državama u kojima nije predviđena izjava pod prisegom, svečanom izjavom koju ta osoba daje pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom, ili kada je to primjereno, pred javnim bilježnikom ili pred kvalificiranim stručnim tijelom matične države članice ili države članice iz koje ta osoba dolazi; takvo tijelo ili javni bilježnik izdaju potvrdu kojom se potvrđuje autentičnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.</p> <p>(e) Ako država članica domaćin od svojih vlastitih državljana koji žele početi obavljati reguliranu profesiju traži dokument o njihovom fizičkom ili duševnom zdravlju, ta država članica kao dostatan dokaz prihvaća predočenje dokumenta koji se zahtijeva u matičnoj državi članici. Ako matična država članica ne izda takav dokument, država članica domaćin prihvaća potvrdu koju izdaje nadležno tijelo u toj državi. U tom slučaju nadležna tijela matične države članice moraju izdati traženi dokument u roku od dva mjeseca.</p> <p>(f) Kada država članica domaćin zahtijeva od svojih državljana koji žele započeti obavljati reguliranu profesiju da dostave:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokaz o svom imovinskom stanju, — dokaz da su osigurani od financijskih rizika koji proizlaze iz njihove profesionalne odgovornosti u skladu sa zakonima i propisima koji su na snazi u državi članici domaćinu u vezi s uvjetima i opsegom pokrića, <p>ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz potvrdu koju izdaju banke i osiguravajuća poduzeća druge države članice.</p>			
--	--	--	--

2. Potvrde

Kako bi olakšale primjenu glave III. poglavlja III. ove Direktive, države članice mogu propisati da osobe koje ispunjavaju uvjete osposobljavanja, osim dokaza o formalnoj osposobljenosti moraju dostaviti i potvrdu nadležnih tijela matične države članice kojom se potvrđuje da je taj dokaz o formalnoj osposobljenosti upravo onaj koji je obuhvaćen ovom Direktivom.